

22. XII, R 426 b

Domjazh woltař.

Modleřske knihi.

Sestajař

D. S. Zmisch, rycer,
w swojim čařu farař w Hodźiju.

Dzeći wudawř.

S nakładom Serbskeho lutherskeho knihowneho towařstwa.

W Budyschinje.

218-1134

Čiřchczane pola Marka Šmolerja.

1906.

Compendium

Wissenschaftliche

Verzeichnis

D. G. Zinnich, Verlag

in Leipzig, Hauptstadt von Sachsen

Towarstwowych spisow czislo 121.

Verzeichnis

Verzeichnis der in den Jahren 1800 bis 1809 erschienenen

Verzeichnis

der in den Jahren 1800 bis 1809 erschienenen

1809

Předmluva k třetímu vydání!

Podle vašeho přání, milý Sěrbjo, dostanete z našeho knihovného spolku nové vydání vaše drobné „Domjazyho wołtarja“. Když jste jón sebi hač dotal wažili a jste s něho jako z našeho domjazyho wołtarja svoje nutne modlitwy k něbješam blali, tak něch woštanje stary dobrý witaný přechěl našich šerbskich domow a šo nuts twari jako domjazy wołtar do nowych domow a mandželstwow našeje šerbskeje mlodžiny, kotrež naši mlodži Sěrbja wobšamknu přech Božim wołtarjom. „Spěwaj a džělaj“, to je a něch woštanje duchowna móž a dobra křwalba našeho pobožneho šerbskeho luda.

W Kakezach, 21. wulkeho rózka 1906.

J. Gólcž, farać,
předšyda

šerbskeho lutherškeho knihovného spolku.

Einleitung

Die vorliegende Arbeit ist eine Darstellung der Geschichte der Sorben in der Zeit von 1800 bis 1850. Sie ist in drei Teile gegliedert: I. Die Sorben in der Zeit von 1800 bis 1820, II. Die Sorben in der Zeit von 1820 bis 1840, III. Die Sorben in der Zeit von 1840 bis 1850. In dem ersten Teile wird die Lage der Sorben in der Zeit von 1800 bis 1820 dargestellt. In dem zweiten Teile wird die Lage der Sorben in der Zeit von 1820 bis 1840 dargestellt. In dem dritten Teile wird die Lage der Sorben in der Zeit von 1840 bis 1850 dargestellt.

Dr. phil. J. G. Schmidt, Leipzig, 1850.

J. G. Schmidt

Leipzig

Verlag von C. Neumann, Neudamm

W o b ſ a h.

Brěnje wotdželenje.

Rańſche a wjecžorne modlitwy.

Čiſło	Brěni rjad.	Strona
1.	Rańſcha modlitwa na njedźelu	1
2.	Wjecžorna modlitwa na njedźelu	2
3.	Rańſcha modlitwa na pónđželu	3
4.	Wjecžorna modlitwa na pónđželu	4
5.	Rańſcha modlitwa na wutoru	4
6.	Wjecžorna modlitwa na wutoru	5
7.	Rańſcha modlitwa na ſrjedu	6
8.	Wjecžorna modlitwa na ſrjedu	6
9.	Rańſcha modlitwa na ſchtwórtk	7
10.	Wjecžorna modlitwa na ſchtwórtk	8
11.	Rańſcha modlitwa na pjatk	9
12.	Wjecžorna modlitwa na pjatk	9
13.	Rańſcha modlitwa na ſobotu	10
14.	Wjecžorna modlitwa na ſobotu	11
Druhi rjad.		
15.	Rańſcha modlitwa na njedźelu	12
16.	Wjecžorna modlitwa na njedźelu	14
17.	Rańſcha modlitwa na pónđželu	15
18.	Wjecžorna modlitwa na pónđželu	16
19.	Rańſcha modlitwa na wutoru	18
20.	Wjecžorna modlitwa na wutoru	19
21.	Rańſcha modlitwa na ſrjedu	20
22.	Wjecžorna modlitwa na ſrjedu	22
23.	Rańſcha modlitwa na ſchtwórtk	23
24.	Wjecžorna modlitwa na ſchtwórtk	24
25.	Rańſcha modlitwa na pjatk	26
26.	Wjecžorna modlitwa na pjatk	27
27.	Rańſcha modlitwa na ſobotu	28
28.	Wjecžorna modlitwa na ſobotu	30

Čišto	Tjeczi rjad.	Strona
29.	Rańscha modlitwa na njedźelu	31
30.	Wjecžorna modlitwa na njedźelu	33
31.	Rańscha modlitwa na pónđželu	35
32.	Wjecžorna modlitwa na pónđželu	37
33.	Rańscha modlitwa na wutoru	38
34.	Wjecžorna modlitwa na wutoru	39
35.	Rańscha modlitwa na řrjedu	41
36.	Wjecžorna modlitwa na řrjedu	43
37.	Rańscha modlitwa na řchtwórtk	45
38.	Wjecžorna modlitwa na řchtwórtk	46
39.	Rańscha modlitwa na pjatř	48
40.	Wjecžorna modlitwa na pjatř	49
41.	Rańscha modlitwa na řobotu	51
42.	Wjecžorna modlitwa na řobotu	52
43.	Rańscha modlitwa řa maķe dźěcžo	54
44.	Wjecžorna modlitwa řa maķe dźěcžo	54

Šchtwórtny rjad.

45.	Rańscha modlitwa na njedźelu	55
46.	Wjecžorna modlitwa na njedźelu	56
47.	Rańscha modlitwa na pónđželu	56
48.	Wjecžorna modlitwa na pónđželu	57
49.	Rańscha modlitwa na wutoru	58
50.	Wjecžorna modlitwa na wutoru	58
51.	Rańscha modlitwa na řrjedu	59
52.	Wjecžorna modlitwa na řrjedu	59
53.	Rańscha modlitwa na řchtwórtk	60
54.	Wjecžorna modlitwa na řchtwórtk	61
55.	Rańscha modlitwa na pjatř	62
56.	Wjecžorna modlitwa na pjatř	62
57.	Rańscha modlitwa na řobotu	63
58.	Wjecžorna modlitwa na řobotu	64

Druhe wotdźelenje.

Modlitwy řa wořebite czařny zyrkwineho lěta.

59.	Modlitwa řa adventski czař	65
60.	Modlitwa na Božu nóz	66
61.	Druha modlitwa na Božu nóz	67

VII

Čišto	Strona
62. Modlitwa sa hodowny čaš	67
63. Modlitwa na čaš přiódstajenja	68
64. Modlitwa pschi wobsamknjenju lěta	69
65. Modlitwa na nowe lěto	71
66. Modlitwa na šwjedžen tšjoch kralow	72
67. Modlitwa sa póstny čaš	73
68. Druha modlitwa sa póstny čaš	74
69. Tšecža modlitwa sa póstny čaš	74
70. Šchtwórtka modlitwa sa póstny čaš	75
71. Pjata modlitwa sa póstny čaš	76
72. Modlitwa sa pokutne dny šhromadnje	77
73. Druha modlitwa sa pokutne dny šhromadnje	78
74. Modlitwa sa pokutny džen póstneho čaša wošebje	79
75. Druha modlitwa sa pokutny džen póstneho čaša wošebje	79
76. Tšecža modlitwa sa pokutny džen póstneho čaša wošebje	80
77. Modlitwa na seleny šchtwórtk	81
78. Modlitwa na čžichi pjatk	82
79. Modlitwa na wulki šabat	83
80. Modlitwa sa jutrowny čaš	84
81. Modlitwa na Bože špicže	85
82. Modlitwa na čaš čašanja	86
83. Modlitwa na šwjatkowny čaš	87
84. Modlitwa na šwjedžen šwjateje Trojizy	88
85. Próstwa wo powołanje a šhromadženje	88
86. Próstwa wo roššwěčenje	89
87. Próstwa wo wobrocženje	90
88. Próstwa wo wušwjecženje	91
89. Próstwa wo dokonjenje sboža	91
90. Modlitwa na reformazyski šwjedžen	92
91. Modlitwa na žnjowy šwjedžen po bohatych žnjach	93
92. Modlitwa na žnjowy šwjedžen po šhudych žnjach	93
93. Modlitwa na fermušchu	94
94. Modlitwa na Marje wučžiscženje	95
95. Modlitwa na Marje pschipowjedanje	95
96. Modlitwa na Marje domachpytanje	95
97. Modlitwa na Šana ššcženika	96
98. Modlitwa na Michała	96
99. Modlitwa sa japoschtoške dny	97

VIII

Čiřlo	Strona
100. Druha modlitwa řa japoschtořke dny	97
101. Modlitwa řa pokutny džeń pschi kónzu zyrkwineho lěta	98
102. Druha modlitwa řa pokutny džeń pschi kónzu zyrkwineho lěta	99
103. Třecza modlitwa řa pokutny džeń pschi kónzu zyrkwineho lěta	100
104. Modlitwa řa wobřamkńenje zyrkwineho lěta a řwjedžeń řemrjetych	101

Třecze wotdželenje.

Modlitwy řa Ānjeřowu zyrkej a wořebite naležnořće jejnych řawow.

105. Āróřtwa wo řdžerjenje řwjateje zyrkwje	103
106. Džak řa Bože řłowo	104
107. Džak řa řwjatu řřchčženizu	105
108. Džak řa Bože wotkasanje	105
109. Džak řa wodawanje hrěchow	106
110. Āróřtwa wo wobřajnu wěru	106
111. Āróřtwa wořhrocženeje wořady wo řwěrneho duchowneho	107
112. Āróřtwa wořhrocženeho řchulřkeho wotřeřa wo řwěrneho wučerja	108
113. Dobroprořchenje řa duchowneho wótza	109
114. Dobroprořchenje řa řchule a wučerjow	109
115. Dobroprořchenje řa miřionřtwa a řa miřionarow	110
116. Modlitwa řmótrowa do řřchčženja	113
117. Modlitwa řmótrowa po řřchčženju	114
118. Modlitwa na lětnym dnju řmóřkoweje řřchčženizy	115
119. Āmótrowa próřtwa řa pacžerřku wučřbu lubeho móřka	116
120. Dobroprořchenje řa móřka na wobnowjeńřkim dnju jeho řřchčžeńřkeho řłuba	117
121. Āróřtwa řa lubeho móřka po wobnowjenju řřchčžeńřkeho řłuba	117
122. Āřchihotowanřka modlitwa na řpowjedž	118
123. Ādychowanje, hdyž ř řpowjedži džeřch	119
124. Modlitwa po řpowjedži	120
125. Modlitwa, hdyž ř Božemu blidu džeřch	121
126. Modlitwa po Božim wotkasanju	121

Čiřtko	Strona
127. Modlitwa pacžeřskeho džěscza na tym dnju, hdžež ma řo psched řwójim spowjednym wótzom spowjedacž .	122
128. Modlitwa čłowjeka, kiž řo teho kaje, řo je dołho spowjedž a Bože wotkasanje sakomdžik	123
129. Wřchědna rańřcha modlitwa w tym tydženju, hdžež řo ř Božemu blidu pschihotujesč	125
130. Wřchědna wječžorna modlitwa w tym tydženju, hdžež řo ř Božemu blidu pschihotujesč	126
131. Rańřcha modlitwa na tu njedželu abo řwjaty džeń, hdžež řo ř řwjatemu wotkasanju dže	128
132. Próřtwa wo žohnowanje Božeho wotkasanja	130
133. Modlitwa, prjedy hacž ř Božemu wołtarjej pschistupisč	132
134. Sdychnjeńčžko do dostacža Řhryřtuřoweho wěrneho čžěla	132
135. Sdychnjeńčžko pschi dostacžu Řhryřtuřoweho wěrneho čžěla	133
136. Sdychnjeńčžko po dostacžu Řhryřtuřoweho wěrneho čžěla	133
137. Sdychnjeńčžko do dostacža Řhryřtuřoweje wěrneje řrwě	133
138. Sdychnjeńčžko pschi dostacžu Řhryřtuřoweje wěrneje řrwě	133
139. Sdychnjeńčžko po dostacžu Řhryřtuřoweje wěrneje řrwě	133
140. Sdychnjeńčžko na domojpucž wot Božeho wołtarja .	134
141. Modlitwa řrudneje duřche, kiž řo tyschi, hacž je Bože wotkasanje dostojnje wužiwała	134
142. Wjeřeke džakowanje po wužiwanju řwjateho wotkasanja	135
143. Wječžorna modlitwa na tu njedželu, hdyž řy řwjate wotkasanje dostał	136
144. Wřchědna rańřcha modlitwa w tydženju po wužiwanju Božeho wotkasanja	138
145. Wřchědna wječžorna modlitwa w tydženju po wužiwanju Božeho wotkasanja	139

Šhtwórtje wotdžělenje.

Modlitwy domjazeho a mandželskeho žiwjenja.

146. Modlitwa řlubjeneju do wěrowanja	141
147. Pschi řapocžatfu mandželřtwa	141
148. Modlitwa řchěscžijanskeho mlodeho hospodarja	142
149. Modlitwa mandželřkej, hdyž jimaj Bóh džěcžatko lubi	144
150. Modlitwa muža řa jeho řamodruhu žonu	144
151. Modlitwa řamodruheje žony	145
152. Modlitwa žony, hdyž jejna hodžina pschińdže	146

Čiřkło	Strona
153. Dobroproschenje křesćizijanskeje baby sa porodźazu žonu	147
154. Dźakowanje křesćizijanskeje baby sa sbožowny porod .	148
155. Dźakowanje křesćizijanskeho mandźelskeho sa hnadne wot- wjasanje jeho mandźelskeje	149
156. Dźakowanje maczerne sa sbožowny porod	149
157. Starschiska modlitwa, hdyž ƚo dźeczo k ƚwjatej křcže- nizy njeke	150
158. Starschiska modlitwa po křcženju	151
159. Modlitwa nanowa, hdyž je macz pschi žiwjenju sđzer- žana, dźeczo pak ƚo morwe narodžilo	151
160. Modlitwa žonina, hdyž je ƚo dźeczo morwe narodžilo	152
161. Dobroproschenje sa dźeczo, kotrehož macz je na porodze wumrjela	154
162. Starschiska modlitwa, hdyž je dźeczo wumrjelo, prjedy hacž je ƚo jemu ƚwjata křcženiza dostała	154
163. Modlitwa křesćizijanskeje schěscznjedźelnicze do kemschi- khoda, hdyž je dźeczatko žiwe	156
164. Modlitwa křesćizijanskeje schěscznjedźelnicze na dnju jej- neho kemschikhoda, hdyž je dźeczatko žiwe	157
165. Modlitwa křesćizijanskeje schěscznjedźelnicze do kemschi- khoda, hdyž je dźeczatko njebohe	158
166. Maczerne modlitwa, hdyž ma ƚo dźeczo wostajicž	159
167. Próstwa křesćizijanskeju mandźelskeju sa ƚebje a sa dźeczi	160
168. Starschiska modlitwa sa dźeczi	161
169. Próstwa wo domjazy měr	163
170. Dobroschenje sa domjaze sbože	163
171. Próstwa sa ƚwójbnika, kiž je ƚo na pucžowanje podał	165
172. Starschiske dobroproschenje sa dźeczo, kiž chze ƚwój křcženiski ƚlub wobnowicž, wot spocžatka paczer- skeho rošwucžowanja wschědnje spěwacž	166
173. Dobroproschenje sa dźeczo, kiž dyrbjesche ƚo pschěrěschenja dla pokhostacž	166
174. Modlitwa mandźelskeju, kiž žanych dźeczi nimataj	167
175. Modlitwa mandźelskeju, kiž mataj czežki domjazy křchizif noƚecž	168
176. Skóržbna modlitwa mandźelskeho, kiž je njesbožownje woženjeny	169

Čiřklo	Strona
177. Škórřbna modlitwa mandželiskeje, kiř ma wopikeho muřa	170
178. Škórřbna próřtwa wobřtarneju řarsřeju řa njedřakowne dřěći	171
179. Škórřbna próřtwa hořpodarja a hořpořu řa njepořluřchnu ćeledř	172
180. Wudowřowa modlitwa	173
181. Wudowina modlitwa	173
182. Modlitwa přchirodneho nana řa jeho přchirodne dřěći, kař teř kóřdeho, kiř ma zuře dřěći řařtaracř	175
183. Modlitwa přchirodneje macřerje řa jejne přchirodne dřěći	177
184. Modlitwa pobořneho dřěřća řa řarsřeju	178
185. Druha modlitwa pobořneho dřěřća řa řarsřeju	179
186. Šyrocřina modlitwa	180
187. Šyrocřine dobroprořćenje řa řařtararja	181
188. Šdychowaněćko řhudeho dřěřća	182
189. Modlitwa bohabojařneho wotrocřka	182
190. Modlitwa bohabojařneje řkřobneje dřowki	184
191. Přóřtwa řarnych a młodnych wo póřćiwofcř	185
192. Přóřtwa wo prawe naķořenje ćařa	186
193. Wřřědna modlitwa přchi řapocřatku dřěka	186
194. Přóřtwa wo póřohnowanu dřěkawofcř	186
195. Dřakowna modlitwa po dokonjanym dřěle	187
196. Modlitwa njeřenjenych ludři	188
197. Modlitwa młodnych ludři, kiř myřle maju, řo do řwjateho mandželřtwa podacř	189
198. Modlitwy přchi přhecřahowanju. a) Dřakowanje přchi wopuřćenju dotalneho bydka	189
199. b) Přóřtwa po řacřehnjenu do noweho bydka	190
200. Pucřowarřke modlitwy. a) Modlitwa na wjecřoru přjedy wotpucřowanja	191
201. b) Modlitwa přřed řamym wotpucřowanjom	192
202. c) Modlitwa na pucřowanju	193
203. d) Modlitwa po domojwróćenju	194
204. Modlitwy na narodnym dnju. a) Dřakowanje na narodnym dnju řa Boře hnadne dobroty, hdyř je řo lěto bjeř wjetřeho řřhiřa pominyķo	194
205. b) Narododřeňřke dřakowanje řa Boře hnadne dobroty, hdyř běře lěto ćeřķe a poķne ćeřpjenjom	195

Čižko	Strona
206. c) Narododžeńske dopomnjecze na křwatniwość a sachod- ność našeho žiwjenja	196
207. d) Narododžeński trošcht noweho naroda, pšes kotryž našch přeni narod a naše žyke žiwjenje jenicžy šwoju pšacžinu ma, pšes kotryž šmy šo hafla k wěrnemu a wěčnemu žiwjenju narodžili	197
208. Šhromadna domjaza modlitwa	198
209. Krótka šhromadna modlitwa	200
210. Šhromadna modlitwa wo domjaze šbože	201

Pjate wotdželenje.

Blidowe modlitwy.

211. A. Š blidu. B. Wot blida	203
212. A. Š blidu. B. Wot blida	204
213. A. Š blidu. B. Wot blida	204
214. A. Š blidu. B. Wot blida. (Še wšchelafich domow.)	205
215. A. Š blidu. B. Wot blida. (W šchtucžkomaj.)	208
216. A. Š blidu. B. Wot blida. (W šchtucžkomaj.)	208
217. A. Š blidu. B. Wot blida. (W šchtucžkomaj.)	209
218. A. Š blidu. B. Wot blida. (W šchtucžkomaj.)	209

Šešte wotdželenje.

Modlitwy ša wyschność a wótzny kraj.

219. Próstwa wo dobre knještvo	210
220. Próstwa wo prawdoščiwu wyschność	211
221. Šdychnjeńčko wo měr	212
222. Druhe šdychnjeńčko wo měr	212
223. Próstwa ša krajneho knjesa	212
224. Próstwa na kralowym narodnym dnju	213
225. Próstwa ša wótzny kraj	214
226. Próstwa ša wyschność	214
227. Próstwa ša krajne wójsko we wójnškim čašu	215

Šsedme wotdželenje.

Próstwy a) ša krajne pšody, b) wo dobre wjedro,
c) pšchi njewjedrje.

228. Próstwa na šhwach wo dobre radženje pšodow	217
229. Próstwa wo žohnowanje ša pšody	218

XIII

Čišto	Strona
230. Próstwa wo wobarnowanje krajnych płodow	219
231. Próstwa wo płódne wjedro	219
232. Modlitwa pschi wulkej mokrocže	220
233. Modlitwa pschi dolho trajazej buchocže	220
234. Próstwa wo płódny deshcžif	221
235. Džafna modlitwa sa dostate škóncžne wjedro abo sa dostaty deshcž	221
236. Modlitwa na žnjach	222
237. Džafna modlitwa sa wobarnowanje krajnych płodow .	222
238. Modlitwa pschi hrimanju	223
239. Druha modlitwa pschi hrimanju	224
240. Džafna modlitwa po hrimanju	224

Božme wotdželenje.

Modlitwy we wschelatej nusy.

241. Próstwa sa tych, kiž su naš wo naše dobroproščenje prošyli	225
242. Próstwa wo pomoz w šhromadneje nusy	226
243. Próstwa wo pomoz w šameje šwojeje nusy	227
244. Próstwa wo pomoz w drohocže	228
245. Próstwa w čažach štraschneho móra	228
246. Džafna modlitwa po wotwobrocženeje štraschnej šhoroscži	229
247. Modlitwa pschi wohnjowej nusy	230
248. Modlitwa po wotwobrocženeje wohnjowej nusy	230
249. Modlitwa we wóднеj nusy	231
250. Modlitwa, hdyž je Bože njewjedro wulku škódu na- čžinilo	232
251. Džaf sa wumoženje se wschelateje nusy	233
252. Džaf sa wumoženje se šrudoby a tyschnoscže	233

Džewjate wotdželenje.

Modlitwy sa šhornych a mrějazych.

253. Modlitwa w čerčpenju čžeka a dusche	234
254. Rańšcha modlitwa šhoreho	235
255. Wječžorna modlitwa šhoreho	237
256. Próstwa šhoreho wo ščžerpliwoscž	239
257. Próstwa šhoreho wo Božu pomoz	241

Čižkło	Strona
258. Modlitwa khoreho, kiž řo do Božeje wole podawa . . .	243
259. Pofutna modlitwa khoreho, kiž Bože wotpohladanje řwojeho řkhorjenja řpóřnawa	244
260. Modlitwa khoreho, kiž řo ř křchcžeńřkej hnadu trořchtuje	246
261. Modlitwa khoreho, kiž chze řo wopravicž dacž . . .	248
262. Modlitwa khoreho do wužiwanja Božeho wotkafanja .	250
263. Modlitwa khoreho po dořtacžu Božeho wotkafanja . .	253
264. Dobroprořchenje řtrowych řa cžežžy khoreho	255
265. Modlitwa křchcřcžijanskeho mandželřkeho řa jeho řhoru mandželřku (abo mandželřkeje řa jejneho khoreho mandželřkeho)	257
266. Starřkřřke dobroprořchenje řa řhore lube džęcžatko . .	258
267. Džęcžaza modlitwa řa řhoreju starřkřřejju	259
268. Džafna modlitwa řa dořtate wotřkhorjenje	260
269. Modlitwa khoreho, kiž řo řam řudži	263
270. Modlitwa wo řbóžne wuřņjenje	265
271. Modlitwa mrějazeho, kiž řwojim dobru nóz a řwoje žohnowanje dawwa	266
272. Dobroprořchenje mrějazeho řa řwojich	267
273. Dobroprořchenje domjazhych řa mrějazeho	268
274. Póžohnowanje ř wumrjecžu	269
275. řdychņjeńcžko, hdyž je mrějazy dořonjał	270
276. Džafowanjo řawořtajenych řa řbóžne wuřņjenje řemrjeteho	270

Džeřate wotdželenje.

Modlitwy řa žarowazhych řawořtajenych.

277. Modlitwa w tych dnjach, hdžež cžeko hiřchcže w domje leži	271
278. Druha modlitwa řa tajke řrudne dny	273
279. řřecža modlitwa řa tajke řrudne dny	274
280. Modlitwa na pohrjebņym dnju po řhowanju	275

Prěnje wotdželenje.
Mańsche a wječorne modlitwy.

Prěni rjad.

1.

Mańsha modlitwa na njedželu.

Swjaty, trojenicžki Božo, rano cze khwalimy a spěwamy cžescž a džak twojemu najšwjecžišchemu mjenu. Tebi, ty dobrocžimy Božo a Wótcže, šo džakujemy, šo šy naš tule nóz tak hnadnje a wótzowšy swarnował a sdžeržak, a nam šašo tutón njedželski džen dožiwicž dał, šo bychmy twoje wěcžne kubla dostali. Ach, šwjaty Wótcže, spožcž nam cžistu wutrobu a šahor ju š wóhnjom šwojeje luboscže, šo šo tebi š cžělom, dušchu a duchom ša wopor pschiješemy. Daj nam na tutym twojim šwjatym šabatnym dnju w tebi wotpoczowacž a měj ty šwoje džělo we naš, šo bychmy tebi š cžescži a šebi š žohnowanju tutón džen šwjecžili, w bohabojošcži rostli, w duchu šo roššylnjowali a twoja hnada pschi naš wostala štajnje a pschezo.

Sbudž nam wušchi, Božo Ssyno, knježe Jesom Khrystcže, a daj nam wěrjazu wutrobu, šo bychmy šlyšcheli, šak naš š šebi wołasz, a twojemu hložu radži pošluchali. Spožcž nam wješeku wutrobu š hicžu do twojeho šwjateho doma, hdžez šy twojeho mjena wopomnjenje

Domjazny woltar.

1

sczinił, twoje žohnowanje a sjenoczenje s tobu wustajil a twoja wořada tebi khwalbu spěwa. Ach miły knježe Jesu, na njedźelstkim dnju by se smjercze stanył; duž pomhaj, so tež my se smjercze hrěchow stawamy a dale jenož w tebi živi smy a ty we nař. Haj woblecž, wupyšch, šwjecz nař dženřa a wšhitke dny sa šwoje wobydlenje.

Knježe Božo, šwjaty Ducho, wotewć nam durje k žiwjenju s roššwěczenjom našeje wutroby, so pařtwu twojeje bójskeje wucžby a twojeho trošhta namařamy, hłóř šwojeho dobreho pařtřja Jesuša we šebi sařlyřhimy, pšches wěru k njemu sařdžemy a pšches lubošć jemu pořluchamy. Nječ je tutón džen šbóžneho wotpocžinka nam prjedny woptanje wěcžneho wotpocžinka pšchi tym Knjesu.

Tať dha šo dženřa a kóždny czař do twojeje ruki, o ty wulki trojenicžki Božo, porucžujemy; ty chžyl nětko a pšchego našch šwěrnny Bóh byč a wostacž wot wěcžnosće hacž do wěcžnosće. Hamjen.

2.

Wječorna modlitwa na njedźelu.

Knježe, wšchhomóžny Božo a njebieski Wótcze, tebi šo s hłubokošće našeje wutroby džařujemy sa wřchu twoju miłošć a dobrotu, kotruž by nam dženřa tón džen tať wótzowřy wopořařať. Wořebje tebi džať a khwalbu prajimy sa twoje lube šwjate šłowo, kotrež by nam tež dženřa pšhipowjedacž dať, a cže prořymy, ty chžyl jo nam kóždny czař cžiřte a prawe řdžeržecž, tež jo pšchego dale wupřchescžeracž a šwoju lubu žyrkej pšchisporjecž a hnadnje pšchisřycž a wobarnowacž. Tebe, šwěrnny Božo, tež prořymy jaťo twoje lube džecži, ty chžyl nař pšchi twojim jenicžy šbóžnychcžinjazym šłowie hacž do našeho pořlenjeho řdychnjenja miłošćiwje řdžeržecž a našcu wutrobu

se swojim swjatym Duchom roškwěćić, so spósnajemy, šhto je dobre a šle. Ty chzyl tež wšhitke hrěchi, kiž smy dženša s wjedženjom abo s njewjedženjom cžinili, tež našche potajne bludy psches swoju smilnošć sahubicž a nam sa tutu nóz šchescžijanski wotpocžinš spožćić, so strowi a cžerstwi k twojej khwalbje sašo stanjemy. Pomhaj tež, luby Wótcze, so s twojej hnadu nowe, tebi spodobne žiwjenje sapocžnjemy k našcheje dušche sbóžnošći w Ješušu Khrystušu, twojim lubym Ssynu, našchim jenicžkim pomocniku. Hamjeń.

3.

Nańša modlitwa na pónđelu.

Pschi tutym sapocžatku džělawnych dnjow wołamy k tebi, o swjaty Wótcze, w mjenje Jesom Khrysta, ty chzyl nam wutrobu, dušchu a myšle se swojim swjatym Duchom napjelnicž, so jenož myšlimy, rěčimy a cžinimy, šhtož sam we naš chzešch a płodžišch. Ach ty chzyl nam myšle swjecžić, wutrobu cžišćić, wolu šynlicž, so w twojej swjatej pošluschnošći khodžimy. Glaj, tebi šo se wšchěm, šhtož smy a mamy, dženša s nowa sa wopor dawamy; swjecž naš psches swojeho Ducha, so by cži tajki wopor Jesom Khrysta dla spodobny byl. Stej nam k pomozy tutón žyly tydžen a wšhitkón cžaš našcheho žiwjenja, so šo njebychmy do njewěry a druhich cžežkich hrěchow sawjedli; w nusy a bėdženju naš pošynuj, w žalosczi naš trošchtuj, w strachocze naš sakitaj. Pomhaj, so swěru džělamy w našchim powołanju a sastojnstwje, a požohnuj škutk našcheju rukow. W twojim swjatym mjenje swój škutk sapocžinamy; w twojim mjenje daj nam dženša a junu, hdyž našche škóncženje pschińdže, našche cžežke wšchědne džělo s wješelom wobsanšnyč a šańč do wotpocžinka twojich swjatych a sbóžnych. Hamjeń.

Wjeczorna modlitwa na pónđzelu.

Wšchekomóžny, šwěrnny Božo a Wótcze, tebi křwalbu a džak prajimy, so by naš tak hnadnje wobarnował a šchitował hač do tuteje hodžiny a cže prošymy, ty chžył nam i hnady wšhitko wodacž, šchtož šmy pšhecziwo tebi dženša a prjedawšchi cžaš našeho žiwjenja šhrěšchili. Do twojeje šwěrnej ruki šo tutón wjeczor poruczamy a cže prošymy, ty chžył šwójich šwjatych jandželow póšlacž, so bychy naš tule nóz wobarnowali a šakitali. Na tebje šo špušchčamy, pšchetož ty by našch šwěrnny Bóh. Ty by se šwójimi a džeržišch šwoju šylnu ruku nade wšchěmi, kiž šo tebje boja. Ty by tež naš po šwojej hnadže k šwójim pšchipišal a ščinił ša wowžy šwojeje paštwy; teho dla šmy štrošchtni na tym šlym šwěcže a wotpocžujemy bješ štracha tež w cžěmnošči. Džerž šwojej woczi wotewrjenej nad tutym domom a wšchěmi šwójimi nětko a štajnje; a kaž dženša pod twojim šwjatym pšchikryčom měrnje wušnjemy, tak daj nam junu tež měrnje wušnyčž, hdyž našcha pošlenja hodžinka pšchińdže, so bychmy tež šbóžni wotucžili na wěčžnym ranju křašnosčže. Šamjeń.

Mańšcha modlitwa na wutoru.

Luby, njebješki Wótcze, tebi šo šašo se wšcheje wutroby džakujemy, so by naš pšches tu nóz tak miłoščiwje wobarnował. Ach wulki Božo a Knježe, njech je tebi tola tež ša tutón džen cžělo a dušcha, dom a kubło a wšhitko, šchtož i twojeje hnady mamy, twojemu wobarnowanju porucžene. Požohnuj škutk našheju rukow a našeho powołanja a daj nam šwojeho šwjateho, dobreho Ducha, kiž

by naš w tšchizju a pšhecziwnošczi móznje poβylnjał, wucził a troschtował. Spožcž, so bychmy we wěrnej wěrje a šprawnej lubošczi k tebi a k bližšchemu βwoje žiwjenje tšheczižianszy wjedli a βo kóždy cžaβ w twojich kašnjach poβlušchni namakali. Twój měr, kiž je wyschšchi, dnyžli wšhitkich cžlowjekow rošom, wobarnuj našchu wutrobu a myšle w twojim jenicžkim narodženym Ssynu, našchim knjesu a sbóžniku, Jesuβu Khrystuβu. Hamjen.

6.

Wječorna modlitwa na wutoru.

O daj nam tež dženβa w nozy, knježe Jesu, w tebi βlódki wotpocžinł namakacž ja cžělo a dušchu. My βmy twoje wobβedženstwo, štawy twojeho cžěla, herbojo twojeho kralestwa; teho dla k tebi cžělamy a cže proβymy, ty chzynł naš dženβnišchu nóz miłošcziwnje wobrócž pšched šatanowej lescžu a šlobjenjom, pšched šlej nahlej βmjercžu a pšchede wšchej nušu a štrachotu cžěla a dušche. Wobradž nam βwjaty pokoj. Daj βo lehnyč wichoram žadošcžow, směruij wutroby njeměr a bojašliwošcž, školebaj do španja wšhitke starošcže a daj womjelknyč wšchemu štyškniwemu praščenju našcheje wutroby; daj wuβnyč wšhitkim šemškim myšlam. Sacžehń ty nětko se sbóžnym pokojom do naš, so bychmy cžicho a měrnje spali jako kurjatkka pod tšchidłomaj twojeje hnady. Wubudž naš, hdyž džen šaβwita, a daj nam wšhitkim wjeβeku wutrobu, kiž je hotowa, tebi, o najdróžšchi sbóžniko, rano šahe kšwalbne a džakne kšerlušche špěwacž! Tak dha βo se wšchěm, šchtož βmy a mamy, do twojeje βwěry a lubošcže porucžujemy; ty budžešch naš derje wobarnowacž a nam španje dašch w twojim měrje. Haj, twój βwjaty měr budž nad nami nětko a do wšcheje wěcžnošcže. Hamjen.

Rańšcha modlitwa na brjedu.

Knježe, trojenicčki Božo, w twojim mjenje bmy se spanja sestawali a prajimy tebi na tutym ranju chwambu a dzał, so by naš tu nóz tač hnadnje swarnował psches bwojich bwojnych jandželow. Tebje tež prošymy, ty chzynł tón džen nad nami bweru rukowacz a naš pschede wschej schkodu czěla a dusche wobrócz. Do twojeju rukow so se wschem, schtož bmy a mamy, poruczamy; daj so twojemu bohatemu žohnowanju na naš wuliwacz a spožcz nam wěrnnu wěru do tebje, kiž by našch Bóh a sbóžnik, bwojatu luboscz k tebi a k našchim bližšchim, sbóžnu nadžiju na twoje wěcznje krašne kralestwo. Wodž naš tež dženša w našchim wobczěžnym podrožništwje a daj nam jako twojim podrožnikam stroschtnje psches puščinu tuteho žiwjenja sbóžnemu Kanaanej napšhecziwo czahnycz. D njedaj nam nihdy sabycz, so je tam našcha wěrna domišna, a so naš kóždy džen temu sbóžnemu kónzej, temu wěcznemu wotpocžinkej Božemu bliže dowjedže. K temu požohnuj, ty bweřny Božo a Knježe, tež tutón džen nad nami wschitkimi, a kaž dženša se spanja stanywschi nowe dženške bweřtlo widžimy psches twoju hnadu, tač daj nam junu tež se spanja bmyercže wotuczicz a wohladacz wěczny, krašny džen hnady a sbóžnosče. Hamjeń.

Wječorna modlitwa na brjedu.

Tebi, bweřny Knježe a Sbóžniko, so dzałujemy, so by naš tónle znył džen po czěla a po duschi pschede wschej schkodu a šlym miłosčiwje swarnował. Tebje prošymy, ty chzynł wscho, schtož bmy dženša s wutrobu a se rtom a wošebje

pšhecziwo tebi a twojim šwjatym kašnjam šhrěšchili, wodžecž a twojeje najdrožšcheje křwě dla wodacž. A tebi czěkamy, hdyž je nam štyškno; pšchi tebi šamym měr a pokoj namakamy. Daj nam tež tule nóz pod wšchomóznymaj fšchidłomaj twojeje hnady bješ stracha wotpoczowacž a špacž, šo njemóhł šo šly njepšhecžel nam bližicž, ani hewať žana fšškoda a šrudoba naš nadeńcž. Poštaj šwojich šwjatych jandželow na próh našeho doma a k durjam našeje komory, šo bješ strachofcže wotpocznyemy, a pšchińdž ty šam se šwojim šbóžnym měrom do našeje wutroby, šo by w njej zyle czicho bylo. Daj nam tať czíšche wotpoczowacž šrjedž wichora šleho šwěta, runje kaž šy ty něhdy we łódžicžy na Genezarethškim jěsorje šrjedž wulkeho njewjedra pokojnje špať. Wofšchew naše šprózne štawy a našcu mucžnu dušcu š nózny wotpoczinkom a šawołaj naš š nowym dnjom do noweho žiwjenja w tebi, našchim jenicžkim šbóžniku, š Wótzom a se šwjatym Duchom wyšozny fšwaleny do wěcznošcže. Šamjeń.

9.

Nańšcha modlitwa na šchtwórtk.

Ašwaleny budž ty, o Božo, mój štworicželo, mój wumóžniko a mój šwjeczerjo, Wótče, Šyho a šwjaty Ducho, šo šy mi pšches twoju wulku miłofcž a šmilnošcž tutu šańdženu nóz bješ stracha špacž a wotpocznyčž dať. W twojej hnadže šym nětko štanył. Šomhaj, šo bych tež w twojej hnadže tutón džen žiwy byl a fšhodžik. Nječ šym, jaťo twoje džecžo, do rukow twojeje wótzneje šwěry pšchepodaty. Njedaj, o knježe Ješu, mi, twojej droho wufkupjenej wowczicžy, šo šabludžicž. Špožč, o doštojnny šwjaty Ducho, šo bych czi pšchezo a wšchudžom šlužik, šo by moje czělo twój štajny templ a moja wutroba twoje

wobydlenje byla a wostała. Požohnuj tež dženŕa moje džěła a wobstaranja a wscho, ſchtož směju rěčecź a cžinicź, ſo by jenicžy tebi ł cžesczi, mojim ſobucźlowjeŕam ł wužitku, mi ſamemu pať ł cžaſnemu a wěcžnemu ſbožu ſlužiko a ſo radžiko. To mi, o Anježe, ſ hnady daj a ſpožcź mo-
jeho ſbóžnika a wumóžnika Jeſom Khrysta dla. Hamjeń.

10.

Wječorna modlitwa na ſchtwórtk.

Anježe Jeſom Khrystcže, ty ſwěrnny Iſraelſki wajchtarjo, kiž njeſpiſch ani njedrěmaſch, do twojeje ſwěrneje ruki ſo nětko porucžamy, dokelž je wječor a chžemy lehnycź hieź. Ty by naſ pſchcš zny džen pſchede wschěm ſlym ſchkitował, ſa to budž czi ſhwalba a dzał daty w tutej wječornej hodžinje. Ty budžeſch naſ tež w tej nozy derje ſwarnowacź a twojich ſwjatych jandželow ł nam poſcželeſch ſa naſch ſchkit. Daj naſchemu cžělu wotpocžnycź wot džěła tuteho dnja a jutſje ł nowej džěławoſczi poſylnjenemu wotucžicź, wschu naſchu duſchu pať wſmi do ſwojeje hnady, ſo tež w tej nozy a kóždy cžaſ we tebi ſamym wotpocžinł a žiwjenje namała. Twój ſwjaty měr naſ napjelnuj a rukuj nade wschitkimi twojimi wěrjazymi a lubowanymi. Tak ſtroſchtuje wuſnjemy, pſchetož na naſ je ſnamjo twojeho ſwjateho ſchžiža ſcžinjene, my ſmy wumóženi ſ twojej na- najdrožſchej krowju, ſmy ſtawy twojeho cžěła, wowzy twojeje paſtwy; teho dla nam njemóže ani hela ani ſwět nicžo ſchłodžicź. Ty budžeſch wschěch ſwojich derje ſwarnowacź. Daj nam junu tež w twojim mjenje wjeſele wuſnycź, hdyž naſche ſkóncženje pſchińdže, a pod twojim pſchitrycžom wotpocžowacź, hač ſo wěcžna rańſcha jaſnoſcź ſaſwěczi a twój džen ſaſwita; tehdy ſawołaj naſ ſ naſcheho rowa ł wěcžnemu žiwjenju! Hamjeń.

Našcha modlitwa na pjatk.

W twojim mjenje, ty kšchižowany knježe Jesom
 Khrystcže, bmy my kšudži hrěšchnizy nětko jstawali,
 w twojim mjenje, kiž by ja naš na drjewje bwjateho
 kšchiža jačo prawe, sczerpliwie woporne jehnjo nanaj-
 bolosnišchu bmyercž pscheczerpił a naš se bwojej drohej
 krowju wote wschitkich našchich hrěchow, bmyercže, cžerta a
 hele wumóhl. Wodž našchu wutrobu psches bwojeho
 bwjateho Ducha, wotkłodž ju i njebieskej rožu bwojeje
 hnady, wobarnuj naš w bwojej bójskej lubosczi dženska,
 tutón džen, a skhowaj naš i cžělom a i dušchu do bwojich
 bwjatych ranow. Wuczišcž naš wote wschitkich našchich
 hrěchow, idžerž naš we wschěch dobrych skutkach a wjedž
 naš junu i tuteho semškeho hubjenstwa do wěcžneje radošcže
 a krašnoscže, ty najbwerišchi sbóžniko Jesužo Khrystužo,
 našch jenicžki trošcže, nadžija a žiwjenje. Hamjen.

Wječorna modlitwa na pjatk.

Knježe Jesom Khrystcže, tebi kšwalbu a džał prajimy,
 so by našche dla na bwet pschischoł a so wěrnny cžlowjek
 scžinił a we wschelakej šrudžbje a hubjenošczi nam k lěp-
 šchemu a trošchtej žiwju był. Tebi so i žykeje wutroby
 džałujemy ja twoje bwjate bolosne cžerpjenje, ja wschě
 twoje pruskele a rany, ja wschě twoje krowawne krepki a
 ja twoju žałožnu bmyercž, kotruž by ja naš kšudnych
 hrěšchnych cžlowjekow na kšchižu pscheczerpił a naš i tym wot
 wěcžneje bmyercže a Božeho hněwa wumóhl. Tebje, naj-
 lubišchi knježe Jesu, prošymy, njedaj bwojemu bwjatemu
 hórtemu cžerpjenju a wumrjecžu na naš kšudnych hrěšchnikach
 podarmo bycž, ale daj jemu na našchim pošlenim skóncženju

nam k pomozy pschińcź. Někto pak, dofelž chzemy so k mērej podacź, porucźujemy so se wschēmi swjaty a lubowanymi do twojeho swērneho wobkedźbowanja. Wsmi naš a wschēch, kiž tebe lubuja, do swojeju rukow a k swojej wutrobje a spožcź nam w tebi wješeły wotpocźinē. Daj w tej nozy wschitkim plākazym pokoj a troscht, wschitkim sprōzonym a wobcēženym kłōdke woschewjenje, wschitkim nje-mērny m tvoj mēr, wschitkim khorym cźichi wotpocźinē, wschitkim mrējazym sbōžnu nadźiju wješeleho horjestacźa. Anježe Jesu, pschi tebi swamym je wēcžny mēr, — k tebi dženš wjecžor cźekamy, — pschi tebi chzemy tež junu swoje wukhowanje pytacź, hdyž so wjecžor nascheho žiwjenja pschibliži, so w tebi cźišche a sbōžnje wušnjemy k wēcžnemu žiwjenju. Samjeń.

13.

Nańscha modlitwa na swobotu.

Božohnuj naš Bóh Wótz, kiž je naš stworił!
Swarnuj naš Bóh Syn, kiž je naš wumóhl! Swjecź
naš Bóh swjaty Duch, kiž je naš powołał a s nowa
porodźil!

O wschedomóžny, trojenicźki Božo, tebi khwalbu a dźak
prajimy ja wschu twoju hnadu a swēru, kiž by nam po
cźele a po duschi hacź do tuteje hodžiny tak bohacze wo-
połasał; wošebje posbēhujemy twoju swilnosć, so by naš
w tutym tydženju tak wótzowszy wodźil a tež w tej minjenej
nozy pod khlōdkom twojeju kschidlow bjes stracha wot-
pocźyncź dał. Ty nam někto sašo jedyn džen darisch;
o pomhaj, so se wscheje cźemnosće swēta a hrēcha wotu-
cźimy a kōždy czaš w twojim swētle khodžimy! Džerž
tež dženša po swojej swērje swojej woczi nad nami
wotewrjenej, so tón žyły džen tebi k khwalbje a k cześczi

wufupimy a ƚo jako wozny twojeje paŝtwny wot tebjje na-
 wjedowacŝ a wodŝicŝ damy. Do twojeje miŝeje ruki ƚebje
 a wŝchŝch ƚwojich a ƚwoju znylu woŝadu porucŝujemy. Ty
 chzynŝ naŝ wŝchŝch miŝoŝcŝiwje wodŝicŝ, pŝchewodŝenje twojich
 ƚwjatnych jandŝelow nam wobradŝecŝ, pŝchede wŝchŝem ŝlym
 naŝ wobarnowacŝ, naŝche dŝŝelanje poŝohnowacŝ a naŝ teŝ
 dŝenŝa ŝaŝo ŝ wŝcznej ŝbŝoŝnoŝcŝi bliŝe wjeŝcŝ, ŝo naŝ ŝoro,
 wote wŝcheho ŝleho wumŝoŝenych, ŝ mŝrom puŝchcŝiŝch a
 ŝ tebi ŝandŝemy do kraŝnoŝcŝe, hŝdŝeŝ cŝe budŝemy ŝe wŝchŝemi
 jandŝelemi a ŝbŝoŝnymi ŝhwalicŝ wot wŝcznoŝcŝe hačŝ do
 wŝcznoŝcŝe. Ťamjeŝ.

14.

Wječŝorna modlitwa na ƚobotu.

Dŝakujmy ƚo temu ŝnjeŝej, pŝchetoŝ wŝn je dobrocŝiwny
 a jehŝo dobrota traje wŝcznje. Ťaj ŝhwalba, cŝeŝcŝ a dŝaŝ
 budŝ tebi daty, ŝnjeŝe, naŝch Boŝo, ŝo ƚy naŝ tŝn
 znyly tydŝeŝ taŝ miŝoŝcŝiwje ŝwarnowaŝ a ŝdŝerŝaŝ. Hačŝ
 dotaŝ je nam tŝn ŝnjeŝ pomŝaŝ! taŝ dyrbimy radoŝcŝiwje
 ŝhwalicŝ. ŝŝtŝko ƚo teŝ ŝtroŝchtnje ŝa tutu nŝz tebi poru-
 cŝamy do twojeju ƚwŝrneju ruŝow a cŝe proŝnymy, ty
 chzynŝ nam pod twojim hnadnym pŝchitrycŝom a ŝchŝitom
 bje wŝcheho ŝtracha dobry wotpocŝinŝ ŝpoŝczicŝ. Ach ŝnjeŝe,
 my taŝteje twojeje dobroty a ƚwŝery njeŝŝmy ŝaŝŝuŝili; pŝchetoŝ
 my ƚmy bjeŝbŝoŝni byli a ƚmy wotŝtupowali wot twojich
 prawiŝnow a ŝaŝnjow, ƚmy cŝe teŝ w tutym ŝandŝenym
 tydŝenju jara huŝto roŝrudŝowali ŝ naŝchimi hrŝchami; ty
 paŝ ƚy hnadny a ƚmilny a pŝchitrywaŝch naŝchu ŝlŝoŝcŝ
 ŝeŝom ŝhryŝta dla. Teho dla ŝtroŝchtnje ŝ tebi cŝŝŝamy a
 cŝe horzo a naleŝnje proŝnymy, ty chzynŝ naŝ w tutej nozy
 miŝoŝcŝiwje wobrocŝ pŝched ŝtrachom a ŝchŝodu, chzynŝ
 ƚwoju ruŝu nad tutym domom dŝerŝecŝ a nade wŝchŝemi

šwojimi šwjatymi a lubowanymi, so by naš žane nješbože njenaštróžalo. My paš chzemy ležecz a špacž zyle š měrom, pšchetož ty, Šnježe, šy pšchi naš a šedžbujesh na naš; do twojeje ruki šmy šapišani. Špožecz šwjaty měr a počoj wšhitkim człowjekam, wošebje wšchēm šrudnym, hubjenym, šhorym a mrějazym a wupóšczel šwojich šwjatych jandželow do hrodow a domežkow, so š njebieskej brónju wuhotowani wočoło wšchěch twojich šteja. Daj nam jutšje š wješelom wotuczicz, so bychmy twój šwjaty džen prawje šwjeczili a šo w twojej šwjatnizy š tebi modlili š twojej zylej lubej zyrkwju, a rukuj nad nami wodnjo a w nozy, so w twojej lubošči a w šjenocženštwje š tobu šawoštanjemy a junu š měrom š šwojemu pošlenjemu wotpočinkej šandžemy a potom še šradowanjom štanjemy š wěcznemu šabatej twojich šwjatych w njebiesach! To chzyl ty nam špožeczicz še šameje hnady a šmilnošče. Šamjen.

Drugi rjad.

Modlitwy tuteho druhoho rjada šu wšchē wot Dr. Šbenarijuša [Šabermana] (1517—1590).

15.

Šańšcha modlitwa na njedželu.

Šnježe, njebieski Šótcže, wěczny Šožo, žohnowana budž twoja bójška šylnošcz a wšchěhomóz, šhwalena budž twoja njedowušlědžena dobrocziwošcz a šmilnošcz, cžešczena budž twoja wěczna mudrošcz a wěrnošcz, so šy mje w tutej štrašchnej nozy š twojej ruku pšchikrywaw a mi pod šhlódkom twojeju hnadneju ššhidlow dał bješ štracha špacž a wotpočowacz, tež mje wukhowaw pšched šlym nješpšhecželom a

wšchitkimi jeho potajnymi leŕnoŕcžemi a ŕlobami a mje taŕ wótzowŕzy ŕwarnował. Teho dla ŕhwalu tebjje twojeje dobroty a tych dŕiwow dla, kotreŕ na cŕlowŕŕich dŕčcžoch cŕiniŕŕ; ja čzu tebjje ŕhwalicž we wulkej ŕhromadŕiŕnje, twoja cŕeŕcž dŕrbi ŕtajnje w mojim reče bycž, a moja duŕŕha dŕrbi kóŕdny cŕaŕ ŕhwalicž tebjje, mojego ŕnjeŕa, a ŕčtoŕ we mni je, twoje ŕwjate mjeno cŕeŕcžicž, a nočzu ŕapomnicž ŕenje wšchitkich twojich dobrotow! Duŕ njech ŕo tebi ŕpodobna ŕhwalobny wopor mojego rta, kotryŕ tebi w ŕwěrnocŕi ŕwojeje wutrobny pŕchinjeŕu. Tu wołam ŕo ŕ tebi ŕ zŕlej ŕwojej myŕŕlu, ty čzyl mje dŕenŕa tutón dŕen teŕ ŕaŕhowacž pŕŕhede wšchitkej ŕčkodu na cŕele a na duŕŕhi, a twojim lubym jandŕelam wo mni pŕŕiŕaŕacž, ŕo bychu mje wobarnowali na wšchitkich mojich pucžach. Wobaraj ŕlemu njeŕŕŕečzelej a wšchitkim pohóŕŕŕenjam tuteho ŕwěta, ŕ temu teŕ mojemu cŕělu a mojej ŕrwi, ŕo njebych wot njeju pŕŕemóŕeny ŕnana ŕle cŕinił pŕŕečŕiwo tebi, ŕo njebych tebjje ŕ mojimi hrěchami roŕhněwał. Wodž mje ŕ twojim ŕwjatym Duchom, ŕo njebych ničeho cŕinił, rečzał abo myŕŕlił, ŕhiba jenoŕ to, ŕčtoŕ je tebi ŕpodobne, a ŕčtoŕ ŕ cŕeŕcŕi twojeje bójŕŕeje ŕraŕnoŕcŕe ŕluŕi. Hlaj, mój Boŕo, ja ŕo cŕi dŕenŕa zŕle poddawam a wopruju, ŕo bych zŕle twój a po twojej woli byl, ŕe wšchitkim ŕamóŕenjom a mozami, ŕ cŕělom a ŕ duŕŕhu, ŕwonkownje a ŕnutŕkownje. Daj mi twojemu bycž! Wodž ty moju wutrobu, duŕŕhu a myŕŕl, ŕo ničeho njebych roŕumił ani wjedzał, ŕhiba jenoŕ tebjje. Rnjeŕe, rano čzyl ty mój hlóŕ ŕlyŕŕečž, rano čzu ŕo tebi hotowacž a na to ŕedŕbowacž; rano čzu cŕe ŕhwalicž ani wječor pŕŕeŕtačž, pŕŕeŕ Deŕom Rŕryŕta, naŕŕeho Rnjeŕa. Hamjeń.

Wŕŕeloŕil Jurij Jakub,

tehdy gymnasiałny wučer w Žitawje,
nětko ŕarač w Něŕwacŕidle.

Wječorna modlitwa na njedźelu.

Wječny Božo, šmilny Wótcze, k tebi posběhuju w tutej wječornej hodžinje šwojej ruzy a praju tebi i wutrobu křwalbu a džať, so by mje tutón džen a zny czaš mojeho žiwjenja psches wachu twojich šwjatych jandželow psched šlym njepscheczelom hnadnje wobarnowať a wschitku šlósć a njesbože wote mnje wotwobrocziť. Ja pať tebje tež pokornje proschu, ty chzyn mi wodacž wschitke moje hrěchi, hdžež bym njeprawje cžiniť, a mje tu dženšnišchu nóz dale i twojimi lubymi jandželemi wobdacž, so bych šo koło wočoło mje lěhali a mje šakhowali, so bych byčam a lešnym košydlam šatana wušchoť. Ja twoje křude štworjenje poručuju šo twojej dobrocžiwosći a šmilnosći. Džerž mje i wupšchestrjenej ruku. Pschetož i wutrobu tebje žadam w nozy, k temu tež i mojim duchom we mni wotucžu rano k tebi. Ja cžatam na twoju dobrotu, a moja dušcha štaja šwoju nadžiju na tebje, teho žiweho Boha; pschetož ty by moje wukhowanje a šwěrnny šbóžniť. Šlaj, Šnježe, njech špimy abo njech wachujemy, dha šmy twoji, njech šmy živi abo njech wumrjemy, dha by ty našch Bóh, kiž je našch štworiť. Teho dla wołam šo k tebi, njedaj twojej hnadže dalošo wote mnje byčž, ale pschikrywaj mje i nej jako se šchitom, so bych i měrom ležať, cžišche wušnyť a cžerstwy šašo wotucziť. Šacž runjež cžěło špi, dha njech tola moja dušcha kóždy czaš k tebi wachuje, so bych tebje štajnje w šwojej wutrobje měť, a ty nihdy i mojeje dušche njewušchoť, so by mje nóz hrěchow njenadpanyła. Šwarnuj mje psched hrěšchnymi njehańbitymi šonami, psched njeměrnymi njewušchnymi štarosćemi, psched šlymi cžěžkimi myšlemi, psched žalošnje wulkimi bolosćemi a pschede wschitkej šchřodu a křiwdu.

Mój Snježe a mój Božo, do twojeje hnadneje ruki podawam
 swoje cželo a swoju dušchu, swojeho lubeho mandželskeho
 (mandželsku, starscheju, džeczi, bratrow a botry) a wschitkich,
 kiž su i krowě abo hewať so mnu pscheczeljo. Daj sebi
 spodobacž, Snježe, so naš wumóžesch, a njewotwobrocž
 wot naš twoju šmilnosč. Twoja dobrota a šwěrnosč
 njech naš wschudžom wobwachuje. Wodžej naš w tutej
 nozy i twojej ruku, wobdawaj naš na wschěch stronach
 i twojej hnadu, podpolož nam ja hłowat twoju šmilnosč,
 so bychmy na cžele a na dušchi šakhowani byli. Samjeń.

Pscheložil Jan Allan,

tehdy šarať w Kotezach, nětko w Serbinje w Tetjašu.

17.

Nańša modlitwa na pónđelu.

Tebje šhwalu, mój njebieski Wótcže; štajnje chzu po-
 šběhowacž twoje šwjate mjeno; twoja šhwalba dyrbi pschezo
 w mojim rcže bycž; njech šo šhwali moja dušcha w tebi,
 so šy mje psches twoju wulku hnadu a šmilnosč dženska
 tutu nóz šwarnowať pschede wschitkim njesbožom a škodu
 na cžele a na dušchi, a mje psched mojim pschecziwnikom,
 šlym njepscheczelom, tať wótzowszy wukhowať. Pschetož
 hdy by ty mój šchkit a moja pomoz njebyl, budžišche mje
 jara wschelake njesbože škasycž móhlo tať, so ja njebudžich
 móhł štrowy šašo štanyč; teho dla šo cži nětko šdobnje
 džakuju ša twoje hnadne wobarnowanje. Dale wołam šo
 k tebi i hlubokošče mojeje wutroby, a moja modlitwa
 pschikhadža šahe psched tebj, šahe pytam tebj a cže proschu,
 ty chzynł mje se wschitkim, šchtož je moje, dženska dale
 wobarnowacž psched lešnosčzu a mozu cžerta, psched hrěchami,
 hanibu a wschitkim šlym. Setkaj mje w tutej ranišchej
 hodžinje i twojej hnadu, dokelž wschať bješ tebj ničeho nje-

Jamóžu, a pomhaj, so bych na tutym dnju wšhitke moje
 skutki po kšesćizjanskim waschnju w twojim mjenje sapoczał,
 kaž tež sbóžnje k czešći twojeje bójskeje krašnosće a mojemu
 bližšchemu k wužitku dokonjał. Wobarnuj moju dušchu,
 mój rošom, moje smyšlenje, wšhitko, šhtož ščinju abo
 cžehož so wostaju, so mi sly duch njemóhl škodźić.
 Swarnuj mje pšched mórom, kiž pšhipołodnju škafy. Sa-
 khowaj mje pšchede wšhitkimi njepšheczelemi, widomnymi a
 njewidomnymi, so mi se šwojimi lešnosćemi a šlobami,
 i kusłowanjom a šajědojčenjom a se wšchej šwojej mozu
 a škósczu potajnje abo šjawnje njemóhli škodźić ani mje
 winowacž. Knježe Božo, Wótcze, knježe mojeho žiwjenja
 swarnuj mje pšched njepózcziwym woblicžom a wotwobrocž
 wote mnje wšchě šle lošchtu, njedaj mi do wopikštwa a
 njepózcziwošće panycž a swarnuj mje pšched njehańbitej
 wutrobu. Pomhaj mi, so móhl pšhes twoju hnadu wócžko,
 kotrež mje pohóršchi, wutorhnyč a wot šebje cžišnyč
 pšhes to, so šle a njeczište žadošće mojeje wutroby wotpo-
 ložu. Wšmi wote mnje precž wšhitko, šhtož je tebi nje-
 špodobne a mi škódne: špožč mi, šhtož je mi wužitne a
 tebi špodobne, so bych cži w prawej wěrje šlužil. Slaj,
 ty šwěrnny Božo, ja so cži dženska žyle podcžišnu a chzu
 po twojej woli žiwy byč. Cžiń se mnje tebi špodobny
 wopor, so by so cži moja šlužba špodobała w Khrystušu
 Jesušu, našchim Knjesu. Hamjeń.

Wšcheložil J. Jafub.

18.

Wječorna modlitwa na pónđelu.

O ty šylny, žiwy Božo! Wótcze našeho knjesa Jesom
 Khrysta, ja so cži džakuju, so šy mje dženska tutón džei
 pšhes twoje bójske swarnowanje pšchede wšhitkej škodu

a strachotu hnadnje sakhował, so njejšym do wohnjoweje
 nusy pschischoł, so mje powodže njejšu satepile, so njejšu
 mje słe swěrjata rostorhale, so njejšym do wótreho mjecza
 panył, so mje njejšu njepscheczelo skónzowali, abo sli
 ludžo sranyli, so njejšym wot paduchow abo mordarjow
 sbity abo wobschłodženy, k temu tež so šo njejšym psches
 panjenje sarašył, abo hewał šebi schkody scžinił. S zyla
 so njejšym pschischoł do strachoty czěla a žiwjenja — ja
 to wschitko mam šo jenicžy twojej šmilnosći džakowacž,
 kiž šy mje na wschitkich mojich puczach a schcžežkach wo-
 barnował. Tebje nětko dale proschu, ty chzył mi wschitke
 moje hrěchi wodacž, kotrež šym pscheczimo tebi wobeschoł
 a mje se wschitkimi, kiž k mojemu domej a pscheczelstwu
 šluscheja, dženska tutu nož a zylu cžaš nascheho žiwjenja
 tež hnadnje sakhowacž pschede wschitkej stysknošču a wob-
 cžežnošču, psched czertowej lešnošču a spěščnošču, i kotrejž
 naš wo dnjo a w nozy nadběhuje. Wobarnuj naš tež
 psched schkódnym mórom, kiž pó czmje lašy, psched cžežkimi
 špytowanjami a padami, psched bojošču a nastróženjom
 njepscheczela a pschede wschitkim šlym czěla a dusche; pschetož
 ty šy mój mózny kryw, moja wulka šylnošč, mój schkit
 pscheczimo wschitkim schipam šatana, moje šwětlo w czem-
 nosći a w scženje šmjercže. Ty šy nasche wukhowanje,
 nascha brón, našch wumóžnił i nusy, na kotrehož šo spus-
 czamy. Teho dla, ty šwěrnny Božo, budž ty našch wajchtač,
 wobdawaj naš i twojim pschikryčom, so czert naš njemohł
 wobschłodžicž; pschetož jenicžy pola tebje je nasche šbože,
 jenicžy k tebi posběham šwojej woczi, wot kotrehož mi
 pomoz pschińdže; moja pomoz pschińdže wot teho šnješa,
 kiž je njebeša a semju štworił. Šlaj kaž woczi wotrocžkow
 hladatej na ruzy šwojich knježich, kaž woczi džowki hladatej
 na ruzy šwojeje knjenje, tač hladatej naschej woczi na

Domjazny woltač.

teho Anjesa, našeho Boha, hacž so nad nami smili. Šmil so nad nami, Anježe, smil so nad nami, pschetož my smy khdži a hubjeni. Rosšwěcž mojej woczji, so bych w smjerczi njewušnył, kiž by živy a knjezišch we wěcznosći. Hamjeń. Pschetožil J. Jatur.

Mańša modlitwa na wutoru.

Šhwaleny budž Bóh, stworicžel njebješow a semje, kšwaleny budž tón Anješ, kiž sam dživy czini, kšwalene budž jeho krašne mjeno wěcznje! Kiž je džen a nóz po šwojej bójskej mudrosći stworił a rošdželił, k temu tež postajił, so njedyrbitaj pschěstacž, tať dolho hacž semja steji, tať, so mohł człowjek w nozy šwój wotpoczink měcž, wo dnjo pať sašo na šwoje džělo so podawacž. Anježe, kať by twoje skutki tať wulke, a kať je jich tať wjele! Ty by je wschitke mudrje wustajił, a semja je poľna twojeho bohatstwa. Sa tajke twoje dobroty dyrbimy so czi džakowacž, prjedy hacž je klóncžko seschło, a psched tebjě stupicž, hdyž šwětlo skhadža. Teho dla cze nětko tež kšwalu, so by mi dať w tutej nozy bješ stracha špacž a wotpoczowacž, tež sašo strowemu a wješelemu wotuczicž, k temu tež mje wótzowšy wobarnował pschede wschitkej njepšchecželowej mozu a šlósčju. Ja cze prošju, ty chzynł moju dušchu do šwojeju rukow wsacž, moje czělo po twojim špodobanju strowe šdžeržecž a mje pschede wschitkim šlym a nješbožom šakhowacž. O miłosćiwy Božo, dokelž ta hodžina tu je, so bychmy se spanja hrěchow a wschitkeje njeprawdosće šestawali, dokelž je naše šbože blisko; dha pomhaj, so bych wotpožili skutki czěmnosće a so woblekł brónje šwětla, tať so bych pózcžiwje khdžil jako wo dnjo, niz we wobžranštwje a wopikštwje, niz w komorach a njepózcžiwosći,

niz w šwarjenju a šawisczi, ale so bych šo woblekł teho
 Anješa Jesom Chrysta w prawej wěrje a šchesczijanškim
 šadžerženju. Teho dla šbudź mje kóždy ranje, šbudź moje
 wucho, so bych š wěrjazej wutrobu na twoje šwjate šłowo
 pošluchał a jo w mojim pomjatkju šakhował. Daj, so
 bych moje wucho pošhilil k wołanju a proštwje šhudnych
 a hubjenych, so njebych jich wopušczil; a hdyž šo po
 tym šašo w mojej štyštnošczi k tebi wołam, dha wušlyšch
 tež hłóšš mojego wołanja a nješaczišni šdychnjenja w mojej
 pošlenjej nušy. Nječch moja modlitwa šaše pošched twoje
 woblicžo pošchińdže, pošhil šwoje wucho k mojemu wołanju.
 Napjelní naš rano se šwojej hnadu; dha chzemy cže šhwalicz
 a šo we tebi wješelicž šwoje žitwe dny, pošches teho šameho
 našcheho lubeho Anješa, Jesom Chrysta! Šamjení.

Šicheložil Š. Šatub.

20.

Wječorna modlitwa na wutoru.

Anježe, šmilny Božo, šwjaty Wótcže, wo dnjo modlu
 šo pošched tobu se šwojim hłóššom, w šwojej cžěšnošczi
 wołam šo k tebi, a wječor špominam na twoju dobrotu
 a šmilnošč, kotruž šy mi wopošaš. Někto paš tebje naj-
 prjódzy šhwalu, so šy mje se šameje hnady a šmilnoščže,
 bje wšhitkeje mojeje šašlužby a doštojnoščže tón šańdženy
 džení pošched jara wjele šškodu a štrachotu, kiž budžišche
 mje nadpanycz móhła, taš wótzowšzy šwarnował, so njeje
 mje šatan pošches nahłu a njenadžitu šmjercž moril, so šo
 nješym žaneho njewjedra, šrupow a blyška štróžicž trjebał,
 so nješbu mje žane šškóadne wichory potrjehile, a so šly
 njepšhecžel mje w jědži a picžu abo š druhimi šwojimi
 tawšynt šhumšchtami njeje škašyl, so šebi tež nješym
 ruzy abo nošy pošches někajke panjenje šlemił. Teho dla

ƙo nětko a kóždny czař tebi jara wulzy dźakuju a Khrystuřo-
 weho hórkeho čerpjena dla prořchu, ty chzynł mi wodacž
 wřhitke přeřtupjena, kotrež řym dženřa přhecžiwu tebi
 wobeschoł, a mje w tutej nastawazej nozy miłosčiwje
 řakhowacž přched mojim přhecžiwnikom, tym čertom, přched
 nastróženjom a řcherjenjom nozy, řo njebychu mi žane na
 wohladanje žałořne řchtalty tyřchnořč a řchiwdu nacžinile.
 Swarnuj mje ře wřchēm, řchtož wobředžu, přched wodowej
 a wohnjowej řtrachosčžu, přchede wřchitkim řlym na čžele
 a na duřhi. Daj mi ř mērom bje wřcheje řtarosčže a
 hrořy řpacž, řo bych pō čžmje jařnořč twojeje bōjřkeje
 řwětłosčže ř woczomaj řwojeje duřche na řo řwēcžicž
 widžil. Přchetož ty řy to prawe a jařne řwětło, kotrež
 wřchitku čžmu, řiž nař wobdawa, rořřwēcži. Ty, Knježe
 Božo, řy řo mnu, ty moja řkala, mōj hród, mōj wumōžniř
 a mōj Bōh, na kotrehož řo řpuřchčžam, mōj řchit a roh
 mojeho řboža a moje hrodžiřchčžo. Knježe, mōj Božo,
 w nozy wupřchestru ř tebi řwojeje ruzy, wuřlyřch mje
 bōřy a wobarnuj mje tutu nōž, řo by mōj duch w hrčchach
 njewuřnył ani mojemu čželu řo nicžo řleho njeřtało. Šbudž
 mje w prawym a pořtajenym czařu, řo bych řwětło jutř-
 řcheho dnja po twojeje hnadneje woli řařo žiwy wohladał.
 Přchetož ty jenicžzy mōžeřch mi moje žiwjenje řdžeržecž a
 mje ře wřchēm duchownym požohnowanjom požohnowacž
 w Khrystuřu Jeřuřu, nařchim Knjeřu. Hamjeń.

Přcheložit Jan Nilian.

21.

Mańřcha modlitwa na řrjedu.

Wřchedomōžny, řmilny Božo, wřchitkōn twōj řkutł
 tebi řluzi a wřhitke řtworjena bjeř přchestracža tebje řhwala
 a pořbēhuja, tež ptacžki pod njebjeřami rano, hdyž je

Błónczko sešhadžalo, jara lubosnje se šwojimi jasyczkami
 a hłobami tebe, teho wěczneho Boha a šwojeho stwori-
 czela, chwala. Duž šo tež ja tebi nětko jara wutrobnje
 džaťuju, šo šy mje tu šandženu nóz a zhyly cžaš mojeho
 žiwjenja pod twojim pschikrczom a schkitom hacž do
 tuteje hodžiny šdžeržal, se spanja a š cžmy dženšnišcheje
 nozy šbudžil a mi wješelemu a štrowemu štanycž dał.
 Tebe prošcu psches šbóžne horjestacže Jesom Khrysta
 wot morych, šo by mje tež pschichodnje šahowacz
 chzyl pschede wschitkej šłóscžu a štrachotu se wschitkimi
 tymi, kiž šu šo mnu psches pscheczestwo abo na někajke
 druhe waschnje šjednocženi. Dale chzyl ty mje w tutej
 ranišchej hodžinje napjelnicž š twojej šmilnosczu, šo bych
 š wješełoscžu dženšnišchi džen w twojich šasnjach šho-
 džil a žaneho hrěcha š šmjercži njewobeschol. Špožcz
 mi twoju huadu, šo, šaž wody polna mrócžel pod ranišchimi
 šerjami a ranišcha roša šo wopošafuje a šemju macža, ty
 taš šwoju miłoscž na mni wopošafacz a moju wutku
 dušcu mi woschewicz chzyl, šo bych šłóschtnje a špěšchnje
 twoju wolu cžinil. Wodž mje psches twojeho šwjateho
 Duchu, šo mohł tebi š cžištej wutrobu šlužicz w praw-
 dosczu a šwjatosczu šwoje žiwe dny. Wachuj nade mnu,
 Šnježe, šo bych šo na tutym dnju š nicžim pscheczimo tebi
 njepschehrěschil ani šwojeho šwědomnja š lóschdami cžela, kiž
 napscheczimo dušchi wojuja, njewomašal. Wobarnuj tež
 mój jasyl psched šłóscžu a mojej hubje, šo byschtej nje-
 rěczakej šalschnje abo šelhačnje; njehorne šłowa a nablasne
 rěcže, kiž šchescžijanam njepschisteja, njech šu daloko wote
 mnje. Štej mi š pomozu, šo bych se šwojimaj hubomaj
 nišomu š pohórschku njebyl, nišoho njewobrěczal, njebudžil
 ani njesatamał, tež nišomu ničžo njewumjetował ani jeho
 psches delecžinjenje do haniby njenješł. Šchtó štaji mojemu

rtej wachu abo mojomaj hubomaj sygl mudrosće, so bych nahle psches tajke njepanył a mój jasył mje njeskasył? Daj mi ty hnadu, cže wutrobnje proschu, so bych šam šwoje smylki spóšnał a porjedził, so bych do twojeho šuroweho a traschneho šuda njesapanył. To spožecz mi, wěczny Božo, psches Jesuša Khrystuša, twojeho lubeho Ssyna. Šamjen.

Pscheložil Šan Šilian.

Wječorna modlitwa na šrjedu.

O šwjata Trojiza w jenym bójskim byczu, ty šy moje žiwjenje, šbože a wěczny troscht: tebi praju se rtom a š wutrobu šhwalbu a džak, so šy mje tutón džej hnadnje šwarnował. Tvoju bójsku miłosć proschu, ty chžyl wschitke moje šłósće pschikrycz, najwjazy pač, hdžež šym šo dženska pschecziwo tebi a twojim šwjatym kašnjam se šwojim jasyłom a š njetrjebawšchimi, njewužitnymi, šlymi rěczemi a hewał pschehrěschil; a ty chžyl mje tež tule nóz šakhowacz psched šóždej šškodu a štrachotu, pschetož na tebje štajam wscho šwoje dowěrjenje. Ty šy mój Šnješ a mój Bóh, do twojeju rukow poruczam šwoje cželo a šwoju duschu. Duž mje nětko požohnuj twoja bójska krašnosć, duž mje šchituj šwjata Trojiza, duž mje šwješeluj wěczna jednota, duž mje šwarnuj njeskónczna šmilnosć, duž mje šamolwjej njewurjetnjena miłosć, duž mje wošchew njesachodna šłódkosć, duž mje pschikrywaj najwysšicha bójska mudrosć, duž mje pošylnij najhlubše šchesczijanske póšnacže, duž mje wukhowaj njedowušlědžena dobrocziwosć našeho Šnješa. Šnada Wótza wodž mje! Mudrosć Ssyna wošchewjej mje! Móž šwjateho Ducha roššwětlej mje! Móž troschtarjo, bydl we mni! Tón Šnješ žohnuj mje a šwarnuj mje, tón Šnješ roššwěcz šwoje

woblicžo nade mnu a budź mi hnadny, tón Knjes posběhń
 Ɣwoje woblicžo na mnje a daj mi Ɣwój měr! Tuto žohno-
 wanje teho jeneho a wěczneho bójstwa budź jačo schit
 dženska a stajnje bjese mnu a mojimi njepšheczelemi, widom-
 nymi a njewidomnymi, so Ɣo njemóža ke mni pschibližowacž
 ani mi seschodžicž. Kaž mróczelowy stołp w puščzinje bjes
 egyptowske a israelske wójsto stupi, tač so jene k druhemu
 pschińcž njemóžesche, so Ɣo israelskim džeczom njeby žana
 kšiwda stała, tač chyzł ty bjese mnje a wschitkich mojich
 njepšheczelow jačo wohnjowa murja a dželenje stupicž, so Ɣo
 mje njebychu dótknyli. Sdžerž mje tež w mojej poslednjej
 hodžinje, hdyž mojej woczy wjazy njewidžitej, a mój jasyč
 wjazy njerěcži, hdyž mojej ruzy wjazy pschimacž a mojej
 nosy wjazy khodžicž njemóžetej, o po tym budź ty pschi
 mni, ty wyšozy khwalena Ɣwjata Trojiza, so šly njepšheczel
 žaneje mozy nade mnu njenamafa! Hamjeń.

Pscheložit J. Jakub.

Nańša modlitwa na schtwórtk.

Knježe Jesom Khrusche, kiž Ɣy to wěczne prawe
 Ɣwětlo, kiž jacžeri czěmnoscz nozy a scžěn Ɣmjercže, twoje
 mjeno chzu khwalicž, tebi chzu khwalbu spěwacž a Ɣo cži
 džakowacž, so Ɣy mje w tutej nozy tač hnadnje wobarnował
 a š czěmnoscze k Ɣwětlu pschinješł. Ty Ɣy mje šakhował
 psched nóznyim štrachom, psched hrosu a scherjenjom cžerta,
 psched mórom, kiž pó czmě lasy, pschede wschelakej khoroscžu,
 kotraž budžishe mje nadpanycž móhła; tež Ɣy moju duschu
 schitował a mje šakitał, kaž pastyr Ɣwoje šadło šakituje;
 k temu je wschitko, schtož wobšedžu, psches twoju wulku
 Ɣmilnoscz mi bjes schkody šawostalo. Sa tajke hnadne
 wobarnowanje a wschitke dobroty budź cži khwalba a cžescž

prajena, wo twojej mozy chzu rěčecź a rano twoju dobrotu
 posběhowacź, pšchetož ty by moja najwyschšcha nadžija,
 mój twjerdy hród, moja bylna pomoc, mój šwěrnny Bóh,
 kotremuž so dowěrju. Ty šwješelujesch moju wutrobu a
 rošjašnješch moje woblicžo. Tebje twojeho šwjateho naroda
 a twojeho hnadneho do šwěta pšchińdženja dla prošchu,
 ty chzynł na tutym dnju twojej šmilnošczi nade mnu
 škhadžecź dacź kaž rańšchim serjam a ke mni pšchińcź kaž
 šažnemu deshczej. Koššwětl moju šlepu pšchirodu a wobdar
 moju wutrobu š krašnošcžu twojeho bójškeho šwětla, so by
 w mojej wutrobje šeskhadžała ta prawta jutrna hwěsda a to
 wěrne šwětlo, kotrež cžlowjekow k wěcžnemu žiwjenju roš-
 šwětluje. Swarnuj mje tež dženska pšchede wšchitkim šlym;
 pšchetož na tebje wocžakuju, moja dušcha cžaka na tebje
 wot jeneje rańšcheje wachi hač do drugeje. Budź š cžašom
 moja pomoc a moje šbože w cžašu štyšnosće, budź mój
 šchit pšhecziwo horzocze, mój kryw pšhecziwo palazemu
 połdnju a mój kij pšhecziwo podšunjenju. Šakhowaj mje
 na cžele a na dušchi, so mje žane nješbože njepotrjechi
 ani žana cžwila so ke mni njepšchibliži. Wotehnaj daloko
 wote mnje precź wšchitkich šlych duchow, stej pola mje
 pšhecziwo škóšcziwym, pšchistuš ke mni pšhecziwo škóštnikam.
 O Knježe, našch Božo, daj so derje radžicź škutku našcheju
 rukow, haj škutku našcheju rukow chzynł ty so dacź derje
 radžicź a našchej ramjeni pošylnjecź a našche poršty wucžicź
 twojim kašnjam pošluchacź, so njebychmy dženska šašo pšhe-
 cziwo tebi hrěšchili. Šamjení. Pšcheložil Š. Šakub.

24.

Wječorna modlitwa na šchtwórtk.

Šhwaleny budź, Božo Wótcze, pšhes Šesom Šhrysta,
 w šwjatym Duchu, jedyn wěcžny Bóh, kiž by pšhes šwoju

wšchelaku dobrocziwošč mje kudeho hrěšnika a hubjeneho
 człowjeka hnadnje swarnował psched žehliwymy šhipami
 satana, kiž wo dnjo lětaju, psched khoroscžu, kiž pschipołdnju
 skónzuje, k temu psched slej a nahlej šmjercžu; ty šy mje
 pschede wschitkej škodu wótzowszy wobarnował. Anježe,
 twoja dobrota došaha tať daloko, jako njebješa šu, a twoja
 prawda tať daloko, jako mróczele du. Ja cže prošu,
 miłosće pošny Božo, ty chžyť mi š hnady wodacž wschitko,
 hdžež šym šo dženša pschecziwo tebi pscheschol se skutkami,
 šlowami abo myšlemi. Ty chžyť tež twoju šmiluoscž
 ke mni wobroczič a mi dacž pschichodnu nóz spacz a wot-
 pocžowacz, so bych tebje, kiž šy našch wěčny pokoj, nihdy
 njewopuschčizł, ale psches wěru w tebi wostał a pod twojim
 šchitom š měrom bydlil, tať so šo šly njepscheczł njemohł
 ke mni pschibližič ani mi šeschłodžič. Anježe, ty šy moje
 šwětlo a moje šbože, koho dyrbjal ja šo bojecž? Ty šy
 móz mojeho žiwjenja, psched kim dyrbjal ja šo stróžič?
 Na tebje šo špuschčža moja wutroba a mi je spomhane;
 ty šy mój troscht a móžny wobšchit, twoja prawiza mje
 pošhlnja, twoje prawišny mje troschtuja a pod khlódkom
 twojeju rukow mam šwoju khowanku. Glaj, mój Božo,
 wo dnjo ja wołam a ty wotmolwišch; w nožy ja nje-
 mjelcžu, a ty mje wušhšchisch. Hdžž šo do loža lěham,
 špominam na tebje, hdžž wotucžu, rěcžu wo tebi,
 pschetož ty šy mój pomoznik, a pod khlódkom twojeju
 kšhidlow mam šwój wotpocžinč. Moja dušcha džerži šo
 k tebi, twoja prawiza mje šdžerži; je-li so w cžemnosčzi
 šedžu, je tola tón Anješ moje šwětlo a moje šbože.
 O dobrocziwymy Božo, špožč mi šwoju hnadu, so, hdžž moja
 pošlednja hodžinka šo pschibliži a šo dyrbju k wěčnemu
 wotpocžinkej lehnyč, psches twoju pomoz w prawej twjerdej
 wěrje a š dowěrnej wutrobu k šbožnemu žiwjenju wušnu.

Hacž do teho czaſa dźerž mje pſchi ſebi, ſo bych kóždy czaſ wachował, ſtróſbe a ſdźeržliwe žiwjenje wjedł a w ſcheſcźijanſkej hotowoſcźi namaſany był, dokelž wſchaf njemóžu wjedźić, w kotrej hodžinje ty, naſch Božo, pſchińdžeſch, mje wot tudy wotwołacž. To ſpožcž mi Jeſom Khrysta, twojeho lubeho Ssyna, naſcheho Knjeſa dla. Hamjeń.

Pſchetožil J. Jatur.

25.

Nańſha modlitwa na pjatk.

Khwaleny budž, Božo, mój ſtworiczelo! khwaleny budž Božo, mój wumóžniko! khwaleny budž Božo, mój najwſchſchi troſhtarjo! kiž mi ſtrowotu, žiwjenje a žohnowanje dawa, kiž je mój ſchkit a moja pomož, kiž je mje na cžele a na duſchi po ſwojej wulkej wyſozy cžeſcženej miłoſcźi w tutej ſańdženej nozy pſched ſchkodowanjom ſatana ſwarnował a je mi ſtrowemu tutón džen dčzaſacž dał. Tebje, Knježe, njebjeski Wótcže, proſchu pſcheſ krawny pót Jeſom Khrysta, twojeho lubeho Ssyna, ty chžyl mje dženſniſchi džen tež do ſwojeho bójſkeho ſwarnowanja wjacž, mje wukhowacž a wodžić po ſwonkownym a ſnutſkownym cžlowjeku, ſo mje ničžo ſleho njemohło podeničž, pſchetož do twojeju rukow ſo porucžam dženſa a wſchitke dny ſwojeho žiwjenja, ſwoju khudu duſchu, ſwoje hubjene cželo, ſwoje myſle, roſom a wolu, ſwoje ſłowa a ſkutki, ſwoje dželanje a wotpocžowanje, ſwój nutſkhód a wonkhód, ſwoje khodjenje a ſtače, ſwoje leženje a ſedženje, ſwoju wolu a radu, ſwoje myſljenje a pytanje, ſwoju wěru a wuſnacže a ſchtož ſwonkownje a ſnutſkownje ſym a ſamóžu, kónž ſwojeho žiwjenja, džen a hodžinu ſwojeje ſmjercže a ſwojeho horjeſtačža. O Knježe Božo, cžiń ſo mnu, kaž chžeſch a wěſch, ſchtož je k twojej cžeſcźi a k mojej ſbóžnoſcźi

najlěpšce. A hdžež bych šo šnano se šlabošću pšhecziwo tebi pšchehrěškil, cže prošcu, ty nochzył šwoju šmilnošč wote mnje wšacž ani šwoju hnadu wote mnje wotwobrocžicž ani šwoju pomoz mi wotčahnyčž, pšchetož hewał njeje žadyn druhi Bóh a pomoznik; prjedy tebje žadyn druhi njebē, tał tež po tebi žadyn njebudže; ty šy přeni a pošleni, a žadyn Bóh, šhiba ty. Teho dla jenicžy k tebi wołam, daj twojej dobrocže šo pošylnicž nade muu, daj mi šahe šlyšhecž twoju hnadu, pšchetož na tebje štajam šwoju nadžiju, wodž moju nohu po prawym pucžu, šo njebych šhodžil po radže bješbóžnych ani nještupil na drohu hrěšnikow ani nješydał na ławzy wušměwzow, ale šo bych měl wšhitku lubošč a radošč mojeje wutroby k twojemu šłowu a šakonjej a we nim šo šwucžował wo dnjo a w nozy, pšhes našeho Anjesa Jesom Šhrysta. Šamjeń.

Šicheložil Š. Šakub.

26.

Wječorna modlitwa na pjatk.

Šhwaleny budž tón Anješ, kiž šam džiwy cžini, a šhwalene budž jeho šwjate mjeno wěcžnje, a njech budže zyła šemja pošna jeho cžescže. Wšchědnje čzu šhwalicž wo Bošy, wječor dyrbi jemu mój rt šo džakowacž, pšchezo a štajnje; pšchetož hdyž wołam, dha wón mje wušlyšchi, a hdyž pošornje prošcu, pošhili wón šwoje wucho ke mni, hdyž šo modlu, šedžbuje wón na mój hlóš. Tón Anješ je moja nadžija a šylnošč, moja pomoz w tych wulkich nušach, šotrež mje šu šajale. Teho dla praju tebi, wěcžny Božo, šhwalbu a džak, šo šy mje dženska tutón džen hnadnje šwarnował pšhede wšhitkej škodu a nješbožom, šotrež budžišce mje pošrechicž móhlo. Moja wutroba je wješela, a moja dušca šhwali tebje wšcheje

twojeje dobroty a šmilnošće dla, mój jasny dyrbi wo tebi powjedacź a stajnje prajicź: wyšozny křwaleny budź Bóh, cześćene budź jeho šwjate mjeno. Tebje prošcu, ty chyzł mi i hnady spusćcizć wšchitko, šchtož šym dženša pschecizwo tebi šhrěšchil a mje tež tutu pschichodnu nóz se wšchěm, šchtož mi pschišlušcha, wobarnowacź; budź ty moja křowanča a mój šchit a křlódě nad mojej prawizu, Knježe, šwarnuj mje pschede wšchitkim šlym, šwarnuj moju duschu, budź mi hnadny; pschetož jenicžy na tebje šo spusćcizam. Ja stajam šwoju nadžiju na teho Knješa a wołam šo k Bohu wjeršchnemu, k Bohu, kiž mojeje žalosće kónž cžini; tón, kiž mje šwarnuje, njespi; hlaj, tón wajchtać israelski njespi ani njedrěma. Wón šdžerži mój křód po prawej ščežy, šo njepanu, a moje kroczele, šo šo njepodšunu. Wón njeda mojimaj nohomaj šo podšunycź, pschetož jeho šłowo je šwětlo na mojim puczu. O Knježe, pošběhni na mnje šwětlo šwojeho woblicza, šo bych žyle i měrom ležał a spał a derje šakřowany bydlil pod twojim šchitom; pschetož ty, Knježe, šam mi pomhašch; w twojim mjenje chzu šo nětko k wotpocžinkej lehnyć a šwojim mišawcžkam dacź drěmacź. Ty, Knježe Božo, mje štroweho šašo šbudžišch k křwalbje a cześći twojeje bójškeje majestošće psches Jesom Křrysta, twojeho lubeho Šsyna, kiž i tobu žiwi a knježi w jednocze se šwjatym Duchom, wot wěcžnosće hacź do wěcžnosće. Hamjeń. Wišeložil J. Jakub.

27.

Nańšcha modlitwa na šobotu.

O ty wěrnny, nješmjertny Božo, Wótcze našeho Knješa Jesom Křrysta, k tebi i pschišlušchazym džačom šwoju myšl pošběham: twoju prawdošć nochzu potajicź w šwojej

wutrobje, wo twojej prawdže a wo twojim sbožu chzu rěcžecž; ja nochzu potajicž twojeje dobroty a bwerņoscže pšched wulkej šhromadžišnu a nochzu mjelcžecž wo wšhitkej dobrocže, kotruž by mi wopočasal; pšchetož krašna wěz je, temu Anješej bo džakowacž a khwalbu spěwacž twojemu mjenu, ty najwyschšchi, rano twoju hnadu a wječor twoju prawdu pšchipowjedacž; teho dla njech moja duscha cže khwali, so by mje w tutej nozy pšches bwoju pšches mēru wulku bmilnosč swarnowal. Žohnowany by, Anježe, Božo Zebaoth, kiž bo tač hnadnje wopočasujesch wšhitkim, kiž bo po tebi prascheju a twoje sbože lubuja; žohnowane budž twoje wulke mjeno we wšchěch krajach, kiž je našcha pomoz a našch šchit: žohnowane bu wšhitke twoje skutki, kiž nad cžłowštimi džecžimi cžinišch. Tebje prošchu, ty chzynł mje dženša tutón džen tež swarnowacž, so njemohł mi šly njepšhecžel žaneje šchody cžinicž, ani ruka bješbóžnych bo mje dótknyč. Anježe Božo, mój wumóžniko, rano wachuju k tebi, pomhaj, so bych wšchě skutki mojeho powołanja, a šchtož je mi porucžene, pilnje a bwerņnje wuwjedł, tebi k cžescži a mojemu bližšchemu k lěpšchemu, so bych bweťla tuteho dnja k hrěchej njewužitnje njewužiwal, ani tebje s mojim cžinjenjom a wostajenjom njesrudžik, ani bľuba bwjateje kšchčenizy njepšchestupik. Spožcž mi tež hnadu, so bych bo hladał tych šchěscž wězow, kotrež ty hidžišch, a teje bēdmeje, kiž je tebi hrošnocž, kiž bu: wyšokej wocži, falschne jasyki, ruki, kiž njewinowatu krej pšcheliya, wutroba, kiž na šle wězny myšli, nohi, kiž khwataju šchtodu cžinicž, falschny bweđk, kiž khroble kžē rēcži a kiž swadu bješ bratrami nacžini; pšched tajtimi a druhimi njepocžinkami swarnuj mje, mój Božo, a spožcž mi hnadu, so by bo cži wšcho moje cžinjenje a žiwjenje šespodobalo w Khrystušbu Jesušu, twojim lubym Ssynu, našchim

Knjesu, kiž s tobu živi a knježi w jednocze swjateho
Ducha wot wěčnošće hač do wěčnošće. Hamjeń.

Wscheložil J. Jakub.

28.

Wječorna modlitwa na sobotu.

Chwalba budź tebi, ty najwyschshi a nješmjertny
Božo, chwalba budź twojej milej dobrocziwošći a šmil-
nošći, chwalba twojej wěčneje mudrošći a prawdže, kiž
šy mje tutón džen pschede wschej schkodu a nješbožom
šwarnował. Tebje prošcu, ty chzyn šwoju dobrotu, kiž
šy na mni šapoczał, hnadnje dokonjeć a mi dženša tutu
nóz tež pod twojim najwyschshim schkitom dač wotpocžowacž
a mje s twojimaj šchidlomaj pschikryčž. Daj mojemu
dowěrjenju pod šhlódkom twojeju rukow byčž, šo šo žaneho
nješboža njeboju. Knježe, ty šy moje kubło a moje herb-
stwo, moje šbože šteji w twojimaj rukomaj. Pomhaj mi
psches šwoju dobrotu, šo šy bojoščž a rženje na minje nje-
pschischlo ani hroša nožy mje njenadpanyła. Budź mi
hnadny; pschetož na tebje šo moja dušcha špuščeža, a pod
šhlódkom twojeju šchidlow mam šwoje wukhowanje. Ša
pytam teho Knjesa w mojej nušy, moja ruka je w nožy
bjes pschestacža wupšchestrjena; pschetož moja dušcha hewaš
žaneho trošhta nima; tač tež njewēm wo žanym pomožniku,
ani w njebješach ani na šemi, šhiba jenicžy wo tebi.
W połnožy, hdyž wotucžu, špominam na twoje mjeno, šo
je tač lubošne, a na twoju dobrocziwoščž a šwěrnoščž, kotruž
šy mi wopokasač, a džakuju šo tebi ša prawišny twojeje
prawdošće. Hdyž šym šrudny, špominam na Boha; hdyž
je moja wutroba w tyšchnoščžach, rēcžu wo mojim šbožniku;
pschetož wón wuwjedže moju dušchu še škaženja a wumóže
mje še šwjaškow šmjercže. Knježe Božo, mój šbožniko,

wo dnjo a w nozy pšched tobu wołam, so chzył mi wšhitke moje nješutki a šlósće wodacž, i kotrymiž šym tutón tydžeń a dženša pšhecziwo tebi šo pšchěrěšik. O Knježe, wumóž moju dušchu šwojeje šmilnošće dla, ty šy hnadny a prawy, a našch Bóh je šmilny. Tón Knješ šakhowa njewučženy; hdyž budu podtlócženy, dha mi spomóže. Tak dha porucžam šwoje czělo a šwoju dušchu do twojeju rukow, ty šy mje wumohł, pšches Jesom Khrysta, našeho Knjesa. Hamjeń.

Pscheložil J. Jatur.

Čseczi rjad.

29.

Nańšha modlitwa na niedželu.

Božo Wótcze, mój štworicželo, o šak šwjaty je tutón džeń, na kotrymž šy ty šam wotpocžował! Pschińdžo wot wotpocžinka du k wotpocžinku. Wotpocžował šym tutu nóž w twojimaj rukomaj; ša to džakuju šo tebi. Tutón džeń chzesch ty w mojej wutrobje wotpocžowacž; na tym šo ja wješelu. Nóz je šo minyła, džeń pak je šo pschibližik. Daj, so by šo nětko tež šašwětkiło w mojej wutrobje, ty Wótcze šwětkla, so bych w twojim šwětkle widžal šwětko a we nim kšodžik. Wobarnuj moju nohu, hdyž dženša k twojemu domej póndu. Moja dušcha žada šebi a jej šo chze twojich pschitwačkow. Polož šwoje šłowo do mojeho rta. Napjeln se šwojim hložom mojej wušchi. Kosšwětkl se šwojej wěrnosčzu mojej woczy. Dótkń šo se šwojim porštom mojeju hubow. Čziń polnu šwojeje šłódkosčće moju wutrobu. Daj, so by moja bohabojošč njebyła ludanje ani moja Boža šlužba człowški šutk. Hdyž

budu ť zlonikom w twojim pschitwarťku ťtač, budź moje prěnje sdychnjenje: Božo, budź mi hrěšnikej hnadny!

Božo Ssyno, mój sbóžniko, tutón džeń je twój. Na tym by ty ť rowa ťtanył. Ach daj mi dženťa ťtanyč ť bluda ť wěrnosczi, ť hrěcha ť ťwjatosczi, ťe srudoby ť społojnosczi. Ty by pucź, wěrnoscź a žiwjenje. Ach rěč dženťa w ťwojej ťwjatnicy, ja budu wjeťely. Wsmi mje na ťwoju wutrobu. Napowaj mje ť mlokom čziťeho ewangelija. A ty ťam pschińdź psches ťwoje ťłowo do mojeje wutroby, ťo bych bohaty troťht wot twojeho doma měł. Sakhowaj moju wutrobu pschi tym jenym, ťo bych ťo twojeho mjena bojał. Pschihotuj tutón kraj a powodź jón; pschetož twoja ťtudniczka ma wody doťč. Koťťwaj ťwoje ťymjo na dobru rolu, ťo by ťtokróčne plody pschinjeťlo. Twoje ťłowo budź moja ťwěza na mojim puczu, mój pucź ť njeju, moje njejo we wutrobje: dha směju ťpodobanje na twojich ťwjedženjach a wjeťelu njeđelu.

Božo ťwjaty Ducho, mój troťhtarjo, tón džeń je tež twój džeń, na kotrymž bu ty widomnje wulaty. Wulij ťo dženťa na mnje, lij ťo dženťa do mnje. Sjew mi tutu njeđelu ťlónzo prawdoscze a ťbože pod jeho ťschidłomaj. Padaj na mnje, hdyž Bože ťłowo ťlyťchu. Daj, ťo by mi psches wuťhi do wutroby ťchło. Sapiťaj jo ť twojim porťtom do mojeje myťle. Čziť mje w poťucze. Wobtwjerdź mje we wěrye. Natwať mje w lubosczi. Połěpschuj mje w žiwjenju. Troťhtuj mje w ťpytowanju. Pschihotuj mje ť sbóžnemu wumrjeczu. Tak njebudu jeno poťluchať, ale tež čzinjeť. Ty pať budžeť mi dawacź to, ťo budu chzyč, a to, ťo budu čzinicź, a budžeť kraťny wotklad we mni ťakhowajo, jón mi ťaťglowacź hač na džeń mojego wumóženja.

Sswjata Trojiza, wuřwjecz mje dženřa cziřće. Budź ty wřhitko we mni, dha samóžu ja wřhitko přcheř tebe. Scziń řebi bydło w mojej wutrobje, dha řo mojemu domej dženřa řbože dořtanje. Bydl pola mje, ale wořtań teź we mni. Šhromadźiřna wěrjaznych budź na tutym dnju jena wutroba a jena duřcha. Ničtó njeřluź tebi ř njeřprawnej wutrobu. Šdźerź wřhitkich pobóžnych w řwjatym wotpoczińku, hač hiřcće druhi řabatny wotpoczińk namařamy, řiź je wořtajeny Božemu ludu. Tam budźemy ře wřchěmi wuřwolonymi jedynu řabat řa druhim dźerźecź. Ğamjeń.

Benjamin Schmoll.

Přchetožil Jan Šilian.

Wječorna modlitwa na niedźelu.

Knježe, wořtań pola mje, dokeľ řo ř wječoru přchibližuje a džen je řo nařhilił. D ty žiwy, wřchehomóžny Božo, řať njewopřchijecź řu twoje řtutki, řať njewurjeńjenje wulka je twoja dobrota, řotruź cžłowřkim dźecźom wopokařujesh! Ğa móžu wo hnadže a prawdže, wo lubořczi a řmilnořczi powjedacź; přchetož ty řy mi tutón řańdženy džen wjele dobreho na cžěle a na duřchi wopokařał. Mojej duřchi řy wot řhlěba žiwjenja jeřcź a ře žiweho žórła picź dawal; twoje řłowo je mojemu rtej řłódsche bylo, dyžli měd a mjedowy płařt. Ach njech twoje řłowo mi přcheř moje žyłe žiwjenje řwěza na mojim pucžu wořtanje, řo bych w jeho jařnořczi řhodžil: dha řo njeřařtrožu ani ř twojeje hnadu njewupanu. Ty řy teź mój wumóžnił, mój pomoznił w cžělnym byl, řo řym cžerřtwy tutón wječor docžakał. Ğa njeřřym dořtožny wřchitkeje řmilnořcže, řotruź řy na mni cžinił. Šdyž řo nětko moje řtawy ř měru podadža, dha řtuř ty, o mój pařtyrjo,

Domjazy wořtać.

ke mni; měj kédžbu na mnje a wobšankń mje do twojeho
 swarnowanja. Daj, so bych wobstajnje šwětlošč w tebi,
 o Anježe, był a nicžo čžinicž njeměł ſ njepłódnymi skutkami
 čžmy. Daj šwojemu šłowu, kotrež šym šlyšchał a wuknył,
 nětko we mni jako šwjatemu šymjenju škhadžecž, so bychu
 jeho plody na mojim žiwjenju w pobóžnošči, bohabojošči,
 šwětej wotemrjecžu a šwjatym poddacžu do twojeje wole
 widžecž byle. Budž mój šchit a šhlódk pšhecžimo horzocže
 a nadběhanju a žehliwym šchipam šatana. Tón Anješ je
 moje šwětlo a moje šbože: koho dyrbjał ja šo bojecž?
 Tón Anješ je mojeho žiwjenja móž: pšched kim dyrbjał
 ja šo štróžicž? Wotwobrocž wohnjowu a wodowu nusu
 a wšchitko nješbože wote mnje a wšchěch mojich a daj
 wšchitkim šrudženym, šhorym a mrějazym twoju bohatu
 hnadu wužiwacž, so by jutšje rano našch wšchitkich rt
 polny twojeje škwalby był a my powjedali, šchto šy
 nam dobreho na čžele a na dušchi čžinił, wodaj mi, je-li
 so nješšym tebi dženska taš šwěrnny šlužil, kaž budžich
 dyrbjał, a njewšmi teho dla twoju hnadu wote mnje.
 Daj, so by w nowym tydženju wšchitko nowe na mni
 bylo; špožčž mi nowu luboščž a nowe žadanje po tebi,
 nowe čžerjenje k twojej šlužbje a poškušnošči. Daj mi
 wšchěch w šańdženym tydženju woběńdženych hrěchow šo
 hladacž a šdalowacž, so by kóždy pošnał, so nješšym teje
 njedžele podarmo pšhecžinił. Pomhaj mi šwěru wopomnicž,
 so nješmjertnu dušchu mam, so bych bóle wo šwoju
 dušchu, dyžli wo čželo, štaroščž měł. Ša hladam, mój
 Božo, po šwojim lěhwje a wotpocžinku; pšchi tym šo do-
 pomnjuju na šwój row, w kotrymž budu wotpocžowacž,
 hacž mje ty na wješelým šudnym dnju k wěčžnemu
 žiwjenju šbudžišch. Dha dži nětko, moje čželo, k měru do
 šwojeje komory, ty paš, moja dušcha, do ranow Ješušowych!

Knježe, moje wošchewjenje, i tobu derje wušnyč chzu, daj mi šwjate pomyšlenje, hdyž šo spanju podčyšnu; njech šo duschi tebje chze a njech k tebi wachuje, hacž šo rano šašo šwita, jedyn druhoh' i loža wita. Hamjeń.

Jan Wjedrich Starša.
Pšehožil J. Nilian.

31.

Nańša modlitwa na pónđzelu.

O ty lubošče polny a šmilny Božo, i twojej pomozu šapoczam nowy tydžeń. Ja njewěm pak, šhto mje w nim šetka. Kač wjele šleho a nješboža móže naš na jeny m dnju podeńč, kač wjele wjazy hakle niz ša zyly tydžeń! Teho dla pšichadžam hnydom w jeho šapoczatku k tebi a poruczam šo tebi wšchitkón zyle. Ach mój Božo, daj mi twojeho šwjateho Ducha, kiž by mje šwjeczil, wodžil, we mni šnježil a i mojim duchom šwědcžil, šo šym džěczo Bože. Požohnuj mje tutón tydžeń; požohnuj mój nutškód a wonškód, požohnuj wšcho džělo a wobštaranje mojeho powołanja, požohnuj moje kroczele a štopy. Ja pošběham šwojej woczi k horam, wot kotrychž mi žohnowanje a pomoz pšchińdže. Moja pomoz pšchińdže wot teho Knjesa, kiž je njebjo a šemju ščinił. Hdyž ty mje wjedžesch, dha šo nješabludžu, hdyž ty mje džeržiš, dha njepanu. Njech teho dla twoja šwěrnoscž a dobrot a mje wšchudžom wobdawatej! Požohnuj tež wšchitko, šhtož je moje, a njech w twojim žohnowanju kčěje. Ach mój Božo a šwěrnny Wótcže, šwarnuj a šakhowaj mje pšched šchtodu, štrachotn, kšchitwdu a nješbožom: daj mi wo dnjo a w nozy pod twojim pšchifryčom a w twojej hnadže štač. Wobhrodž mój dom koło wočo, kaž dom Šiobowy, a njech mje a mojich

twoji jandželjo jako wójsko wobšamfnu: dha mje žadny pad njepobije, tať wulki hačž je. Wušlyšich moju modlitwu, hdyž šo k tebi wołam, a njepuščež mje njewušlyšchaneho wot twojeho hnadneho stola. Swarnuj mje, Šnježe, pšched čžežkimi hrěchami; poľaž mi, Šnježe, twoje ščežki, wodž mje w twojej prawdže. Sakhowaj moju wutrobu pšchi tym jeny, šo bych šo twojeho mjena bojať. Sapišaj twoju šwjatu bojošć do mojeje wutroby, šo bych š twojeje hnady njewupanył, ale w njej wobstajny šawostať hačž do šmjercže. Daj, šo bych tutón tydžeň pěknišchi a pobóžnišchi byl, w twojim pšnacžu a lubošći pšhibjerať a, kaž jedyn tydžeň ša druhim dofonjam, tať tež na šnutšknym čłowjeku rostł a k šwojej wěrje pšchiložil pocžink, a k pocžinku mudrosć, a k mudrosći šdžeržliwošć, a k šdžeržliwošći ščerpliwošć, a k ščerpliwošći bohabojošć, šo bych, hdyž junu pošledni tydžeň mojeho žiwjenja šašwita, wot twojeje hnady pšchešwědczenje měł. Dyrbjať-li tež tutón tydžeň ša mnje tydžeň čžerpjenja byčž, dha pošylń mje pšches twojeho šwjateho Ducha, šo mohł wšhitko š twojej móžnej pomozu wutracž a pšchewinycž. Budž ty šam mój pomoznik a wumóžnik se wšcheje nušy. Tať dha šo tebi nětko porucžam š čžěłom a š dušchu a se wšchěm, šchtož mam, do twojeho hnadneho wótzowštego pšchitryčža, kaž tež wšchitkich pobóžnych kšchescžijanow. Ša na to hamjeň praju, a moja modlitwa, kaž k Bohu wěru štaju, šo jemu špodoba; dha ruky wupšchestrěju a šwoje džěło čžinju, wšchej' lěnjosćže šo šminu w tym čžašnym žiwjenju. Šamjeň.

Jan Bjedrich Starša.

Wšcheložil J. Šilian.

Wječorna modlitwa na pónđelu.

Luboscziwy Božo, śwěrnny Wótcze, tebi ƚo se wscheje ƚwojeje wutrobny dźakuju, ƚo ƚy mi tutu wječornu hodžinu doczafacź dał, w kotrejž móžu, hdyž ƚym wobcžežnosć a horzotu teho dnja ƚnješł, mój wotpoczińk pytać. Ale, kať mohł lehnycź hieć, doniž nješym kwałbneho wopora mojeje wutrobny a mojeju hubow tebi pšchinješł; kať mohł wušnycź, prjedy hacž ƚym tebi cžěło a dušchu porucził? Duž dha, moja dušcha, wobrocź ƚo k Bohu i dźakom a próstwu, kotryž ƚwojej wušchi k tebi skhili a cži da, ƚchtož ƚebi twoja wutroba spožada. Do jeho kłina chzu ƚwoje staroscze a naležnoscze cžišnycź. Jeho woczi chzetej nade mnu wotewrjenej stacź, hdyž ƚo moje miřawczi ƚandžela. Jeho lěwiza mi pod hłowu leži, a jeho prawiza je moje wodžeczo. Jeho ƚwjeczi ƚandželjo ƚo wočoło mje lěhaju, ƚo mje žana hroša njenadpadnje. Ach kať wješely a stroschtny móžu ƚo nětko k měru podacź. Tajke dowěrjenje nam k tebi, Anježe, ty śwěrnny Božo, w Khrystu ƚu Jesu ƚu, kotrehož dla mi ničzo njemóžesch ƚapowjedzecź. Ty ƚy mi tón ƚandženy džen pod kědžbowanjom twojeje hnady dořonjecź dał; duž tež nětko w nastawazej nožny nješabudžesch miřoscziwy bycź, ani ƚwojeje ƚmilnoscze i hněwom njeřanknjesch. Da ƚym wschať twój hněw i mojimi hrěchami ƚašlužil. Hdyž tež nješym ƚamopaschnje hrěschil, je tola hrěchow mojeje ƚlaboscze cžim wjazny. Shtó srošymy, kať hušto bludži? Wuežiscź mje wot potajnych bludow. Pšchetož hlaj, ja wěrju, ƚo ƚašlužba Jesu ƚownych ranow mi a wschitkim pokutnym hrěschnikam wotewrjena steji. W njej pytam wodacze teho wscheho, i cžimž ƚym dženša a hdy w ƚwojim žiwjenju winu a khostanje na ƚo scžahnył. A dokełž ƚym ƚebi teho wěšty, ƚo ƚo Khrysta dla nade mnu

šmilich, prošcu cže pokornje, ty chyzl mje w tutej nasta-
wazej nozy pschede wschēm šlym na cžele a dušchi
š hnadu šwarnowacz. Budž mi a wschitkim mojim lubym
šmilny jako wócžez, kiž šo nad šwojimi džěczimi šmiluje.
Šakitaj naš psched lešču a mozu našchich njepšhecželow,
njech šu cželni abo duchowni. Daj nam, hdyž šo cži
špodoba, štrowym a wješešym se spanja šestawacz; dha
chzemy twoju dobročiwosć a šmilnosć w jenej myšli
š wutrobu a se rtom šhwalicž. Duž, Šnježe, pomhaj mi
a šwojemu ludu, žohnuj šwoje herbstwo a paš naš a
pošběhni naš wěcžnje. Šaž tebje nětko š wutrobu žadam,
taš chzu tež se šwojim duchom rano š tebi wotučicž, tebje
šhwalicž a tebi šo džakowacz w Šhryštušu š pomožu
šwjateho Ducha. Šamjeń.

33.

Š a ň š d a modlitwa na wutoru.

Šorucz temu Šnjesej šwoje pucže a měj nadžiju š njemu,
wón budže wschitko derje cžinicž. (Šš. 37, 5.)

Šnježe, mój Božo, šaš wulka je twoja šwěrnosć,
šotruž šy dženska na mni wopošasaš. Žiwjenje a dobrotu
šy mi daš. Ty šy mje š cžěmnosće šašo na šwětlo
pschinješl, šo móžu š džakowanjom psched twoje woblicžo
pschińcž a tebi š wješešosću psalmy špěwacz. Ša šym
cži hacž dotal wjele mjenje, hacž drušy, prawje šlužil.
A tola šy mje ša hódneho džeržal twojeje bohateje lubosće
š tamnymi. Ach hladaš dale š hnadu na mnje a daj mi
na tutym ranju to šbože wužitwacz, šo by moje hrěchi
do hlubiny morja cžišnyš a twój Duch š mojim duchom
šwědcžil, šo nejšym džěcžo twojeho praweho hñewa, ale
twojeje nješafluženeje hnady. A došelž wěščišcheho psche-
cžela, hacž tebje, mój Božo, na šemi nimam: dha daj

mi i zylej swěrnoscju sa tym stacž, so bych so we wschěch skutkach tebi spodobal a se žanym jenicžkim hrěchom tebi i dobrej wolu napschecžiwu njecžinił. Twoja hnada, kiž woła, wotcžehń mje wot swěta a wschitkich lóschtom mojeho czěła. Twoja hnada, kiž wobrocža, wjedž moju wutrobu dale a bóle k tebi. Twoja hnada, kiž swjeczi, wuřwjecž mje we wschěch tebi spodobnych wězach. Posbėhń dženřa řwoje hnadne woblicžo na mnje a na wschěch mojich; pschetož woni řu džě twoji. Za kladu řam so a jich do rukow twojeje řmilnosče. Wobdať naš, trojenicžki Božo, w duchownym a czělnym i twojim žohnowanjom. Řóscžel i njebjeř twojich řwjatych jandželow, so bychu naš řakhowali, řwarnowali a w žiwjenju a řmjerczi pschewodžowali. Wschitke moje dny njech twojej řwjatej řluzbje řwjecžene wostanu. Tebi řamemu chzu žiwu bycž, tebi řamemu chzu wumrjecž. Wupraj twoje požohnowanje na wschón skutk mojeho pobóžneho džěła, so by so wschitko derje radžiko. Hladaj tež hnadnje na tych, kotřiž so i hańbu a želnosčju sa hódnych njedžerža řwojej woczi k tebi k njebjeřam posbėhnycž. Řóscžel jim a tež mi pomoz se řwjatnizy a pošylń naš i Ziona. Ğamjeń.

Dr. Jan Korla Kofa.

Wscheložil J. Kilian.

34.

Wjecžorna modlitwa na wutoru.

Tón Anjeř je so mnu; teho dla so njeboju; řchto móža mi ludžo czinicž? Tak praju nětko, o ty miłosčiwu a lubosčiwu Božo, w tutej wjecžornej hodžinje a so tebi pokornje džakuju, so řy mi tón džěń pod twojim wótznym pschifrycžom, pod twojim řčedriwym řastaranjom, pod twojim bohathym žohnowanjom dořonjecž dał. Anježe, twoja dobrota je wulka, a twoja řmilnosč je njeskóncžna. Tón

Anješ je blisťo wšchitkim, kiž ſo k njemu wołaju, wšchitkim,
 kiž ſo wo prawdže k njemu wołaju. Wón cžini po woli
 tych, kotřiž ſo jeho boja, a ſlyšchi jich wołanje a pomha
 jim. Ach mój Božo, kať khetſje ſo tola džen pomnije;
 kaž ſo ſchip wutſeli, tať rucže cžeknu naſche lěta. Teho
 dla, Anježe, wucz mje, ſo kónz ſo mnu budže, a ſo moje
 dny ſu wotměrjene, ſo bych pónať, kať ſachodny ja bym.
 Hlaj moje dny ſu wot tebje na dlón wotměrjene, a moje
 žiwjenje je jaťo nicžo pſched tobu. Wſchitzny ſo dyrbimny
 ſjewicž pſched ſudnym ſtołom Khrystuſowym, ſo by kóždy
 doſtať ſa tym, jaťo je cžiniť pſchi cželnym žiwjenju, njech
 je dobre abo ſle. Teho dla ſo ſam ſudžu a praſcham:
 Moja duſcha, kať by dženſniſchi džen nałožila? Eſny dobre
 myſliła? Eſny dženſa ſ Bohom ſjednocžena woſtała, abo
 by ſo ſ wolu a ſ wjedženjom ſ hrěchami wot njeho ſdalila?
 — Mój jaſnyťo, ſchto by dženſa powjedať? Eſny rěčať,
 ſchtož je wěrne, prawe, pózcžiwne, luboſne a křwalobne? Eſny
 Božu křwalbu wupſcheſtrěť, abo by ſo ſ nablaſnymy a
 hanibnymy ſłowami pſcheliwať? — Wój noſny, po kajkich
 pucžach ſtej křodžikej? — Wój ružny, ſchto ſtej cžinikej a
 doſonjaťej? — Wój wuſchi, na cžo ſtej ſlyſchalej? —
 Wój wocži, po cžim ſtej hladaťej? — Schto je, moja
 wutroba, dženſa twoje žadanje, cžěrjenje a pytanje bylo?
 Ach mój Božo, hdyž mam na wſchitke tele praſchenja wot-
 molwicž, o kať wobſteju? Ach Wótcže, wſmi precž ſ tutym
 ſo pominjazym dnjom wſchitke moje pſcheſtupjenja! O Jeſu,
 ſahub moje hrěchi ſ twojej ſwjatej křwju! O ſwjaty
 Ducho, ſcžiń mje wodačža wſchěch mojich hrěchow wěſteho,
 prjedy hacž hiſchcže wuſnu, ſo ſhubjeny njebudu, je-li ſo
 by to moja poſlednja nóz byla. Hdyž mje tať, o trojenicžki
 Božo, wot mojich winow wotwježeſch, budu ſ wjeſelom ſpacž
 a ſo jutſje cžim ſwěrnicho wſcheho hladačž, ſchtož mohło

cze srudzić. Mój Bótcze, twoja luboscź mje a mojich
přichrywaj! Mój Jesu, w twojich ranach daj mi cziřche
a derje wotpoczowacź! O řwjaty Ducho, řdychuj w mojej
wutrobje pořlednje řdychujenja, přjedy hacź wuřnu,
ř kotrymiž by řo mój duch do Božej rukow porucźil.

Šym wot tebjje tež wotstupil,

Ř tebi řařo wrócźu řo;

Twój Šyn je wřchať mje wukupil,

Řdyž je řa mnje czerpil wřcho.

Řa njeprěju moju řlócź,

Alle twoja miřcziwořcź

Ře wjetřcha, hacź to řkaženje,

Řiž řo přchezo hiřcze dzerži mje.

Šamjeń.

J. B. Starka.

35.

Řańřha modlitwa na řrjedu.

Řdyž wotucźu, řym hiřcze přchi tebi, o ģnadny a
luboscze bohaty Božo, moja řkala, moje ģrodziřcze a mój
wumózerjo, mój řchito a twjerdziřna mojeho řboža a moje
řrycziřno! Řa pořbėham w tutej rańřkej ģodžinje mój ģlób
ř řtolej twojeje miřcze a řo czi dźakuju, řo řy w řańřenej
nozy twojej řchidle nade mnu wupřcheřtel a moje czeťo
a moju duřchu přchede wřchėm njeřbožom řwarnowať.
Řģwaleny budź tón Řnjeř wřchėdnje a wřřozy řģwalene
jeho řwjate mjeno! Mój Božo, ty mi moje řiwjenje
ř jeny m dnjom po druhim přchidleřchujješ, řo bych řo na
wėcźnořcź přchihotowať a moju duřchu tebi řa wobředženřtwo
a wobydlenje podať. Ty řy mje ř wėcźnemu řiwjenju
řtworiť, ty tež njechajř, řo bych řhubjeny byl, ale chzeř, řo
bych řo wobrocziť a řivy byl; o duž daj mi tež tutón dzeń

k temu nałožicź, so bych cźinił s bojoścźu a se rženjom, so
 bych sbožny byl. Ssym nětko sřjedź tydženja a sřym wot
 njeho tsi dny sbožomnje dokonjał, daj mi tež te druge tsi
 dny pod twojim pschirycźom a pod twojej hnadu po
 twojim dobrym spodobanju dozpicź. Hdnyž sřjedź stysknoścze
 khodźu, dha mje wofschew; hdnyž mje moji njepscheczeljo
 wobdawaju, dha stup do sřjedźisny a mi pomhaj. Ach mój
 sřednišo Jesušo, wostań sřjedź mojeje wutroby, so mohł
 k tebi we wschěch podawkach a naležnosćach, w nusy a
 sřmjerczi cźelacz a wot tebje pomoz dostawacz. Je-li Bóh
 ja mnje, schtó mohł pscheczimo mi bycź? Daj mi, o nanaj-
 lubschi sbožnišo, dženša do twojich sřwjatych stopow stupacz
 a khodźicź, kaž sřy ty khodźil; tač sawjedženjam sřwěta a
 sřlósćam sřameje sřwojeje wutroby lóhko wuczešnu. Budź
 pschi mni na pucźach mojeho powołanja. S polnej wěru
 rjeknu: Anježe, ja cze njepuschcźu, khiba so mje požohnujesch.

Anježe, ty chzynł požohnowacz

Wschitke moje kroczele,

S dobrym tycźom pschewodźowacz

Wschitko moje dźelanje.

Požohnuj ty mje s hnady sřam,

Dha we wschěm wěrne sbože mam.

Daj mi sřjedź wobstaranjow mojeho powołanja moju
 wutrobu sřwěru k tebi posbėhowacz, a hdny by sřo chzynła
 do sřwětneho wješela a sřwětnych hrěchow saschmjatacz, dha
 spožcź mi móz, so ju wottorhnu a do twojich ranow, mój
 Jesu, podnurju, so sřo njeby wot twojeho dostatka sabludźila,
 ale sřo hiscze wjeczor w nim namačala. Je-li so mi ja
 dženšnišchi džen žane wojowanje do woczow hlada, dha
 mi pomhaj pschewinycź; chze-li žana hrěschna myšl do
 mojeje wutroby, abo žane njeprawe sřłowo na mój jasnyč
 stupicź, pošylł mje, so jo s twojim Duchom wotpočazu.

Daj tež wšchěm mojim tebi poručěnym byč a ja wšchěch
srudžěnych a tchorých brjedź jich čerpnějom swětlu twojeje
hnady seskhadźecź.

Knježe, ty chyzł dženša wodźicź
Mje po twojej pschifasni,
So bych ja mohł stajnje khodźicź
W twojej swjatej bojosći.
Ty sam moja pomoz by,
Psihi tebi bym skhowany.
Hamjeń.

J. B. Starka.

36.

Wječorna modlitwa na brjedu.

Božo Wótcze, mój wumóžniko, ja nješu tebi pač sašo
wopor wješelošće a dźakuju šo twojemu mjenu, šo je tač
trošchtne. Ty wumóžěš mje se wscheje mojeje nušy.
Čim wjazy dnjow dokonjam, čim wjazy šhonju twojeje
šwěrnosće, čim wjazy wužiwam twojeje lubosće, čim
wjazy woptawam twojeje pscheczelnosće, čim bliže pač
pschiskhadžam tež temu dnjej, kiž wšchitkich mojich dnjow kónz
šćini. Ach, šo by tola kóždy a tač tež dženšnišchi džen
wote mnje tač wužiwany był, šo by twojej lubosći nicžo
napšhecziwo činjene, twoja prawdosć k hněwu wabjena,
moje šwědomnje wobčežene, moja schtrafa hromadžena nje-
była! Ach, ja pónawam čěmnosć šwojeje wutrobny pschi
čěmě tuteho wječora. Tu brjedu šo w šwojich hrěchach jačo
brjedź nozy widžu. Šdže póndu psched twojim woblicžom?
Njedyrbjało mje twoje šaklecze trječicź a moja šwěza
hašnyč brjedź čěmnosće? Ach, mój Božo, nještošaj
mje po twojej prawdosći. Pschemobrocź twój šudny stol
do hnadneho stola. Mój hrěch budź dalošo wote mnje,

ty paŕ njebudź daloko wote mnje. Wodaŕ a ŕapomń moju winu, ŕpomń paŕ na ŕwoju miłoŕcź a budź tež nětko w tutej nozy mój Bóh, kiž ŕo nade mnu ŕmili.

Božo Šyno, mój rěcźniko, wuhaŕch to ŕapiŕmo, kotrež pŕŕhecźiwo mi je. Scźiń ŕe ŕrjedźa precź, ŕchtož ŕym tutu ŕrjedu ŕhrěŕhil. Ty ŕchtomje žiwjenja ŕrjedźa raja Božeho, daŕ mi dženŕa pod twojim khlódkom wotpocźowacź. Tež w nozy pytam tebe, kotrehož moja duŕcha lubuje; wotpocźuj pŕŕhi mni, dha budu ŕměrom ŕpacź; wotpocźuj we mni, dha budu ŕbóžnje ŕpacź. Želi ŕo moji njeŕŕhecźeljo njeŕpja, dha ŕtej ty jim napeŕhecźiwo ŕe ŕwojim ramjenjom. Ležu-li bjeŕ lawami, dha daŕ mi tež ŕrjedź jandželow ležecź, kiž jim jich klamy ŕadźeržuja. Šym-li jaŕo cźlowjeŕ, kiž ŕrjedźa na morju ŕpi, dha ŕpožcź mi tola cźiŕŕhinu w mojej wutrobje, ŕo njetrjebała moja duŕcha njeměrna bycź. Šchowaj mje ŕkradžu w twojim pŕŕŕrycžu, kiž te kłowa ŕa ŕnamjo ma: Žeho luboŕcź je jeho khorhoj nade mnu! (Wjŕŕok. Kherl. 2, 4.)

Božo ŕwjaty Ducho, mój ŕaŕtupowarjo, daŕ mi tón ŕwjatok ŕ horjazej modlitwu cźinicź. Šym-li dženŕa ŕymnje ŕmyŕlenu byl w ŕwojim kŕheŕcźijanŕtwje, dha ŕapał woheń twojeje luboŕcze we mni a njedaŕ ŕo ŕkricžy mojeje wěry w popjele ŕaduŕyčź. Šym-li kłodžil po czele, dha wobnoú mje w duchu. Hdnyž ŕo ŕwoju draŕtu wuŕleŕam, dha woblecź mje Žeŕom Khrysta. Hdnyž ŕwojej woczi ŕandželu, dha ŕbudź ty moje ŕwědomnje. Hdnyž budu w nozy ŕdychowacź, dha wołaj ŕam to Abba ŕa mnje. Hdnyž budu rěcźecź ŕe ŕwojej wutrobu na ŕwojim ložu, dha njech wopŕŕhjecze mojeho roŕrěcženja ničo druge njeje, khiba mój Žeŕuŕ. Hdny by mje bojoŕcź nadpadnyčź chzyła, dha dopomń mje, ŕo njeŕŕym wotrocźkowskeho, ale džěcźazeho ducha doŕtał a ŕo potajkim bojecź njetrjebam.

Sŕwjata Trojiza, na twoju hnadu ŕo lehnu, ŕ twojej ŕmilnoŕcŕu ŕo pŕchitryju, ŕa twojej wŕŕehomozu ŕo ŕŕhowam. Saŕuwaj mój dom, ŕaŕngluj moju wutrobu ŕ twojim pŕchitrycŕom. Budŕ pola naŕ ŕ prawizy a ŕ lěwizy. Budŕ mojih pŕŕecŕelow pŕŕecŕel. Wotŕŕew wŕŕittkich ŕpróznnych a wobcŕeŕennych. Daj nam po pokojnej nozy wjeŕeŕe ranje. Hacŕ napoŕledku ŕaneje ŕrjedy wjazy njebudŕe a my wŕŕitzy (twoji wuŕwoleni) tam ŕhromadŕeni budŕemy, hdŕeŕ to jehnyo, kiŕ je ŕrjedŕa ŕtoŕa, naŕ paŕcŕ budŕe. Tebi budŕ ŕhwalba cŕaŕnje a wěcŕnje. Hamjeń.

Benjamin Schmoll.

Pŕŕeloŕil J. Kilian.

37.

Nańŕŕa modlitwa na ŕŕwórtk.

Jeŕu, najlubŕŕi paŕtyrjo cŕlowjeŕow, tebi ŕo dŕakujŕ paŕ ŕaŕo ŕe wŕŕeje ŕwojeje wutroby, ŕo je tuta cŕmowa nóŕ derje woteŕŕŕa, a ŕo je wjerŕej cŕěmnoŕcŕe pŕŕeŕ twoje wobarnowanje wobarane byŕo, ŕo mi na cŕěle a na duŕŕi ŕaneje ŕŕŕody ani ŕŕŕiwody njeje cŕinicŕ mohŕ, ŕaŕ budŕiŕŕe rad chŕyŕ. Nětko ŕym jara wjeŕeŕy ŕe ŕwojeho ŕoŕa ŕtanyŕ a chŕu w ŕwojim powoŕanju ŕaŕo to cŕinicŕ, ŕŕtoŕ ŕy mi, najlubŕŕi Boŕo, dotal porucŕil. Prjedy paŕ, hacŕ něŕŕto ŕapocŕnu, dŕa pŕŕed twoje wyŕozy ŕwjate woblicŕo ŕtupiŕŕi tebje proŕŕu wo twoju móŕ a pomoz, ty chŕyŕ mje tutón ŕyŕy dŕeń ŕ twojim ŕwjatym a dobrym duchom bohacŕe wuhotowacŕ, ŕo by wŕŕitko, ŕŕtoŕ ŕměju dŕěŕacŕ, ŕ twojej ŕwjatej cŕeŕcŕi, mojemu bliŕŕŕemu ŕ wuŕitku a ŕ polěpŕŕenju, mi ŕamemu paŕ ŕ mojemu cŕaŕnemu a wěcŕnemu derjehicŕu ŕluŕilo a ŕo radŕilo. Tebi ŕwoje cŕělo a duŕŕu na wŕŕěch ŕwojich pucŕach ŕwěru porucŕuju. Pŕŕiŕaŕ lubym jandŕelam, twojim ŕwjatym ŕluŕobnym ducham, ŕo bychu mje ŕóŕdy cŕaŕ do ŕwojeho towaŕŕtwa

šobu nuts pschijeli, so by mje satan ženje šameho njenamał, hdy bych tež runje šam był. Tak potom jako wyšozny šbóžny čłowjeł a jako twoje lube a drohe džěcžo bje wscheje škóržby a žaloscze tutón džen, kaž šebi žadam, derje wobšamfnu. To chzynł ty mi š miłoscze spožćicž, o Šyno wyšokohwaleneho Boha, Šhryšće Ješu, našch wschitkich šbóžniko! Šamjeń.

Jan Quirsfeld.
Pšćeložil J. Šilian.

38.

Wječorna modlitwa na šchtwórtk.

Šdnyž šo do łoža lěham, špominam na tebję, hdyž wotucžu, rěcžu wot tebję. O bohaty a luboscze polny Božo a Wótcze, tu pschihadžam pał šašo, š wjele dobrotami wot tebję wobdarjenty a wobhnaženty, w tutej wječornej hodžinje š džakownej wutrobu psched twoje woblicžo. O kał hnadnje šy ty na mnje hladał a šo kaž nan nad šwojim džěscžom nade mnu šmilil, so šym teho wječora bje wscheje šchtody docžakał! Twoje dołhocžakanje je mje pschepušćowalo, so mje nejšy po šašlužbje poštoł. Ach wodaj mi wschitke pschestupjenja, š kotrymiž šym potajnje abo šjawnje tebi napschecžimo čžinił. Ša budžich dyrbjal šylnišchi bycž we wojowanju pschecžimo hrěchej, šwěrnišchi w dobrym, nutrnišchi w modlitwje, šedžbliwišchi w rěcžach, pěknišchi w šadžerženju; ale šchtó šrosym, kał husto błudži? Wucžiscž mje tež wot potajnych błudow. Ščech šo dha tola pschichodnje teho šwěru šdaluju, š čžimž šym cže džęšša šrudžil. Še-li mój hrěch wulki, wjele wjetšcha hišće je twoja šmilnosć. Šdy by ty tak šmilny Bóh njebył, Šnježe, šchtó by hišće žiwy był? Ša lehnu šo nětko ł wotpocžinku, mój Božo: ach, šamfń ty šam te durje ša mnu, kaž na Štoachowym kašćcžu, so by

ƕo žana woda tyſchnoſće na mnje njenawalika. Njech
 ƕwjeczi jandželjo mje pod ƕwój ſchit woſmu, ſo bychu
 mje moji widomni a njewidomni njepſhecželjo w mojim
 wotpocziſtku njeſadžewali. Daj mi pſchi mojim do loža
 lěhanju tež na to pomnyſlicž, kaſ ja junu ſe ſemju pſchikryty,
 ale na ƕudnym dnju ſaſo horjeſbudženy budu. Daj mi
 wſchitke dny taſ doſonjecž a wobſamknyčž, ſo mohł ƕo
 hnadneho Boha a dobreho ƕwědomnja troſchtowacž a
 hotowy namaſany byčž, hdyž ty po mnje pſchiſdžeſch,
 njech je w kotrejžkuliž hodžinje. Kaž ležu a ſpju a tola
 hiſchće dycham, o Jeſu, taſ budž tež w ſpanju ſo mnu
 ſjednocženy. O trojenicžki Božo, pod twojim pſchikryčom
 a ſchitom njemóže mi žana nuſa ani žana ƕmjercž wadžicž
 ani ſchłodžicž. Twoja luboſć a twoje ſwarnowanje, o
 Wótcže, twoje rany, o Jeſu, twoje pſchimnibycže, o ƕwjaty
 Ducho, ƕu ſa wójſko woſoło mje; ſ tajkej mozu wobdaty
 wotpocžuju čžiſche a ležu derje ſakhowany, a ſatan dyrbi
 čžekacž a ƕo ſhubicž. Daj tež wſchěm mojim twojeho
 ſwarnowanja wuži wacž, kaž tež wſchitkim khdym a hubjenym.
 Božylń w ſpanju moje mozy a daj mi po twojim dobrym
 ſpodobanju ƕwětło jutſiſcheho dnja ſaſo wohladacž. Anježe,
 daj mi ſměrom wuſnyčž, pomhaj, ſo by mje ničžo nje-
 ſaſtróžało, a ſbudž mje jutſje w prawym čžaſu ſaſo,
 ſo bych na ſwoje džěło ſchoł, prjedy paſ ſ modlitwu
 ƕwój ſkutk tebi porucžil. O Božo, mój Wótcže, njeſacžibń
 moje ſdychowanje a modlenje; o Jeſu, ty wěrne ƕwětło,
 daj ƕo mi tež pó čžmje widžecž; a ty, o ƕwjaty Ducho,
 wobrocž ƕo na mojim poſlednim ſkóncženju ſ twojim
 ſměrowanjom ſe mni, ſo bych čžiſche wuſnył. Hamjeń.

J. B. Starla.

Pſchetožil J. Kilian.

Mańšcha modlitwa na pjatk.

Spomń, Knježe, na swoju smilnosć a na swoju dobrotu, kotraž była je wot spoczatka swěta. (Př. 25, 6.)

Najlubšchi Božo a Wótcze, tutón pjatk dyrbjal mi prawy džen wješela byč, niž jeno teho dla, dokež so twojeho hnadneho swarnowanja a twojeje dobroty, kotraž je tež tuto ranje sašo nowa na mni, swješelicž mam, ale ja dyrbjal so tež wošebje wješeliež na tym trošchtym wumóženju, kotrež smy cžlowjejo w kwi a smjerczi Jesom Khrysta na tutym dnju namašali. Ale, mój Božo, mi chze tutón pjatk hižom hnydom rano mojeho hrěcha dla skoro srudny džen byč; pschetož mój hrěch je mojeho Jesuša na kšichž a mje do najžalošnišeho hubjenstwa pschinješl. Ja njemóžu teho dla se stroschtnej wutrobu na to spominacž, šchtož je so wote mje w šandženym čašu stalo, a nětko njenamašam dołho hišcže teje swěrnosće, so bych swětej a swojim hrěschnym poškilenjam tak wotemrjel, kaž pschišluschnosć mojeho kšesčizianstwa žada. A teho dla padam, o luby smilny wumóžniko a šbóžniko wschitkich hubjenych hrěschnikow, paš so k twojimaj nohomaj dele a pytam hnadu a pschikrycže wschitkich mojich hrěchow. Mje to srudžuje, so sym twojej česći a mojemu kšesčizianstwu tajku hanibu činił. Swješel mje sašo s twojej pomozu psches to, so mje pschewědcziš wo twojej hnadže, a wumóž mje dale a bóle wot teho hrěcha, kiž so mje džerži a mje k wschemu dobremu lěnjeho čini. O dostojny swjaty Ducho, njedaj mi teje swobody, kotruž je mi mój šbóžnik se swojej kwi na kšichžu dobył, na pschikrywanje šlósće njeprawje wužitacž, ale šlamaj moju s pschirodženja šlu wolu, so by twojej woli dale a bóle podobna byla. Daj, so bych so wschitkeje škladnosće

ŕ hrěschenju ŕdalował, pšched wšchitkim slym towařstwom
 řwěta czěkał, wšchitkeho slěwužiwanja řwojich stawow řo
 řdžeržał, pšcheměrnemu pleńcženju řwojeho czěka řo njepoddał
 a wšchitkeho hrěschneho helcženja se řwojimi myřlemi a
 woblořchtowanja nad nimi řo pařł. A dokelž moje žiwjenje
 nicžo druge bycz njedyrbi, hacž stajna sřladnořcz ŕ dobrym
 pocžinkam, dha daj mi dobre czinicž, dokelž hiřcžeze czař
 mam. Daj mi řa moju njeřmjertnu duřchu tež dženřa
 starořcz měcz, řo by řhubjena njeřchła. Čžiń mi tuton
 džen řa džen wjeřbela a řpomń na ton řlub hnady, kotryž
 řy řo mnu w řřcženizy řczinił. Spožcz mi a lubym
 mojim wšchitko dobre w řhryřtuřu, řiž je mje tebi řpodoř-
 neho řczinił. Řožohnuj w nim wšchitkich mojich pšhecželow.
 Wobrocž pšcheř njeho wšchitkich mojich njepšhecželow a
 pomhaj nam wšchitkim jeho řřchiža a řmjercže dla. řamjeń.

Dr. Jan Korla Kola.

Řicheložil J. Kilian.

40.

Wječorna modlitwa na pjatk.

řandžel teho řnjeřa lěha řo wokolo tych, kotřiž řo
 jeho boja a wutorhnje jich. O ty wulki a řylny Božo,
 daj řo tež w tutej nozy twojim řwjatym řandželam
 wokolo mje lěhacž, řo bychu mje se řwojim móžnym pšči-
 řryczom wobdawali. řdyž řy řandželam wodnjo pšchifařał,
 řo bychu mje řařhowali na wšchitkich mojich pucžach, dha
 daj, řo bychu tež w nozy jařo cži řylni řalomonowi
 (Wyřok. řhěrl. 3, 7) wokolo mojeho řoža řtali. řa lehnu
 řo nětko ŕ wotpocžinku, mój řesu: ach wokrjep wrota mojeje
 wutrobny ř twojej řwjatej řrwju, řo by mi nicžo řchřódneho
 bliřko njepřchřchło. řa njeboju řo, hdyž ty pšchi mni
 řy. řy řy mje dženřa pšchewodžował, hdyž řkuliž řym řo

Domjazny woltał.

wobrocził, a by do mojeho džěła twoje žohnowanje połožil; ty by mi k wšchemu, sčtož bym w twojim mjenje sapoczał, sbože dał. Ach so budžichu wšchał tola dženša moja stajna wuczba Josefowe słowa byle: Kak mohł ja tajku wulku skóječ cžinicž a pschecziwo Bohu shrěschicž? Ach wodaj mi hnadnje, sčtož bym na tutym dnju skěho cžinił, rěczał, myšlił. Nječ se skóncženjom tuteho dnja tež moje hrěchi a hrěchow schtrafy sańdu, so by jich do wěcžnosće wjazy spomnjene njebyło. Chzeš-li ty hrěchi pschizpicž, Anježe, sčto psched tobu wobsteji? Pschetož ja derje wěm, so to tak je; a kak móže cžlowjeł prawy wobstacž psched Bohom; chze-li wón s nim prawowacž, njemóže wón jemu jene na tawšynt wotmolwicž (Hiob. 9, 2. 3). Sčtož pał ja njemóžu, to chžu s Jesušowej krowju saplacžicž. Mój Jesuš je mój, jeho krej je moja, jeho prawdosć je moja, jeho njebješa by moje. Ty chžyl so na mni šmilicž, mój šwěrnny sbóžniko, mi twoje dary džělicž, mój dobry pastyrjo. Nječ mje tuta twoja dobrocžiwosć k pokucže wabi; pschetož ty by mje s wěcžnej lubosću lubował, teho dla by mje s lutej dobrotu k šebi cžahnył. Nječ twoja horza krej a twoja šwěrna lubosć moju šymnu wutrobu shrějetej, so bych cže ženje wjazy s wotmyšlenjom njesrudžil, kiž by tak wjele dobrego na mni cžinił. Ja podawam so nětko k měru. Tuta nóz móže tež moja pošlednja bycž. Ja wěm derje, kak so lěham, ale ja njewěm, kak stawacž budu; to steji jenož pola tebe, ty Anježe mojich dnjow a mojeho žiwjenja! Ale to ja tola wěšće wěm: Hdyž w twojim mjenje, mój Wótcže, w twojich ranach, o Jesu, a w twojim dostatku, o dostojny šwjaty Ducho, wušnu, dha sbóžnje wumru, hdy bych tež runje k tutemu cžasbnemu žiwjenju wjazy njestawał. Ja lehnu so do Jesušowych ranow, hdyž so do loža lěham, a

woſtanu w ſpanju ſ nim ſjednoczeny; wón mi mojej woczi ſańdzeli. Ja njeboju ſo teje czëmneje nozy; pſchetož Jeſuſ dđerži wokoło mojego loža wachu. Hamjen.

J. B. Starſa.

Pſcheložil J. Nilian.

41.

Nańſha modlitwa na ſobotu.

Škerje budža hory ſo hnucž a hórki ſo ſwrócžecž, ale moja hnada njedyrbi wot tebje ſo wrócžicž a tón ſlub mojego mëra njebudže ſo wot tebje precž hnucž, praji tón Anješ, twój ſmilny Bóh. (Jeſ. 54, 10.)

Tež tutón tydžen dže, mój Božo, ſ tutym dnjom ſašo k kónzu. Tola ja wëm, ſo twoja dobrota nade mnu hiſhcže kónza nima. Ja wëm paſ tež, ſo moje hrëchi pſchi wobſańknjenju tuteho tydženja hiſhcže žyle pſcheſtałe njeſu; pſchetož hrëch je hiſhcže pſchezo we mni, tón czini mje njerodneho, a jeho loſcht mje wabi. Pſchi wſchëm ſwojim dobrym wotmyſljenju a lubjenju ſym lëdma mały ſapocžatk ſczinił k podtkłócžowanju hrëcha a k ſbudženju dobreho w ſebi. Ja ſym pſcheſ twojeho Ducha móž drje huſto wotmyſljenja k nëczemu dobremu pomëk; ale ſwojeje duchowneje njerody dla njeſym ſe ſwëroſcžu a wutrobitoſcžu pſchi tym woſtał. Pomoznych wëzow doſonjenja njeſym ſtaroſcžiwje wužiwał. Ty by po tajkim, o Božo, prawa doſcž mëk, teho dla kónz ſo mnu czinicž. Ale ja troſchtuju ſo teje doſonjaneje ſaſlužby mojego wumóžnika. Jeho dla czin, o Wótcže, tež mojego hubjenſtwa kónz. Ty wëſch najlëpje, kažki kſchiž a nuſa mje czisčitej. Jeho dla polož mi to. A je-li ſo je mi ſlužobne, dha wumož mje žyle. Tola niž, kaž ja chzu, ale kaž ty chzeſch. Daj, ſo wſchitke moje ſpytowanja tajki kónz dobudža, ſo

bych je snjesć mohł. Budź ty mój šylny ryczeć, moja mózna pomoz a tón stajnje bohaty Bóh mojeho šboža pschi kónzu tego tydženja, kažkiž šy w šapocžatku tego šameho byl. Twoja móz ta ždny kónza nima. W twojim mjenje šym tutón tydžen šapocžal. W twojim mjenje chzu jón tež nětko dofonjecź. Sdžerź mje wobstajneho hač do mojeho škónčženja w prawej wěrje a w šwjecženju žiwjenja. Swarnuj mje psched towarštwom tych, kiž po woli šwojeho czěla khodža, kotrychž kónz je šatamanstwo. Daj mi pschi škónčženju tuteho tydženja tež moje wěšte škónčjenje stajnje psched woczomaj mjeć a to šame, jako najwěščišche bješ człowškim wězami, derje wopomnicź, dofelž wěm, šo kónz šo mnu budže, a šo wotšal czahnyć dyrbi. Njedaj mi ženje šleho czinicź; pschetož wschitke našche šutki šu šymjo wěcznosće a na šudnym dnju psched tobu a wschitkimi šwjatymi na šjawne pschińdu. Daj, šo bych stajnje hotowy byl šwojemu Šnješej Šhryštusej napschecziwo hič a na město šbóžneje wěcznosće dóncź, hdžež tawšynt lět psched tobu je jako jedny džen. Šamjen.

Dr. Jan Korla Kola.
Pšcheložil J. Šilian.

42.

Wječorna modlitwa na šobotu.

Tebi, našch Božo, šo džakujemy ša wschitku šmilnosć a šwěrnosć, kotruž šy nam wopokasał. Šhwalene budź twoje šwjate mjeno wěcznje! My šmy drje tutón tydžen šhonili, kač kóždy džen šwoju wobčežnosć ma, a kač je žiwjenje, hdyž tež krašne rečacź dyrbi, próza a šchiwda. My wěmy pač, šo njeje žadny druhi khód žiwjenja nam hrěšnikam wušchny, a šo šy nam město pschihotował, hdžež ani šrudoba ani wołanje ani bolosć

wjazy njebudže, hdžež smjercž wjazy njebudže, hdžež wšhitko stare jańdžene a wšhitko nowe budže. Tam šebi pschińcž žadamy, a tam pomhaj nam nuts psches šwoju wulku dobrotu našeho wumóžnika Jesuša Šhrystuša dla. Měj tu šhwilu ščerpliwoščž s našej šlaboščžu, wodať nam našču nješčerpliwoščž a wšhitke pschestupjenja, šotrež čžinimy, a nješčtrafuj naš w šwojim hněwje a nješhostaj naš w šwojej šurowoščži. My poručimy a podčžišnjemy šo twojej woli, šo by šo nad nami štała, došelž wěmy, šo je twoja wola pschezo dobra a naš š šbóžnoščži wjedže. Čžin naš, Šnježe Jesu, pschezo hotowišchich š čžerpjenju a pschezo šwólnišchich š wumrjecžu, šo bychmy tež w tym twojemu šnamjenju pschezo podobnišchi byli. A došelž tež jedyn čžlowjeť druhemu š wolu abo š pschekhwatanjom čžerpjenje nacžini, dha plodž a pschišporjej tu luboščž w naš, kiž je ščerpna a pschecželna, šo njeda rošhněwacž, wšcho šnješe, wšcho wěri, wšcheho šo nadžije a wšcho pschecžerpi. Wuhašch š tutym wječžorom w našchich dušchach wšhitko nješchecželške špominanje na te šchiwdy, kiž šu šo nam hdy štałe, a našhil wutrobu tych, kiž měnja, šo na naš štoržicž prawo maju, š šjenocžiwosčži a š nowej luboščži pschecžiwu nam. Našch čžaš rucže šańdže, jačo bychmy precž lecželi. Ach dha dať škutku šwojeje hnady w našchich dušchach bješ šatorhnjenja a šhwatajzy pschibywacž, šo bychmy š šbóžnej wěčžnoščži prawje derje pschihotowani byli. Dať nam mudroščž a móž, šo bychmy, tať dołho hacž našche žusobništvo traje, tebi šlužili a w prawym čžašu prawu šwólnoščž a hotowoščž š wumrjecžu měli. Haj, dať nam šmjertnym čžlowjeťam wěčžne žiwjenje. Šamjeń.

Magnuš Bjedrich Roos.

Pscheložil Š. Šilian.

43.

Rańšha modlitwa sa male dźěcjo.

Se spanja strowy wotuču;
 Duž, Božo, džať czi pschinješu,
 So twoja ruka wótzowška
 Mje bě tať lubje pschitryła.

Tež dženša swarnuj s hnadu mje
 A wotwobrocź wscho njesbože!
 Tež daj mi pěknu wutrobu
 Dženš zny džen, czi spodobnu!

Pscheložila S. M. E. Zmišhowa rodžena Wfulez
 w Godžiju.

44.

Wječorna modlitwa sa male dźěcjo.

Spróznny bym; duž t mērej du,
 Sswojej wóczzy sańdželu:
 Twoje wóczko wótzowške
 Njeh nad mojim łóžkom je.

Gžinjach-li dženš njeprawdu,
 Wodaj, luby Božo, wschu!
 Krej a prawdosć Jesuša
 Njeh wschu schkodu šaruna.

Njeh wschěch s mojom' pscheczělstwa
 Twoja ruka wodžewa!
 Wschitkich ludži šakitaj,
 Wulkich, małych pschitrywaj!

Spožcž měr spróznym wutrobam,
 Srudnych woczi sančaj šam!
 Kryj naš twoja wschedomóz,
 Daj nam wschitkim dobru nóz!

Pšcheložila S. M. G. Zmišhowa rodžena Pšulez
 w Hodžiju.

Schtwórty rjad.

(Pšcheložil J. Nishijan, kaplan w Hodžiju.)

45.

Nańšha modlitwa na njedželu.

Wěcžny, wschedomózny Božo a Wótcže, ja czi s wutrobu
 džak a šwalbu praju, so šy mje tutu šandženu nóz a wschón
 prjedawšchi cžaš pšhes šwojich šwjatych jandželow pšhede
 wschěm šlym a strachom cžěla a dušche miłosčiznje šwarno-
 wał a mi džensnišchu njedželu, na kotrejž šy šwětlo stworil
 kaž tež mojeho šbóžnika mojeje prawdosče dla šbudžil,
 wješelemu a štrowemu dał docžakacž. A prošchu tebje
 s zylej wutrobu, wodaj mi wschitke moje hrěchi, s kotrymiž
 šym cže rošhněwał, a roššwěcž moju wutrobu pšhes šwojeho
 šwjateho Ducha, so w twojim pšnacžu wschědnje rostu a
 pšhibywam. Spožcž mi tež hnadu, so tón zylý džen šo
 hrěcha a haniby hladam, jón, kaž šo šluscha, šwjecžu a
 w twojej Božej woli wobstajny woštanu, a so bych, se
 šwojimi lubymi pšhede wschěm šlym na cžěle a na dušchi
 šwarnowany, tebje pšchezo we wutrobje a myšlach wob-
 šhował. A hdyž na pošledku moja šmjertna hodžinka
 pšchińdže, so dyrbyju wotšal cžahnyčž, dha chžyl ty mi

w prawym pósnaczu swojeho lubeho Syna sbóžnje wužnyč
dacž k wěčnemu žiwjenju. Hamjen.

M. Clearius.

46.

Wječorna modlitwa na niedželu.

Knježe, wschedomóžny Božo, njebieski Wótcze, tebi
šo džakuju i hlubokošće swojeje wutrobny sa wschu tvoju
hnadu a dobrotu, kiž by mi dženšnišchi džen tač wótzowšy
wopokasał, a so by mje stroweho a czerstweho sdžeržal.
Dale cže prošcu jako twoje lube džěcžo, ty chyzł mje
pšchi swojim samosbóžnjecžinjazym słowje hač do mojego
pošlednjeho sdychnjenja miłosćiwje sdžeržecž a moju wutrobu
se swojim swjatym Duchom roššwětlicž, so mohł dopósnacž,
šcto je šle a dobre. Ty chyzł tež wschitke moje hrěchi,
kiž bym dženša i wjedženjom abo i njewjedženjom cžinił,
tež potajne błudy, po swojej šmilnošći šanicžicž a mi
tutu nóz kšesćijanški wotpocžinł spožčicž, so cžily a
strowy k twojej šhwalbje šašo štanu. Daj tež, luby
Wótcze, so i twojej hnadu nowe, tebi špodobne žiwjenje
šapocžnu, k swojeje dušce šbóžnošći w Jesušu Khrystušu,
twojim lubym Synu, našchim jenicžkim pomocniku. Hamjen.

Łoha.

47.

Štańšcha modlitwa na pónđželu.

O ty šwěrnny Božo a njebieski Wótcze, tebje šhwalu,
cžesću a pošbėhuju i hlubokošće swojeje wutrobny, so by
mi šańđženu nóz i měrom wotpocžowacž a špacž dał a
mje pšhes swoju wótzowšku lubošć stroweho a czerstweho
šašo šbudžil. Ša cže wutrobnje prošcu, ty chyzł mje a
wschěch pobožnych kšesćijanow dženša a pšchezo pšchede
wschěm šlym a nješbožom na cžěle a na dušchi miłosćiwje

wobarnowacź, so bych wšchón cžaß w twojej woli nama-
fany byl. Pšchetož ja porucžu ßebje, ßwoje cželo, duschu,
wutrobu a myßle, wšcho ßwoje cžinjenje a wostajenje, ßwój
nutškhód a wonthód, ßwoje žiwjenje a wumrjecze a wšhitko,
šchtož ßym a samóžu, do twojeho Božeho šchita a krywa.
Twój ßwjaty jandžel budź a wostań pšchi mni, so ßo mi
žane nješbože na cžele a na duschi njestanje. To spožcž
mi Jesom Khrysta, twojeho lubeho Ssyna, dla. Hamjeń.
Eöha.

48.

Wječorna modlitwa na pónđzelu.

Knježe Zebaot, Božo njebieskich wójskow, ty ßy saßo
pšches ßwojich ßwjatych jandželow ßwoje lube šchesčizianstwo,
tu a tam rošpróšchene, šchitował a mje hubjeneho hrěschnika
wobarnował, kiž ßym tola huščišcho bludžil a hrěschil.

Ach Božo, šchto mohł wjazy prajicž, khiba so ßy
pšches měru ßmilny Bóh, kotremuž ßo bóle špodoba, mje
š nješafluženy mi dobrotami šwjeßelecž, hacž se šafluženym
khostanjom šrudžicž. Tebi, o Božo, budź džak; tebi, o Božo,
budź cžescž; tebi, o Božo, budź khwalba nětko a pšchezo!
Mój Božo, budź tež dale mój Bóh, a kaž ßym dženša
š twojej hnadu a pomozu se španja stanył a tutón džen
š twojej hnadu dokonjał, tak tež chzynł mi se ßwojej hnadu
tutu nóz wotpocžowacž, špacž a po ßwojim wótzowškim
špodobanju jutšje saßo cžerstwemu wotucžicž a štanecž
dacž. Twój ßwjaty Duch roššwětl mje, so twojich dobrotow
ženje nješapomnu. Twoja wšchedomózna ruka šdžerž mje,
twoja wótzowška dobrocžiwoscž wofšchew mje, so mohł tebi
pšchezo wjeßele ßlužicž. Šdnž tež junu w cžaßnej ßmjercži
wußnu, dha spožcž pšches Khrystußowe horjestacze, so mohł
na wulškim dnju štrošchnje š rowa wuńcž a dońcž k wěcžnej
krafnošcži. Hamjeń. O mój Božo a Knježe. Hamjeń.

© Rigowych modlitwow.

Rańšcha modlitwa na wutoru.

Wšchomóžny, šmilny Božo Wótče, tebi praju džať, křwalbu a čžešč, šo mje křudeho hrěšnika tať wótzowšy wobarnujesh a šdžeržish, hačž runjež šym tať wšchelaťo šo na twojej Božej woli, hnadže a dobročiwosći pšchhrěšchik. Tebje prošchu, ty chžyť mi hnadny a šmilny byčž a mi wšchitke moje šłósče wodacž a špušchčicž. Wšmi precž moju kamjentnu wutrobu, stareho čłowjeka mje wušlecž, wobnow moju wutrobu a mojeho ducha, šo bych šwoje najwjetše křbło pšnať, je poľnje lubowať, na twoje šwjate kašnje šwěru kědžbowať a w nich tež š najwjetšej pilnosčžu a šwjatej pošlušnosčžu bješ poroka křodžik. Kņeže, wšchomóžny šwěrnny Božo, tebje prošchu pšches hórke čžerpjenje a wumrjecže twojeho lubeho Šžyna Šesom Křhrysta, šdžerž mje dženša a pšchezo pšched tym, šo twoje najšwjecžišche mjeno njewonjecžesčžu. O Kņeže Šesu, tebje prošchu pšches lubosčž twojeho njebjeskeho Wótza, dži přjedy mje se šwojej hnadu, wodž mje po prawej drošy šwojeho šbóžneho šłowa pšches tón bludny a hrěšny šwět, šo njebych wot nišoho šawjedženy wot twojeho šłowa wotpadnyť, tebje šapomniť a nješchescžijanszy živy byť, ale šwarnuj, mój luby Kņeže Šesu, mje a wšchitkich čłowjekow pšched hrěchom a njewěru, pšched šlymi myšlemi, šłowami a škutkami, šo by twój njebjeski Wótz we naš a pšches naš křwaleny a čžesčženy byť š tobu a se šwjatym Duchom. Šamjeň.

Bughagen.

Wječorna modlitwa na wutoru.

Kņeže, mój Božo, kř tebi wupšchestrěwam w nožy šwojej ruzy. Pšchińdž ke mni kaž wječornny deschčž, křž

kraj womacža. Wostań pola naš, dokelž je ƚo džen nakhilil a nikoho nimamy, kiž by naš w tutej czëmnoŝci ŝchitował, khiba jenož tebe, našch Božo. Khwataj nam pomhacž. Šchituj naš tutu nóz, ƚo našch duch njeby w hrěchach wuŝnył ani našchemu czělu ƚo žane nješbože njeŝtało. Šbudž naš ƚašo w prawym czaŝu a daj nam ƚlyŝhecž wjeŝełoŝcž a radoŝcž; pŝchetož my lubujemy twoje ƚłowo. Wone je našcheje wutrobny troŝcht. Špožcž, ƚo k nam njeby pŝchilchła žana ŝrudna powjeŝcž, a wotwobrocž ŝtyŝknoŝcž našcheje duŝche; pŝchetož ty ƚam móžeŝch žiwjenje pŝchidlěžŝchicž a je wŝchelakim žohnowanjom napjelnicž, w Khrystuŝu Jeŝuŝu, našchim Knjeŝu. Hamjeń.

Saberman.

51.

Na űŝcha modlitwa na ƚrjedu.

Wěczny, wŝchekomózny Božo, dokelž ƚy mje tu nóz tał wótzowŝy ŝwarnował a mje, žyly ŝ czëmnoŝcžu pŝchifryteho a žyly kaž morweho, ƚašo ŝbudžil k nowemu dnju, dha tebe proŝchu, ty chžyl mi tež tón džen hnadu ŝpožcžicž, ƚo bych na nim w twojim pŝnacžu a w twojej bojoŝcži byl a wostał, tebe khwalił a czěŝcžil a cži ƚa wŝchě mi wopoŝaŝane dobroty džał prajił, tež ƚwoje powołaŝe ŝ twojej pomozu tał ƚaŝtarał, ƚo by ƚo wŝcho k czěŝcži twojeho ƚwjateho mjena a k ŝbóžnoŝcži mojeje duŝche ŝtało, twojeho lubeho Šsyna, Jeŝom Khrysta, mojeho ŝbóžnika dla. Hamjeń.

Loha.

52.

Wječorna modlitwa na ƚrjedu.

O Knježe, nětko ŝańdželu ƚwojej woczki; ty pał, Iŝraelŝki wajchtarjo, nješpiŝch ani njeдрěmaŝch, ty wobar-

nujesch moje cžělo a moju duschu. Cžěmnošč naš nětko
 pschifrywa; njech mi šwěczi šwětlo twojeho woblicza, a budź
 mi hnadny. Nětko šapomnju wschěch starošćow a žalosćow;
 njech pať tebe tež w španju nješapomnju. Nětko mjelcžitej
 mojej hubje; njech pať šo moja duscha tež w španju k tebi
 modli. Anježe, šwjecź mój wotpočink, cžišč moju wutrobu,
 šo žadny njeczišty šón moju wutrobu njewomaže ani twojeho
 Ducha nješrudzi. Budź ty mój šón, moje wješele a moja
 radošč, šo šašo wotuczu, twoje mjeno khwalicź, kiž je tať
 šwjate a džiwne. Hamjeń. Loha.

53.

Našcha modlitwa na štwórtk.

Božo Wótcze, Božo Šyno, Božo Šwjaty Ducho, ty
 wyšozny khwalena šwjata Trojiza, tebi šo dam š cžělom a
 duschu wot nětke hač do wěčnosće. Tebi džak dawam,
 šo škemu njepscheczelej nješny dowolik, šo mohł mi se-
 škodźicź, ale šny mje psches šwojich lubnych jandželow
 stroweho a czerstweho šdžeržak. Kať dyrbjy tebi to ša-
 płacźicź? Š cžim dyrbjy tebe ša to khwalicź? Ša chzu tebi
 dacź rošlamanu a rošbitu wutrobu, pošnu krejčerwjennych
 hrěchow, š pokutu a se želenjom. Tu chzyl ty hnadnje
 pschijecź, ju š nadobnej krowju mojeho wumóžnika šněhbělu
 sežinicź, ju do jeho šwjatych njewinowatych ranow šchowacź
 a mi tať wodacze wschitkich hrěchow š hnadu špožćicź.
 Šomhaj tež, šo bych dženska kaž tež wschitke dny po
 šchesczianskim waschnju hotowy byl; pschetož ja njemóžu
 wjedźicź, hdy pschińdžesch, kať a hdže mje wotwołasch.
 Dowjedź mje k wěčnej krašnosći. Daj mi to, o hnadny
 Božo, Šesom Khrysta dla. Hamjeń. Loha.

Wječorna modlitwa na štwórtk.

Anježe, swjaty Wótcze, wschomóžny wěčny Božo, kaž bym tón dženj s dźakowanjom, se spowjedanjom a s modlenjom nastupił, tak chzu jón tež skónczić a praju tebi khwalbu a česć, so by mi tak wjele dobrotow wopokasał. Něchtóžkuli bu tón dženj s wulkej srudobu domapytany, mje by se šameje hnady a šmilnosće pschede wschěm slym swarnował. Něchtóžkuliž je dženša wulku žalosć a njeměr měł, — mi by měr a wschědny khlěb s hnady wobradził. Něchtóžkuliž je wošlepił, wošhromił abo hewał k njesbožu pschischoł, — nade mnu by ruku šwojeje hnady wupschěstrjenu džeržal. Něchtóžkuliž je šwój dom psches Boži woheń šhubił, — mje by psched tajkim a podobnym njesbožom šchitował. Sa to dźakuju šo twojej majestosći. Česć budž tebi, o Božo we wyškosći, pschetož wscho, šchtož mam, bym wot tebe dostał se šameje hnady. Teho dla će prošu, njewotwobroč šwoju njedowušlědženu dobročiwosć wote mje ženje, pschede wschěm tež niz tu nóz, hdyž šo moje čěło k wotpocžinkej lehne a ja šebje a tych šwojich šam hladacž njemóžu. Budž ty, luby Božo w njebešach, mój šchitowač, pošćel šwojich šwjatych jandželow wobarnowacž moje čěło a moju dušchu a wscho, šchtož by mi dowěrił, so njemóhli sly nje-pscheczel, šli ludžo a wschón jich pschiwisť mi šeschkodzić. Swarnuj mje psched wěčnej čěmnosću a nozu šatamanych a bjesbóžnych. A hdyž tež moje čěło pošpi a wotpocžnje, dha njech budž moja wutroba a dušcha s tobu a w tebi wotucžena, jenicžkeho šřednika, Jesom Khrysta, twojeho Šyna dla. Šamjeń.

S Drježdžanskich modlitwow.

Mańšcha modlitwa na pjatk.

W twojim mjenje, ty kšchižowany Anježe Jesom
 Khrystcže, kiž by mje psches bwoju bwjatu krej wumohl,
 se spanja stawajo tebi džak praju, so by mje a wschěch
 mojich a wschitko, schtož by mi hewať dať, tutu nóz po
 bwojej wulkej bmilnosći pod krywom bwojeju kšhidlow
 pschede wschěm njesbožom swarnowať. Žohnuj nať tež
 dženska, so bychmy Bože džeczi wostali, cžertej nješlužili
 ani hrěcha wotrocžy njebyli. O ty sbóžniko zylého
 bwěta, pschikhadžej dženska a pschezo mi khudemu hrěschnikej
 na pomoz, budž mi hnadny a sdžerž mje pschede wschěm
 slym na cžele a na duschi. O bwjaty Božo, o móžny
 Božo, o bmilny sbóžniko, budž mi khudemu hrěschnikej
 hnadny! Twoja bwjata bmjercž sdžerž mje, twoje bwjate,
 hórke cžerpjenje, wumrjecže a horjestacže scžiń mje sbóžneho!
 Hamjeń.

⊗ Rigaskich modlitwow.

Wječorna modlitwa na pjatk.

O wschehomóžny, bmilny Božo, kiž by prajiť: Woľaj
 so ke mni w cžasju nusy, dha chzu cže wumóz,
 tebje proschu, bmil so nade mnu a wodaj mi wschitke
 moje hrěchi. Daj mi porucženemu bycž do twojeje wulkeje
 lubosće, so bych s měrom wotpocžowať. Njedaj nahlej
 bmjercži mje tutu nóz bjes pósnačza twojeho Sžyna psche-
 khwatacž. Daj mi wjele wjazy strowemu na ranje wo-
 tucžicž a twoje bwjate mjeno khwalicž. Spožcž mi bwojeho
 bwjateho Ducha, so by moju wutrobu napjelniť s pravym
 troštom. Ty wschitko samóžesch. Spominaj na bwoju
 bmilnosć a bwoje bslubjenje, spominaj na dospołnu pošlusch-

nosć ſwojeho lubeho Ssyna Jeſom Khrysta, pſches kotruž
 ſym ſ tobu poſnje ſjednany. Jeho dla budž mi tu nóz,
 kaž ſtajnje, hnadny. A dyrbjal-li mje po ſwojej ſwjatej
 woli ſe ſmjerczu, kſchižom a njeſbožom domapytacž, dha
 chzynł mje tež domapytacž ſe ſwojim Božim troſchtom a
 žohnowanjom. Bjeſ twojeho dopuſhcženja njemóže ſo mi
 ničzo ſleho ſtacž. Hacž runje kłodžu w czëmny m dole,
 njeboju ſo žaneho njeſboža; pſchetož ty ſy pſchi mni,
 twój prut a twój kij troſchtujetaj mje. Tež wſchitke
 wloſy na mojej hłowje ſy licžil. Pſched cžim chzynł ſo
 ſtróžicž? Poſylnuj moju wěru, wſmi mje k ſebi, pomhaj,
 ſo ſbóžnoſć doſtanu a wěcžneje radoſće wužu. Wodaj
 mi wſcho, ſchtož ſym tón džen pſhecžiwu tebi ſ wjedženjom
 a ſ njewjedženjom cžinił. Spožcž, ſo mohł nowe, tebi
 ſpodobne žiwjenje ſapocžecž k kwałbje twojeho ſwjateho
 mjena a k mojeje duſche ſbóžnoſći, pſches Jeſom Khrysta,
 twojeho lubeho Ssyna. Hamjeń.

⊗ Drježdžanſkich modlitwow.

57.

Mańſcha modlitwa na ſobotu.

O Knježe Jeſom Khrysticže, Ssyno Boži, daj mi tež
 dženſa ſ cžělom a ſ duſchu tebi porucženemu bycž a ſpožcž
 mi na poſledku ſbóžnu hodžinku, ſ tuteje žalocže domoj
 cžahnycž, ſo bych bjeſ poroka namařany byl pſched twojim
 ſwjatym woblicžom a twój wjeſely hlóſ ſaſlyſchal: „O
 ty dobry a ſwěrnny wotrocžko, ty ſy na małym ſwěrnny
 byl; ja chzu cže na wjele poſtajicž; dži nuts k twojeho
 Knjeſa wjeſeloſći.“

O ty ſwěrnny Wótcže w njebeſach, ſo bych ſamohł
 tebje wukhwalicž a ſo cži dodžakowacž ſa wſchitke twoje
 dobroty, kiž ſy mi cžaſ mojego žiwjenja hacž dotal wo-

pořajal! To pak njesamóžu; přchetož ja řym čželo a krej, řiž nicžo řhiba řle čžinicž njemóže. Ty pak wopokajujeř mi wřchědnje přcheř měru wjele dobreho. Njebudžišče ty tutu nóž mój řchřit a řryw był, dha budžišče mje čžertowřka řla móż wobřchřodžila, řo njebudžich mohł řtrowy řtanycž. Ale přcheř twoje hnadne wobarnowanje buch řdžeržany a prošhu čže nutrnje, ty chžyl mje tež tón džen ře řwojej hnadu pyřacž a mje, řiž řym twoje přcheř Řhryřtuřowu krej dobyte řubło, wot něřř hacž do wěčžneho žiwjenja hnadnje řwarnowacž. Řnježe Jeřu, wřmi moju duřhu do řwojeju rukow a daj řebi jej porucženej byčž. Ğamjen.
 řoha.

58.

Wječorna modlitwa na řobotu.

O ty řwěrnny Řnježe Jeřom Řhryřčže, wostań pola nař, dořelž řo ř wječoru přchibližuje. Daj řwojej hnadže wjele wjetřchej byčž, hacž nařche hrěchi řu. Njeměj ředžbu wulkeho njedžaka řwěta, ale prošch řwojeho njebjeřkeho Wótza řa nař, řo by nam hnadny był, řwětlu řwojeho Božeho řłowa pola nař hacž do řónza řwěta řwěčžicž dał a nař ř čžertowych putow wuřwobodžil. Ty chžyl nam tež řwěrnnych wučerjow a předarjow dacž, řiž bychu nař w řbóžnej wučbjje prawje rořwucžowali, w řchěřčžijansřim žiwjenju nam ř dobrym přchikładom byli a nam řhudym čžłowjeřam ř řbóžnořčži, tebi pak ř čžěřčži řłužili, řo bychmy řudobja twojeje hnadny byli a wostali, na twoje řłowo ře wřchej pilnořčžu pořłuchali, ř wjeřeloščžu jo přchijeli, we wutrobje wobřhowali a plody njěřli w řčžerpliwoščži; tež wobřtajni w nim wostali we wjeřelu a řrudobje, to řame wuřnawali přchecžiwu čžertej a wřchěm bjeřbóžnym. Spožez nam tež wjeřelu řhrobłoščž napschecžiwu

šlemu duchej a wschemu, šchtož chzyło naß wot tebje
wotwjescź. Pomhaj nam, Anježe Jesom Khrystcže, šwojeho
mjena dla, so bychmy dobre bėdženje šo bėdžili, wěru
džerželi a dobre šwědomnje wobkhowali, so bychmy kónz
wěry dostali, duschow šbóžnoścź. A temu pomhaj nam,
Anježe Jesu, kotremuž budź š Wótzom a se šwjatym
Duchom khowalba a čješć do wscheje wěcznoścže. Hamjen.

Š Driježdžanskich modlitwow.

Druhe wotdželenje.

Modlitwy ja wošebite čašy zyrkwineho lěta.

59.

Modlitwa ja adventski čaš.*

Šlaj, twój kral pschińdže k tebi prawy a pomoznik!
Hosiana šynu Dawitowemu! Khowaleny budź, kiž pschińdže
w mjenje teho Anjesa! — Haj khowaleny budź, o Anježe
Jesom Khrystcže, ty šbóžniko šwěta, so šy šo wupróšdnik
šwojeje bójskeje majestoscže a krašnosče a šy do tuteho
khideho šwěta pschischoł pytać a šbóžne čžinicź, šchtož je
šhubjene. Dobre pošelstwo je šłowo twojeho rta. Šnada
a žiwjenje wukhadžatej š twojeho woblicža. Šatym nješesch
šwobodu, šwjatym wotwjatanje, rošmjecženym wutrobam
šahojenje, a wschitkim šo w twojim mjenje Anjesowe špodobne
lěto přėduje. Ššes tebje je šo woczakowanje prawych

* Modlitwy na kóždny džen adventšeho čaša podawa: „Šwjaty advent“,
na šerbski pschėoženy psches k. A. Ššforu, šararja w Ššmilnej.

sa wješele scžiniło a nadžija wótzow šo dopjelniła; pschetož
 wschitke Bože šluby šu w tebi sa haj a sa hamjeń k khwalbje
 jeho krašneje hnady. Tebi šo džaťujemy sa twój hnady-
 polny advent, hdyž šy pschischoł do teho semškeho hubjenstwa,
 w czěle šo sjewił a człowjet šo scžinił s knježny Marje,
 kiž šy tola Bóh, wyšozy khwaleny do wěcznosće. Tebje
 prošymy, Knježe Jesom Khrystcže, dđerž šwój advent a
 pschichod nětko wschědnje pola naš. Pschińdž k nam
 w šwojim šłowje a sakramentomaj s hnadu a měrom.
 Pschińdž do našeje wutrobny a scžiń šebi w njej wo-
 bydlenje. Pschińdž do našeho doma a pschebywaj w nim
 se šwojej šmilnosću. Pschińdž k nam a k wschěm khudym
 hrěšnikam a požohnuj tutón šwjaty adventski cžaš bohacže
 na našej wutrobje, šo prawje šhonimy, šo ty mješ nami
 bydlišch, ty wyšozy witany hoščo, ty šwjaty měrny
 knježerjo. Kaž husto šo modlo tebi bližimy a twoje
 šłowo šlyšchimy, daj nam pytnycz twoje šbóžne pschińdženje
 a bliskobycže. Pschihotuj naš psches šwojeho šwjateho
 Ducha tať w tutym nowym zyrkwinyh lěcže, šo wo-
 cžaťujemy na twój pošledni šbóžny advent, hdžež pschińdžešch
 šudžicz žiwych a mowych. A temu nam tež naše
 domjaze nutrnosće niz jenož w tutym šwjatym adventskim
 cžašu, ale tež psches zylé lěto požohnuj šwojeje šmilnosće
 a lubosće dla. Hamjeń.

60.

Modlitwa na Božu nóz.

Wschehomózny Božo, tebje prošymy, daj, šo by narod
 twojeho jenicžkeho narodženeho Šsyna w czěle naš se stareho
 wotrocžkowstwa pod spschahom hrěcha wumohł, a pomhaj,
 šo bychmy jeho jako šwojeho wumožnika s wješełoscžu
 pschijeli, a tež junu, hdyž k šudu pschińdže, šwojej wocži

dowěrní wobrocžili na Jesuša Khrystuša, swojeho Anjasa, kotryž je s tobu w jednocze swjateho Ducha žiwu, wěrnny Bóh wot wěčnosće. Hamjen.

61.

Druha modlitwa na Božu nóz.

O Jesušo, najrjeńšche džěcžo, wěrnny Božo a wěrnny cžlowjeko. Sapšchimnyč njemóžu twuju lubosć, ale modlicž so móžu, a w próšce psched twojim žlobikom ležo so na tebi došč nahladacž njemóžu! O ty najwyschšchi, přeni a najwjetschi, kotryž by so najniššeho, poslednjeho a najmjeńšeho scžinił a by tola najwyschšchi, přeni a najwjetschi wostał, kotryž njebo a semju wopšchimujesch se swojej ruku, a tola je cži žlobik wulki došč, so so we nim wupščeštrujesch: najrjeńšche džěcžatko w žlobiku, pschińdž k nam, daj so naprošycz, jastup do našcheje wutroby a daj jej twojemu bydłu byčž! Daj nam swojeho swjateho Ducha, kotryž by naš do wschitkeje wěrnosće wodžil. Hamjen.

62.

Modlitwa sa hodowny cžas.

O wschedomóžny Božo, Wótcze smilnosće, tebi so se rtom a s wutrobu džakujemy sa wješklu powjesč wobšbožazeho naroda twojeho lubeho Sžyna, kotruž tež nam w tutym rócžnym cžasju pschpowjedacž dawasch. Pomhaj nam, so tež nětko sašo tutu šbožnu powjesč s wěrjazej wutrobu šlyšimny a horje bjerjemy, tutón džiw twojeje lubosće w ponižnej wěrje sapšchimuj, a sahor naš k horzej a šwěrnej sašolubosći, ty Božo našeho šboža. — Anježe Jesu, ty šbožniko šwěta, šchtó móže twuju miłosć srosymicž a twoje mjeno dostojnje šhwalicž, so by, našeho cžěla a

krwě džělomny, jako khude džěčatko do teho swěta pschischoł? D wšmi sa swoju swěru naš sa swoje wobšedženstwo a bydl psches wěru w našej dušchi. Haj, ty nadobny hošćo, wěrnny Boži a Marjiny Ssyno, sacžehń do našeje wutroby tež w tutym swjatym hodownym čašu a woštań pola naš stajnje a pschezo. — A ty Ducho hnady a čistoseže, kiž by knježnu Marju sa maczer našeho Knjesa pošwjeczil, wucžiscž nam wutrobu wot wscheho hrěcha a napjelń ju se swojej swjatošću a radošću, so móhli swój hlóš šobu sjednocžicž s khwalobnym spěwom njebjěskich wójskow tu čašnje a tam wěčnje. — Trojenicžki Božo, daj nam žohnowanje Khrystušoweho čłowškeho narodženja bohacže šhonicž tež w tutym swjatym rócžnym čašu, so móhli kóždy wušnacž: Moja dušcha pošběhuje teho Knjesa, a mój duch šo wješeli w Bohu, mojim šbóžniku. Hamjeń.

63.

Modlitwa na čaš přjódštajenja

(wot njedžele po hodžoch hačž do šoboty po tsjoch kralach).*

Sšmilny, hnady Božo, tebi khwalbu a džak prajimy, šo by swojeho jenicžkeho narodženeho Ssyna podal a přjódštajil jako šbóžnika zylého swěta. Nětko šmy trosčtni a šo w twojim swětle wješelimy; pschetož našej wocži stej twojeho šbóžnika widžikej, kotrehož by pschihotował pschede wschittkimi ludžimi swětko k roššwěcženju pohanow a k khwalbje twojeho israelskeho luda. Tebi šo se wscheje wutroby džakujemy, šo by tež nam wbohim pohanam hwěšdže s Jakuba šeńcž dal a naš šhromadžil sa twój lud. Spožcž nam swojeho swjateho Duchu, so móhli

* Pschirunaj psched šlowo k kniham „Sswjaty advent“.

we wěrnej wěrije Khrystuša ja swojeho jenicžkeho sbóžnika pónacž a pschijecž, kiž bu tež nam k lěpschemu pod sačoń poddaty, so by naš wumohl wot poklecza sakonja. Pomhaj, so jemu wobstajnje pschiwisujemy a ja nim šlědžimy, so by ja naš postajeny byl k horještaczu a niz k padu. Daj tež w tutym šwjedzeńskim czašu swojemu Duchu nad nami rukowacž, so móhli twoje šmilenje a Jesušowu luboscž we wěrnej wěrije wobhladacž a pónacž, so njeje w žanym druhim sbóžnosć a žane druge mjeno cžłowjeam date, w kotrymž móhli sbóžni bycž, khibaj jenicžy mjeno Jesom Khrysta, twojeho lubeho Ssyna, našeho Knjesa, kiž je wustajeny ja sbóžnika Israela a wschěch pohanow, kiž budž wyšozy khwbleny do wěcžnosće. Šamjeń.

64.

Modlitwa pschi wobšamknjenju lěta.

Knježe, našch Božo, kač móžemy tebi šaplacžicž wschitku twoju luboscž a šwěru, kiž šy nam tež w tutym lěcže jašo tač bohacže šhonicž dač? Ty šy wulke wězy nad nami cžinič, teho šo šradujemy. Kač droha je twoja dobrocžiwoscž, so šo cžłowške džěcži pod khlódkom twojeju kšhidlow dowěrja. Ty šwěrnny a šmilny Božo, tebi šo džakujemy, so šy naš w tym šańdženym lěcže šwěrnje a miłosćiwje šwarnowač a š rěkami swojeho šmiljenja bohacže wobdarik. Dnjow a hodžinow je ja lěto wjele, ale twojich dobrotow hišcže wjele wjazy; pschetož twoja šwěrnoscž je wschědnje nowa nad nami. Měj džak, so šy nam w šańdženym lěcže šwoje drohe šłowo dač a nam w nim pucž k wěcžnemu šbožu pošač. Wobtwjerdž jo w našej wutrobje, so po nim tež šwoje žiwjenje šložujemy. Měj džak, so šy nam šwoje Bože wotkasanje miłosćiwje wudželowač. Daj tutej wošebnej jědži a tutemu njebještemu

picžu ƚ poŝylnjenju našcheje wěry a ƚ ŝwjeczenju našcheje
 duŝche a našcheho czěła ŝluzicž. Měj džať ŝa te ŝměro-
 wanja, kiž ŝy nam tať czasto w ŝwojim domje po-
 ŝkicžował, woŝebje ŝa ŝbóžne wotwjaŝanja wot našchich
 hrěchow. Pomhaj, ŝo tajku twoju hnadu na ŝamopaŝchnoŝč
 njepŝewobrocžimy, a ŝcziń pŝeŝ to našche ŝwědomnje
 měrne a troŝtne na poŝledni džen, na džen ŝudzenja.
 Tebi ŝo džaťujemy ŝa wŝchě duchowne a czělně žohnowanja,
 ŝ kotrymiž ŝy naŝ w ŝańdženym lěcže woŝŝewjował.
 Měj džať ŝa wŝchědny Boži khlěb, kotrehož nam ženje
 njeŝy tradacž dał, hacž runjež twojeje dobroty a hnady
 tať huŝto njeŝmy prawje ŝpoŝnawali. Tebi ŝo džaťujemy,
 ŝo ŝy nam žiwjenje a wodnych wobarnował. Měj džať, ŝo
 ŝy naŝ pŝched někotrej nuŝu a ŝtrachom miłoŝcžiwe wobroł
 a w někotrej cžežkocže nam pomhał. Tebi ŝo džaťu-
 jemy, ŝo ŝy našche proŝchenje a wołanje wuŝlyŝchał
 a naŝ nihdy njewopuschcžik. Tež ŝa kŝižiť, kiž je naŝ
 nadeŝchol, prajimy, hdyž tež ŝe ŝlabej wěru, tebi džať
 pŝched twojim hnadnym ŝtołom. Sa naŝ khudnych, hrěŝchnych
 a bliŝkowidžaznych ludži je drje jara cžežko, twoje ŝmilenje tež
 w žałoŝcži a w poŝchwiŝanjach twojeje rući ŝpoŝnawacž;
 ale my dženŝa ŝtawamy a ŝapocžinamy tola twoju pŝchi-
 frytu hnadu khwalicž, kiž je ŝo nam w kŝižiku doŝtała.
 Tebi, Anježe, trojenicžki Božo, ŝo ŝa wŝchitko džaťujemy,
 ŝchtožkuliž ŝy nam w ŝańdženym lěcže poŝklał, a wuŝna-
 wamy dženŝa, ŝo je wŝcho ŝame žohnowanje a ŝama hnada
 było. A hacž runjež dženŝa twojich džiwnych pucžow hiŝcže
 njeroŝymimy, dha tola we wěrye rjeknjemy: „ŝchtož czini
 Bóh, wŝcho dobre je.“ Tebje khwalimy a cžeŝcžimy ŝa
 wŝchě hnady a ŝmilenja, ŝ kotrymiž ŝy našch a našch
 dom, našchich pŝhecželow a ŝwójbnych, našchu woŝadu
 a wŝchitkich twojich na ŝemi w ŝańdženym lěcže wopytował.

Ach Anježe, my njejsmy dostojni wschitkeje twojeje smil-
 nosće a šwěrnosće, kotruž by nam wopokasał, kiž smy
 tola se šwojimi hrěchami jenož twój hněw sašlužili. O luby
 Wótcze w njebješach, měj džał, so by nam šwojeho lubeho
 Ssyna Ahrysta dla hnadny byl. Wodź nětko, wo to cže
 prošymy, našcu wutrobu, so žaneje stareje slóscže do noweho
 lěta nješchinješemy, ale šo stareho cžlowjeka w sprawnej
 pokucže wušlecžemy a noweho cžlowjeka, kiž je po tebi
 štworjeny, šo woblecžemy. O scziń naš we wěrje teho prawje
 wěštych, so by našch starý dołh sahubil š krowju Jesom Ahrysta,
 a so šu hrěchi tež tuteho šandženeho lěta wot naš precž-
 wsate psches twoje njewušlědžene šmilenje. Swarnuj naš
 w nowym lěcže psched hrěchami a škaženjom a spožcž nam
 hnadu, tak se stareho lěta wustupicž, so mohł ty w nowym
 lěcže šapocžecž naš š nowa požohnowacž psches Jesom
 Ahrysta, twojeho lubeho Ssyna. Šamjeń.

65.

Modlitwa na nowe lěto.

Anježe, trojenicžki Božo, ty by našcha nadžija a našcha
 pomoz. Ty by našch šchit a našche krcžišno. Na tebj
 šameho šo špušcžamy. Kaž by naš a twoje žyłe lube
 šchescžijanstwo hacž dotal miłoscžiwje wobarnował, tak chžyl
 tež dale naš pschikrywacž se šchidłomaj šwojeje hnady a
 nam bješ stracha bydlíč dacž pod twojim šchitom. Džerž
 šwoju wschehomóžnu ruku nad nami, a hacž jich tyšaz
 panje pschi našchim boku a džebacž tyšaz na našcej prawizy,
 dha wschał tola chžemy šo tebi dowěricž wěcžnje. Wu-
 šlyšcej naš, kaž by dotal cžinił, kaž husto šo š tebi
 wołamy. Budž pschi naš we wschej nusy. — Našycžuj
 naš se šłowom žiwjenja a šdžerž nam šwój šwjaty ewan-
 gelij a pokaž nam twoje šbože tež w tym nowym lěcže.

Pósczel nam swojich swjatyh jandželow, so naš swarnuja
 na wschěch pucžach, a wodž naš s woczomaj swojeje swil-
 nosće. Scziń to lěto, kiž psched nami leži, ja hnadne
 lěto sboža a žohnuj we nim naš a wschitkich twojich. Daj
 nam duchownych kubłow bohatu polnosć a w czělnym,
 sčtož potriebamy. Do twojeje ruki, ty swěrnny Božo,
 poručujemy sebje a wschitko, sčtož smy a mamy. Cziń
 s nami, kaž sechzesch, dha budže derje sczinjene. Dyrbjało-li
 tuto nowe sapočžane lěto ja naš poßlednje na swěcže bycz,
 dha chzynł naš w hnadže pschijecz a naš s měrom puschežicž.
 Nasch cžaß steji w twojimaj rukomaj. Tvojemu mjenu
 budž khwalba a cžescž nětko a do wěcžnosće. Hamjen.

66.

Modlitwa na swjedžen tšjoch kralow.

Anježe Jesom Khrystcže, pola tebje je žiwe žórlo a
 w twojim swětłe widžimy swětlo. W tebi je žiwjenje, a
 twoje žiwjenje je swětlo cžlowjekow. Tebi so džakujemy
 s hlubokoscže swojeje wutroby ja wulku hnadu, so smy
 kšhesčijenjo. Ty sy nam tutu hnadu dał, tebje snajemy,
 swojeho wyßoko khwaleneho sbóžnika, psches kotrehož wodacže
 hrěchow, žiwjenje a sbóžnosć mamy. Twoje drohe słowo a
 twojej sakramentaj mamy, s kotrychž so s nowa narodžichmy
 džěczi Bože, psches tebje mamy wěstu nadžiju wěcžneje
 sbóžnosće w twojim Božim raju. Anježe, daj nam swojeho
 swjateho Ducha w pschezo bohatschej měrje, so bychmy
 pschezo žiwischo do tebje wěrili a bohabojasne žiwjenje
 wjedli tu cžaßnje a tam wěcžnje. Žohnuj naš s předo-
 wanjom swojeho ewangelija a wotewr nam woczi, so bychmy
 pösnałi swoju swjatu pschißlušnosć pschecziwo pohanam,
 wotewr nam wutroby a sahor je s horzej luboscžu k pohanam.
 Daj se swojeho žohnowanja, kotrež na naš wuliwasch,

žórku sboža nastacž sa pohanow. Wušlyšch naš, Knježe
Jesušo! Hamjeń.

Po E. Sarmju.

67.

Modlitwa sa póstny czaš.*

Pod twój kšchiž, Knježe Jesom Khryščeže, ty wěczny
wyschšchi měšchniko, w tutym czašu stupamy. Bósczel nam
šwojeho šwjateho Ducha, so bychmy w cžichej nutrnosczi
twoje hłuboke cžerpjenja a twoju njewušlědženu luboscž
šwjeczili. My šmy tebi šlužnja nacžinili s našchimi
hrěchami, a našcheje šlósče dla šy ty šranjeny. Kaš
hłubošo šy šo poniził, kiž šy tola Boži jenicžki na-
rodženy Šsyn, Bóh wot Boha, šwětlo wot šwětla, wěrnny
Bóh wot wěrneho Boha! Kaš mohli šo tebi dodžakowacž
sa twoju martru a cžwilu, sa twoje rany a pruskele, sa
twoje šdychowanje a škorženje, sa twoju hórku kšchižnu
šmjercž? Ach, Knježe Jesu, daj šebi špodobacž temu šhudemu
džaknemu woporej, šotryž w šwojej modlitwje pšched tebje
nješemy, a špožcž, so twoju njewušlědženu luboscž pšchezo
lěpje špóšnajemy, pšchezo hłubšcho šacžujemy a pšchezo
šwólnišcho pošbėhamy. Požohnuj nam šwjecženje tuteho
šwjateho czaša a špožcž nam hnadu, so cže sa našcheho
wěczneho wyschšcheho měšchnika prawje póšnajemy a woboje
s nutrnoscžu wopomnimy: twoje wěczne bójštwo a twoje
hłuboke poniženje. Daj rošpomnjecžu twojeje krašnosče a
twojeho cžerpjenja nam š wěrnej pošucže šlužicž, so s tym
nawušnjemy našche hrěcha póšnacž a šo jich žadławicž,
a pšchi tebi šamym hnadu, trošcht, měr a žiwjenje phtacž.
Daj nam hižom na šemi šbóžne plody twojeho šwjateho

* Modlitwy na lóždy džen póstneho czaša podawa „Šswjaty póšt“, na
šerbški pšcheloženy pšches š. M. Domášku, šararja w Mošacžizach.

wopora woptacź a dowjedź naß junu móz twojeje droheje
 krowě psches šmjercź a row do wěczneje sbóžnosće. — „D-
 jehnjo Bože šwjate, na kščižu sarěsane, k tej šmjerczi ja
 naß date, naß šhoja twoje rany; wschón hrěch šy wot naß
 wsalo, to žiwjenje nam dało. Daj nam twój měr, o Jesu.“
 Hamjeń.

68.

Druha modlitwa ja póstny czaš.

O Anježe Jesom Khrystcže, kotryž šy nam křudym
 šhubjenym hrěšnikam se šwojim šwjatym njewinowatym
 cžerpjenjom hnadu pola šwojeho njebieskeho wótza dobył
 a wěczne žiwjenje sašo pschinješł, tebi šo džakujemy
 k hlubokosće šwojeje wutrobny ja twoju lubosć, ja twój
 štyšł a nusu a twoju sbóžnych cžinjazu šmjercź. Tebje
 prošymy, šdžerž naß wěcznje w lubosći a w křwalbje
 twojeho cžerpjenja a daj nam hnadu psches šwojeho šwjateho
 Ducha, šo bychmy twoje drohe wumoženje a twoju wulku
 dobrotu k džakownej wutrobu pošnali a křwalili. Pomhaj,
 šo bychmy psches to we wěrje šylnišchi, w nadžiji wješelschi,
 w lubosći horzyšchi, w ščerpnosći trošchnišchi, w pošlusč-
 nosći šwóllišchi a wobštajlišchi byli, tež našchim hrěcham
 wotemrjeli. Na pošledku pomhaj tež hnadnje, šo mohli
 šo na šwojim pošlednim škóncženju twojeje křawneje
 šmjercze k wěcznej sbóžnosći wješelicź a troštowacź, o
 Anježe Jesom Khrystcže. Hamjeń.

69.

Třecza modlitwa ja póstny czaš.

Anježe Jesom Khrystcže, Šyno wschehomózneho Boha,
 našch jenicźki wěczny wyschšchi měšniko, kotryž šy šwoje
 njewomasane cžělo na wyšokim woltarju kščiža woprował

a na drjewje wumrjel sa nasche hrěchi, so by se swojej
 smjerczu temu móg wšał, kotryž móg smjercze mějesche, to
 je, cžertej, a tych wumohł, kotřiž běchu smjertneje bojosče
 dla swoje žiwe dny k službje wotšudženi, tebjje proschu,
 spožč mi hnadu, so bych šo tebi sa tvoju njewinowatu
 smjercz kóždy cžaš džałowal a šo jeje troštowal. Pšchińdž
 mi na pomoc w mojim žiwjenju, so bych swoje šrawy tež
 moril, so bych hrěcham wotemrjete byle. Daj tež, so by
 moje pošlednje šlowo bylo, kotrež šy ty prajil: Wótče,
 ja poruczu swojeho ducha do twojeju rukow. Hamjen.

70.

Schtwórtá modlitwa sa póstny cžaš.

Wšchomóžny, wěčžny Božo, kotryž šy šo nad tutym
 šhudym a hrěšnym šwětom šmilil a jeho dla nješy
 swojeho jenicžkeho narodženeho Šyna pšchepuščzil, ale šy
 jeho sa wšchitkich do smjercze dal, so móhli pšches njeho
 šašo wěčžnje žiwi a šbóžni byč. Džak budž tebi sa tutu
 tvoju špodžiwnu hnadu a šmilnosč, so šy teho, kotryž
 wo žanym hrěchu nicžo njewjedžesche, sa naš k hrěchej ščinił,
 so bychmy we nim ta prawdosč byli, kotraž pšched Bohom
 płaczi. D najšubšchi šbóžniko Jesom Šhryšče, ty běšche
 šanicžowany a najhubjeńšchi mješ ludžimi, pošny šhorosče
 a bolosčow. Pšchetož tón Šnjes šwali naš wšchitkich hrěchi
 na tebjje, a tak ty nješesche našche šhorosče a našči šebi
 našche bolosče. Ty šy našchich pšchestupjenjow dla šranjeny
 a našchich hrěchow dla šbity. Ta šchtrafa ležesche na tebi,
 so bychmy my měr měli, a pšches twoje rany šmy my
 šahojeni. Teho dla budž nětko tež šhwaleny štajnje a
 wěčžnje, so šy to wšcho nam k šěpšchemu cžinił a twojemu
 njebještemu Wótzej pošlušny byl hacž do smjercze, haj

hacž do smjercze na křizju. Šmil so hišcže dale nad nami, tvojimi wumóženymi, a pomhaj, so njeby nař žadny so šhubil. Ty by wšchař swoje žiwjenje sa nař sa wu-
jednařski wopor podal, duž daj nětk tež swojeho swjateho
Ducha k našemu wobrocženju a cziń nař sprawnych psches
twoje pónacže, hdyž by našche hrěchi njeřl. My smy
tebi služnja nacžinili i našchimi hrěchami a smy czi prózu
nałožili i našchimi slóscžemi. Pomhaj pař nětk, so nje-
bychmy bješ pokuty wumrjeli abo i našchim hrěschnym
žiwjenjom tebe i nowa křizowali a psches bješbóžne
řazpiwanje twoju krej i nohomaj teptali, kotraž dyrbi nař
wucziřcžicž wot našchich hrěchow. Wjele bóle pař nam
řpožcž, so bychmy i tyřchym duchom a i rořlamanej
wutrobu twoje cžerpjenje a wumrjecže wřchědnje wopominali,
w prawej krutej wěrje do tvojich ranow cžekali a psches
nje junu řaschli do wěcžneho žiwjenja. Šewař pař daj
nam kóždy cžas řcžerpnu wutrobu po tvojim pschikladže
nařch křiz na so wřacž a řa tobu řwólniwje řlědžicž,
so bychmy, hdyž i tobu cžerpimy, junu tež i tobu do
křasnořcže pořběhnjeni byli. Šamjeń.

Šo Löhowej agendže.

71.

Šjata modlitwa řa póstny cžas.

Tebi so džakujemy, Šnježe Šesom Šhryřcže, wěrnny
Božo a cžlowjeřo, so by nař křudnych hrěschnikow bješ
nařcheho řkutka, bješ našcheje řařlžby a dořtojnořcže ře
řwojim swjatym cžerpjenjom, wumrjecžom a krejpschelecžom
wumohl. O Šnježe Šesom Šhryřcže, řař wulke je twoje
cžerpjenje, řař wulka je twoja cžwila, řař cžěžka je twoja
martra, řař hłuboře řu twoje rany, řař hórka a bolořtna
twoja smjercž, řař njewurjeknjena je twoja lubořcž, i cžimž

By naš se swojim njebieskim Wótzom wujednał. Ty by našchich pschestupjenjow dla franjeny a našchich hrěchow dla sbity. Ty běšče najbóle jazpity a najnjehódnišchi, počny khoroscze a boloscze. O Knježe Jesom Khrystcze, ja wschu twoju martru a cžwilu prajimy tebi křwalbu a džak a cze prošymy, daj, so by twoje swjate hórke cžerpjenje na naš sħubjene njebyło, ale daj, so so jeho kóždy cžas wutrobnyje troschtujemy a křwalimy, jo tež tak swjeczimy a wobhladujemy, so by wschitkón sly lóšcht we naš so podušyl a wuhašnył, so pak by kóždy počint do naš so sħečepil a so roššylnjał teho dla, so bychmy hrěcham wotemrjeli a w prawdosczi žiwi byli, po twojim snamjenju cžinili, do twojich stopow stupali, sħe se sčerpilwoscžu nošyli a křiwodu a njeprawdu s dobrym swědomjom cžerpili. Hamjeń.

Bo Dr. Habermanu.

72.

Modlitwa ja pokutne dny sħromadnje.

O wschehomóžny, šmilny Božo, njebieski Wótcze, kotrehož šmilnoscz je bjes kónza, kiž by dolhocžakazy, ģnadny a wulkeje dobrocžiwoscze a šwěrnoscze, kiž sħoscze, pschestupjenja a hrěchi wodawasch, my šmy sħrěschili a šmy bjesbóžni byli a šmy cze ģusto rošħněwali; tebi šamemu šmy sħrěschili a sħe psched tobu cžinili; ale Knježe, njespominaj na našchu prjedawšchu sħoscž, daj bórsy šwojej šmilnosczi nad nami wjetšchej bycz, pschetož my šmy so jara ģubjenych sčžinili. Pomhaj nam našcheje šbóžnoscze dla, wumóž naš a wodaj nam našche hrěchi twojeho šwjateho mjena a cžescze dla a twojeho lubeho Šyna dla, našcheho šbóžnika Jesom Khrysta, kotryž s tobu a se šwjatym Duchom žiwy je a knježi do wěcžnoscze. Hamjeń.

Š Amerikanskich žyrtwinych knihow.

Druha modlitwa ja pokutne dny shromadnje.

O dobrocziwy šmilny Božo, luby Wótcze w njebiešach, ty by nam i hnady a i bójskeje luboscze šwojeho lubeho Šyna dał a i nim wšchu hnadu a šbóžnošč. Tebje prošymy, luby Wótcze, šdžerž nam tajki šbóžny dar a tajke njebiešte kublo, lubošny napohlad twojeho lubeho Šyna Ješom Khrysta, šo njebychmy khróble jeho našcheje njeđžakownoscze dla šhubili ani na druge wašchnje wo njeho pšchischi. My bymy šawěscze kšudži, hubjeni a bėdni ludžo, padamy i jeneho hrěcha do drugeho, hrěšchimy pať i myšlemi, pať se šłowami, se škuttami, a cžežko je, šo wobstejimy. Tu njeje žaneho pokoja, žaneho měra. Čžert ľaka na našche myšle, šchłara a duje wo jenym. Ššwět ľaka na našche šłowo a škutt, wašchnje a žiwjenje, pohóřschuje nať špochi a wabi nať k hrěcham. Našche cžělo tež ľenje njeje, ale nať wabi, šchtož njejšu pšchypadnje hrěchi, šłoscze a nje-pocžinki, kotrež džen wote dnja na nať pšchikhadžej, kotrež našche šwědomnje žaľošnje wobcžežuja a wšcho wješele našcheje wutroby do cžišta šahubjeja a do hoľeho šdacža a do šrudoby pšchewobrocžeja. Teho dla tebj, ty dobrocziwy a šmilny Božo, prošymy, hdyž bymy tež šnadž šo šakom-džili a njeđžakownych ščinili a tať nješhodžimy, kaž dyrbjeli šdobnje kšodžicž, chžyť ty tola našch hnadny Bóh woštacž, nam pšchecželnimy, dobrocziwy, trošhtarški a šmilny byčž a nam našchich wšchelakich hrěchow dla cžerpjecž njeđacž, ale se šwojim šłowom našchu wutrobu a šwědomnje cžiščicž, šo bychmy w šrudobje a wješelu tebi šlužili, tebj kšwalili a cžescžili cžašnje a wěcžnje. Šamjen.

Dr. M. Luther.

**Modlitwa ja pokutny džen póstneho czaša
wošebje.**

Knježe Jesom Khrystcže, bylne a mózne naš k pokucze
wołasch. Ty naschu winu na šo bjerjesch. Ty pod njej
dele na šwoje wobliczo padašch, twoja duscha je srudna
hacž do šmjercze. Ty czerpišch boloscž, kotrejž žana druha
šo runala njeje, ani šo runacž njebudže. Twoja šwjata
duscha, kotraž šo w lubosczi ja naš hori, naschu winu a
nasche hubjenstwo wjele hlubje sacžawa, hacž šmy my
jej hdy sacžuli. Ty tam do šmjercze džesch, kotruž my
běchmy sašlužili. Ach, Knježe, nětko cziń tola kónž symje.
Kónž cziń jej wonkach, šo bylo tam bóršy nalěcžo, a šo
bychu šo cžopke kapki na twjerde polo wulaše. Ale hišcže
bóle tebe prošymy: cziń kónž symnosczzi nutškach. Daj
wutrobam pod twojej luboscžu šo šhrěcž. Daj, šo by
š twojeje boloscze boloscž do naschich duschow sacžahnyła.
Daj, šo by nalěcžo w naš nastalo. Knježe, hdyž wutroba
šo hiba a pohnuwa w sacžawanju šwojeje winy, dha
w naschim šwědomnju nalětnje wětry saduwaju. Hdyž
woczi šo se šylšami macžatej nascheje winy a njedžakownoscze
dla, dha nalětnje deščeziki padaju. O Knježe, šmil šo
nad nami a daj, šo by twoje šwjate czerpjenje a wumrjecze
nam hlóš a móž k pokucze bylo, kotrejž šo nasch starš symny
cžlowjek njemohł wjazy pshecžiwicž. Knježe, daj nam nutr-
nosczž, hlubołosczž a prawu wobstajnosczž w pokucze! Hamjeń.

Po Dr. Ahlfeldu.

**Druha modlitwa ja pokutny džen póstneho
czaša wošebje.**

Šwěrnny šbóžniko, ty nješesch nasche hrěchi. Šich
dla je twoja wutroba srudna hacž do šmjercze. Šich dla

Erwawisch na křichžu, a jich dla hordži farisejszy ludžo psched křichžom steja, s hłowu wija a šo tebi šmėja. — My šmy nětko twoji. Ty šy naš s najšwjecziškej lubošću na šo šwjasał. Ty šy naš s najdróžšchim woporom wukupil. O Knježe, šchtož je bjes twojeho šawinowanja twoju wutrobu ša naš pscheschło, temu daj, kaž šmy my šašlužili, psches našchu duschu hieč. Daj nam wschitkim to Getsemane, hdžež bychmy na šo šamych šrudni byli hacž do šmjercze. Daj nam to Golgata do wutroby, hdžež by šo našch starj cžlowjek se wschitkimi lóšchtami a žadoščemi na křichž pschibil. Daj jemu prawu šmjertnu bolosč, šo by woprwdže wumrjel. A hdžež šo šwět tajkej šmjerczi šmėja, tam daj nam ju njescž k twojej cžesczi. Šakhowaj naš, šo njebj našch starj cžlowjek š tajkim wušměchowanjom šašo wožiwil, ale šo by tež tutón šměch hišcže byl šamjeń a hórka na jeho row. Knježe Jesu, daj nam s tobu wumrjecž, šo móhli tež s tobu žiwi byčž. Čžiń, šo by tutón pokutny džeń byl prawy šmjertny džeń našeho stareho cžlowjeka a jeho žadoščow. Šamjeń.

Šo Dr. Ahlfeldu.

76.

Dsecža modlitwa ša pokutny džeń póštneho cžaza wošebje.

Knježe Jesu, horde džěčžo tuteho šwěta, šomornik krala Faraona, něhdy rjekny: „Ša pomyšlu džěšča na šwój hrěch.“ Ale tuto pomyšlenje njemějesche wjele na šebi. Wón chzynsche š tym jeno prajicž: „Ša myšlu na te dny, jačo šwojeje winy dla w jastwje šedžach.“ S tej rěcžu chzynsche krala dowjesčž na dobru radu, šotruž chzynsche kralej dacž. Knježe Jesu, daj, šo by tač pola naš njebjlo. Daj,

jo bychmy my na nasche hrěchi hinaŕ myšlili! Knježe, wuwjedź je i hlubokošće nascheho pomjatka. Smjetaj dele te krycža a hórki, kotrež stej lěnjoscź a žadanje, ſo ſamolwjecź a ſo prawych cźinicź, na njón kładlej. Staj nam wšchitkim naſchu bješbóžnošć, lěnjoscź, nadutošć, hordošć, ſelhaŕnošć, ſwětnošć, cźělnošć, njelubošć a ſebicziwošć jaſnje pšched ſwědomnje. A potom wšmi wot twojeje hlomy cźernjowu kónu a ſtłócź ju na naſchu hlomu. Daj bicžu twojeho krjuda na naſ padacź, a daj hlebiji do naſcheje wutrobny trjehicź. S teho, ſchtož ſy ty ſa naſ cźěrpik, daj nam raſ prawje hluboſo ſacźucź bološć nad naſchej winu. O Knježe Jeſu, daj nam raſ prawje ſhonicź a ſacźucź, ſchto ſmy a ſchto mamy! A do tuteje žalošće ſadź bójſku ſrudobu; i njeje ſbudź ſylſy a to wołanje: „Knježe, ja dyrbyu won, ja dyrbyu i mojeje winy won, ja dyrbyu hnadu mēcź, ja dyrbyu k ſwojemu ſbóžnikej.“ Ach Knježe, cźehń naſ ſa tobu, daj nam běžecź ſa twojej ſbóžnošću. A hdyž pšchińdžemy, chyzł ty naſ hnadnje pšchijecź ſwojeho hórkeho cźěrpjenja a wumrjecža dla. Hamjen.

Po Dr. Ahlfeldu.

77.

Modlitwa na ſeleny ſchtwórtk.

O jehnjo Bože ſwjate, na kšchižu ſarěſane, k tej ſmjerczi ſa naſ date, naſ ſhoja twoje rany; wšchón hrěch ſy wot naſ wſało, to žiwjenje nam dało. Šmil ſo nad nami, o Jeſu!

W próſche ſo modlo kšwalimy twoju ſpodžiwnu bójſku lubošć, kotraž njeje jenož cze ſamohła ſwojich njepšhecźelow taſ jara lubowacź, jo ſy ſwoju ſbóžnošć a njebješku kraſnošć ſa naſ woprowaſ w žalošći, ſmjerczi a cźěrpjenju hele, ale kotraž, naſ tež nětko woſyrocženych njewoſtajo,

Domjazy woſtaſ.

6

Ĺ nam pschikhadža w Božim wotkasanju s wutrobnym smi-
lenjom. O Knježe, kotryž naš byczisch se swojim czělom,
kotryž naš napomasch se swojej krowju, kotryž czělnje a
parschonšy w naš bydło czinišch, swoje znyle byče s našim
byczom sjednoczujesch a so nam wschón podawasch, kiž nam
darisch w sakramencze wodacze hrěchow, žiwjenje, sbóžnosć
a wěstu nadžiju horjestacza, dofelž swoje czělo w rowje
wostajicž njemóžesch, pošćel nam nětko swojeho swjateho
Ducha a wotewr nam woczy a wutrobu, so prawje na-
wuknjemy, kač móhli twój sakrament dostojnje wužitwacž, so
žohnowanje dostanjemy a teho wulkeho hrěcha so sminjemy,
so njebychmy s njedostojnym wužitwanjom Božeho wotkasanja
s pjašču do twojeho droheho woblicža bili. Njech so
twoja lubosć wulwa do našcheje wutroby, so móhli twuju
lubosć sapschijecž a s tebje směrowanje czerpacž, so by
twoje Bože wotkasanje stajnje žive wucžiscžaze žórlo bylo
sa wschitku našchu njeczisťosć. Hamjeń.

Bo E. Harmju.

78.

Modlitwa na czichi pjatk.

O Knježe, cziń ty sam s tuteho dnja nam prawy
pokutny džen, cziń ty sam psches swojeho swjateho Ducha
našche dusche cziche, pschihotuj naš sam, so bychmy Ĺ tebi
prawe wopory nošyli, kiž so tebi spodobaju: tyschneho
ducha, tyschnu a rošłamanu wutrobu, kiž ty, Božo, nochzesch
sazpicž, kaž so nětko psched tobu swojich hrěchow a słóscžow
wusnawamy a tebi swojich pschestupjenjow njepotajamy, kaž
nětko s jenařimi wutrobami a se sjednoczenymaj ruřomaj
řkoržimy, prořymy, wořamy: O běda, běda, so řmy tač
řhrěschili! Knježe, našche hrěchi nam wutrobnje žel cžinja,
a so jich jara řajemy! „Ja, ja a moje hrěchi, s kotrymiž

mějach šměchi, te šame wina šu, šo na tebjě šměch padnje, šo šo czi šchiwda štanje, šo czerpišch š wulkej šrudnošcžu.“
 Anježe, my to wušnawamy; ale ty šy prajił w šwojim šłowje: Je-li šo my našche hrěchi wušnajemy, dha je wón šwěrnny a prawy, šo nam te hrěchi wodawa a wuczišczi naš wot wšchitkeje njeprawdošcže. Duž Anježe, šwěrnny a prawy Božo, šmilny a hnadny šbóžniło, Anježe Ješu, ty šyno Dawitowy, šmil šo nad nami, Šhryšcže, jehnjo Bože, kiž nješesch šwěta hrěchi wšchě, šmil šo nad nami a daj nam šwój měr. Šamjen.

Bo E. Šarmju.

79.

Modlitwa na wulki šabat.

Ach mój Anježe Ješu, ty šy š šchiza wšaty a twoje šranjene cžěło je š wotpocžinkej do rowa položene. Ach Anježe Ješu, wupomhaj tež mi šašo w prawym cžašu, hdyž po twojej woli do šchiza a hubjenštwu pšchińdu a šapadnu; ach wumož mje wot wšcheho šleho a dowjedž mje š požadanemu wotpocžinkej. Wošebje pał wotwobrocž wote mnje wšchu bojošcž a hrošu šmjercže w mojim štyštu a pošlednjej nušy, šo šo njebych ani šmjercže bojał, ani rowa šo štrachował. Ach šapišaj še šwojim bójškim porštom tutón trošcht do mojeje wutrobny, šo njeby mój row cžemna jama byl, w kotrejž dyrbjal šawutlicž, ale šo by lubošna šomorka a mjehki šahłwč byl, hdžež šy tež ty ležał a hacž do šecžeho dnja wotpocžował. Pšchetož ty, Anježe Ješu, šy džě našche rowy pošwjecził, požohnował a wušwjecził a š nich lubošne šparne šomorki šcžinił, šo bychmy, kaž šy ty w šwojim rowje jeno špał, a niz w nim woštał, tał tež my w šwojich rowach jeno wotpocžowali, niz pał na pšchezo w nich woštali, ale šo bychmy w nich

6*

leželi bješe wscheho skorženja a spali hač do šudneho dnja; tehdy row nam wotkryješch, do njebja naš dowjedžesch. Ach teho dla, Knježe Jesu, dai mi bješ bojošče, w dowěrnej wěrje do tebe a do twojeje bolosneje šmjercže rad a swólniwje tute hubjene žiwjenje skónčicž; tak na šudnym dnju se šwojeho rowa wješeli póndu, a budu twoju krašnosč wěčnje widžecž. Hamjeń, Knježe Jesu. Hamjeń.

80.

Modlitwa ja jutrowny čaš.

O wyšozny khwaleny sbóžniko, Jesužo Šhryštužo, twoju hnadu a krašnosč dženša khwalimy a čješčimy, so šy k troschtej twojich wěrjaznych a k pschekrašnjenju twojeho mjena i rowa wušchoł jako dobywarški ryczeč a kral čješče. Tebi šo džakujemy, kaž ja twoje hórke čžerpjenje a wumrjecže, tak ja twoje krašne horjestacže a ja wschě hnady, kiž šy nam tak droho dobył a se šwojeho rowa na šwětlo pschinješł: wodacže hrěchow, troscht, dobywanje, měr, žiwjenje a sbóžnosč. Ty šy horjestawanje a žiwjenje a dale wjazy njewumrješch. Teho dla šo šradujemy w tutym čžašu a šmy wješeli w tebi, w šwojim žiwym Bošy. Wodž a nawjeduj naš jako našch kral a paštyč a naš wotšewjej we wschěm hubjenštwje žiwjenja i twojej bójškej pomožu a i twojim troschtom. Šwojeho šwjateho Ducha nam poščel se šwojeho njebjeskeho bydla, do kotrehož šy horje špił, so we wěrje do tebe wscho wješeli pschewinjemy. Šukuj nad šwojej zylėj zyrkwju a nad šadleschkom šwojich wěrjaznych. Pošylń jich w bėdženju a budž jich šchit a hrodžiščežo, jich škala a twjerdy hród we wschěch nje-pschecželownych nadbėhowanjach. Wupinaj mjesy šwojeho kralestwa do wschěch krajow a dai šo twojej majestosci

šjewicź bje wšchěmi narodami. Scziń šwoje mjeno krašne po wšchěm šwěcze a dopokaž šwoju móž mješ šwojimi šwjatymi a lubowanymi. O kralo čzešče, kiž t pravizy šwojeho Wótza šedzišch, budž nam bliški se šwojej hnadu, wošebje w tutym rócžnym čašu, a wušklyšch našchu próštwu po twojim hnadypołnym šlubjenju. A kaž šy šam stanył wot morwyh a špił do njebješ t wěcznej krašnosći, tať šbudž tež naš na šudnym dnju t našeho rowa a daj nam pšchi tebi bycz a tu krašnosć wohladacz, kiž je tebi data. W tajkej nadžiji šo pšched tobu wješelimy, hacž budžemy t wěcznemu wješelu pošběhnjeni pšches twoju hnadu a šmilnosć. Šamjeń.

81.

Modlitwa na Bože špicze.

Šnježe Šesom Šhryščeze, wšchěmóžny Šnježe a Božo, tebi šo džakujemy, šo šy po dostatym dobyczu nade wšchěmi šwojimi njepšheczelemi šwoje wješele t njeju-špicze t wulkej majestosću a t dobywařskim wyškanjom šwojich šwjatych jandželow džeržal a šo t pravizy šwojeho njeješeho Wótza šynyl. Tať je twój šchiž a čerpienje šbóžny kónž do-štało; ty šy pšches šmjercz do šwojeje wěcznej krašnosće šašchol! Šuby šbóžniko, — ty šy na brjošy, — my šmy hiščeze na nawalnym morju; ty šy w dobywanju, — my šmy hiščeze w bėdženju. Daj nam tola twoju hnadu, šo se šwojej wutrobu a se šwojim šmyšlenjom ša tobu hla-damy, šo by nam wutroba tam byla, hdžež je naše naj-dróžšche kubło. Daj nam wšcho šwětne pod nohi teptacz, šo móhli t wutrobnym modlenjom, šdychowanjom a šchidlomaj wěrnej wěry šo t tebi do wyškosće pošběhowacz. My wěrimy a šo teho kručze trošchtujemy, šo naš, šwoje štawy, tu w hubjenštwje njewoštajišch, ale škónčnje, hdyž budže

našch běh doſonjany a we wěrje wobſamſnjeny, naſ tež k ſebi woſmjesch. Kaſ radži chzyl hižom pſchi tebi w ſwojim njebjeskim wótznyim kraju bycz; kaſ wjele radſcho bychmy to měli, hač hiſchče dlěje w tutym hubjenym podrožniſtwje pucžowacz. Radži bychmy ſo ſwoju ſemſtu hětu wuſleſli; pſchetož nam ſo chze po naſchim wobydlenju, kotrež w njebjesch je, a ſo by ſmjertne póžrjete bylo wot žiwjenja, a my domach byli pola tebe. — Knježe, my čakaamy! — Hač paſ naſcha hodžina pſchińdže, chzemy i naſchej myſlu do njebeſ ſo pſchecziſchczowacz a i naſchim žedženjom domach bycz pola tebe, kiž ſy naſcheje wutrobny wjeſele a radoſč, wyſozny khwaleny do wěčnoſče. Hamjen.

82.

Modlitwa na čas čaſanja

(wot pjatka do Graudi hač k ſobocze pſched ſwjatkami).

Tebi, Knježe Jeſom Khrystiče, ſo džaſujemy, ſo ſy ſwoje ſbóžne k njeju-ſtpicze i wulkej kraſnoſčju dđeržal, prjedy paſ ſwojim lubym wučobnikam ſwjateho Ducha ſlubil, ſo by tón jich troſchtował, do wſcheje wěrnoſče wodzil a jich ſa tvojich ſwěrných ſwědkow pſchihotował a ſwjeczil. Ty njejſy ſwojich ſabył, ale ſy jim kraſny dar ſwojeho Ducha póſlal ſe ſwojeje njebeſkeje ſwjatnižy. Knježe Jeſu, daj tež nam džěl měcz na tutym troſchtnym ſlubjenju, a kaž ſy ſwojeho Ducha wulał na ſwojich ſwjatnych japoſchtolow, taſ daj jemu tež nad nami a twojej žylej žyrkwju rukowacz nětko a pſchezo. Wuliwaj i nowa w tutych ſuchich a wěrykhudych čaſach Ducha hnady a modlitwy, Ducha troſhta a ſylnoſče, ſo by ſo twoja žyrkej ſaſo kraſniła a bohate žohnowanje i njeje ſo žolmiko do wſcheho ſwěta. Daj nam ſaſlyſhecž twojeho Ducha

šchumjenje a roškwětluj, napjelnej a šwjecz naš polnje a zyle š twojej bójskej mozu. Haj, ty Ducho wot Wótza a wot Šsyna, tebje čakaamy. Pšchińdź, šwjaty Ducho, napjelnej wutrobu twojich wěrjaznych a šapal w njej woheń twojeje bójskeje lubošće, kiž šy pšches wšchelakošč jasykow ludy zyleho šwěta šhromadził do jednoty wěry. Halleluja! Halleluja! Hamjeń.

83.

Modlitwa na šwjatkowny čaš.

Šnadny, šmilny Božo, tebje w tutym rócžnym čašu šhwalimy a čěšćimy, šo šy š hnady šwój lud domachpytał a š wulečom šwojeho šwjateho Ducha wošadu ša šwoje wobšedženstwo šhromadził a šwoju zyrkej na šemi kručze šałožil. Tež š nam šy še šwojeje šwjateje wyškosće šwoje drohe šnadne dary dele póšlał a jašne roškwěčenje šwojeho ewangelija do naščeje wutroby dał, šo bychmy do tebje wěрили a w prawej wěrje šwjeczeni a šdžerženi byli. Pokornje čě prošymy, ty chzyl še šlowom wěrnosće a še šwojimaj šnadypoknymaj šakramentomaj naš a šwoju zylu zyrkej kóždy čaš wonowicz, roškwěczicz a š wěčnemu žiwjenju wobarnowacz. Wušiwaj šwojeho Ducha tež nětko, w tutym šwjatkownym rócžnym čašu, móznje a bohacze na naš a šcziń naš pšches to wěštych wodacza našchich hrěchow a šjednanja š tobu. O Božo, wučizicz naš wot wščeje njeprawdosće; wubudź nam wutrobu š wěrje, š lubošći, š nutrnosći, š modlitwje. Daj nam woptacz mozy pšchichodneho šwěta a bohastwa njebješkich darow, šo bychmy lud twojeho dobycza, twój wušwoleny narod a twoje kralowške měšchništvo byli a woštali do wěčnosće. Hamjeń.

Modlitwa na šwjedžen šwjateje Trojizy.

Trojenicžki Božo, Wótče, Šyno a šwjaty Ducho, ty jenicžke, wěczne, bójske byče, tebi šo i wutrobu džakujemy ša wschu dobrotu a ša bohatstwo twojeje hnady, a cže prošymy, šmil šo nad nami a šdžerž naš pšchi twojim šłowje a wěrnosczi, pšchi prawym pšnawanju twojeho bójskeho byčza a wole, w krutym dowěrjenju, w šwjatej lubosczi twojeho mjena a w pošlušnosczzi twojeje wole, šo bychmy i jandželemy tebję křwalili a cžescžili a šo tebję bojeli. O Knježe, twoja wulka luboscž a šmilnosczž šahub wschitko našche pšchestupjenje. Twoja njewurjeknjena dobrocžiwoscž budž nam pomocna we wschěm našchim hubjenstwje. Twoja wschedomózna šylnosczž budž našche wobaranje pšhecžitwo šatanej a wschitkemu njesbožu. Twoja šwěrnoscž nam wupomhaj se wscheje nušy. Twoja miłosczž a dobrocžiwoscž trošchtuj a šakitaj naš kóždu cžaš. O ty wěczna móž Boha Wótza, Šyna a šwjateho Ducha, pošylnej a šdžerž naš k twojeho mjena cžescži a k našchej šbožnosczzi pšches Ješom Křysta. Šamjen.

Próštwa wo powołanje a šhromadjenje.*

O doštojnny šwjaty Ducho, ty Ducho wot Wótza a wot Šyna, jenaki w byčzu, jenaki w mozy a jenaki w krašnosczzi i Wótzom a Šynom, tebję w tutym nowym hnady

* Próštwy na šwjateho Ducha wo powołanje, roššwěczenje, wobroczenje, wušwjeczenje a dołonjenje wscheho šboža šu wošebje wopomnicž w cžašu po šwjedženju šwjateje Trojizy, hdžerž Knjesowa zyrkej hnadne džělanje šwjateho Ducha šwjeczi, i kotrymž nam wudžěla wschitke hnadne kubla, kiž je nam Wótž pšches Šyna pošla a Šyn nam droho dobyl.

cžaſu kſwalimy a poſbėhujemy, ſo hiſcće ſwoje dźėło mjeſ nami maſch, naſ a wſchė ludy powołać pſcheſ evangelijon a tych poſłow, kiž jo pſchpowjedaju. Tebi ſo dźakujemy, ſo ſy hižom prjedy w ſakramencće ſwjateje kſchćenizy ſwoje hnadypołne dźėło we naſ ſapoczał. Tak dźėlaj nětko tež dale pſcheſ ſłowo a pomhaj, ſo twojemu pſchecźelniwemu cźėhujenju a wołanju kóždy cžaſ poſłuchamy. Požohnuj woſebje tež w tutym nowym hnadym cžaſu ſwoje ſłowo bohacće nad nami, ſo bychmy jo rad a wſchėdnje ſlyſcheli a we nim twój hłóſ ſroſymili, kiž naſ do njebjeſkeho kraleſtwa powołuje. Daj ſwojemu hnadnemu powołanju pſcheſ ſwjate evangelijon tež wukhadźecź do wſchėch krajow ſ wjele ſylami evangeliſtow. Powoľaj a ſhromadź pſchezo wjazy duſchow ſe wſchėch ludow do njebjeſkeho kraleſtwa a ſdźerź a wobarnuj naſ a jich w prawej jenaķej wěrje. Dohotuj, wobtwjerdź, poſylń a ſaľoź naſ a wſchėch powoľanych, ſo bychmy tež junu mjeſ wuſwolonych ſlyſcheli a tebje we Wótzowej a Szynowej jednocće wohladacź a kſwalicź ſmėli wot wėcźnoſcće hać do wėcźnoſcće. Hamjeń.

86.

Próſtwa wo roſſwėczenje.

Tebje, Božo ſwjaty Ducho, kſwalimy a cźeſcźimy, ſo ſy naſ pſcheſ evangelijon do hnadneho kraleſtwa naſcheho Anjeſa Jeſom Khryſta powoľal, a cće proſymy, ty chzynł tón dobry ſkutk, kotryž ſy we naſ ſapoczał, tež doľonjecź. Roſſwėcź naſchu cźėmnoſcź ſ twojim wėcźnym, bójſkim ſwėtłom a daj jaſnoſczi twojeje kraſnoſcće do naſcheje wutrobny ſwėcźicź, ſo ſami ſwoju ſłaboſcź a kſudobu prawje poſnajemy a ſchtož by byla prawa, ſpodobna a doľonjana Boža wola. Anježe, my pucza mėra njewėmy a ſo po ſcźėnje maſamy, kaž ſlepi. Daj nam roſſwėcźenej woczi, ſo móhli poſnacź,

ƙotra je nadźija našeho powołanja, a ƙotre je bohatstwo ƙraſneho wěčneho herbstwa. Ty Ducho wot Wótza a wot Ssyna, ſwěć nam na pucź ſboža a wodź naſ po runym pucźu. Spožć nam ſwjaty roſom a prawu mudroſć, ſo ſa njeſachodnymi ƙubłami wěčnoſće ſtejimy, a wucź naſ dobry roſom a poſnacze. Požohnuj ſwoje ſłowo woſebje w tutym czaſu na našej wutrobje. Pomhaj jo nam we wěrje pſchijecź a daj jemu ƙóždy czaſ bycź ſwězy našeju nohow a ſwětlu na našim pucźu. D ty jaſnoſć wot wěčneho ſwětla, roſſwěć ſwoje wobliczo nad nami a daj nam měr. Hamjeń.

87.

Próſtwa wo wobroczenje.

Knježe Božo, ſwjaty Ducho, ƙiž ſy naſ po ſwojej hnadže powolał a ſe ſwojim njebeſtim ſwětłom roſſwěćil, pſchińdź ƙ nam w tutym czaſu a dźělaj móznje na našich duſchach, ſo bychmy niž jenož ſwoje hrěchi a ſłóſće poſnali, ale tež ſ wutrobny poƙutu cžinili, a ſbudź naſ ƙ horzemu žadanju po Božej hnadže w Chryſtuſu Jeſuſu. Pomhaj, ſo ſo ſ zylaje wutrobny wobrocžimy a troſcht pſhecžimo Božemu hněwej a wěčnej ſmjerczi pſchi našim Knjeſu a ſbóžniku Jeſuſu Chryſtuſu pytamy. Scžin naſ jeho ſmilnoſće a hnady wěſtych a ſwědcž ſ našim duchom, ſo ſmy Bože dźeczi. Sdžerž ſwoju ſwjatu zyrkej pſchi prawym wužiwanju ſłowa a ſakramentow, ſo by ſtajne měſto wuƙhowanja byla ſa wſchěch ſabludženych a hubjenych a jaſna ſwěza ſa tych, ƙiž w cžemnoſći leža. Wupyſch naſ ſ prawdoſću Jeſom Chryſta a napjeln naſ ſ wjeſeloſću wumóženych, ſo tebi ƙhwalbu ſpěwamy, ty Božo našeho ſboža, wot nětƙ hacž do wěčnoſće. Hamjeń.

Próstwa wo wuřwjeczenje.

Žohnuj, o Božo swjaty Ducho, w tutym čašu swoje
 słowo bohacze, so psches to nawuknjemy, tak mamy we
 wěrnej wěrye khodźić jako Boži wuřwoleni, swjeczi a lubo-
 wani. Dolež pak to w žaneho čłowjekowej mozy a sa-
 móženju nješteji, a my s pschirodženja k temu zyle njechmani
 smy, dha ty naš wuřwjecz, ty Ducho mozy a swjatoscze.
 Kaž by požohnowanu knježnu Mariju wobkhlódkował a ju
 wuřwjeczil sa maczeť našeho wyřozy khwaleneho sbóžnika
 Jesom Khrysta: tak pschińdž tež na naš a pschekrašń Jesom
 Khrysta w našich wutrobach, so by we naš bycze dostał
 a my se swjatym japoschtolom Pawołom prajicž móhli:
 „Tak bym žiwy, tola niz ja, ale Khrystuř je žiwy we mni.“
 Sswjecz naše myřle a pomyřlenja, swjecz wschě pohibanja
 našeje wutroby, swjecz naše čěło se wschěmi stawami,
 so řo řami Bohu sa swjaty wopor podawamy psches twoju
 móz a džělanje. Daj wořebje w tutych njedželach swojeje
 hnadže nad nami a we naš rukowacž, so rořčemy a pschi-
 bywamy w swjeczenju, bješ kotrehož nichtón Boha nje-
 wohlada, a spožcž, so by naše khodženje kóždny čař bylo
 khodženje w řwětle teho Knjeřa, našeho Boha. Hamjeń.

Próstwa wo dokonjenje sboža.

Sswětlo bješ spocžatka, Božo swjaty Ducho, řwěcž
 nam we wschej nozy, wořebje w nozy řmjercze, so řo nje-
 řastróžimy, ale řtrořhtnje wocžakamy na džeń horjeřtawanja
 a dokonjenja wschitkich wěryazych. Dopomnjeje naš wschitke
 dny, so je tón Knjeř blisťo, a so jeho džeń bórřny pschińdže,
 hdžež dyrbjja řo psched nim pokasacž wschitke ludy tuteje

semje, hdžež dyrbinu so wschitzy sjewicž psched jeho budnym stolom, so by kóždy dostał sa tym, jako je cžinik pschi cžělnym žiwjenju, njech je dobre abo šle. Pošlyń nam wěru, ty Ducho wscheje hnady, so so twjerdže teho dđeržimy, kiž je sa naš wumrjel a horjestanył, a so pod jeho kšchiž kóždy cžaš cžěkamy jako pod to snamjo, w kotrymž dobywamy nad hrěchom, šwětom, šmjercžu a cžertom. Pomhaj, so lampy našcheje wěry so jašnje šwěcža, a my se sradowanjom teho nawoženju powitamy, hdnyž pschińdže šwoju njewjestu, tu šwjatu zyrkej, domoj dowjesč k wěcžnemu wješelu, a wubudžuj našču wutrobu k wachowanju a modlenju. Požohnuj k tajkemu pschihotowanju na kónz šwěta wošebje w tutych pošlednich njedželach zyrkwineho lěta šwoje šłowo, kiž ty s Wótzom a Šsynom žiwišch a knježišch, wěrnny Bóh do wěcžnosće. Hamjeń.

Modlitwa na reformazniski šwjedžen.

Knježe Božo, njebjeski Wótcže, kiž šy nam po šwojej šmilnosći wěrnny prawdosč psches wěru do Jesuša Khrystuša sjewik a naš wot bludow a cžěmnosće wschěch cžłowškich wustawkow miłosčiwje wušwobodził: tebje prošymy, ty chzył nam jašne šwětko ewangelija kóždy cžaš šđeržecž a naš pschede wschej wopacžnej wucžbu šwarnowacž. Pomhaj, Knježe, štaleschku šwojich wěrjazych, so njebychmy šašo cžłowjekow wotrocžy byli, ale w hnadnej šwobodže ewangelija šawostali, našche dowěrjenje niz na šwoje skutki, ale jenicžy na twoju šwobodnu hnadu w Khrystušu Jesušu štajeli, a jako prawi ščinjeni a wobhnadženi tebi dale žiwi byli a šlužili, psches teho šameho twojeho lubeho Šsyna, našcheho Knjesa Šesom Khrysta. Hamjeń.

Modlitwa na žnjowu šwjedžen

po bohatych žnjach.

Wšchomóžny, lubošćebohaty Wótcze w njebješach, ty šy dostojny wsacž šhwalbu, čješć a móž, pschetož ty šy wschitke wězy štworik a psches twoju wolu šu wone a šu štworjene. Ty šo nješy bješ šwědczenja wostajik, šy nam wjele dobreho čžinik a nam š njebješ dele deschć a plóдне čžaby dał a našhu wutrobu se žiwnošču a wješelošču napjelnik. Duž daj šo nam nětko napjelnicž š džakom pschecžiwu tebi a twoje mjeno šhwalicž š wješelej wutrobu. Šnježe, my nješmy dostojni wschitkeje šmilnošče a šwěrnnošče, kiž šy nam wopokasał. Ale my šmy wješeli na twojej pomozhy a čže prošymy, ty chžył nam to bohatstwo twojeje lubošće a šchčedriwošče w prawej wěrije póšnacž a twoje dary w twojej bojošči a š twojej čješći wužiwacž a nałožicž dacž. O Šnježe Šesom Šhryščeže, ty wěrnny šhlěbje žiwjenja, našycžuj tež našche dušche š twojim bóžškim šłowom, šo we wschěch wězach roščemy na tebi, kiž šy ta hlowa, a na našchim čžele a na našchim duchu tebje čješćimy š Wótzom a se šwjatym Duchom do wěčnošče. Šamjeń.

Modlitwa na žnjowu šwjedžen

po šhudnych žnjach.

Njebješki Wótcze, ty šy nam šlubik, šo, taš dolho hacž semja šteji, njedyrbi pschěstacž šyw a žně, mješnjenje a čžoplota, šyma a lěčžo, džeń a nóz. Těho dopjelnjenje šy nam tež w tutym lěčže šhonicž dał. A hdyž tež nješy šwoju šchčedriwu ruku taš bohacže wotewrik, kaž přjedy taš husto, a hdyž šy naš tež (š wulkej šuchotu, — š mokrotu,

— i krupami a) i cžežkej drohotu domachpntał a njejšy twoje žohnowanje našchich wjele hrěchow a pschestupjenjom dla w tajkej počnosći na naš wulał, kaž šmy šo nadžijeli a tebje prošyli, dha šy tola wjazy nad nami cžinił, hačž šmy sašlužili, a njejšy i nami sašhadžal po našchich hrěchach, ale šy wjele bóle je šameje wótzowškeje, bójškeje dobroty a šmilnosće, bje wšcheje našcheje sašlužby a dostojnosće nam tola wšchědny khlěb wobradžil, kaž šy wšchał tež šlubił a polubił. Teho dla twojej wěcznej dobroće šo džakujemy a prošymy ponižnje, ty chžyl wšchitke hrěchi Jesom Khrysta dla wot naš precž wšacž a naš psches twojeho Ducha móž taš šhotowacž, šo mohło dale twoje wješele bycž, mješ nami bydlíč a nam dobre cžinicž. Tež chžyl ty naš a twoje dary, kiž šmy i twojeje šchědriveje dobroty dostali požohnowacž psches Jesom Khrysta, twojeho lubeho Šsyna, našcheho Šnješa. Šamjeń.

93.

Modlitwa na kermušu.

Tebi, najlubošnišchi Šnježe Jesu, ty jenicžki šbóžniko šwěta, kiž šy pschichoł, pntacž a šbóžne cžinicž, šchtož je šhubjene, tebi šo džakujemy, šo šy tež našchej wošadže a našchemu Božemu domej twoje šbože špožčil. Tebje prošymy, ty chžyl šwoje hnadne šłowo a šwój škutk tež dale w naš k šbóžnosći šylny wopošawacž, šwój dom pola naš šdžeržecž, w nim wobštajnje pschewnacž, džakowne, lubošćiwne wutrobny šbudžowacž, we wšchej bohabojošći naš wšchitkich rjenje wodžicž, we wšchej štrachošći naš šakhowacž a potom junu we wješelej krašnosći dobyčérškeje, njebieskeje žyrkwe twoje šbože nam wěcznje pošawacž, twojeho mjena a sašlužby dla. Šamjeń.

Modlitwa na Marje wuczišćenje.

O Anježe Ješom Khrystcže, ty přeninarodženy pschede
wschitkimi stworjenjemi, kiž by šo dženša ja naš w templu
šjewił a by nam psches šebje šameho wěčne wuczišćenje
wot wschitkich hrěchow pschihotował a šwoju prawdošč a
pošlušnosć nam daril, šdžerž naš w twojej prawdošču
a daj nam w twojim šwětle šhodžicž, šo móhli wješeli
š tuteje žalošče wuńcž a š tobu wěčnje žiwi bycž a šnježicž,
kiž by po narodže a po wušwolenju našch jenicžki wyschšchi
měšchni, šrědni a šral, wot nětka hacž do wěčnošče.
Šamjeń.

Jan Matheiuš.

Modlitwa na Marje pschipowjedanje.

Anježe Božo, njebieski Wótcže, tebi šo džakujemy ša
twoju njewurjeknjenu hnadu, šo by na naš šhudnych hrěsch-
nikow špomnił, šwojeho Šsyna do našeho cžěla pošlał a
jemu naše dla šo cžlowjekeje narodžicž dał. Šebje prošymy,
ty chžyl psches šwojeho šwjateho Ducha naše wutrobny
roššwěcžecž, šo šo jeho poniženja, cžerpjenja a wumrjecža
trošchtujemy, jeho ša našeho Anješa a wěčneho šrala
pošnatwamy a pschijimamy, a špožčicž, šo budžemy psches
njeho š tobu a še šwjatym Duchom wěčnje žiwi a šbóžni,
psches tuteho šwojeho lubeho Šsyna, Ješom Khrysta, našeho
Anješa. Šamjeń.

S Łöhoweje agendy.

Modlitwa na Marje domachpytanje.

Anježe, to by twoje dary, šotrež nam wopokašujesh,
a ja šo tebi ša nje džakuju; š mojej mudrošču abo možu

abo swjatoscžu njejšym jich sašlužil ani šhotował. My widžimy, so luba knježna Maria se swojim pschikladom a předomanjom psched nami khodži, so njebychmy hordži byli, ale so bychmy šo poniželi a šo we wschej čžistoscži džerželi, a nam to šlubjenje dawa, so chze Bóh, hdyž to čžinimy, se swojimi hnadami tež pola naš byčž a nam wjele dacž. Spožčž nam Jesom Khrysta dla swojeho swjateho Ducha, so bychmy tež nawukli bohabojašni, ponižni a čžiscži byčž a napošledku šo teje šmilnoscže trošchtowacž, kotraž je šo Habrahamej šlubila, nam pať psches Khrystuša, Božeho Sžyna, šo bohacže pschihotowała. Hamjeń.

Dr. M. Luther.

97.

Modlitwa na Jana kščeženika.

Knježe Božo, njebieski Wótcže, tebi šo š wutrobu džakujemy ša twoju wulku hnadu, so čži njeje doščž bylo na předomanju a wucžbje šakonja, ale so šy swój ewangelij dať a swjateho Jana pošlať, kiž š porštami na Khrystuša pošasa a šwědcženje da, so jenicžy psches Bože jehnjo šo nam wodacže, swjatoscž a prawdoscž dostawa. Tebje prošymy, ty chžyť psches swjateho Ducha našche wutroby roššwěćicž, so bychmy swjatemu Janej pošlušni byli a ša jehnjećom šchli, hdžežkuliž wone dže, a na tajke waschnje š sbóžnoscži došchli. Hamjeń.

Bo Eöhowej agendže.

98.

Modlitwa na Michala.

Wšchehomóžny Knježe Božo Wótcže, tebi šo š wutrobu džakujemy, so šy swojich swjatych jandželow jako šlužobnych duchow štworil a jim pschikasať, so dyrbja bohabojašnych

hladacź, jim wschudźom słužicź, jich na wschěch jich pucźach
 šafitacź a kaž s wobhrodźenjom wobhrodźicź, so njeby
 cźertowe tyranstwo a šwětowa słość jim seschłodźila. Tebje
 s wutrobny prošymy, ty chzyn naš psches šwojeho šwjateho
 Ducha w prawej wěrje a wěrnej poslušnojczi twojeje
 wole šdžeržecź, so móhli pod pschikrywanej twojich lubych
 jandželow bycź a wostacź, a psches nich wschudźom, po cžele
 a bycžu, po domje a dworje, se žonu a džěcźimi a, sčtož-
 kuliz hewať na semi mamy, wodnjo a w nozy bjes stracha
 žiwi bycź, twojeho lubeho Sžyna, Jesom Khrysta, našeho
 Knjesa dla. Hamjeń.

Po Pomorskej agendze.

99.

Modlitwa sa japoschtolske dny.

Wšchedomóžny, njebieski Wótče, my šo twojemu šwja-
 temu mjenu džakujemy, so šy psches šwojich šwjatych
 japoschtolow wodacze hrěchow, prawdoscz a wěcžne žiwjenje
 pschpowjedacź dať, a cže wutrobnje prošymy, ty chzyn nad
 nami psches šwojeho šwjateho Ducha knježicź, so bychmy
 šo po jich wucžbje, wěrje a sčžerpliwosczi radži složowali
 a w tajkej wěrje wobstajni hač do šwojeho kónza wostali,
 psches Jesom Khrysta, twojeho lubeho Sžyna, našeho
 Knjesa. Hamjeń.

100.

Druha modlitwa sa japoschtolske dny.

Sžmilny Knježe Jesom Khrystcže, kiž nochžesč šmjercže
 hrěšnika, ale so by šo wobrocžil a žiwy był, kiž tež
 chžesč, so bychu šo wschitzy cžlowjejo wustrowili, a šy
 teho dla s njebieš pschischoł, cžlowjeť šo sčžinił, na kšhižu
 wumrjeł a s morwých stanył a k njeju špił, a kiž šy

Domjazny wostať.

7

šwojich dwanaće póšłow do wšeho šwěta póšłał wšěm štworjenjam ewangelijon přědowacź, tebje prošymy, dokeľž šu žně wulke a je šwěrných džělaczerjow mało, a twój šhudy, hubjeny lud rošpróšcheny šhodźi, kaž błudźaze wowzy, ty chzynł se šchědriveje šmilnošće, hnady a miłosćiwosće šwěrných džělaczerjow do žnjow póšlacź a šwoje rošpróšchene wowzy šašo hromadźicź, se šbóžnej paštwu našycźicź a trošchtowacź, šo bychy wšchitzy cźlowješkoj twoje šwjate mjeno šhwalili, cześcili a pošběhowali a šo tebi ša tajku šmilnošć a dobrocźiwosć džakowali, kiž šy š Wótzom a šwjatym Duchom žiwy a knježišć do wěcnošće. Šamjeń.

101.

Modlitwa ša pošutny džěń pšchi kónzu žyřwineho lěta.

Šnježe, šmil šo nad nami wšchitkimi, dowjedź naš se šwojim šłowom prawje hłuboško do naš šamych. Pošaž nam, kaž šašalka a njemudra našcha wutroba je. Pošaž nam, kaž njedžakni šmy pšhecźiwu twojej šwěrnosći a šmilnošći. Njedaj nam paš jenož wohladacź, kaž to hłubina je, ale daj našchej wutrobje tež tu hłubinu šacžucź. Ach Šnježe, šchto dha by pomhało, hdy bychmy šwoju winu jenož widźili, niz paš šacžuwali? Šošom nima pošutnych šylšow, te ma jenož wutroba. Šošom njetwola š hłubiny š tebi; jenož wutroba twola. Ach, hdy by tola raš bylo, šo bychy hrěchi našchemu žyškemu cźlowješkej prawje šprawnje žel cžiniše. Šdy by tu tola njebyło hołnych šłowow a prošdneho rěcženja! Šdy bychmy tola woprawdže ša wodacžom twola, kaž jeleń pošymnej wodže jachli. O Šnježe, špožcź nam to; špožcź nam to! A š tajkeje hłuboškošće cžehń našche wutrobje š tebi. Šdže dha chžemy hieč? Šenož do twojeje

šmilnošće, jenož do twojeje droheje sašlužby, jenož pod twój kšichž. Anježe, šběhń naš s našcheje hłubiny na tu twoju šwjatu wyšošć. Čziń ty naš prawych s hnady, wušwjecz a pošylń naš, so bychmy w ponižnošći a šwěrnošći sa tobu kšodžicz a šwój kšichž nošycz nawukli. Hamjeń.

Bo Dr. Ahlfeldu.

102.

Druha modlitwa sa pokutny džen pschi kónzu zyrkwineho lěta.

Šwjaty trojeniczki Božo, dženša psched twoje woblicžo pschikhadžamy, so bychmy w šwětle twojeje majestoscze našchu hubjenošć, a w jašnošći twojeje luboscze a šwěrnošće našchu winu wohladali. D kaš wjele steji tola w našchich dołžnych knihach! My šmy čzini, šchtož čzinicž nješmédžachmy; šmy šo woštajili, šchtož čzinicž dyrbjachmy. Našch šnaty a našch nješnaty hrěch steji psched tobu. D hdy by tola tež prawje psched nami štał! Anježe, hdy by tola našch šnaty hrěch se žehliwymy pišmikami do našcheje wutrobny šapišany štał! D pomhaj nam k temu se šwětkom s twojeho woblicža; čziń nam s twojej šwjatosczu a lubosczu našch hrěch džen wote dnja čzornišchi a wohidnišchi. A našch nješnaty hrěch, do kotrehož šmy s tuposczu a s kšrobłosczu padnyli, ani njemyšlo na to, so je to hrěch, tón čziń nam ty šnaty. Daj nam jašne a wótre šwědomnje a roššwěcz jo s pruhami hory Sinai a s tej lubosczu, kotraž je twojeho jenicžkonarodženeho Šsyna sa naš do šmjercze hnała. Šdyž paš nam šwědomnje roššwěczíš, njedaj, so by to bylo šwětko šawutlenja, ale pošylń nam s dobom našchu wěru a čzehń naš k jehnjeczu Božemu, kotrež hrěchi šwěta nješe. Hamjeń.

Bo Dr. Ahlfeldu.

**Djecza modlitwa sa pokutny džen pschi kónzu
zyrkwineho lěta.**

Ach, luby Wótcze w njebešach, šhto bmy my do njeđakownych a nješwěrnych džěczi. Twoja njesašlužena lubošć je našche wscho. Wona je ta macź, kotraž je naš porodźila, kotraž naš se šwojimi nadrami czěšchi, kotraž naš wjeczor wodžěwa a rano budźi. Wona je ta macź, kotraž ma ščerpliwosć i našchimi hrěchami; kotraž drje prut nałożuje, tola niź k šudej, ale k polěpschowanjju a khostanju w prawdže. Wona je ta macź, kotraž žanej dušchi šo šhubicź dacź nochze, kotraž wschitkim w tym jenym šbóžniku šbóžnosć a žohnowanje pošćiczuje. Wona je ta macź, kotraž njeměr směruje a te šylšy setrěwa, kotrež bmy šebi i našchej winu do wutroby a na liza pschinješli. Wona je ta macź, kotraž je tu a we wěcznosći šwojim džěczom hnadne a měrne město natwarila a naš pschi wschitkej našchej nješwěrnosći pschezo hišćće pschepošćuje, šo bychmy do tuteho pokoja šaschli. D hdže je žana druha macź tajkeje šwěrnosće? Hdže je žana macžerka wutroba, kiž by šo ša šwoje khude, hubjene džěczi tak horila? A my, na czo šo my i tajkej lubošću šbudźicź damy? Na czo my šwoju lubošć kładžemy? Na cžělo a krej, na pjenješy a kubło, na pola a luči, na šemju a proch, na našcheho štareho Šadama, kiž njemóže ani druhich ani šebje sežiwicź, ani wumóz ani šbóžnych czinicź, kiž pať móže štaženje pschihotowacź. Ach, Šnježe, šmil šo tola nad nami; pomhaj, šo do šo džemy. Daj šwojemu šłowu jaťo wótremu mjeczej psches našche dušche šo drěcź, a šbudź tola na tutym pokutnym dnju we naš wschitkich prawu bolosć na tajkej wopacžnosći, nješwěrnosći a njeđakownosći. Šnježe, daj jašnosć, daj šrudobu, daj šylšy na tute hrěchi. Wobrocź

naš wot naš a wot śwěta k tebi. Daj nam našcu luboscź na prawe městno donjescź. Wobrocź ty naš, a my budźemy wobroczeni. Hamjeń.

Po Dr. Ahlfeldu.

104.

Modlitwa za wobsamknjenje zyrkwineho lěta a šwjedžen semrjetnyh.

Ach Knježe, wschedomóžny Božo, šašo stejimy psches twoje huadne šmilenje pschi kónzu zyrkwineho lěta, w kotrymž by bohate rěki žohnowanja na naš hrěšnikow wuliwał. Rač knicžomne a sachodne je tola naše žiwjenje psched tobu. Našche dny šu wot tebe na dlón wotmějene, a naše žiwjenje je jako nicžo psched tobu. Sawěscze, wschitzy ludžo šu zyle knicžomni, hač runje steja. To by ty, o wulki a strašny Božo, tež w tym minjenym lěcže šjawne cžinił, hdžež by někotru duschu tu wotwołał, jako twój hlóš: „Pšchińdźcze šašo, wy cžłowške džěczi!“ na někotreho mješ nami šo wobroczi. — Knježe, trojenicžki Božo, dženša psched tobu w modlitwje na wschěch šwojich kšhescžijanskich bratrow špominamy, kotrychž by w tym lěcže wotwołał, wošebje na tych, kiž šu w našej wošadze k wotpocžinkej pschischli. Wšmi wot našheju hubow wopor našeho džaka a kšwalenja ša wschitke we wěrje wušnjene dusche, kiž by se semškeho hubjenstwa wumohł a jako twojich dowjedł do hětow wěcžneho měra. Daj twojim šwjatym jandželam wachowacź nad rowami tutych twojich šwjatych a lubowaných, hač šo twoja njebjeska roša dele pušczi na tuto morwyh polo, jako roša, kotraž š Hermona dele pada na Zionške hory, hač šo twoje šbóžne jutrowne ranje pschibliži, hdžež šlónzo wěcžneho žiwjenja š nozy šeskhadža, a twoji morwi wotucža se španja, a njebjšo a semja šo wobnowitej,

a wšchitzy wěrjazy ſ wyškanej pomitaju teho Anješa Jeſuſa Chryſtuſa, kiž pſchińdže ſ wulkej mozu a kraſnoſcju na mróčelach njebeſkich. O ſtaj nam wſchědnje pſched woczi twój^ſ wulki a ſtraſchny ſud, ſo ſo wobrocžimy, tať dołho kaž dženſa rěka, ſo hnadny cžaſ domachpytanja wopominamy a ſleje, njewěrjazeje a ſtwjerdnjeneje wutrobny nimamy pſcheſ ſatanowu leſcž a ſawjedženje. Anježe, wucž naſ tola, ſo kónz ſ nami budže, a ſo naſche dny ſu wotměrjene, ſo bychmy tola mudri byli a ſa tym ſtali, ſchtož horjekach je, a honili ſa tym wottyknjenym kónzom, tym dobyczom, kotrež nam prjódkdžerži twoje Bože njebeſke powołanje w Chryſtuſu Jeſuſu. — O Anježe Božo, trojenicžki Božo, tebi khwalbu a džať prajimy, ſo ſy nam tule ſbóžnu njebeſku nadžiju dať; pomhaj jenož, ſo jeje tež dželomni budžemy a ſwojeho wottyknjeneho kónza njeſmolimy. — Chzeſch-li w pſchichodnym zyrkwiny m lěcže naſ wotwołacž, dha daj nam jenož tu hnadu, ſo wěru džeržimy hačž do kónza a w ſwojim Anjeſu Jeſuſu Chryſtuſu ſbóžni wuſnjemy, ſo by naſ tam ſaſo ſjednocžil ſe wſchěmi tymi ſwjatymi, kiž ſu prjedy naſ ſaſchli do twojich njebeſkich wobydlenjow, a junu ſ nimi horjeſtanyli k wěcznemu žiwjenju. — Anježe Jeſu, my hiſhcže w cžele ſmjercže pſchebywamy a tebi tež mjelcžimy, kaž dołho nam tudy daſch pſchebywacž; ale my ſebi tola žadamy precž cžahnyčž a ſe wſchěmi tymi ſbóžnymi duchami pſchi tebi domach byčž, o Anježe Jeſu. — Hlaj, tudy je telko bědženja, prózy a tyſchnoſcže. My twoji wboſy podróžnizy dyrbimy tať huſto ſtonacž pod brēmjenjom naſchich hrěchow a wſchelakeho ſtyſka a nuſy tuteho žiwjenja. Anježe, duž daj nam tola bórſy wſchitkim do twojeho njebeſkeho raja ſańcž, hdžež chžemy ſe wſchěmi jandželemi a ſwjatymi pſched twojim ſtołom ſo k tebi modlicž a twojemu ſwjatemu mjenu khwalbu ſpěwacž do wěcznoſcže. Daj nam ſańcž do

amnych wěcnych hětow; pschetož tam pschi tebi je měr; — pschi tebi je pokoj; — pschi tebi je wješełoscź a wěcne žiwjenje. Duž pschińdź tola bórŝy se šwojim lubym šudnym dnjom; njedaj twojim šwjatym a lubowanym taš jara dołho šdychowacź po šfóncnym, wěcnym wumožanju. Ty šy ždym šlubik: Ša pschińdu bórŝy! D duž cžiń taš! My tebje cžafamy se žedženjom a žadanjom. Šaj, pschińdź, Šnježe Šesu! Šamjen.

Šecze wotdželenje.

Modlitwy ša Šnješowu žyrkej a wošebite naležnosće jejnych štawow.

105.

Próštwa wo šdžerženje šwjateje žyrkwe.

D Wótcze wscheje šmilnosce, kiž šy šwoju lubu žyrkej na šemi na prawym wěcnym šažokku a róžnym šamjenju Šhryštušu Šesušu, twojim lubym Šsynu, twjerdže šažokik a šebi šwjatu šhromadžišnu psches twoje šłowo a twojeho šwjateho Ducha šhromadžujesh a šdžeržish; tebje prošcu, ty chžyš šwoje małe štadło, tu šhudu cžrjódžicžku, kiž je twoje šłowo psches twoju šnadu horje wšala, jo cžesczi a šo jemu radžicž dawa, pschi prawej, pošnatej, cžištej a jenicžy šbóžnychcžinjazej wucžbje, tež pschi prawym wužiwanju wyšozy doštojneju šakramentow štajnje a twjerdže

ŝdžeržecž pŝhecžiwu wŝchëm helŝkim wrotam, pŝhecžiwu wŝchemu ŝlobjenju a ŝurowjenju ŝatana, wŝhecžiwu wŝchej ŝłóŝcži a tyrantŝtwu ŝleho ŝwëta. Šdžerž ŝwoju łódžicžku ŝe ŝwojimi ŝŝhecžijanami ŝrjedž nawalneho morja bje wŝchitkimi žołmami a powodžemi, ŝo ŝo njeŝanuri a kónž nje-woŝmje. Daj ŝwojej žyrkwi twjerdže a njeŝablazy ŝtačž na tej ŝałożknej ŝkale, na kotrejž je ŝtwarjena. Šwarnuj naŝ pŝhede wŝchitkimi tymi, kiž pytaju prawu wucžbu ŝa-ħubicž a ŝwoje ħanibne pŝchibójjŝtwo poŝtajicž. Ach Anježe, njeŝaplacž nam po naŝchich ħrëchach, kiž ŝy prjedy ŝwojemu ludu jeho ŝłóŝcž wodał a wŝchitkón jeho ħrëch pŝchitrył. Troŝchtuj naŝ, Božo, naŝch ŝbóžniko, a puŝhecž wot ŝwojeje njeħnady nad nami. Šakitaj ŝwoje ŝŝhecžijanŝtwo, kiž ŝo na tebje ŝpuŝhecžža. Čžiń jo twojeho mjena dla, ŝo ŝo njeħy wotŝwjecžiko. Čžiń jo Jeŝom Šħryŝta, twojeho lubeho Šsyna, dla. Ĥamjeń.

106.

Džak ŝa Bože ŝłowo.

Tebi, luby njeħjeŝki Wótcže, ŝo džakuju ŝa twoju wulktu miłoŝcž, ŝo ŝy mi kħudemu ħrëŝchnikej k troŝchtej ŝwoje ŝwjate ŝłowo do tuteho ŝleho ŝwëta póŝlał a jo tał bohacže pŝchipowjedacž dawajŝch pŝheŝ rt twojich wotrocžkow. Twoje ŝłowo, o Anježe, je mojej u noħow ŝwëža, a bjeŝ tajkeho ŝwjateho ŝwëtka dyrbjal ja ŝawutlicž w cžëmnoŝcži teho ŝleho ŝwëta. Šacžišhecž ŝwoje ŝłowo jenož prawje ħłuboħo do mojeje wutroby, ŝo ŝo jeje jimajo plody pŝchijeŝe, wupŝheŝtrëwaj jo pŝchezo dale, ŝo ŝo ŝ njeħo wŝchitkim ludam wotŝchewjenje a troŝcht doŝtanje, a ŝdžerž jo nam nětko a ŝtajnje prawe a cžiŝte, ŝo ŝo do bluda a ŝkaženja njeŝawjedžemy, ale wëcžne žiwjenje ŝapŝchimnjemy. Ĥamjeń.

Džak sa šwjatu kšćenizju.

Smilny Božo a Wótcze, tebi šo džakujemy, šo šy naš khude człowške džeczi, kiž šmy w hrěchach podjeczi a narodženi a twojej šwjatej woli šo š pschirodženja pschecziwjamy, psches šwjatu kšćenizju š nowa porodžik a sa šwoje džeczi a herbom wěcžneje šbóžnosće horjewsał, a cze prošymy, šdžerž naš w kšćenškim šlubje, š tobu ščinjenym, šo tebi we wěrnej wěrje a šwjatym khodženju šlužimy, a junu šlubjene herbštwo dostanjemy psches Jesom Khrysta, twojeho lubeho Ssyna, našeho Anješa. Šamjeń.

Džak sa Bože wotkasanje.

Anježe Jesom Khryste, tebi šo džakujemy, šo šy tał hnadny a šmilny pschecziwo šwojej zyrkwi na šemi byl a šy nam tajke Bože blido a tajki krašny šakrament šałožik a wustajik, hdžež naš w šhlěbje a winje šyčzišch a napowasch je šwojim šwjatym czěłom a krwju. O tał dyrbinmy tebi šaplaczič, šo nam tajke wyšozny šwjate dary podawujesch a nam, kiž buchmy něhdy psches šwjatu kšćenizju tebi š nowa narodženi a do tebjje jako twoje štawy šašchczěpjeni, nětko tałke šwjatu žiwnošč a picže dawasch, šo bychmy pschezo nutrnisho š tobu šjednocženi, pschezo móžnisho š tobu šwjašani byli a š czěłom, dušchu a duchom wěcžnje šami twoji byli a wostali! Anježe Jesu, tał šy ty tał hnadny a šmilny. Šomhaj jenož, šo šmy kóždy czaš hotowi, tebjje we wěrnej wěrje pschijecž, kiž chzesch šebi šam wobydlenje we naš ščinicž, a špožcž nam kóždy czaš twoju hnadu, šo jako cžerstwe hałošy na tebi, tym šwjatym winowym pjeńku, wišamy a šo tebi š cžesczi šelenimy a kčžejemy a plody pschinješemy š wěcžnemu žiwjenju psches twoju móž a hnadnu pomoz. Šamjeń.

Džak ja wodawanje hrěchow.

„Derje temu, kotremuž pschestupjenje je spusćene, kotremuž hrěch je pschikruty.“ O Knježe Jesu, tebi ƚo džakuju, ƚo ƚy mój hrěch njeƚl a se ƚwojim nanajƚwjeczišchim woporom na Golgacze na drjewje křiža sjednał, tał ƚo nětk njetrjebam ƚawutlicz, ale ƚo troschtowacz móžu hnady a wodacza. Tebi ƚo tež se wscheje ƚwojeje wutroby džakuju, ƚo ƚy tu ƚlužbu wustajil, kiž sjednanje předuje a w twojim mjenje a w mozy twojeje nanajƚwjeczišcheje pschifasnje wodawanje hrěchow wschitkim pokutnym a wěrjazym wutrobam pschipowjeduje a wudželuje. Tebi ƚo džakuju a cze cžesczu, mój Knježe a sbóžniko, ƚo ƚy tež mje kudeho hrěschnika powolał k gmejnstwu twojeje ƚwjateje zyrkwe, w kotrejž rěki twojeje hnady a twojeho ƚmilenja bohacze běža, a ƚo ƚy mje horjewsał ƚa džeczo a herbu twojich njebieskich kublow. Ty chyzł mje tež w tajkej hnadze stajnje a pschezo sđeržecz, ƚo ƚo wodacza mojich wjele hrěchow troschtuju a s twojej mozu a bójskej pomozu ƚo jim dale bóle wotrjeknu, ƚo w ƚwjeczenju rostu, hacž junu ƚa ƚo pschińdžesč a mje dowjedžesč do wěczneho kralestwa twojeje hnady a krašnosče, hdžež je měr a radošč k twojej prawizy wěcznje. Hamjen.

Próstwa wo wobstajnu wěru.

Knježe Jesom Khrisće, ja ždym wěm, ƚo je wěrna křišćijanska wěra a wutrobne dowěrjenje na twoje mjeno wošebny, cžisty dar Boži, kiž ƚo tym dawa, kotřiž ƚu twojemu ƚłowu poslušni. Za ƚo czi džakuju, ƚo ƚy tuto ƚwjate ƚwětlo tež w mojej wutrobje ƚašwēcził a mi spožcził, ƚo tež ja, hacž runjež hišće s wulkej ƚlabosču, tola s tajkej

ſlabej wěru wſchu moju nadźiju na tebję ſameho ſtjam.
 Mój ſbóžniko, ſdžerž a pſchiſpoć we mni moju wěru! Za
 ždyn wěrju, ale budž kóždy czaſ mojej ſlaboſczi ſpomózny.
 Njedaj ſo nalemjenej ſczinje dolemicž, ani žehliwemu ſužohej
 wuhaſnyčž hač do mojego kónza, ſo, cže ſ wěrjazej wutrobu
 w kóždym woſomiſnjenju twjerdže džeržo, ſ wutrobnej nadźiju
 ſo žyle na tebję ſpuſhcžu, na twojich hnadnych njebeſkich
 kublach ſo kóždy czaſ woſchewju, měr a ſpoſoj ſ teho
 ſacžuju a wſchitku moju radoſcž a wjeſełoſcž wſchědnje
 na tebi ſměju hač do mojego ſkónčzenja. Hamjen.

111.

**Próſtwa woſyroczeneje woſady wo ſwěrneho
 duchowneho.**

Knježe Jeſom Khrjſcže, ty ſwěrnny paſtyrjo a biſkopje
 naſchich duſchow, ty hlowa a kralo twojeje žyrkwe a gmejny,
 kiž ſy ſwjatu ſlužbu w ſwojej žyrkwi na ſemi wuſtajił
 a kóždy czaſ paſtyrjow a wučerjow powołał a poſtajił
 k paſenju twojego ſtadla a k předomanju twojego ſwjateho
 ewangelija: k tebi ſo wołamy w tutym czaſu, hdžež je
 naſcha woſada woſyroczena a ſtadło bjeſ paſtyrja. Ach,
 Knježe, daj ſebi naſchemu jenomyſlnemu horzemu modlenju
 a proſchenju ſo ſpodobacž a poſcžel naſchej woſadže prawje
 bórſy ſwěrneho, nabóžneho ſararja a duchowneho wótza,
 kiž ſwěrnje a kručže ſteji w cžiſtej ewangelſkej wěrje, kiž
 by nam twoje ſwjate ſłowo ſ cžiſtej a njeſkaženej wučžbu
 po waſchnju naſchich lubnych wótzow wukładował, ſwjataj
 ſakramentaj prawje a cžiſcže wobarnował a wudžělował,
 ſwoje ſaſtojniſtvo ſ woſebnej pilnoſcžu wjedł we wſchěm
 naſtupanju a ſwěru kědžbował na ſebje a na ſtadło, kotrež
 ſo jemu porucži. Ty, Knježe, najlěpje wěſch, kač jara je
 nam ſwěrnny, ſprawny ſarač trěbnny. Ty móžeſch tež ždyn

derje wutrobu našeho zyrkwineho knjeistwa takle wodźić so sbože našeje, twojeje wožadny bweru na kedźbu wo smje. Duž daj nam tež w tym twoju bweru a miłosć s honic a pójcel bohawučeneho, bwerneho, pilneho pobóžneho fararja, kiž by naš natwaril a rošwucžował w našej starej ewangelskej wěrje a snamjo stadla byl, so by so czi tež jow bwjaty lud pschihotował k chwalebje twojeho najbwejčišeho mjena a k cžesczi twojeho Wótza; to chzyl ty cžinicž bwojeje luboscze dla. Hamjen.

Próstwa wošhrocženeho schulsteho wokrija wo bwerneho wučerja.

Knježe Božo, našch sbóžniko, kiž by porucžil: „Dajće džěčatkam ke mni pschińć a njewobarajće jim“, — tebje prošymy, ty chzyl so tež nad našej lubej mlodžinu miłosćiwje smilicž a pola naš kaž tež w zylm kraju dobre, kšescžijanske schule twaricž, hdžez by so twoje słowo cžiscze wucžilo a so luba mlodžina w bojosći a napominanju k temu Knjesej woczahnyla a so k prawej wěrje a nasbóžnemu žiwjenju bweru rospokasala; ty chzyl tež sam do našchich schulow sacžahnyč se bwojim Duchom. Knježe, ty sam najlěpje snajesch, kajka žalostna schłoda by so psches njebwerneho, njewerjazeho wučerja nacžinila; teho dla pójcel nam po bwojim hnadnym smilenju bwerneho, nasbóžneho wučerja, kiž we wěrnej wěrje steji, twoje słowo prawje lubuje a na twojej bwjatej zyrkwi s wutrobu wiša, kiž by tak twój pobudžělacžer byl na naš a na našej mlodžinje tebi k chwalebje a k cžesczi twojeho bwjateho mjena, twojej zyrkwi pak a wschemu ludu k wužitkej a k lěpschemu a našej lubej mlodžinje k dobremu pójnacžu a k wěcžnej sbóžnosći. Hamjen.

Dobroproschenje sa duchowneho wótza.

Wěcžny, dobrocžiny Božo, njebieski Wótcze, tebje sa našeho duchowneho wótza prošymy, so by jemu dał twoje słowo s wješełym wotewrjenjom rta khroble wurěcžecž pschecžiwu wschemu bludej, pschecžiwu falschnej wucžbje a wschemu slěwužiwanju, so by nam potajnstwo twojeho ewangelija wědomne sežinił a pschipopwedał, a wschitku wopacžnu myšl s našeje wutrobny wutorhał. Sdžerž jeho pschi cžistej wucžbje a w křesćijanskim khodženju, so by naš nawjedował k wěcžnemu žiwjenju. Žohnuj bohacže, ty šwěrnny wyschšchi pastyrjo, słowo a skutk twojeho podpastyrja w tutej wošadže! Pomhaj, so temu słowu, kotrež nam dasch předomacž, radži pošluchamy a wotewr šam našhu wutrobu sa twoje šwědczenja. Wobrocž wschěch njepokutnych ludži a sdžerž naš wschěch w prawej jenakej wěrje a křesćijanskim žiwjenju, so w tym roscžemy, wschědnje pschibjeramy a wobstajni hacž do šwojeho kónza wostanjemy a psches twojeho lubeho Ssyna Jesom Khrysta šbóžni budžemy. Šamjeń.

Dobroproschenje sa schule a wučerjow.

Luby Knježe Jesom Khrystcže, kiž šy šo wopokasał jako pschecžel džěcžatkow a je k šebi wołał a ruzy na nje položil a je požohnował: tebje prošymy, wopokaž tajku šwoju šwjatu, šmilnu lubošč tež našhim džěcžatkam. Sačehń tola šam do našchich schulow a požohnuj wučerjow a wučomzow s twojim žohnowanjom a napjeluj jich s twojim šwjatym Duchom, kiž wschał je Duch mudrosče a bohabošcže. Pomhaj šam, so šo wschitzy wučerjo jako twoji šwěrnni wotrocžy a šlužobnizy wopokaža, kiž,

šdalení wot wšcheho naduwanja na knicžomne wjedženje, w pokornosczi a džěcžazej wěrje khodža a wucža młodžinje a twojej gmejnje k lěpšchemu a tebi k czešczi. Budž ty jim pomozny w jich cžežkej a šwjatej službje; pošyluj jich, hdyž wošlabnu; — trošchtuj jich we wšchej nusy a špytowanju; — wošchewuj jich s měrom, radošcžu a šbóžnym plodom jich džěla. Spožcž jim twojeho Ducha, šo našchu młodžinu wocžahnu w bojosczzi a napominanju k tebi a roštwucža w prawej jenakej wěrje, šo bychu našche šchule lubošne šahrodki twojeje hnady byle, kiž šo tebi k czešczi šelenja a kčěja a bohate plody pšchinješeja. Haj, Anježe, wšmi šo po nich horje, šo šo žane twojich molicžkich nje-pohóršchi ani nješawjedže, ale šo wšchě k tebi pšchiindu a pšches tebje herbuj a twoje njebjeske kralestwo, kiž šy jim šlubil a dobył. Šamjeń.

115.

Dobroproschenje ša mišionstwo a ša mišionarow.

Anježe, ty miłosčizny Božo, Božo Wótcže, Šsyno a šwjaty Ducho, kiž šy šebi kralestwo na šemi šažožil, kotrež ani helške wrota njepowalu, w kotrymž pokutnych hrěšnikow s twojim džěcžatstwom wobhnadžujesch, tebi šo wutrobnje džakujemy, šo šy naš wot małoscže šem pšches šwjatu kšchćenizy do šwojeje šwjateje žyrtwje pšchijał a naš, o ty šmilny njebjeski Wótcže, s drohim wumožěnjom twojeho lubowaneho Šsyna Khrystuša Jesuša wobdaril. Daj nam tule šbóžnu hnadu pšchezo žiwišcho špóšnawacž a we wěrje twjerdže wobarnowacž. Ša twoju miłosčž džakomni tu ponižnje wušnawamy: našche krašne kšchescžijanske šbože njeje wot naš, ani pšches naš. Ženož s twojeje hnady šmy, šchtož šmy. Duž daj nam s teho

našch wulki dołh spóšnacž, kotryž mamy po twojej sjawnej
 pschikašni wotplacžowacž na wobohich pohanow. Ale, ale,
 kaš mało je šo w tym wot naš stalo! Našcha zyrkej
 běšche tójhdy sabyla na tule šwoju šwjatu pschišlušchnoscž;
 a hdyž je, psches tebjje sbudžena, postanyła džělacž w twojej
 mišionskej winizy, dha steja š naš pschezo hiščeže po zylch
 cžrjódach próšdni na torhoščežu a winu šo na boš, symni
 a njehnucži, psched žałoščežu tamneho wulkeho pschibójškeho
 luda. A my, kotšiz niz se šwojeho wustwolenja, ale
 š twojeho hnadneho powołanja w twojim mišionskim džěle
 stejimy, kaš šmy husto taš lěni w tutym škutku, kaš šnadne
 je našche dobroproščenje, kaš škupy našch dar, kaš štruchla
 a nješčěrpliwa našcha wutroba, hdyž hnydom wo wulkich,
 blyšchčatych dobyčach nješlyšchimy! O Anježe, wodaj nam
 našche winy a nješastoreč naš ani jako šudobja, ani jako
 graty twojeje hnady! Wulki je našch hrěch, ale hiščeže
 wjele wjetšcha je twoja hnada. My pošběhujemy twoje
 mjeno, šo je taš krašne. Ty šy rošu a deschčž spožčiz
 wěry wušywey našchich mišionarow w dalokej Indiji, taš šo
 šy š našchej lubej lutherškej zyrkwi tam nětko š kóždžicžkim
 lětom dušche š pohanštwu pschidawaš, kiž buch u šbóžne. O
 Anježe, pošnawaj šo dale š našchemu šhudemu mišionštwu.
 Wodž našche mišionske přjódštejerštwu po šwojej radže.
 Budž š našchimi mišionarami; pschikrywaj jich se šwojim
 šchitom; pošylnuj jich se šwojim ramjenjom, šo we wšchej
 nišy a štrachocže wješeloščež a šhrobloščež wobšhowaju, ani
 nješawutla, hdyž chže šo jich wutrobje šastyšlacž. Psche-
 krašnij šo nad jich cžežkej šlužbu jako móžny a mišoščizny
 Anješ, kiž pohanam šamšnjenu wutrobu wotamšnje, morwu
 wožiwu, twjerdu rošmjehčži a cžěmnu roššwěcži, šo bychy
 šo psches přědowanje twojich pošłow w prawej pošucže a
 wěrnej wěrje š tebi wobrocžili. — Ale, o Anježe, šchtožkuliz

je ƚo teŝ hiŝo na poli miŝionŝtwa pŝcheŝ tvojů mŝz a hnadu ŝtało, my tola njemŝzemy pŝcheŝtačŝ ƚ tebi ƚo wołacŝ; Ach, Anjeŝe, te ŝně ƚu wulke, ale mało je dŝělacŝerjow. Duŝ pŝičzel wjazy dŝělacŝerjow do ƚwojich ŝnjow, ŝo by ƚo ŝapocŝane ŝbudŝenje mjesh pohanami podarmo njepoŝhubiło. Duŝ, luby Jeŝu, wuhotuj ƚam ŝ wolu a ŝ mozu ŝyłe ƚyłe ewangelistow, kiŝ bychu ƚo won pŝělacŝ dali ƚ tym milijonam pŝohanow, kiŝ hiŝcŝe w cŝmje ƚmjercŝe ƚedŝa, ŝo bychu jim pŝchipowjedali ŝboŝe a ŝbŝŝnoŝcŝ w tvojim Jeŝuŝowym mjenje. Scŝiń teho dla te domy a wuŝtawy, w kotrychŝ ƚo lubi bratsŝja ƚ miŝionŝkej ƚluŝbje pŝchihotuja a roŝwucŝuja, ŝa plŝdne dŝělacŝerńje tvojeho ƚwjateho Duchy, ŝo ŝ nich prawi wojowarjo ŝa ƚwjate wojowanja tvojeho kraleŝtwa do wŝcheho ƚwěta wukhadŝeja, ŝo by ty wŝchěm ŝboŝe byl hacŝ do kŝnza ŝemje; wŝchało ƚy ty, o Jeŝu, wot ƚwojeho Wŝtza poŝtajeny ŝa ƚwětko pohanow. — Scŝiń paŝ teŝ, o Anjeŝe Jeŝu, kiŝ ƚy wěry ŝpocŝatkŝ a kŝnz, mjesh nami wjazy wutrobow a rukow ŝwŝlniwych a hotowych ƚ wěrjazemu dobroproŝchenju a ƚ wjeŝełemu datwanju ŝa wupŝcheŝcŝeranje tvojeho kraleŝtwa po wŝchej ŝemi. Wŝchě wutrobny, kiŝ ƚu hiŝcŝe njepŝhecŝelŝke abo liwke ƚ tajkemu ŝkutku, chŝyl ty ƚam wobrocŝicŝ ƚ hłubŝkemu ŝhonjenju twojeje ƚwjateje wole. Daj hnadu, ŝo twoje kŝcheŝcŝijanŝtwa pŝchezo bŝle ƚ tej rjanŝcŝi dŝŝndŝe, ŝo ƚo tu ŝana krajina, ŝane měŝto, ŝana wjeŝ, ŝana ŝyrkej, ŝana ŝchula, ŝadyn hrŝd, ani ŝadyn dom wjazy njenamaŝa, kiŝ by ƚo tvojeho miŝionŝtwa hanibował a ƚo ŝ njerodŝenjom wot njeho wotwlaŝował. Daj twojej ŝyłej ŝyrkwi miŝionŝkej ŝyrkwi byčŝ, hacŝ poŝledni pohan pod khorhoj tvojeho krawanneho kŝchiŝa ŝtupi, ƚ tebi jaŝo kħudy hrěŝchniŝ wo twoje wumŝŝenje ŝdyhujŝ. A temu paŝ, o Anjeŝe, ŝo by ƚo to ŝtało, wuliwaj ƚwojeho ƚwjateho Duchy na wŝcho

cžěło w šchesczijanstwje, šesapšchimuj wšhitke stawy šwojeje zyrkwje se wšchedomóznei ruky šwojeje miłosće, so pšches tebjje wumoženi w šwjecženej lubosći k wšhitkim ludžom pšched tobu kłodža jako twój wušwoleny narod, jako twoje kralowske měšchništvo, jako lud twojeho dobyčža. Tak budže twoja zyrkej šwětke, wyšoke město, na horje ležaze, i kotrehož šo dele žołmi bohate žohnowanje a wošchewjenje do cžmoweje nozy pohanstwa, hač napošledk skote šerja twojeho džiwneho šwětka šeskhadžejju po wšchěm šwěcže, haj po wšchěm šwěcže, kiž budže jako jene stadło tebjje, o Jesu, cžescžicž sa šwojeho jeneho pastyrja. — O Knježe, Knježe Jesom Khryšcže, wušlyšch naš hnadnje we wšchěm, wo cžož cže tu prošymy w dowěrjenju na twoje krašne šlubjenja! Daj nam šwěrnosć a dobyčže we wojowanjach twojeje bědžerškeje zyrkwje, hač naš i hnadu domoj šawoławšch do šabatneho wotpocžinka twojeje dobywarškeje zyrkwje. Duž njedaj nam khablacž ani wuštacž w našchim dobrym cžinjenju w twojej mozy k twojej cžescži w prózy a džěle tuteho cžaba. O šdžerž naš w tym dobyčžawěštim domjedženju, so pšchi wšchěch šadžěwšch twoje tola wostanje to kralestwo a ta móž a ta cžescž hač do wěcžnosće. Šamjenj.

D. Zmišch, farač w Šodžiju,
na mišionškim šwjedženju 1864 w Šrodžišcžu.

116.

Modlitwa kmótrowa do šchcženja.

O Knježe Jesom Khryšcže, ty jenicžki šbóžniko a šbóžnychcžinjerjo zylého cžlowjestwa, ty šy prajil: „Šchtóž wěri a šchcženy budže, tón budže šbóžny“, — a wospjet: „Še-li so šo šchtó njenarodži i wody a i Ducha, dha nje-móže do njebieskeho kralestwa pšchińcž.“ Těho dla šo tebi se wšcheje wutrobny džakuju, so šy mje powoław, małemu

Domjazny woltač.

8

džěcžatkej k swjatej křcženizy a s tym k nowemu narodej s wody a s Ducha poslužecž. Ja tam nětko s wješelom du, na město a w mjenje mojeho mótku slemu njepšhecželej a wschemu jeho pschiwiskej so wotrjeknyč a tebe, wěrneho Boha, se rtom, s wutrobu a s wěrnej wěru pósnač. Ja chzu swojeho lubeho mótku po cžěle a po dušchi, cžasnje a wěcžnje do twojeho hnadneho pschikryčža a schkita poručicž a pschepodacž. Ty džesche: „Dajče džěcžatkam ke mni pschiicž a njewobarajče jim; pschetož tajkich je kralestwo Bože.“ Duž dha pschinješu a podam tebi, o Anježe, tuto njerěcžaze džěcžatko, mojeho lubeho mótku, so chzyl jo se swětkom swojeje wótzneje smilnosče rošswěcžicž, požohnowacž, swarnowacž a swoje woblicžo wot njeho njewotwobrocžicž, ale jo do klina swojeje zyrkwje pschijecž a jo tudy cžasnje a tam wěcžnje w swojej hnadže sdžeržecž a jemu po tym žiwjenju wěcžnu wješeloscž a sbóžnosč wobradžicž. Hamjeń.

117.

Modlitwa smótrowa po křcženju.

Anježe Božo, njebieski Wótcže, tebi so džakuju, so sy nětko po swojej hnadže a smilnosči tuto džěcžatko pschijał a w swjatej křcženizy k nowemu žiwjenju w Khrystušu Jesušu s nowa porodžil: tebe proschu, swarnuj a sdžerž jo w dostatej křcženiskej hnadže, pošylń noweho cžlowjeka we nim a daj mi tu hnadu, so swoju swjatu pschisłuschnoscž pschecžiwu tebi a tutemu džěscžu swěrnje dokonjam. — Anježe Jesom Khryscže, ty wyšozy khwaleny sbóžniko, tebi so džakuju, so sy tuto džěcžatko, kotrež sym psched tebe pschinješł, w swjatej křcženizy požohnował a po twojim snamjenju wobnowił: sdžerž jo so mnu w twojim swjatym sjednocženstwje, so cžerstwa, selenjaza hałosa wostanje na tebi,

jaſo na ſwjatym njebieſkim winowym pjenku, a plody ſ wječnemu žiwjenju pſchinjeſe. — Anježe Božo, ſwjaty Ducho, tebi ſo džaſuju, ſo ſy ſo we wodže ſwjateje kſhcženizy na tuto džeczatko wulał a jo po duſchi a czele wucziſcził a ſwjeczil: o ruſuj tež dale nad nim, roſſwecz a ſwjecz jo dale a bole, ſdzerž jo w prawej jenaſej wěrje a ſpožcz jemu junu ſo mnu a ſe wſchěmi kſhcženymi wječne ſbóžne žiwjenje w Khrystuſu Jeſuſu! — Miłoſcziwy, trojeniczi Božo a Anježe, ty ſy ſ tutym džeczatkom ſwjaty ſlub ſcził, kaž tež ſo mnu ſamym. Ty wobarnujeſch tajki ſlub po twojej wulkej ſwěrje, — o pomhaj, ſo bychmy tež my ſwěrnj byli pſcheſ twoju ſmilnu pomož, a ſpožcz tutemu džeczu tu hnadu, ſo budže ſo mnu twojeho ſbóžneho ſlubjenja dželomne a njebieſke herbſtwo doſtanje. Hnadnje wſmi horje wopor mojeho džaſa a wuſklyſch moju proſtwu twojeje luboſcže a ſmilnoſcže dla. Hamjeń.

118.

Modlitwa na lětnym dnju mótkoweje kſhcženizy.

Luby, hnadny trojeniczi Božo, dokełž je dženſa ſaſo lětny džeń, ſo ſym ja mojeho lubeho mótku pſched tebje pſchinjeſł a ſy ty jeho w ſwjatej kſhcženizy ſ nowa porodził, ſwjeczil, wobnowil a bohacže wobhnadził, dha czi kſwalbu a džaſ ſa tajku twoju ſwěrnocž dawam. Tebi ſo tež džaſuju, ſo ſy ſwój ſwjaty ſlub ſwěru dzeržal, hačž runjež je mój mótk bohuzel hižom huſto wot tebje ſo ſdalował a cze ſe wſchelakim hrěchom ſrudził! — Tež ja ſo czi ſ roſkaczom a želenjom wuſnatam, ſo njeſym ſo ſwěrnje doſcž ſa ſwojeho mótku ſtaral, a ſo ſym prawe modlenie huſto ſakomdził. Ty chyzł mi tajku moju njeſwěru miłoſcziwje wodacz a jeje dla mojemu mótku twoju

8*

hnadu njewotcžahnyč. Wjele bóle šwjecz a wobnowjej jeho wšchědnje psches twojeho šwjateho Ducha; wobarnuj a pošyluj jeho w prawej jenakej wěrje twojeje šwjateje zyrkwje; podpjeraj jeho we wojowanju pschecziwo hrěchej, šwětej a cžertej, wumož jeho skóncžnje do cžišta, so zyle wonowjeny a pschekrašneny po cžele a duschi šańdže i khwalenjom a džakowanjom do twojeho wěcžneho sbóžneho raja w njebješach! Wobnow dženša miłosčiwje šwój šlub so mnu a i mojim mótkom a wobtwjerdž jón kručze, njebjeski Wótcze, psches krej twojeho Ssyna Jesom Khrysta w šwjatym Duchu. Hamjeń.

119.

Amótrowa próstwa ša paczerštu wucžbu lubeho mótko.

Šnježe Božo, njebjeski Wótcze, dofelž je po twojej hnadže a šmilnosći nětko tak daločo pschischło, so šmě mój mótk po rjedže našcheje šwjateje zyrkwje šwój křchcženški šlub wobnowić a wyšozny dostojny sakrament Jesušoweho wěrneho cžela a krmě dostacž, prošchu cže pokornje, ty chzynl jeho k temu dostojnje pschihotowacž a wuhotowacž. Božohnuj tola na nim a na zylej lubej mlódzinje rospokasowanie we wěrje na našbóžnosći a spožcž šwoje bójske radženje paczerškej wucžbje, so bychu šo i tym našche džěcžatka dale bóle do wšcheje wěrnosče wódžile a wobnowile w duchu šwojeje myšle. Rosšwěcž a šwjecz je psches twoje šłowo. Sałož a natwač, pošylí a wobtwjerdž je psches šwojeho Ducha; šwarnuj je pschede wšchěm šawjedženjom šatana a šwěta, so šo tebi šwěru šlubja, we wěrje rostu a pschibjeraju, šo junu w twojej hnadže šwěrne namašaju a kónz wěry, dusche šbóžnosč, dostanu psches Jesom Khrysta. Hamjeń.

**Dobroproschenje sa mótka na wobnowjeńskim
dnju jeho křechczeniskeho fluba.**

Hnadny, šmilny, trojenicžki Božo, dokelž je nětko psches
twoju miłoscž ta hodžina pschischla, hdžež šmė mój mótk
šwój křechczeniski flub wobnowicž, praju cži křwalbu a džať
sa wschu hnadu a šwěru, kiž šy cžaš jeho žiwjenja na nim
wopokasať. Wošebje cže sa to křwalu, so šy jeho hacž
dotal w dostatej křechczeniskej hnadže a w twojim flubje
miłoscžiwje šdžeržať a šwarnowať. — Wodaj jemu a mi
po twojej šmilnosći wschitkón hrěch a nješwěru, š kotrejž
šmój cže srudžiloj, a nješdžerž ju namaj! Do twojeje ruki
nětko prawje nutrnje mojeho mótka porucžuju. Pomhaj,
so rady a šwólny twojeho šwjateho Ducha pschijima,
kotrehož chzesch jemu tež dženša psches šwoje drohe flowo
a sakrament podacž a posticžicž jako pschitrycže a schit
pschede wschēm šlym, jako šylnosć a pomozť wšchemu
dobremu. Spozčž jemu tež psches šwojeho šwjateho Ducha
prawu pokutu a wěrnú wěru, so mohł cžělo a krej šwojeho
droheho šbóžnika Jesuša Křrystuša, kiž dženša přeni krócž
dostanje, wužiwacžť k cžašnemu a wěcžnemu žohnowanju.
Glaj, Anježe, mój mótk je twoje džěcžo; do twojeju
rukow jeho porucžuju; budž jemu hnadny w cžělnym a
duchownym, wobarnuj jeho w twojej hnadže hacž do kónza
a spožčž jemu a mi junu wěcžne njebieske herbštvo, kotrež
šy wschitkim wěrjazym flubil psches Jesuša Křrystuša!
Šamjeń.

**Próstwa sa lubeho mótka po wobnowjenju
křechczeniskeho fluba.**

Anježe Božo, trojenicžki Božo, tebi šo džakuju, so šy
nětko po šwojej šmilnosći mojeho lubeho mótk a š nowa

je swjatym Duchom wobhnadził, swjaty křećenjski slub
 s nim wobnowił a jeho miłosćiwje wobstarał s wysozy
 dostojnej Božej wjeczerju. Za cze s wutrobny proschu, ty
 chyzł mojemu mótej, tutemu twojemu džěsczu, dale twojeho
 swjateho Ducha spožćicž, so by psches jeho móz a bylnošč
 pod krawanej khorhoju Jesom Khrysta, kotrejž je so sašo
 sprawnje a křutnje slubił, pschecziwo cžertej a hrěchej
 ryczeršzy wojował, so do Khrystuša Jesuša s wutrobu wěri
 a jeho se rtom pōsnaje, tež jeho křiž swólne na so wošnje
 a sa nim na puczu prawdy scžerpliwje a wobstajnje pōndže,
 so by so junu so mnu a se wschittimi sprawnymi křesćiz-
 janami wješelny psched twojim křudnym stolom sjewił, wěcznu
 sbōžnošč dostał a tebj, o Božo, wěcznje křwalił. Hamjeń.

122.

Wschihotowanjska modlitwa na spowjedž.

Za křudny hrěschny cžlowjeł wuśnawam a skoržu tebi,
 mojemu Bohu, so bym w hrěchach podjaty a narodženy,
 tať so s pschirodženja we mni nicžo dobreho njeje, ale jenož
 hrěch bydli, a so tutón pschinarodženy hrěch mje bohužel
 cžasto a husto k padej nješe do hrěchow wobeńdženja
 s myšlemi, słowami a skutkami. Za tež pōsnawam a wu-
 ſnawam, so slym žadoščam swojeho cžěla niz se wschej
 swěrnosću napschecziwo steju, ale bohužel husto hrěchej
 w šebi kņežicž dawam, haj byrnjež bych tež druhdy dobre
 prjódkwšacze měł, dha mi tola šle pschiwisuje, so bym
 k dobremu njeswólny, lěni a połny wostudy, k šlemu pať
 bohužel tať swólny. Wěra je šłaba, lubošć šymna. Za
 tež pōsnawam a wěm, so je Boži hněw a wěczna šmjercž
 mojich hrěchow mšda. D wschittich mojich hrěchow je mi
 wutrobnje žel a šaju so jich jara. Ale tola dyrbyju cži
 hiščezze skoržicž, so mi hubjenemu hrěschnikej mojich pōsna-

tych hrěchow pschezo hšchcže tať žel njeje, kaž jo ty, luby Božo, měcž chzesch. D wobradž mi prawu pokutu a njesastorcž mje. D luby Wótcže, dokelž je Jesuś Khrystuś do šwěta pschischoł, hrěšnikow šbóžnych czinicž, a ty, mój šmilny, šwěrnny Božo prajišch: „Tať wěrnje hacž šym žiwny, ja nochzu šmjercže hrěšnika, ale šo by šo wobrocžil a žiwny byl“; dha šo wobrocžam we wěrnej pokucže psches prawu wěru k mojemu lubemu šrědnikej a wumožnikej Jesuśej Khrystuśej a we nim k tebi, tebje proscho, mój njebieski Wótcže, ty chžyl mi š hnady teho šameho twojeho Šyna dla wschě moje hrěchi wodacž a chžyl psches twojeho šwjateho Ducha wěrnny pokutu, prawu wěru a wobstajne polěpschenje žiwjenja we mni šašwěcžicž, pošylnjecž, pschisporjecž a šdžeržecž. Šamjeń.

123.

Šdychowanje, hduž k špowjedži džesch.

Wšchehomóžny Božo, njebieski Wótcže, dokelž chzu nětko na póšnacže mojich hrěchow k špowjedži hieč, šo bych tam trošchtne wotwjasanje a wodacže mojich hrěchow dostał, dha cže š wutrobny proschu, daj mi twojeho Ducha, šo tutón wyšoki hnadny škutk š prawej wěru a kšchescžijanskim póšnacžom wobhladam a roššpomnju a, na tym njedwělujo, šylnje a twjerdže wěrju, šo, šchtož tam šlužobnik twojeho šłowa we špowjedži a hrěchi wodacžu š twojeje pschikašnje šo mnu rěcži a czini, je temu woprawdže a wěscže tať, a šo ty šam psches hłóš twojeho šlužobnika mje wot mojich hrěchow wotwjezesch. Špožcž tež, šo šo tajkeho wotwjasanja a wodacža nětko a kóždy cžaš trošchtuju k wěštej wěstoscži twojeje hnady a wěcžneho žiwjenja, psches twojeho lubeho Šyna, našeho Šnješa a šbóžnika Jesuśa Khrystuśa. Šamjeń.

Modlitwa po spowjedzi.

Tebi budź křwalba, cześć a dźak, o swjaty Božo, sa tón wulki hnadny skutk, so by mi křudemu hrěšnikaj psches swojeho služobnika se swojeho słowa hnadne wodacze wschitkich mojich hrěchow dał pschipowjedacž a wudžělicž. Knježe Božo Wótcze, kať wulka je twoja dobrocziwość, so by so po mni a wschěch ludžoch horjebrať a twojeho Ssyna k wujednanju znyeho swěta dał. — Knježe Isom Křyscže, kať wulka je twoja hnada, so by naš křudnych hrěšnikow se swojej křwju wumohl. Ja so czi i znyje wutroby dźakuju, so by mje psches twojeho služobnika, kotremuž by sam k temu tu wošebnu móž dał, wot mojich hrěchow wotwjasať, a wěrju teho dla, so by mi i tym tež moje hrěchi woprawdže wodate. Ach Knježe, pošylń mi moju słabu wěru a daj mi psches swojeho swjateho Ducha hnadu, so swjaty sakrament twojeho cžěla a twojeje křwě dostojnje dostanu a moje hrěšne žiwjenje dale sprawnje polěpschuju. — Knježe Božo swjaty Ducho, kať wulka je twoja lubość, so wěrnju wěru do Božeje trošchtneje hnady psches sbóžne słowo a předarřku službu we mni plodžiš, mje pošylnjuješ a k swjatemu žiwjenju nawabjuješ. O mój Božo a mój Knježe, měj tať dale swoje swjate džělo we mni a wodž mje se swojim słowom, so k troštapoľnemu wobtwjerdženju mojeje wěry a k směrowanju mojeho swědomnja w prawej nutrnosczi k mojej sbóžnosci Bože swjate wotkasanje wu- žiwam; dha chzu tebe, o Božo, mojeho stworicžela, wu- možnika a sbóžnychčinjerja křwalicž a cześćicž, so by tať derje so mnu cžiniť. Ty stejiš psched durjemi mojeje wutroby a klapaš, so chžeš so mnu twoju wjeczeť džeržecž. Duž pschińdž dha, o Knježe, pschińdž a scžiń sebi moju wutrobu sa twoje bydlo; wostań ty pschi mni a budž

mojeje wutrobny troscht a mój džěl. Moje cžinjenje a wo-
stajenje, moje žiwjenje a sadžerženje a wscho, sčtož bym
a samóžu, dyrbi wscho twojej cžesczi psches twoju hnadu
blužicž. O Knježe, požohnuj a swarnuj mje! Knježe,
rosštwěcž šwoje woblicžo nade mnu a budž mi hnadny!
Knježe, posběhń šwoje woblicžo na mnje a daj mi šwój
měr! Hamjeń.

125.

Modlitwa, hdnž k Božemu blidu džesch.

Knježe Jesom Khrystcže, ty jehnjo Bože, mój wěcžny
troschcže, nadžija a žiwjenje, ja wulki hrěšnik pschikhadžam
šašo k twojej njebieskej wjeczeri powołany, w kotrejž mi
šwoje wěrne cžělo a šwoju wěrnu krej k jědži a k picžu
škicžicž dawasch, pschi cžimž dyrbjju šo dopomnicž twojeho
cžetpjenja a wumrjecža a mojeho wumoženja wot hrěcha,
šmjercže a hele. Pošornje cže proschu, ty chzynł moju wu-
trobny psches šwojeho šwjateho Ducha šahoricž s wutrobny
žadanjom, hlodom a lacžnosčžu po tutej hoščinje a mi
šylnu a twjerdu wěru dacž, šo bych we wěrny pšnacžu
mojich hrěchow a šylnej nadžiji k tebi twój wyšozny šwjaty
šakrament tež dženska wužitwał, šo bych šwoju duschu a
šwědomnje pošylnił a wobtwjerdžil, hacž junu mój běh
došonjejo, prawy, wěcžny, njebieski wótžny kraj dozpu
a k tebi pschińdu, tebje wot woblicža wohladam a wěcžnje
pschi tebi woštanu. A temu mi pomhaj, o Jesom Khrystcže,
twojeje krowě a šmjercže dla. Hamjeń.

126.

Modlitwa po Božim wotkasanju.

Ach ty šwěrnny Knježe Jesom Khrystcže, ja njemóžu
twoju wulku lubosč k mni, kotrejž by šo nětko mi dostacž
dał, dowukhwalicž; pschetož ty by mje k hudeho hrěšnika

šašo k hnadze horje wsak a mje s twojim wernym czelom a s twojej wernerj krowju k wecznemu ziwjenju nabyzil a napowik. Daj sebi pak spodobacz khudemu dzaknemu woporej mojeje wutrobny a jasyka, hacz k tebi dondu a cze dokonjenje do wscheje wecznosczu czesczu a khwalu. Daj mi pak tu swojeho swjateho Ducha, kiz by mje nawuczil posnac, schtoz by na mni czinil, so bych sapoczal we werje, lubosczu a nadziji nowe ziwjenje wjescz, tebi k khwalbje a czesczi, k polepschenju mojeho ziwjenja a k wuzitkej mojeho blizscheho twojeje droheje sakluzby dla. Knjeze Jesom Khryschce, wostan pschi mni, pschetoz tebi so pschepodawam, wsmi mojeho ducha, moju duschu, moje czelo, so by wschitko, schtoz bym, same twoje bylo. Na tebe so spuszczam; twojeho wumozjenja dla sczin mje herbu weczneho ziwjenja. Hamjen.

127.

**Modlitwa paczeriskeho dzescza na tym dnju,
hdzez ma so psched swojim spowjednym
wotzom spowjedacz.***

O prawy a swjaty Bozo, psches twoju hnadu bym netko do tych let a k temu rosomej pschischoł, so mozu so po twojim swjatym slowje budzicz. Ach ja czuju a widzu we sebi horke zahadlo mojich hrchow a posnawam, so bym se swojim pschinarodzenym a pschiczinjenym hrchom do twojeho praweho hnewa sapadnył, czařnu a wecznu smjercz derje sakluzil. Ty, hnadny Bozo, mi pak nochzesch dacz sawutlicz; teho dla by mje dal rozwuczicz, kak mozu swoje hrchi wotbycz psches pokutnu spowjedz a troschtny hamt teju kluczow, kiz je twoj luby Syn psched swojim k njeju-

* W nětotrych wosadach maju paczeriske dzeczi dzen priedy, hacz swoj kscheczniski slob wobnowja a k Bozemu blidu dzeja, swuju wosebitu spowjedz.

špicjom šam wustajil a postajil. Duž šym nětko na tym, k špowjedzi hič, šo psched twojim powołanym a postajenym šlužobnikom mojich hrěchow w džěczazej sprawnosći a nutrnosći špowjedacž a šo psches njeho wot nich wotwjasač dacž. Teho dla cže, mój njebjeski Wótcže, š wutroby prošcu, ty chžyl mi móžny wužitk tuteho wyšokeho hnadneho skutka prawje a derje spósnacž dacž a horze žadanje po nim we mni šbudžicž, tež psches twojeho šwjateho Ducha we mni wěru šašwěcžicž, pschisporjecž a wobtwjerdžecž, šo njebych š pschinarodženeje šlabosče na tym dwělowač, ale, kaž woprawdže je, ša poľnje wěšte džeržač, šo wschitko, šchtož budže šlužobnik twojeho šłowa š twojeje pschifašnje šo mnu rěcžecž abo cžinicž, je tač móžne a wěšte, jačo by ty jo šam šo mnu přjódčwšač. Teho dla dai mi pschi šašlyščenju šwjateho wodacža š prawej nutrnosču na hłóš twojeho postajeneho šlužobnika ju prawe šwěru šedžbowacž jačo na šam twój hłóš, psches kotryž ty šam tač ke mni rěcžišch a mje wot wschitkich mojich hrěchow kaž š njebjesow dele wotwjasašch, šo bych psches tutu wošebnu žyrtwinu móž se wschěm wješelom a pokojom we wěrije šo napjelnil a najwěšcžišchu wěstosč mojeje wěcžneje šbóžnosče dostač, twojeho lubeho Šyna Šesom Šhryšta, mojeho jenicžkeho šbóžnika, dla, kiž š tobu a se šwjatym Duchom žiwi a knježi wyšozny šhwaleny we wěcžnosći. Šamjen.

Modlitwa cžlowjeka, kiž šo teho kaje, šo je dolho špowjedž a Bože wotkasanje šakomdžil.

O nanajlubšchi šbóžniko Šesom Šhryšcže, š roškatej a š tyšchenej wutrobu šo cži wušnawam, šo šym šo nětko tójhdy twojeho Božeho wotkasanja šdžeržač a wot twojeho Božeho blida šdalowač, a šo nješym ani twojeho pshecžel-

niweho kašanja, ani krašneho wužitka twojeje wjeczerje, ani
 šameje mojeje potrebnoscze kedžbu měl. Tcho šo, o na-
 najšmilnišchi šbóžniko, š zylej wutrobu kažu a je mi taš
 štyškno, šo šym twoju poškieženu miłosć šazpiwał, a šo šo
 nejšym lěpje ša moju šbóžnosć štarał. Ale, najlubšchi
 šbóžniko, hišcže mi cžaš hnady wotewrjenu džeržiš; duž
 nětko šahanibjenu a š rošlamanej wutrobu k tebi pšchi-
 khadžam a šo cži nutrnje džakuju, šo šy hacž dotal telko
 ščerpnoscze šo mnu měl a mje nejšy w mojich hrěchach
 precž torhnył, a šo šy mi pšhes twojeho šwjateho Ducha
 moje šwědomnje šbudžil a moju wutrobu hnuł, šo nětko
 twoju šwjatu wjeczer wužiwacž šebi horzo žadam. Ach,
 Šnježe, kaš horjaza je twoja luboscž, kaš wulka twoja
 šwěrnoscž! Šaj, ta ždnu je š kóždžicžkim ranjom nowa,
 a twoja miłosć traje štajnje a pšhezo. Ach, Šnježe, nje-
 šacžišni mje, hacž runjež nejšym twojeje hnady kuska do-
 stojny; nješazpiwaj mje, hacž runjež taš pomaku k tebi šo
 bližu; nješchizpiwaj mi k šatamanštwu moju njepošlušch-
 nosć a njerodnosć! Twojeje došonjaneje pošlušchnoscze dla
 wodaj mi hnadnje moju žalošnu njerodnosć; twojeho šwól-
 niweho cžerpenja dla šahub moju šamopašchnu škomdu!
 Ach mój šbóžniko, nješastorcž mje, k tebi šo wrócžazeho,
 wot twojeho woblicža, ale hladaš š hnadu na mnje, kaž šy
 na Šetra pohladał, jašo bě cže šaprěwał. Wobjimaj mje
 š twojimaj hnadnymaj rukomaj, kaž nan šhubjeneho a šašo
 namašaneho šyna. Š rěcž pšhecželniwje ke mni, kaž šy
 k tamnej wulkej hrěšchnizy rěcžal. Něcžo šebi nježadam,
 khibu hnadu a šmilnosć; hacž runjež jeje nejšym do-
 stojny, šym tola jeje wulžy potrebnny. Š najlubšchi Šešušo,
 pomhaj, šo šo ženje wjazy njebych namašal bješ nješbóžnym
 šazpiwarjemi a šakomdžerjemi twojeho Božeho wotkašanja,
 ale daš mi twoju hnadu a šwjateho Ducha, šo by moje

přichadženje tebi spodobne a mojej dušchi spomóžne bylo. Swarnuj mje, so šo přichodnje přeseš žadny sadžewk, kiž chyzł mi czert do pucza kłascz, njedam wotdžeržecz, ale so twój wyšozny dostojny sakrament twojeho wěrneho czěla a twojeje wěrneje krowě s zyle pokutnej wutrobu, s roslamanym duchom, s twjerdej wěru, s nutrnej ponižnosczu, s horzej nutrnosczu, s horjazej lubosczu a se šwěrnym wotmyšlenjom polěpschenja mojego žiwjenja husto dostojnje wužiwam, twojemu hłosku jako pošluschna wowzka swólniwje pošlucham, mojeje dušche wotpoczink přchi tebi pytam a namašam, tež we tebi a přchi tebi wěcznje wostanu! Šamjen.

**Wšchědna rańša modlitwa w tym tydženju,
hdzež šo k Božemu blidu přichotuješ.**

Šmilny njebieski Wótcze, ja, twoje k hude džěczu, šym paš sašo jenu nóz přeseš twoju hnadu dokonjal, a ty šy mi sašo nowy džen doczafacz dał. Twoja dobrota czini, so njeje so mnu kónz, dokelž twoja šmilnoscz njepšhestanje, ale je kóžde ranje nowa: twoja šwěrnoscz je wulka. Tebi šo s zyleje wutroby džakuju, so šy mje hacž dotal taš šylnje wobarnował, taš wótzowšzy šastarał a mi taš njewurjeknjenje wjele wopokasanjow twojeje wěczneje lubosče šhonicz dał. Ach, wodaš mi wšhitke moje hrěchi dla krowawneho wujednařskeho wopora Jesom Khrysta, so bych tutón džen jako twoje wujednane džěczu šapoczecz a dokonjecz mohł. Swarnuj mje dženska a zylý czaš mojego žiwjenja přchede wšhitkimi šamopaschnymi hrěchami a daš mi móz, so bych přchecziwo temu hrěchej, kiž we mni bydli, a přchecziwo wšhitkim njepoczinkam, kiž šo mje hišcže džerža, šwěru wojował a te šame, kaž tež wšhitke špytowanja czěla a šleho šwěta, přeseš krej mojego šbóžnika přchewinył.

Božohnuj džělo mojeho powołanja a daj, so by wščitko, šchož sežinju a přjódtkowosmu, k twojej cześći, kaž tež k mojemu a mojeho bližšeho wěrnemu sbožu služiko. Anježe Jesu, daj, so bych tež dženska žiwa hałosa na tebi, swojim wěčnym winowym pjeńku, był a psches twoju móz dobre płody nješk. O swjaty Ducho, wobarnuj moju wutrobu pod stajnym prutom twojeje hnady, a twoje słowo njech je mojimaj nohomaj šwěza a šwětlo na mojim puczu, ša fotrymž bych w runej měrje kłodžik. A dokež mój duch šebi žada po hnadnym blidze mojeho sbóžnika, ach, dha chzyl mje ty prawje dostojneho k temu pschihotowacz. Daj mi moje hrěšne škaženje prawje žiwje spóšnacž, so bych čim hódnišči a lacžnišči po hnadze był. Kosbij moju hrěšnu wutrobu š tajkej měru Božeje šrudoby, kažkuž twoja mudrosč ša dobru spóšnaje, a pošylń moju šlabu wěru, so mohł k blidu mojeho sbóžnika w prawej kwašnej drašče pschińcz. Pschekrašń Jesuša prawje žiwje w mojej dušči a daj mi bohatstwo jeho lubosče a šmilnosče prawje hlubočo a sbóžnje póšnacž, so bych wot jeho mozy žyle pscheńdženy był k wěčnemu žiwjenju. Šswjaty, trojenicžki Božo, šmil šo nade mnu, kaž šo wótcěz šmili nad džěczimi, a wušlyšch moju próštwu twojeje wěčneje lubosče dla! Šamjeń.

Dr. J. Ph. Freseniuj (1705—1761).

130.

**Wšchědna wječorna modlitwa w tym tydženju,
hdžež šo k Božemu blidu pschihotujesch.**

Šswjaty, prawy a šmilny Božo, twoje štworjenje, twoje droho wušupjene, twoje k hude džěczo pschikhadža psched tebje a chze šo k tebi modlicž. Ale šcho dyrbjju prajicž, mój Božo? Ša njewěm, kaž abo šcho dyrbjju prošycž, je-li so

ty mi hnadu k temu njespozcizich. Ach dha shromadz netko moju wutrobu i jeje rosproschenjom a daj mi ducha hnady a modlitwy, so mohk w duchu a w prawdze i tobu reczecz. — Pshes twoju hnadu, moj Wotcze, bym pak sašo jedyn dzen mojego ziwjenja dokonjal. Tuton dzen je khwatajzy saschol, a ja bym runje tak khwatajzy w mojim zusbništwe tamnej dolhej wecznosci napscheczimo schoł. Ach, Anjeze, daj mi ton krotki czas hnady derje nalozicz, so mohk na poslednim dnju mojego ziwjenja hotowy namafany bycz a k twojemu wecznemu swetku a k jasnosci twojeje krašnosce, kiž njebudze wot žaneje nozy pschemenjena, nuts jaicz. — O tak pschemernje wjele dobrotow bym dženša i twojeje ruki dostał! Twoja wotzowska lubosc je mje sastarala, sežitwila, swarnowala, pschepuschczowala a mje na duschi a na czele se šamym žohnowanjom, se šamej dobrotu a hnadu wobdala a wobdarila. Ach, so mohk tebi jenož pravje džakowny bycz! Wšmi šebi moju khudu wutrobu sa khwalobny wopor a pschihotuj ju k twojemu spodobanju. Schtož bym dženša psches twoju hnadu dobreho czinil, to chyzl ty bohacze požohnowacz; schtož bym smolil a wopak czinil, to chyzl polěpschicz a dobre sežinicz, a schtož bym shrešchil, to chyzl ty mi hnadnje wodacz Jesom Khrysta dla, so mohk jako twoje wujednane džeczó wušnycz a wotpoczowacz. — A dokelž šo moj wujednařski dzen sašo pschibližuje, ach dha daj, so by wscho dželo twojeje hnady pravje plodne a žive w mojej duschi bylo, so mohk šo w pysche twojeje prawdosce, Anjeze Jesu, k twojemu hnadnemu blidu pschibližowacz. Napjeln moju wutrobu i twojim swetkom, i twojej mozu a i twojim ziwjenjom, a njech mi tuton tydzen mojego pschihotowanja k dobremu rosczenju w twojej hnadze šluži. Šmil šo tež na wschěch druhich, kotřiz chzedža twój šwjaty sakrament wužiwacz. Njech twoje

stróženje na wotrocźkow šatana padnje, kotsiž šo šthrobła, w njepokutnosći k twojemu blidu pschińcź, a džělaj psches twoju móžnu hnadu prawje šylnje na jich wobrocženju. Wšmi šo po wschěch twojich kħudnych womzach wutrobnje horje. Čžiń š nami po twojej pastyrškej šwěrnosći a po twojim troschtnym šlubjenju, kaž šy šam prajił: „Ša chzu to šhubjene šašo pytać, a to šabludžene šašo pschiwjesć, a to šranjene wobaleć, a to šłabe pošylnicź: na to tucžne a šylne chzu ja kėdźbowacź a chzu jo pasć, kaž šo šlušcha.“ (Čzech. 34, 16.) — Tak dħa šo nětko štroschtnje k měru podam. Twoje šwarnowanje budź na mni a na mojich, na wschitkich twojich wotrocźkach a džěcžoch, na twojim žylym kšhesćizianštwje we wschěch jeho štawach a powołanjach. Ššmil šo wošebje nade wschitkimi kħudnymi a ħubjenymi. Požohnuj tutu wješ (tute město) a našch žyly kraj. Šaj twoja hnada budź wulka na žylym šwěcže. Ach, Šnježe, budź ħnadny a wušlyšch moju kħudu modlitwu a moje šdychowanje Šesom Šħryšta dla. Šamjeń.

Dr. Š. Ph. Šreseniujš.

131.

Šańšcha modlitwa na tu njedželu abo šwjaty džen, ħdžež šo k šwjatemu wotkasanju dže.

O špodobny džen, o wulki džen, kotryž je mój njebješki Wótž mi docžafacź dał! Šbudź šo, moja dušcha: „To je tón džen, kotryž tón Šnješ čžinił je; teho dla šradujmy a wješelmy šo we nim.“ To je wulki wujednařski džen. Ššhes ħamt šjednanja mje Bóħ pschešwědcžicź dawa, šo šu mi wschitke moje ħrěchi wodate, a tuto pschešwědcženje budže mi wobtwjerdžene a šašnglowane w šwjatym wotkasanju. To je džen, ħdžež chzu na kwaš jehnjecža ħicź, džen, na kotrymž budže mój kšchcženřki šlub wobnowjeny,

moja wěra poŕhlnjena a moja wutroba ſa bydło Jeſom
 Khrysta ſcžinjena. Dženſa ſo mi ſbože doſtanje; pſchetož
 ja budu naŕhčeny a napowany ſ cžělom a ſ krowju mojego
 najlubſheho ſbóžnika. O ſbóžny džen! — Tvoja hnada,
 mój ſwěrnny njebjeski Wótcze, je mje hač dotal ſdžeržala
 a mi tutón wjeſelny džen wobradžila. Teho dla křwali
 tebje moja duſcha, a moja wutroba ſo ſraduje na twojej
 pomozny. Cžěmna nóz ſo ſhubjuje a ſlónčko ſkřadža we
 ſwojej wulkej jaſnoſczi; ale mój Wótcze, ty tež nóz mojich
 hrěchow ſacžerich, a Jeſuſ Khrystuſ ſlónzo prawdoſcže
 pſchińdže mi napſhecžiwu, ſo by mje ſe ſwojim ſwětłom
 roſſwěcžilo a ſe ſwojej mozu wožiwilo. Ja pſchińdu tebi
 tež napſhecžiwu, mój ſbóžniko, ale ja pſchińdu jako cžěm-
 noſcž k ſwětłu, jako khoru k lěkarjej, jako hlódnny k jědži,
 jako proſchet k ſwojemu dobrocžerjej; ja pſchińdu křudy a
 hubjenn, ſpróžny a wobcžezenn. Knježe, wſmi precž moje
 hrěchi, moju cžěmnoſcž, khorofcž, niſu a hubjenoſcž, a njech
 budže twoja ſmilnoſcž dženſa wulka na mni. Napjelú mje
 rano ſ twojej hnadu; pſchetož ja ſo na tebje ſpuſhcžam.
 Swarnuj moju wutrobu, ſo by ſo wot tebje njeſhubila,
 a ſtej ſatanej napſhecžiwu, ſo by ju ſe ſwojim nadpado-
 wanjom njewomaſal a njeſamolil. Woblecž mje rjenje
 ſuſnju twojeje prawdoſcže, ſo bych w prawej křaſnej
 draſcže k twojemu hnadnemu blidu pſchiſchoł. Wofſchetú
 mje ſ bohatymi křablami twojego doma a cžiń mje prawje
 doſtojneho k wužiwanju twojego cžěla a twojeje krowě. Dai
 tež druhim, kiž chzedža dženſa jow abo druhdže k twojemu
 wotkaſanju pſchińcž, ſwětlo, móz, hnadu a žohnowanje, ſo
 bychu ſo hlubje nuts ſacžichcželi do twojego gmejſtwa.
 Njepſchizpiwaj jo twojim džěcžom, hdyž ſo twoji nje-
 pſhecželjo jako ludaſojo ſobu do jich towařtwa ſameſheja;
 pſchetož wone na to ſdychuja, ſo tał wjele njerjada mjeſ

Domjazh woltač.

pschenju steji. Čižn blyny hnadny storč na wutrobach ludarškich hoščow a sbudž jich móžnje k jich wumoženju. O bwyaty Ducho, njech je tutón džen sa mnje džen hnadneho domachpytanja, a płodž psches bwoju móž wschitko we mni, sčtož šo tebi spodoba. Pschewodž mje do Anjesoweho doma, šo na tutym pucžu twoju hnadnu džělawosč na šebi šhonju; pschewodž mje k blidu mojeho šbóžnika; pschewodž mje šašo k mojemu wobydlenju; napjelń mje š nutrnosčju, š hłodom a š lacžnosčju, š možu a š hnadu a šdžerž mje k wěcznemu žiwjenju.

Wótcže našch atd.

Tón Anjes požohnuj mje a šwarnuj mje.

Tón Anjes roššwěč bwoje woblicžo nade mnu a budž mi hnadny.

Tón Anjes pošběhń bwoje woblicžo na mnje a daj mi šwój měr. Šamjen

Dr. J. Ph. Fresenius. Pscheložit J. Nilian.

Próstwa wo žohnowanje Božeho wotkasanja.

Sawěrnje, Anježe Jesu, ja nješym dostojny, šo pod moju tšěchu džesč, ja nješym dostojny, šo do domu mojeje wutrobny šańdžesč. A š wotkel mi to, šo by tón Anjes na hospodu šaschoł pola bwojeho wotrocžka, prawy pola hrěšchnika, štworicžel pola bwojeho štworjenja, bwyaty pola nješwjateho, najwyschšchi pola najnižšeho? Ach ja šym tola jenož šemja a próch, jenož hubjeny čžerw, haj ničžo a žyle ničžo psched tobu. Ša dyrbjal šdobnje k tebi pschińč, a ty pschikhadžesč ke mni; ach wučžisč dom mojeje wutrobny; ach wopytaj wschitke kucžiki mojeje dušche; roššwěč moju čžemnu dušchu; wuštrow moju khoru dušchu; šhrěj moju šymnu dušchu; troschtuj moju šrudnu dušchu a wostań

wěcźnje pschi mojej droho wufupjenej duschi. O Jesu, moja jědź, Jesu, moje wofschewjenje, bym-li hnadu namakał psched twojimaj woczomaj, dha njeńdź nimo twojeho wotrocźka; hlaj, durje mojeje wutrobny steja czi wotewrjene, wrota mojeju hubow řu czi woczinjene, hiščcže je rum w hospodže, řańdź do mojeje wutrobny, pój ře mni, řo bych ř tebi pschischoł; řcziń moju wutrobu řa twój templ, w kotrymž by ty bydlil, mojeho ducha řa twój kralowski hród, w kotrymž by ty řnježil, moju duschu řa twój dom, w kotrymž by ty řo krařnje řjewil, moju myřl řa twoju řahrodu, w kotrejž by ty řo pschekhodźował, moje cželo řa twoju hospodu, w kotrejž by ty wořtał. řańdź nuts, ty řnjeřowy požohnowany; cžeho dla wonřach řtejiřch? O njeř řo džerřa domej mojeje wutrobny řbože dořtanye, řacžehń nuts do njeřo ř twojej dobrotu; napřelń řon ř twojej krařnořcžu, pschinjeř mi řlódřořcž twojeje lubořcže, hnadu twojeje prawdořcže, lubořcž twojeje dobrotny, pnychu twojeje miřořcže; duž budu řlódřny trořchtowany, móřnje pořhlnjeny, wyřozny řwjeřeleny. O Jesu, moja jědź, o Jesu, moje wofschewjenje, ja řym ř hrěchami cžezžny wobcžezženy, wotwjež mje; ja řym wot cžerta řurowje řranjeny, řahoj mje. Daj, řo bych řo ř twojim řwjatym řawdawřom ř tobu nutry řjednocžil, řo ty we mni wořtanjeřch a ja w tebi. řa ř tebi pschińdu, řo by mi wot tebję derje bylo; daj řo řameřo mi; moja wutroba budź twoja wutroba, naju wutroba budź jena wutroba. Bjeř tebję njemóžu bycž, njemóžu řiwy bycž, njemóžu řbóřny bycž: ty řy řdny mojeje wutrobny najdróřřche řubřo, mojeje dusche najřlódřřcha lubořcž, mojeho řpyřtowanja najwysřřchi trořcht, mojeje wěry najřhlniřřcha řřala, mojeho řjednanja řakřadny řamjeń, mojeho wumřjecža jeničřke řiwjenje. Daj hnadu, řo by mi twoja řwjata wjecžer byla řbóřne řěřařřtwo, ř cžimž bychy řo moje hrěřchne ranny

šahojile, mózne pošylnjenje wutroby, i čimž by šo mojej
 šlabošći spomhało, bójka móz, i kotrejž by šo wšitko
 nadběhanje pschewinyło, wšitko sawjedženje wotwobrocziło
 a ša to nowa hnada šo šašwěcziła, nowa bohabojošč šo
 plahowala, nowa pošluschnyšć šo šałožila, wěra šo po-
 šylnila, nadžija šo wobtwjerdziła, lubošć šo pschisporjala.
 To mi spožć, o šlódki lubowarjo, o drohi šbóžniko, o naj-
 šwěrnishči spokojerjo; twoje šwjate czěło mje našycž, twoja
 šwjata krej mje napowaj, šhlěb njebieski mje pošylni, picže
 šboža mje wošchew! Wuczišč a šdžerž mje k wěcznemu
 žiwjenju! Šamjení. Dr. Josua Stegman (1588—1632).

133.

**Modlitwa, přjedy hacž k Božemu woltarjej
 pschisťupisch.**

O Knježe Jesom Šhryščće, dokelž šy šwoje czěło a
 šwoju krej ša moje hrěchi na šchizju dał a pschelał, prošhu
 cže i wutroby: spožć mi twoju hnadu a móz, šo mohł
 šwjaty šakrament twojeho czěła a twojeje šrwě jako moju
 njebiesku zyrobu i prawej, šylněj wěru k mojeje dušce šbožu
 a šbóžnosći dostojnje wužiwać, šo bych šašlužby twojeho
 czěrpjenja k wěcznemu žiwjenju džělomny byl. Šamjení.

Jan Avenariuš (1516—1590).

134.

**Šdychnjeńczko do dostacža Šhryšťuškoweho
 wěrneho czěła.**

O ty šwjaty šhlěbje žiwjenja, kiž šy i njebieš dele
 pschischoł a šwětej žiwjenje pschinješł, pschińdž tež ke mni
 do mojeje wutroby a wuczišč mje wot wšcheje njeczisťosće
 czěła a ducha, pschińdž ke mni do mojeje dušce, šahoj a
 wušwjecž ju, budž moje pschisťryče a moje šbože po czěle
 a po dušchi! Šamjení. Jan Avenariuš.

Jan Avenariuš.

135.

**Sdychnjeńcźko pschi dostacźu Khrystuŝoweho
wěrneho czěla.**

Knježe Khrystcze, twoje ŝwjate czěło poŝylń a ŝdzerž
mje w prawej wěrje k wěcznemu žiwjenju! Hamjeń.

Dr. M. Luther.

136.

**Sdychnjeńcźko po dostacźu Khrystuŝoweho
wěrneho czěla.**

Knježe, ty ŝy khlěb žiwjenja, daj, ŝo ŝo wot nětka
wscheho, ŝchtož je hrěschne, žadławuju, a ŝo by ŝo mojej
duŝchi jenož tebje chzyło, a ŝo by ŝo jenož ty jej spodobal!
Hamjeń.

Jan Avenarius.

137.

**Sdychnjeńcźko do dostacźa Khrystuŝoweje
wěrneje krowě.**

Krej Jesom Khrysta, Ssyna Božeho, wucziscź mje po
czěle a duŝchi wot wschittkich mojich hrěchow k wěcznemu
žiwjenju. Hamjeń.

138.

**Sdychnjeńcźko pschi dostacźu Khrystuŝoweje
wěrneje krowě.**

O Knježe Jesom Khrystcze, twoja ŝwjata krej poŝylń
a ŝdzerž mje w prawej wěrje k wěcznemu žiwjenju. Hamjeń.

Dr. M. Luther.

139.

**Sdychnjeńcźko po dostacźu Khrystuŝoweje
wěrneje krowě.**

Knježe, ŝ twojej krowju ŝy wuhaŝnył moje dołžne piŝmo;
w twojej krowi je moje žiwjenje. Tebje chzu czěscźicź na
mojim czěle a na mojim duchu. Hamjeń.

**Sdychnjeńcžo na domojpucź wot Božeho
woltarja.**

Tebi, mój luby Knježe Jesom Khrystcže, wutrobne
khwalbu a dźak praju, so by mje nětko (sažo) tač wótzowszy
přchi twojim blidže šam se šwojim cžělom a křwju na-
šycził a napojił, a cže s wutrobny prošcu, pomhaj šam,
so by mi to šlužilo k pošynjenju mojeje wěry a k wěštemu
přchewodženju se semškeho hubjenštwu do wěcžneho žiwjenja
Šamjeń.

Jan Avenarius.

Abó:

Tebi, wschehomóžny Knježe Jesom Khrystcže, šo dźakuju,
so by mje (sažo) se šbóžnym darom twojeho cžěla a two-
jeje křwě wošchewił a prošcu twoju šmilnošč, ty chžył
špožczič, so by mi to šlužilo k šylnej wěry do tebj
a k horzej lubošczi přchecziwo bližšchemu, kiž ty s Bohom
Wótzom a šwjatym Duchom žiwisch a knježisch wěrnny Wóh,
wyšoko khwaleny do wěcžnošč. Šamjeń.

Dr. Kaschpar Melisander (1540—1591).

**Modlitwa šrudneje dušce, kiž šo tyšchi, hacž je
Bože wotkasanje dostojnje wužiwała.**

Njebjeski Wótcže, wschehomóžny a šmilny Božo, moja
nadžija a moja šylnošč, moje šbože a moja pomoz w tych
wulkich nušach, kiž mje šajimuja, s hlubiny šwojeje wutrobny
šo k tebi wołam, w mjenje Jesom Khrysta twojeho na-
najlubšeho Šyna cže prošcu, wušlyšch s hnady moju
modlitwu, njepotaj šo přched mojim proščenjom, ale kědžbuj
na mnje, kač tač štyšnje škoržu a škiwlu. Přchetož hlaj,
Knježe, moja wutroba šo tyšchi w mojim cžěle, bojošč a
rženje je na mnje přchischło dla wulkeje njeczistošč mojeje

wutrobny, so ſo boju, so njejſym doſtojnny ſchoł k Božemu blidu twojeje wyſoko doſtojneje wjeczerje, a so ſym ſo taſ na tebi žaloſnje pſchehrěſchił. Wěrnno je, mój lubny Božo, hdyž na mnje hladam, dha ſym pſched tobu we wſchěm njedoſtojnny a njemóžu pſched twojej ſwjatej prawdoſcžu wobſtač. Ale runje taſ je tež wěrnno, so je twój nanaj-lubſchi Syn mój hrěſchny dołh ſe ſwojej drohej krwju ſa-placził, so cžert žaneho prawa wjazy na mnje nima. D to daj mi twjerdže wěricž. D Knježe Jeſom Khrystcže, ty ſy mje pſcheš twojeho ſlužobnika w twojim mjenje dał wot-wjaſacž wot wſchitkich mojich hrěchow. Twoje ſłowo nje-móže khač ani jebač. Teho daj ſo mi džeržecž, hdyž chze mi ſatan nałhač, so jemu ſluſham. Ty ſy mi k prawdoſcži a k ſwjecženju ſcžinjeny. Twoje dla a we tebi ſym k hnadže horjewſaty. Twoja poſluſchnoſcž je mój hrěch w twojim cžerpjenju ſahubiła, twoja luboſcž je moju helu w twojim wumrjecžu roſlamala. D duž, mój Knježe a mój Božo, wučžer pſcheš ſwojeho ſwjateho Duchu wſchitke ſtyſkne myſle ſ mojeje duſche a daj mi w twojim mjenje e wſchej khrobloſcžu prajicž: Sběhú ſo wote mje, ſatanje; Khrystuſ je mój, jeho krej je moja, jeho prawdoſcž je moja; ja wěm, tež mi placzi jeho ſłowo „ſa waſ date, ſa waſ pſchelata“. Pſchi tym daj mi woſtač, o Jeſu! Hamjen.

142.

Wježele džaſowanie po wužiwanju ſwjateho wotkaſanja.

Tebi, Knježe Jeſom Khrystcže, ſo džaſuju ſa tu nje-wurjeknjenu hnadu, kotruž ſy mi w twojim Božim wot-kaſanju wopoſaſał. Ty ſy mi twoje cžělo jěſcž a twoju krej picž dał. D luboſcž pſche wſchu měru! Ja wobſedžu nětko wſchitke kubla ſbóžnoſcže, kotrež ſy mi ſaſlužil. Ty ſy nětko mój a ja ſym twój. Ja ſym ſ tobu ſjednocženy,

kaž hałosa i winowym pjeńtom. We tebi mam prawdosć a šylnosć. Mój křiczeński šlub je wobnowjeny; ty šy mje wušwjecził k šbóžnej wěčnosći. Ja nětko njewumru, ale budu žiwu. Teho dla „křwal teho Knješa, moja dušcha, a šhtož we mni je, jeho šwjate mjeno. Křwal teho Knješa, moja dušcha, a njesapomni jeho dobrotow, kotryž tebi wschitke twoje hrěchi wodawa a šahoji wschitke twoje khorosće, kotryž twoje žiwjenje wot škaženja wumože, kotryž tebje křonuje i hnadu a se šmilnosću.“ Ach Knježe, njedaj mi twojich dobrotow nihdy šapomnicž. Bydl a džělaj nětko we mni pšes twoju hnadu, šo bych wotemrjel štemu a rostł w dobrym. Daj mi nětko w bóžskej mozy twojeho šwětla a žiwjenja křodžicž a w mozy twojeje šylnosće wschitkich mojich duchownych njepšecželow pšewinyčž. Wobarnuj mje jačo twojeho wumoženeho, na kotrehož šy twoju krej wažil, šo njemohł mje nihto i twojeje ruki wutorhnyčž. Daj, šo by moja wěra prawje džělawa byla w lubosći, a daj mi hnadu, šo bych tebi šwěrnny byl hač do mojeho škóncženja, šo bych křonu žiwjenja dostał. Knježe Jesu, wušlyšch moju proštwu, dha chzu twoje křašne mjeno křwalicž a čžescžicž do wscheje wěčnosće. Šamjeń.

Dr. J. Ph. Fresenius. Pšeložil J. Kilian.

143.

Wječorna modlitwa na tu njedželu, hdnyž šy šwjate wotkasanje dostał.

Šwjatny, trojenicžki Božo, pšes twoju hnadu šym pač šašo jara wažny džěń mojeho žiwjenja dokonjał. Ty šy mi na tym šamym tač wjele dobrotow w čžělnym wopasał, šo je wschitke wupomjenowacž njemóžu. Ale te duchowne dobroty, kotrež šym wot tebje dostał, šu pšeměrnje wjele wjetšche a wažnišche. Ty šy mje rošwucził, trošchtował a pošylnil pšes twoje šwjate šłowo a šy

mje našycził a napojil ť cžěłom a ť krowju Ješom Khrysta, mojego šbóžnika. Ja šym nětko twój dom a twoje wobydlenje. Wšhitke kubła twojeje hnady šu mi darjene, a wšhitke twoje šlubjenja, kotrež šy mi na wšchě wěcžnosće dał, šu we mni šasylowane. A hač runje tež dženska nješym bješ hrěchow woštal, ale šym we wjele wězach šo pschehladał a twój šakoń pschestupil, dha tola wěm, šo šo ty na mni šmilisch a mi wšhitke moje hrěchi wodasch dla došonjaneho wujednařskeho wopora Ješom Khrysta; kaž dha teho dla tež ť wutrobu wo wodacže mojich pscheńdženjow a hrěchow pokornje prošu. Kał dyrbyju šo nětko tebi dodžakowacž, mój Božo, ja wšhitku hnadu a šmilnosć, kotruž šy dženska nade mnu wopokasał? Wšmi šebi moju žyłu wutrobu, wšmi šebi mojego ducha se wšhitkimi jeho mozami a moje cžěło ť woczomaj, wuschomaj a wšhitkimi stawami, a trjebaj mje k twojej šhwalbje a cžescži, kaž šo tebi špodoba. Roššwěcž mój rošom ť twojim šwětkom, špokoj moje šwědomnje ť twojim měrom, wušwjecž moju wolu ť twojej mozu a daj, šo bych twoje wěcžne wobydlenje byl. Wofšchew tež moje naturške mozy tutu nóz psches cžiche španje. Šwarnuj mje a mojich pschede wšhitkim nješbožom. Šwarnuj mje psched hrěšchnymi a naštróžaznymi šonami, a njech jutšje rano po twojej hnadneji woli šašo k twojej cžescži štanu. Anježe, budž mi hnadny a wuššlysch mje twojeje wěcžneje lubosće dla. Šamjeń.

Wótcže našch atd.

Tón Anješ požohnuj mje a šwarnuj mje.

Tón Anješ roššwěcž šwoje woblicžo nade mnu a budž mi hnadny.

Tón Anješ pošběhń šwoje woblicžo na mnje a daj mi šwój měr. Šamjeń.

Dr. J. Ph. Fresenius.

**Wšchědna rańšcha modlitwa w tydženju po
wužiwanju Božeho wotkasanja.**

Wótcze šwětla, pola kotrehož njeje žane wotměnenje ani wobrocenje šwětloscže a cžemnosće, hlaj, w tutej rańškej hodžinje psched twoje šwjate woblicžo stupiwšchi, šo tebi i wutrobu džakuju, šo šy mi jašo cžemnu nóz dofonjecž a nowy džen docžakacž dał. Twojej wótzowskej miłosći mam šo džakowacž, šo njeje šo žane njesbože ke mni pschibližowacž šmělo. Twoja móž, kiž psche wscho dže, je mje wošchewila, šo šym i noweje swólniwošcžu wožiwjeny. Ach daj, šo tež nóz mojich hrěchow šandže a wěcžnje šabyta budže, Jesom Khrysta dla. Ša to paš pschispoč šwětlo twojeje hnady we mojej wutrobje, šo bych na tutym dnju a žyly cžaš mojeho žiwjenja jašo džěcžo šwětla fhodžik. W tutym fhodženju cžin mje cžim kedžbliwisheho, dofelž šy mje w Božim wotkasanju i noweje možu k temu wobhnadžik. Daj mi tutu bójšku móž šwěrnje wobarnowacž, šo bych napjelnjeny byl i płodami prawdošcže, a moje žyłe šadžerženje žiwje wobšwědcžilo, šo je moja wutroba twój templ, twoje wobydjenje a město twojeho šwjateho džěla, hdžež šutki twojeje hnady k pschezo wjetšchemu dofonjenju wuwjedžesch. Daj mi tež dženska psched twojimaj woczomaj fhodžicž a šwarnuj mje pschede wschittkimi hrěchami, kotrež mohle mje i twojeje hnady wustorcžicž. Pošylni mje, šo mohł cžerta a šwět a tež tón hrěch, kiž we mni bydli a šo mje džerži, pschewinyčž a w možu twojeje šylnosće wobštajnje dobywacž. Požohnuj džělo mojeho powołanja k twojej cžescži, jašo tež k mojemu a mojeho bližšcheho derjehicžu. Wupšchestrěj twoju ruku a wótzowsku šmilnosć na mojich, na twoju žyrkej we wschittkich stawach, na žyłe cžlowjestwo, wošebje paš na

tych, ja kotrychž bym winojty, so najprjódzy modlicž. Wu-
 šlyšch tež modlitwu wšchitkich twojich džěczi, kotruž same
 ja so, ja mnje a ja druhich cžinja. Knježe Jesu, budž
 našch wšchitkich sarěcžnik. O šwjaty Ducho, sastupuj naš
 i njewurjeknjnym šdychowanjom, a njech je tež tuta moja
 šlaba modlitwa spodobny wopor pšched stolom hnady, dla
 dokonjaneho wujednařskeho wopora Jesom Khrysta. Hamjen.

Dr. J. Ph. Fresenius.

Wšchědna wječorna modlitwa w tydženju po wužiwanju Božeho wotkasanja.

Bohu budž džak, sašo je pať krocžel k wěcžnosći
 dokonjana. Lódž mojeho zusoŋnistwa je sašo wo džen bliže
 pšchischla k cžichim brjoham šbóžneje wěcžnosće. S wótzow-
 skej šwěrnosću a kědžbnosću by ty, mój Božo, ju dženša
 wodžik a by ju i jejnym prawidłom tam a šem wobrocžik,
 hdžež ty chžyšche (Zak. 4, 4), kaž Noachowy kashcž na
 wodach lijenžy. Šdy budžišche twoje wofo nade mnu nje-
 wachowało, twoje šwětlo mje njewjedło, twoja ruka mje
 njepošhlnjala a twoja dobrota mje njesastarała, dha budžich
 mješ tať wjele strašchnymi škalobami šleho a žałošneho šwěta
 so rošlamacž a so šanuricž dyrbjak. Šhwalba a cžescž
 a modlenje a džak budž tebi wot wěcžnosće do wěcžnosće
 ja kóždu dobrotu, kotruž by mi kšudemu štworjenju tať
 wótzowšy wopokasať. Ach, so mohł so jeno tebi prawje
 džakowacž. Ach, so mohł tola jeno šwoje žyłe žiwjenje
 šnutškwonje a šwonkwonje žyłe k twojej cžescži woprowacž,
 a so bych žaneho jenicžkeho šmólka a bracha wjazy njeměť!
 Ale, mój Božo, ty mašch jara šlabe a hubjene džěcžo na mni.
 Ach, na dženšnišchim dnju je so do mojich myšlow, šłowow

a skutkow k njewupomjenowanju wjele słabosćow a hrěsch-
nych smótkow sobu nuts saměšchało. Ach wodaj mi te šame
i hnady Khrystuša dla, a njech teho dla tola njebudže
šlub twojeje hnady wotstronjeny, kotryž by w Božim wot-
kašanju so mnu wobnowił! Wuhašch tež tutón wjeczor
wšchitke moje hrěchi i drohej wujednaćskeje krowju mojeho
wumožnika, so bych we nim wěrnny wotpoczińš sa moju
dušchu namakał, prjedy hačž šo moje czěło k měru poda.
Wobkřódkuj mje tež w tutej nozy i twojej dobrotu, ša-
khowaj mje pod twojim šchitom a wotšchew mje i twojej
mozu, so bych jutšje k twojej czěsczi šašo wotuczil. Pomhaj,
so ženje do spanja hrěchow njesapadnu, ale daj mi psches
khlěb žiwjenja, kotryž bym w Božim wotkašanju dostał,
w duchownym žiwjenju roscž a w tutej mozy mój křód
šlóschnje dale hieč na tym wuškim pucžu, kiž k wěcz-
nemu žiwjenju wjedže. A hdyž šo mi napošledk czěmna
šmjertna nóz pschibliži, dha wostań ty moje wěczne šwětło
a daj mi wužnyčž w twojej hnadže, so bych na wješelym
ranju šudneho dnja šašo wotuczil k twojej krašnosćzi.
Tule hnadu daj mi a wšchitkim twojim džěczom. Kotsiž
šu pał hiščeže daloko wot tebje, tych pschihotuj k temu,
Jesom Khrysta dla. Hamjeń.

Dr. J. Ph. Freseniujš.

Schtwórte wotdželenje. Modlitwy domjazeho a mandžel- skeho žiwjenja.

146.

Modlitwa šlubjeneju předy wěrowanja.

D šwjaty Božo, kiž šy mandželstwo wustajil a prajil: dobre njeje, so čłowjek šam je, ale so by pomoznizu měł, kotraž by pschi nim byla; hlaj, po tajkim twojim šwjatym wustajenju pschihadžamoj psched twoje woblicžo a šo cži džakujemoj, so šy naju k mandželstwu cžešnje powolał, i tej pokornej próstwu, ty chzyl naju we nim wot spocžatka hač do kónza po twojej hnadže žohnowacž a šwarnowacž. D Šnježe Božo, njebieski Wótcže, nakhil šwoje njebiesa a štuř dele a žohnuj naju po cžele a po dušchi. D Šnježe Šesom Šhryšcže, naju njebieski nawoženja, pschiúdz na naju kwaš se šwojej hnadu, kaž šy šo na Šananejskim kwašu šjewil. D Šnježe Božo, šwjaty Ducho, šahor namaj wutrobu i wohnjom pózcžiweje, horzeje mandželskeje lubošcže a scžiń šebi we namaj wobydlenje. D šwěrný Božo, jenicžki w bycžu a trojenicžki w parschonach, šwarnuj a požohnuj naju wonkhód a nutškhód; pschetož šchtož ty, Šnježe, požohnujesch, to je a wostanje požohnowane wěcžnje. Šamjeń.

Dr. Jurij Žaman (1580—1636).

147.

Psihi šapocžatku mandželstwa.

Naju spocžatk budž w mjenje teho Šnješa, kiž je njebiesa a šemju štworil. Šnježe, ty šmilny Božo, kiž šy

naju po twojej miłosći do křesćijanskeho mandželstwa powołał a w swojim drohim słowje* naju wučišch, kaž jo mamoj po twojej swjatej a hnadnej woli wjesć: mój cže prošymoj, spožč namaj swojeho swjateho Ducha, so tajku twoju swjatu wolu derje spósnajemoj, ju wschědne pschěd woczomaj a we wutrobje mamoj a naju žiwjenje po njej słožimoj a wjedžemoj, so by tež w naju mandželstwje twoje mjeno šo swjecziło a twoje kralestwo šo pschisporjało k twojej cžesczi, k bližscheho natwarjenju a k naju sbóžnosći, pschěs Jesom Křysta, twojeho lubeho Ssyna, naju Anjesa! Hamjeń.

148.

Modlitwa křesćijanskeho mlodeho hospodarja.

Anježe Božo, njebieski Wótcže, kiž šy namaj swoju hnadnu wolu wo naju domjazym** a mandželskim žiwjenju sjewił, ty chzyl namaj tež swojeho Ducha dacž, so bychmoj ju kóždy cžaš dopjelniłoj. Spožč namaj pschěde wschěm wěrnju lubosć a woblecž naju jako swojeju wustwoleneju, swjateju a lubejju, wutrobnu šmilnosć, dobrocžiwosć, ponižnosć, cžichomnosć a sežerpliwosć, so jedyn drugeho snješemoj a šebi mješ šobu wodamoj, runje kaž je namaj Křystuš wodał. Daj swojemu měrej, o Božo, w naju domje a wutrobje šnježicž a džerž naju šjednocženeju s tej wěrnej lubosću, kotraž je swjast dokonjenja. Daj namaj bohacže swoje słowo a sežiń naju wutrobu swólniwu, jo horje bradž. Žalbuj mje ša šwěrneho měšchnika tuteho doma a daj mi swojeho Ducha a móž, so šwój dom derje šastaram, s modlitwu a s Božim słowom we nim šutkujo

* Ephes. 5, 22—33.

** Kol. 3, 12—4, 2.

we twojim wyšozy šwjatym mjenje. Spožecz mojej lubej mandželstej šwoju hnadu, so by jako moja šwěrna pomocniza wočoło mje była a we wschej šwěrnosczi šwoje hospošystwo wjedła k twojeho mjena cześczi. Chzesch-li naju i dźěcžatkami požohnowacž, dha namaj móž a mudrosčž. spožecz, je woczahnyecz w bojosčzi a napominanju k tebi. — (Daj namaj kóždy cžaš šwěrnui czeledž, so móhli mješ šobu tebi prawje šlužicž a twoje mjeno šwjeczicž.) — Scžin tutón dom twoje wobydlenje. Budž a wostań stajnje pschi naš. Njech šo twój měr a twoje žohnowanje nad namaj a nade wschěmi namaj šlušchazymi pschekrašni. Žohnui naju šemške powołanje a daj namaj tež naju njebieskeho powołanja šwěru hladacž. Daj namaj wschědny khlěb kóždy cžaš a našycž tež naju dušchu i prawym khlěbom žiwjenja. Daj šo naju hospodařtwu k twojej cześczi radžicž a nje wotcžehń wot naju šwoju miłosčiwu ruku, hdyž šhrěšchimoj, ale pomhaj namaj šašo horje po šwojim šmilanju. Chzesch-li naju i kšičom domachpytacž, dha budž tež namaj i trošhtarjom we wschej nušy a spytowanju. Daj namaj šwojeho šwjateho Duchu, so šo pschi wschěch powucženjach, kotrež sechzesch namaj pschipošlacž, pod twoju móžnu ruku ponižujemoj a powyšchuj naju šašo w šwojim cžašu. Do twojeje ruki šo porucžujemoj. Naju cžaš steji w twojimaj rukomaj. Wodž naju, kaž chzesch, jenož so wot tykńjeneho njebieskeho kónza njesmolimoj. A hdyž chzesch naju i cžašnej šmjercžu džělicž, dha daj namaj tola šjednocženymaj bycž a wostacž w tebi, naju žiwym Bosh. Hdyž je šo naju škónčenje pschibližiko, so chzesch naju wotwołacž i naju šemškeho wobydlenja, dha daj namaj šańcž do njebieskich wobydlenjow, hdžež je měr a wješełoscze doscž a luta rjanoscž po twojej prawizy wěcžnje. Šamjen.

149.

**Modlitwa mandželskeju, hduž jimaj Bóh
džěčatko lubi.**

Ach luby, lubošny a šwěrnny Božo, njebieski Wótcze, šwěrnny a wěrnny šy wschitkim, kiž šo k tebi wołaju, mój twoje bójške žohnowanje čujemoj a štejimoj w nadžiji, šo naju se žiwym płodom žiwota w prawym čašu šwješelišch. Sa tutón špocžatk prajimoj tebi kšwalbu a džak a prošymoj čže wutrobnje, šo chžyl šebi temu płodej w macžernym žiwocže dacž porucženemu bycz, jón pschede wschěm šlym šwarnowacz, wobrocž a wobarnowacz, šo šo jemu nicžo šleho nještanje, a šo tutón plód naju žiwota čžily, čžerstwy a štrowy na šwět narodži a tež k šwjatej kščeženizy pschińdže, psches Khrystuša, twojeho lubeho Šyna, naju Knjesa a šbóžnika. Šamjeń.

Dr. Kaschper Melisander.

150.

**Modlitwa muža ša jeho šamodruhu žonu
a plód jejneho žiwota.**

Mój Knježe a mój Božo, dokełž šy moju lubu žonu š plodom žiwota požohnował, dha čže prošču, ty chžyl ju hnadnje šwarnowacz w tutym štrašnym čašu. Wotdžerž wot njeje wscho nješbože a wschě štrožele a wodž ju miłosčiwje na wschěch jejnych pucžach. Ty chžyl tež naju w macžernym žiwocže wobšamknjene džěczo hnadnje šdžeržecž, w bološtnym porodže šo jemu škashcz njedacz, ale špožczicz, šo štrowe a čžerstwe na šwět pschińdže, š wody a ducha šo nowe narodži a k twojemu pošnacžu šo woczehnje. Njedyrbjało paš po twojej hnadnej woli šwětlo tuteho šwěta wohladacz, dha šo twoja wola štań. Daj šebi jenož mojej lubej žonje porucženej bycz a šdžerž jej tež pod porodnymi bološčemi wěrnny wěru a štroschtnu wutrobu psches twuju hnadu a wěcznu šmilnoscz. Šamjeń.

Modlitwa hamodruheje žony.

O swjaty Wótcze a stworiczelo wschittich człowjekow, hlaj, psched twoje najswjeczišche wobliczo pschikhadžam a cze ponižnje wo hnadu proschu. Ty by mi, o wulki Božo, po twojej dobrocziwošczi plód žiwota spožczil; ale shtó bym, so dyrbjala jón k swětu pschinjescz? Kaš wjele maczerjow je džeczi podjalo, ale niz porodžilo! Kaš wjele je šo jich na žiwu plód wješelilo, ale njeje jeho dostało! Tcho dla, ach Knježe! Knježe! psched tobu steji wscho moje žadanje, a moje sdychowanje njeje tebi potajne. Knježe, Knježe, shtož by i hnady dał, to chyzł tež po swojej šmilnošczi sdžeržecz. Twojemu wótnemu miłoscziwemu saktanju šo se wschěm poruczuju. Knježe, měj mje kędžbu wodnjo a w nozy, šo šo mi niczo sšeho nještanje. Pschewodžej mje, hdyž wukhadžuju, swarnuj mje, hdyž bym wonkach a wodž mje strowu a bješ sškody sašo domoj. Nječ je moja dušcha czicha a radoščitwa; nječ i tobu kóždy czaš wobkhadža, w tebi šo sraduje a na tebi šo woschewjuje. Nječ je moja wutroba wobhdjenje Jesušowe a templ swjateho Ducha, šo by Jesuš we mni žiwil, we mni kšodžil, mje wodžil a šwjeczil. Wotwobrocž wote mnje wschitke wobóžnošcze, hněw a strožele; hróšbnym człowjekam njedaj mi na woczy pschińcz, a je-li šo by šo to tola stało, dha swarnuj tola mój plód. Nječ twoje wobkędžbowanje mój wodych, moje žiwjenje, moje kroczele a stopy wobarnuje. Tón Knješ swarnuj mój wonkhód a mój nutškód wot nětk hacž do wěcznošcze. W mjenje trojenicžkeho Boha šo lěham a stawam. W mjenje trojenicžkeho Boha sapoczynam šwoje džěla. O ty trojenicžki Božo, wobarnuj, swarnuj a schkituj mje se swojej mozu, nosch mje na rukomaj, swarnuj mje na mojich puczach, šo

Domjazny woltač.

šo mi nicžo sľeho njeſtanje, dha čhu cži šo ſa to džafo-
wacž a cže ſhwalicž cžaš mojeho žiwjenja.

Tebi, o trojenicžki Božo, pať tež tón plód poručuju,
kotruž pod wutrobu noſchu. Anježe, ſa njón proſchu, tebi
jón na wutrobu kľadu, ach wuſľyſch moje ſdychowanje
šwojeje dobroty dla, haj Jeſuša dla. Ach daj mojemu
džěſcžu šwojeho šwjateho Ducha. Njech šo tež w potajnym
ſ twojej njebjeſtej mozu, kaž tam Jan ſchcženik, napjelni.
Wobradž jemu pěknu duſchu a pobožnu wutrobu, ſo by
šo cže cžaš žiwjenja bojało a lubowało. Spožcž jemu
pať tež ſtrowe a cžile ſtawy, ſtrowe cžěło, dobre cžělně
a duchowne dary. Šdy šy jo pať w potajnym ſ tajkimi
krašnymi cžělnymi a duchownymi darami wobhnadžik, dha
daj šo jemu po cžělnym narodže tež bórſy pſcheš šwjatu
ſchcženizy ſ nowa narodžicž. Ty šy, o Jeſu, prajił:
„Dajcže džěcžatkam ke mni pſchińcž, pſchetož tajkich je
kraleſtvo Bože!“ Ty šy džěcžatka na šwojej ruzy brał
a požohnował. Wſmi moje džěcžatko tež w šwojim cžašu
do šwojeju šwjateju rukow a jo tež požohnuj! Wobdať
jo ſe ſawdawkom džěcžatſtwa, mjenujzy ſe šwojim šwjatym
Duchom. Šwjecž a wobnowjuj jo k wěcžnemu žiwjenju,
ſcžiń jo džěcžo njebješow a wěcžneho žiwjenja, ſo bychmoj
ja ſ nim a wono ſo muu junu wěcžneje ſbóžnoſcže džělomnej
byłej. Šamjeń.

152.

Modlitwa žony, hdny jejna hodžina pſchińdže.

Šnadny a ſylny Božo, ta hodžina tu je, kotruž šy
k mojemu porodženju poſtajił. Teho dla šo k tebi wobro-
cžam a wołam: Wótcže, pomhaj mi ſ tuteje hodžiny.
W twojim mjenje tón ſkutk ſapocžinam, w twojim mjenje
čhu jón tež dofonjecž. Anježe, mój ſtworicželo, ſtej

pšchi mni a pošylń mje. Jesu, ty Ssyno Boži, kiž by
 ƚo cźlowjeŝ narodził, wostań pšchi mni a pošylń mje; ach
 wobjimaj mje se ƚwojimaj rukomaj a dźerž mje. O
 dostojny, ƚwjaty Ducho, daj mi sečerpliwosć a wješełosć
 k temu skutkej, ƚmil ƚo nade mnu a swješel mje! O
 ƚwjata Trojiza, Wótcze, Ssyno a ƚwjaty Ducho, ƚhwataj
 mi pomhacź. Stawaj, Knježe, a pomhaj mi, hewoŝ sa-
 hinu. O Khrystcze, ty jehnjo Bože, kiž ƚwěta hrěchi
 nješešch, ƚmil ƚo nade mnu! Khrystcze, ty jehnjo Bože,
 kiž ƚwěta hrěchi nješešch, ƚmil ƚo nade mnu! Khrystcze,
 ty jehnjo Bože, kiž ƚwěta hrěchi nješešch, spožcź mi
 měr! Hamjeń.

153.

**Dobroproschenje kšesćizjanskeje baby sa
 porodźazu žonu.**

Wšchehomóžny, wěcžny Božo, ƚmilny, luby Wótcze,
 ty stworiczeło wšchěch wězow, kiž by žónskemu rodej tón
 czežki kšchiž nakładł, so dyrbja s bolosćemi dźěczi porodźicź,
 tebe prošymy, ty chyzł tutej žonje w jejnych wulkich nusach
 móž a ƚylnosć dacź a jej k wješełemu porodej dopomhacź.
 O njedaj ani jej ani plodej jejneho žiwota pod wulkej
 czežkotu ƚo skashcź, ale wotwjež ju miłosćiwje a s wješelom
 twojeho mjena czeše dla, pšhes Jesom Khrysta, twojeho
 Ssyna, našeho Knjesa a sbožnika. — O Jesom Khrystcze,
 ty jeniczi narodženy Ssyno Boži, kiž by tež małe
 dźěcžatko w macžerńym žiwocze pobyl a wutrobne spodobanje
 na dźěcžatkach mašch, kiž ƚo tebi pšchinješu, je tež rad
 k wěcžnemu žiwjenju horjewosmjesch, pšchetož ty ƚam
 džeše: „Dajcze dźěcžatkam ke mui pšchińcź a njewobarajcze
 jim; pšchetož tajkich je kralestwo Bože“, s našej modlitwu
 tebi tež tuto dźěcžatko nješem; ty chyzł jo s hnadu

přichjeć a jo wobdžělicž s twojim řwjatym narodženjom a wumoženjom, kotrež řy na řchizju se řwojej hórkej řmjercžu dobył. — O řwjaty Ducho, našch jenicžki a najwřřřchi trořchže, ty řylny pomozniko, budž nam pomozny w tutym řtrachu; řpožč wutrobitořč, řylnořč a móž, woběmaj, macžeri a džěřču, řo jimaj s wjeřelom s porodneje nuřy wupomřařch. — O řwjata Trojiza, řwjeřel nař s wjeřelym wohladanjom, řhotuj ty řřědku a pucže, řo by wřřcho řbožomnje řchło. řenož ty řam móžeřch pomřacz, řewak niřtó. Duž nětko tež dopořaž řwoju móž; dha chzemy twoju móž řhwalicž a pořběhowacz a twoje mjeno čžeřčicž, řo řy tař wulki a džiwny čžiniřch, a řo řy řam Bóh, wřřřoko řhwaleny do wěčnořče. řamjeň.

154.

Džakowanje řřchěřčijanskeje baby řa řbožowny porod.

Tebi, luby njebjěřki Wótcže, řo džakujemy, řo řy nař nětko žohnował se žiwym płodom žiwota. O luby Řnježe řesom Řhryřchže, daj tej řłabej, wuřpróžnjenej macžeri řebi porucženej byčž a řpožč jej móž, řtrowořč, žohnowanje a žiwjenje! Tuto nětko narodžene džěčžatko pař njech je kóždy čžař twoje džěčžatko, řaž řy prajił: „Dajče džěčžatkam ře mni přřinčž a njewobarajče jim; přřchetož tajřich je řraleřtvo Bóže!“ A dořelž řy jo, o wřřchomóžny Bóžo, s macžerneho žiwota wučžahnył a ř naturřkemu řwětku a žiwjenju přřchinjeřł, dha dale řwoju hnadu řpožč, řo budže tež řbóžneho noweho naroda w řwjatej řřchčženizy džěłomne, a twoje džěčžo a řerba wěčžneho žiwjenja řčžinjene přřchěř Řhryřtuřa řesuřa a přřchěř řbóžne wuleče řwjateho Ducha a derje wocžehnjene w twojim řřchěřčijanstwoje ř řbóžnej wěčžnořči! řamjeň.

**Džakowanie křesćizianskeho mandželskeho sa
hnadne wotwjasanje jeho mandželskeje.**

O mój šwěrnny Wótcze w njebjěšach, tebi šo džakuju, šo šy moju wutrobnje lubu hospošu tón znyly čzaš pschede wšchěm šlym a njesbožom šwarnował a jej tež nětko w čžežkich porodnych hodžinach po twojej šmilnošći pomhał. Tebje, o šwěrnny Božo, nětko prošču, daj šebi dale macžeri a džěšču w hnadže poručěnymaj byčž, spožčž džěčzatkej šwjatu křčćenizy a dopomhaj macžeri k prawej, połnej a wobštajnej strowošći a šdžerž ju we njej po twojej Božej woli, šo mohłaj hromadže naju lube džěčzi k twojej čžesczi woczahnyčž a junu s nimi do wěčžneho žiwjenja šańčž. Šamjeń.

Džakowanie macžerne sa šbožowny porod.

„Tebi budu ja woprować wopory teje křwalby a w šnješownym mjenje šo modlicž. Ša čžu šwoje šluby šaplacžicž temu šnješej nětko pschede wšchěm jeho ludom.“ Šs. 116, 17. 18.

Tebi šym šlubila, šnježe, mój Božo, šo čžu šo čži džakowacž. Duž čži nětko šdobnje wopory mojeju hubow wopruju a křwalu twoju miłošć a šmilnošć, šo šy mje s wulkeje nušy a štyšknošče wutorhnył a mje wot mojeje žónskeje wobčežnošče wotwjasał, mi tež wješeke wohladanje płoda mojeho žiwota spožčzil a taš prawje po proštwje pomhał. Nětko, lubšchi Wótcze, na tu štyšknošć wjazy nješpominam teho wješela dla, šo je šo moje džěčzatko štrowe a čžile na šwět narodžilo; ale twojeje šmilnošče njemóžu šabyčž, šotruž šy na mni čžinił, ale čžu tebje ša to křwalicž a čžescžicž pschezo a wěčžnje. šnježe šesom šhryšče, tebi budž křwalba a čžescž data, šo šy tež tu mój wumožniš

a mój wumožer był, so by moje žiwjenje se šmjercze wu-
torhnył a moje lube džěcžatko sbožownje sdžeržal. Spožč
nětko tež, so mohła šwoje šchěscž njedžel pokojna džeržecž
a po nich se strowym cžělom a bohabojašnej dušchu twój
templ šašo wopytacž. Sdžerž moje džěcžatko dale pschi
žiwjenju a strowoscži, dha chzu jo w twojej bojosčzi tebi
čžescži wocžahnyčž a š nim twoju šhwalbu pschihotowacž
tu we cžasju a tam we wěcžnosčzi. Božo, šwjaty Ducho,
budž šhwaleny a posbėhowany, so by mi se šwojej bójškej
možu a se šwojim šlódkim troschtom w mojim hubjenstwie
špomohł a se wscheje nusy wupomhał. Ach spožč šwoju
hnadu, so by šo moje džěcžo š wody a Duchu nětko š nowa
narodžilo, š cžrjody njewěrjazych šo wotdžěliło, do kralestwa
twojeje hnady šo pschijało a č wěcžnej šbóžnosčzi šo pschi-
nješło. Budž mi dale špomožny, so jo č twojej Božej
cžescži, we wěrnej bohabojosčzi a č wschěm šchescžijanskim
pocžinkam wocžahnu; dha chzemoj wobi tebje ša tajku hnadu
šhwalicž pschezo a wěcžnje. Šamjen.

157.

**Staršiška modlitwa, hdnyž šo džěcžo č šwjatej
šchěženizy nješe.**

D š hnadu wobdarjazy Knježe Ješom Khryšcže, ty
šam wobšwědcži, so mašch na džěcžatkach wutrobne špo-
dobanje, a pschifaša, so dyrbja šo č tebi pschinješč, dokelž
jich je njebieske kralestwo. Na tajke twoje šłowo a bójšku
pschifašń dawamoj nětko tež naju džěcžatko w šwjatej šchěže-
nizy psched tebje donješč a cže prošymoj, ty chzynł jo pschěš
wodu a šwjateho Duchu č džěcžatstwu njebieskeho kralestwa
a do hnadneho šluba noweho naroda šjatnje pschijecž a
š Wótžom a šwjatym Duchom jeho hnadny Bóh, wumóžnič
a troschtač jow cžasnje a tam wěcžnje byčž a wostacž, a

jo se swjatym Duchom kóždy czaß wodzicž, so by so
kšesćizijanszy a sbóžnje woczahnyło, w tebi rostło a pschi-
bjerało, a so by pschecziwo hrěchej, cžertej a jeho zylému
kralestwu wojowało a dobywało, tebje s Wótzom a swjatym
Duchom wěcžnje khwalicž a cžesćizicž. Hamjeń.

Staršiška modlitwa po kšecženju.

Wšchomóžny, šmilny Božo a Wótče, tebi khwalbu
a džak prajimoi, so šwoju zyrkej hnadnje šdžeržišch a pschi-
šporješch, a so šy tež tutemu džěcžatkej spožcžil, so bu se
šwjatej kšecženizu do twojeho lubeho Šsyna, našeho
Anješa a jenicžkeho sbóžnika, Jesuša Khrystuša a do jeho
zyrkwe jako štatw šaschcžěpjene a twoje džěcžo a herba
twojich njebjeskich kublom šcžinjene. Tebje wutrobnje
prošymoi, ty chzyl tuto džěcžo, kiž je nětko twoje džěcžo
šcžinjene, w dostatej kšecženškej hnadže miłoscžiwje wobar-
nowacž, so by so po wšchěm twojim dobrym špodobanju,
k khwalbje a cžesćiziji twojeho šwjateho mjena, najšwěrnjšcho
a najsbóžnišcho woczahnyło, w špytowanjach tuteho šwěta
tebi pošluschnje wostało a škóncžnje šlubjene herbštwu
w njebjesach se wšchěmi swjatymi dostało psches Jesuša
Khrystuša. Hamjeń.

Modlitwa nanowa, hdnyž je macž pschi žiwjenju šdžeržana, džěcžo paš so morwe narodžilo.

Mój Anježe a mój Božo, došelž je so taš twojej
mudrosćiziji špodobało, so šy moje lube džěcžo na cžěžkim
porodže s jeho žiwjenja wotwołaš a k šebi do šwojeho
kralestwa wšaš, duž dyrbjju temu šebi tež taš špodobacž dacž,
a njedwěluju na tym, so šy jo na moje a mojeje lubeje

žonine wutrobne prošćenje, twojeho lubeho Ssyna Jesuša
 Khrystuša dla, k wšchej huadže horjewša, jo budže tač
 bješ khablanja džěčatko a šobuherba wěčnjeje šbóžnosće,
 hdžež je wščač tež najlěpje šastarane a šthowane pšchede
 wšchěm nješbožom, štarosću, štyškom a bojosću, cžehož
 budžišče wjele na tutym šlym šwěcže pšhecžerpicž mělo.
 Pšchi tym pač šo tebi je wšcheje mojeje wutrobny džakuju,
 jo šy w cžěžkej porodnej nušy tola moju wutrobnje lubu
 mandželštu pšchi žiwjenju šdžeržal, haj ju je šrjedža šmjert-
 neho štracha wutorhnył, a ju mi (a mojim njewocžehnjnym
 džěčatkam) k lěpšchemu šašo kaž na nowe darił. Ach,
 šdžerž ju hišcže dale, ty lubowarjo žiwjenja, a pošyln
 ju w jejnej wulkej šłabošći, pomhaj jej tež šašo k mozam,
 kotrež je škoro žyle w šwojej wulkej nušy pšhišadžiła a
 šhubiła, šo mohła šwojemu hošpoštwu hišcže dlěje pšchi
 dobrej štrowošći prijódkštecž; dha čžu cže kšwalicž a
 cžescžicž a twoju šmilnosć pošbėhowacž tu cžajnje a tam
 wěčnje, pšches Jesuša, našcheho Knješa. Hamjeń.

M. Bonifaziuš Stölzlin (1603—1677).

160.

**Modlitwa žonina, hdnyž je šo džěčžo morwe
 narodžilo.**

Ach Božo, kač šym tola tač wutrobnje šrudžena nad
 plodom mojeho žiwota, kiž tu morwy pšched mojimaj wocžo-
 maj leži! O kač bėch tola tač wutrobnje wješela nad
 twojim žohnowanjom, jako hišcže w potajnym bėšche; ale
 kač šrudna je nětko moja dušcha, hdnyž je bješ žiwjenja na
 šwět pšhišchło! Šchtož dyrbjěšche mje šwješelicž, to mje
 šrudžuje; šchtož dyrbjěšche mje troštowacž, to mje šrudnu
 cžini; šchtož čžych š radošćiwymaj wocžomaj wohladacž,
 to je šwojej wócžzy šańdželiło, přjedy hacž jo wohladach;

ſchtož chzynch ſ mojimaj rukomaj do kolebki položicž, to
 položa druſy je ſwojimaj rukomaj do kaſchcža; ſchtož chzynch
 na mojimaj rukomaj noſycž, to dyrbju druhim k rowej
 donjeſcž dacž. Nětko, Anježe, je-li ſo je moja wina, a
 ſo ſym k temu pomhała a k temu pſchicžinu dała ſ pſche-
 njerodženjom, abo njerodnoſcžu a njekeđžblimoſcžu, ſ njepo-
 rjadnym jėdženjom a picžom, ſ huěwom a wulkim huucžom,
 ſ džělom a ſchfódnym próžowanjom, ſo je tónle plód mojego
 žiwota niž žiwj ale morwy, dha cže wutrobnje proſchu,
 o mój Božo, wodaj mi a njepſchizpiwaj mi jo k hrěchej
 a khoſtanju, ale měj ſcžerpuoſcž ſ mojej ſłaboſcžu a pſche-
 puſchcž mje po twojej wulkej ſmilnoſcži. Je-li ſo je pať
 tu druha wina, kiž je mi potajna, kaž wſchať najlěpje
 wěſch, cžehož dla ſy jo dopuſchcžil, dha mje troſchtuj
 ſ twojim ſłowom a ſpožcž mi ſcžerplimoſcž, ſo ſo prawje
 do teho podam; daj mi ſpoſnacž, ſo ſy potajny Bóh, a
 ſo nochzeſch, ſo by ſo žane tych mólcžkich ſhubiło. Wucž
 mje wopomnicž, ſo je moje džěcžo ſmjertny cžlowjeť bylo,
 jaťo jo hiſchcže pod mojej wutrobu noſchach, a ſmjercži
 podcžiſnjene, prjedy hač je hiſchcže na ſwět pſchiſchło.
 Teho dla dyrbju nětko rjeknyč: Anježe, kaž je ſo cži
 ſpodobalo, tať je ſo ſtało; twoje mjeno budž khwalene a
 cžeſcžene! Ach Anježe, mój Božo, daj temu mi ſ troſchtom
 bycž, ſo ſy ſ mojim džěcžatkom ſ teho ſleho žiwjenja
 khwatať, prjedy hač je do njeho ſaſtupiło; ſo ſy jo wot
 wſcheje žaloſcže a hubjenoſcže wuſwobodžil, prjedy hač je
 do njeje ſapadnyło, a ſo ſy jo wot hrěchow precž torhnył,
 prjedy hač je wjedžilo, ſchto je hrěch. O Anježe, ſchtož
 ty cžiniſch, to je derje cžinjene; twoja wola je najlěpſcha.
 Hamjeń.

© M. Kubacha (1655).

**Dobroproschenje sa džěcžo, kotrehož macž je
na porodze wumrjela.**

Tebi, wschěhomóžny, wěczny Božo, budž džať a křwalba data, so by to džěcžatko po twojej podobnosći stworiť, tež to same psches twojeho lubeho Ssyna Jesom Křrysta wot hrěchow wumohl, w křczenizy se swjatym Duchom wobhnadžil a sa herbu wěczneho žiwjenja pschijať. Wutrobnje tebję prosymy, ty chyzł jemu dale žebi do swojeje hnady dacž porucženemu bycz, jo na cžele a na duschi pošynicž a dobrych ludži wobradžicž, kotřiz bychu jo město jeho maczerje, kotruž je psches cžasnu smjercž shubiło, po křescžijanskim waschnju w bohabojosći a pózcžiwosći woczahnyli, so by jako pobožne džěcžo Bože se wschěmi wěrjazy mi tebi w prawej wěrje a pošlušnosći wobstajnje žlužilo a cže kóždy cžas tu a tam wěcznje cžescžilo a křwalilo. Hamjeń.

§ lěta 1536.

**Staršiska modlitwa, hdnž je džěcžo wumrjelo,
prjedy hacž je žo jemu swjata křczeniza
doštala.**

Knježe Božo, njebieski Wótcže, kiž nochzesch, so by shtó shubjeny byl, ty smilny hnadny Božo, — do twojeje ruki porucžujemoj tuteho džěcžatkowu duschu, kotruž by po swojej njewušlědženej radže se swěta wotwołať, prjedy hacž hišcže móžachmoj tuto džěcžatko psches swjatu křczenizu tebi woprowacz. O wsmi jeho duschu hnadnje horje; haj na tebję žo spusczamoj, so žo po twojej wschěhomozy a smilnosći nad nim smilišch Jesom Křrysta dla! — — Knježe Jesu, ty sbóžniko křudnych hrěschnikow, kiž by džěcžatkam kasať k tebi pschińcž a by prajil: „Tajkich je

njebjeske kralestwo!“ — hlaj, radaj budźichmoj tuto dźěcźatko w śwjatej křćenizy k tebi pschinyškej, — ale nětko je jeho wodnych po twojej Božej woli sastał, prjedy hač jo móžachmoj pschod tebje pschinyšcź, so by jo k nowemu žiwjenju śwjecźil. Najlubšchi Knježe Jesu, daj tutemu naju dźěcźatkej do twojeju rukow porucženemu bycź; ty by wschał hnadny a šmilny, ty by wschał k temu wumrjet, so by naš křudnych cźlowjetow šbóžnych cźinił; o duž njedaj tutemu dźěcźatkej sa to cźerpicz, šchtož šmój mój něhdže škomdźiłoj, ale wšmi jo horje a šcziń jo herbu twojeho kralestwa. Mój šo twojeje šmilnošcze nadźijamoj; haj, Knježe, ty našchu modlitwu njesazpiš! — — A ty, Božo, śwjaty Ducho, kiž dźěláš we wodze śwjateje křćenizy, ty wschał nješy šwjasanj* na tajke widomne šnamjo a tajki element**, kaž my křudzi cźlowjekojo; ty by wschał wschomóžny a hnadny psche wschitko našche šrosymjenje; — o so by ty tola wobnowił tuto křude, w hrěchach narodžene dźěcźatko, kotrež je nětko hižom šašo se šemškeho hubjenstwa wuschło, o so by jo wobnowił š twojej Božej mozu, kaž ty to derje šamóžješ, my pač jo njemóžemy šrosymicz ani šapschijecź! Wobdať jo š nowym žiwjenjom w Křřtuštu Jesušu, so by se wschěmi, kiž šu křćeni a wěrja, wěcžne žiwjenje herbowało a šhubjene njebyło! Haj ty to šczińiš po twojej nješćoncžnej hnadže. — Tak dha cźělo a duschu tuteho dźěcźatka porucžujemoj do twojeje šmilneje ruki, o wschomóžny, trojeniczki Božo, Wótcze, Šyno a śwjaty

* Jak. 4, 12.

** Łacžanske šlowo „elementum“ (na šerbšći: žiwjel) je naturška wěz, kiž njeje š druhich hromadušestajana. Tajki „element“ je woda. Tu šlušča tamne Awgustinowe wuprajenje: Accedit verbum ad elementum et fit sacramentum, to je: Šdnyž to (Bože) šlowo k temu elementej abo k tej naturštej wězy pschindže, dha budže šakrament š teho, to je śwjata, bójška wěz a šnamjo. Šchirunaj „Wěrnušnajerške pišma“, štrona 466.

Ducho! Wšmi jeho duschu hnadnje horje a daj jeho cžětku
jumu stancy na šudnym dnju k wěcznemu žiwjenju. Hamjeń.

163.

**Modlitwa kšehsczianskeje šchěcznjedźelnicze
do kemschikhoda,**

(hdyž je dźěcžatko žiwe).

Kak dyrbju temu Knjesej šaplacžić wšhitke dobroty,
kotrež je na mni cžinił? Haj, tón Knjes je wulku wěz
na mni cžinił; teho šo šraduju! O ty hnadny a šylny
Božo, nětko chzu šašo šwój přeni kemschikhód džeržecž, tebi
w twojim templu šo džakowacž ša twoje hnadne pomhanje
a šylne špomoženje, kotrež šy mi wopokašal. W šwojim
štyšku wołach šo k temu Knjesej, a tón Knjes mje wu-
šlyšcha a mje trošchtowašche. Tón Knjes je moja móž,
mój psalm a moje šbože. Knježe, tebi šo džakuju, šo šy
moje žiwjenje na porodže šdžeržal a mje š wohladanjom
štroweho dźěcžatka šwješelił. Měj džak, šo šy mi moje
mozy šašo dał. Měj džak, šo móžu nětko šwój wonkhód
džeržecž a tebi w twojim templu ša wšchě dostate dobroty
šo džakowacž. Ach Knježe, ty chzyl khudy khwalbny wopor
mojeju hubow pšhijecž. Ša šo wješelu šlubjenja, mi
dateho, šo dyrbju do templa hicž, a mojej nosy štejecž
dyrbitej we wrotach duchowneho Jerusalema. Ach, mój
Božo, požohnuj mi tón wonkhód; špožcž mi š kóždžicžkim
dnjom wjazy mozow; daj mojemu džěscžu wotroscž k twojej
cžěcži. Tebi na tutym dnju nješu por tujawkow: moju
džakownu wutrobu a mój khwalazy rt; ach nješazpiwaj
tónle wopor. Ša cži nješu došonjany wopor šjednanja:
Šesušowu krej a šmjercž, we wěrnej wěrje, š tej mje wu-
cžiscž a mje smyj. Ša cži tež hišcže juntrócž moje dźěcžo
ša wopor dawam, kaž šym hižom pšchi šwjatej kšchćenizy

cžiniła. Ach budź ty dale jeho wótz, jeho wothladać, jeho pšchikrywać, jeho sđzeržeć a huadny Bóh. Njech stej pať tež twojej huadneje kšhidle dale wupšchestrjeneje nade mnu a nad mojim dźěšćom; daj namaj pšched tobu žiwicź a twoje mjeno kšwalicź. Spožcź, so bych tuteje dobroty kóždy czaß dopomnita byla a wostała, so bych we wěrje, w pobožnošći a bohobojošći sa wostała a w tym tež moje dźěczi woczahnyła. Daj mi a mojim dźěcjom twojeho šwjateho Ducho, kiž by naš roššwěcził, wobkruježil a wódžil po prawym puczu, hacž ja a moje dźěczi do twojeje krašnosće sańdžemy, do tego noweho Jerusalema, hdžež ty šam šy šlónzo a šwětlo. Šamjeń.

164.

**Modlitwa kšchesczianskeje šchěcžnjedželnicze
na dnju jejneho kemschihoda,**

(hdyž je dźěcžatko žiwe).

Božo Wótcze, Šsyno a šwjaty Ducho, jenicžki, wěcžny Božo, tebi budź kšwalba a džať prajeny, so šy mi niz jenož w porodnej nusy s twojej mozu a šylnosću pomhał a mi štrowy plód mojeho žiwota huadnje wobradžil, ale so šy tež jemu k šwjatej kšchćenizy pšchińcź dał a jón sa wěrnny štaw šwojeje kšchesczianskeje zyrkwe pšchijał, a so šy k temu tež mje a moje lube dźěcžo w mojich šchěcž njedželach zyle wótzowšy sđzeržał, wošchewjał a pošylnjał. Nětko pšchikhadžam pšched twoje Bože woblicžo, tebi pošwjecžicź moje lube dźěcžo, kotrež šy mi dał, kaž luba Šana cžinjěsche, s wutrobnej próštwu, ty chžył jeho luby Bóh a Šnješ bycź a wostacź. A kaž šy jo w šwojej šwjatej kšchćenizy sa šwoje dźěcžo pšchijał, tať chžył jemu nětko tež herbje šwojich njebješkich kubłow a wěcžneje šbóžnosće bycź a wostacź dacź, chžył jo tež czaß jeho žiwjenja

pšchede wšchěm šlym czěła a dusche wobrócz, a mi twoju bójštu pomoz a požohnowanje spožczicž, so bych tebi moje lube džěcžo we wšchěch kšchesczijanских poczinkach k twojej czěsczi, k mojemu a mojeho lubeho mandželskeho wješelu, bližšchim k wužitku a k jeho czašnemu a wěcznemu sbožu jako prawa macž šwěru woczahnyła. To chzynł ty czinicž šwojeho lubeho Sžyna Isom Khrysta dla, w kotrymž šo tebi wšchitke kšchesczijanške džěczatka wutrobnje spodobaju a lubja. Tutemu budž š tobu a se šwjatym Duchom kšwalba a džak wot teho czaša hacž do wěcznosće. Šamjen.

165.

**Modlitwa kšchesczijanškeje šchěcznjedželnicže
do kemschikhoda,**

(hdyž je džěczatko njebohe).

„Tón Knješ je jo dak, tón Knješ je jo wšak, mjeno teho Knjesa budž kšwalene.“ Tak chzu rjeknyč, hdyž dženska šwój kemschikhód džeržu. Haj, Knježe, mój Božo, twoje mjeno budž tola kšwalene, hdyž šy mje tež nětko šrudžil š hłubokim želenjom. Ja chzu tola twoje mjeno kšwalicž a šo czi džakowacž, ty Knježe, mój Božo, ja wšchu šwěru a šmilnosć, kiž šy na mni czinił w czašach mojeje šamodruhosće a w porodnej hodžinje, kaž tež w tych njedželach. Ach, Knježe, daj mi pšnacž, so so mnu derje myšliš, tež hdyž mje powucziš. Šod twoju móznu ruku šo ponižuju; po twojej hnadže mje powyšliš w šwojim czašu. „Trošchtuj mje šašo se šwojej pomozu a tón hotowy Duch šdžerž mje.“ Ty šy jo derje czinił, to kručže wěrju a dawam mojeho njeboheho džěczatka czěło a duschu do twojeju šmilneju rukow. Daj mi jo junu šašo namakacž w twojim kraleštwje pšched stolom twojeje krašnosće, hdžež

žana bološć a rudženje, žana šmjercź a žane džělenje wjazy njebudže, ale wješełoscź a radošć wot wěcžnosće hacź do wěcžnosće. Hamjeń.

166.

Maczerńa modlitwa, hdyž ma šo džěcžo wostajicź.

Šmilny a miłosćiwy Božo, kať je moja wutroba šwješelena, šo šym nětko tež tón cžaš docžakała, šo móžu moje džěcžo wot maczerńeju nadrow wostajicź. O lubosćebohatty Božo, ty šy mi to džěcžo po twojej hnadže dať, pod telko pschypadami šdžeržal, jemu jeho žiwjeńcžo pschidlějšchil a nětko tať daloko pschinješl, šo k šwojemu šdžerženju šylnišcheje jědže potreja. Šhwalena budź twoja šmilnosć, šo šy jemu maczerńe mloko hacź dotal požohnowať, šo je k mozam pschischło a wot teje tyeže a srosćenje doštało. Měj džal ša twoje požohnowanje, měj džal ša twoje pschifryče, měj džal ša twoju šwěru a hnadu. O Šnježe, ty cžinišch hišcže wschědnje tón wulki džiw, šo w maczerńymaj nadromaj jědž a picže do mloka pschewobrocžujesch a jemu žiwjazu móž dawasch, tať šo šo š nim džěcžatka žiwja, woschetwjuja a roššylnujuja. Ach, Božo, hdyž šy ždny mojemu džěscžu š maczerńym mlokom dobre tyeže špožczil, ach, duž požohnuj jemu tež druhu jědž a picže, k cžemuž chzu jo nětko šwucžowacź. Pomhaj, šo šo do teho šwólne namaka, daj jemu tež dale roscź a š kóždym tydženjom a š kóždym lětom na mozach pschibjeracź. Wostań tež pschi nim, hdyž chze šapocžecź běžecź; pschewodź jo psches twojeho jandžela; džerž jo, hdyž chze padnyć; šwarnuj jo, hdyž strach hrosy. Ach daj tutemu mojemu lubemu džěscžu tebi porucženemu być po cžěle a dušchi; roššylnuj jo tež na šnutštownym cžlowjeku; šwjecź jo psches šwojeho šwja-

teho Ducha, so by ſo w poſlušnoſczi a bohabojoſczi rad roſtwucžowacž dało, ſo njeſpjecžilo, ale jačo pobožne džecžo rad poſlušchało a ſlyſchało; daj jemu ſwojeho ſwjateho Ducha a pobožnu wutrobu, ſo bych tu wjeſele na nim dožitwila a jo junu k wěcznemu ujebjesemu wjeſelu ſobu- wſala a ſ nim do twojeje kraſnoſcže ſaſchła. Hamjen.

167.

**Próſtwa ſcheciſcijanſkeju mandželſkeju ſa ſebje
a ſa džeczi.**

Swěrnny Božo a Wótcže, Knježe njebjesow a ſemje, kiž ſy prawny Wótcžez nade wſchitkimi, kotrymž džeczi rěkaju, tebe wutrobnje proſymoj, ty chzynł namaj wſchě naju hrěchi wodacž Khrysta dla, tež pſches twojeho ſwjateho Ducha naju wodžicž, ſo we wěrnej bohabojoſczi tebi ſlužimoj a po twojich pucžach khodžimoj. Žohnuj, o lubny Božo, naju hoſpodařtvo a ſpožcž ſroſcženje naju žiwnoſczi, ſo bychmoy tebi ſlužiloj a ſo a ſwojich lubnych po prawdže ſežitwiloj. Swarnuj naju w naju mandželſtwje pſched roſtoru a njejednotu. Spožcž namaj dale wjazy wutrobneje luboſcže mjes ſobu, měr, cžichomnoſcž a ſcžerpliwoſcž, pſchecželniwoſcž a lahodnoſcž. Swarnuj naju wobſedženſtvo a kubło pſched wohnjowej a wodowej nuſu, paduchſtwom, ſchłodu a wſchěm ſlym. Njedaj namaj do lěnjocže a wopikſtwa padnyčž, ale ſbudžuj naju, ſo bychmoy w naju powoľanju pilnje džělałoj a na twoje žohnowanje ſe ſcžerpnoſcžu wo- cžakowałoj, ſo bychmoy najprjedy twoje kraleſtvo a jeho prawdoſcž pytałoj a na tym njedwělowałoj, ſo wſcho druhe budže tež namaj pſchidate.

Žohnuj, o Knježe, tež naju džeczi cžehnjenje, ſo bychy ſo naju lube džeczi w twojej bojoſczi a k twojej cžeſczi wocžahnyłe, a wodž je tał, ſo by ſo tež ſ jich rta tebi

chwalba pschihotowała. Daj jim poßluschnu wutrobu, so ßo jim derje póndže a dolho žiwe budža na semi. Ach, Knježe, njedaj namaj tola na nich srudžbu a hanibu, ale wjeßele a cžešć wohladacž. Swarnuj je psched pohorščenjom a sawjedženjom; pschewodžej a schkituj je psches ßwojich jandželow pschede wschëm njesbožom. Požohnuj jich džěłanje a wufnjenje, so junu tebi ßłuža, shromadny wužitk pschisporja a ßo ßame po prawdze sežitwja.

Wobarnuj, Knježe, wscho, schtož ßy namaj dał. Swarnuj naju (psched njeßwěrnej, bjesbóžnej a selharnej cželedžu,) psched slymi ßußodami a wschitkimi straschnymi rostorhkami. Daj, so mohłaj pokojne a cžiche žiwjenje wjesć we wschej bohabojošći a cžeßnosći. Hdnyž naju s kschizom a žalosću domachpytašch, kaž wschał je to trěbne, dha namaj pschi tym spožcž wutrobnu pokutu, wobstajnu wěru, spokoj a scžerpliwosć, so w džěczazej poßluschnosći tebi mjelcžimoj a twojeje dobroty ßo nadžijamoj. Pomhaj pał tež namaj, o Knježe, wumož a swjeßeł naju saßo, so twoju wótznu ßwěrnosć pósnajemoj a twoje mjeno wěcznje chwalmimoj. Hamjeń.

168.

Staršhiska modlitwa sa džěczi.

Knježe, wschedomózny Božo, ty Wótcže ßmilnosće, ty ßy namaj mješ druhimi hnadnymi darami tež džěczi dał, sa kotrež tebje wutrobnje chwalmimoj. Se ßwjatej kschćenizy ßy je sa ßwoje džěczi horjewšak; teho dla ßmój starosćitwaj, so tola ju žane se ßwojej winu njeshubimoj. O Wótcže wschitkich hnadow, k tebi pschikhadžamoj, s modlitwu naju džěczi psched tebje pschinjesć. Schtož samóžemoj, chžemoj na nich cžinicž, k twojej cžešći chžemoj je woczahnyć, napominacž, khostacž, rošwucžowacž a sa nje ßo modlicž; ale,

Domjazh woltač.

11

ach Anježe, cziń ty šam najlěpšche! Božohnuj naju džěczi, šdžerž je we šwojej šwjatej bojošczi, so nihdy šwoje šwědomnje s hrěchami njewobcžeža. Daj jim wěrjazu, ponižnu, pošlušnu a pobožnu wutrobu, so, kaž twoje džěcžo Jesuš, pschibjeraju na lětach, mudrosći a hnadže pola tebe a cžlowjekow. — Daj naju džěcžom w jich modlitwach nutr-
nym, w jich šchesczijanštwje derje šałożenym, we wěrje wobštajnym, w žiwjenju pózcziwym a w jich nakhilenjach bohabožnym bycž. Wobrój je psched šawjedženjom a dopomnjuj je kóždy cžaš psches twojeho šwjateho Ducha na twoju wschudomnošcž. Wušluschuj, o ty miłosćiwy Božo, naju džěczi w nušy, šchituj je twojeho mjena dla. Božohnuj je s měrom; daj šwojemu woblicžu nad nimi šwěcžicž, so khodža w twojim šwětle. Šaštaraj je tež w cžělnym; daj jim žiwnošcž a draštu a cziń na nich jašo hnadny a wschehomóžny wócžez. Budž jich pomozniš w štrachotach, jich lěkar w šchorošczi. Šlaj, do twojeju rukow poručujemoj naju džěczi. — Wone šu twoje šwójštwo* (twoje wobšedženštwo). Chzesch-li je prjedy naju š šebi wsacž, dha namaj ščěrpliwosć a troscht w tajšim cžěrpenju špožcžuj a namaj tu štroschtu nadžiju daj, so šy je do šwojeho krašneho raja horjewšaš. Šlaj, šame twoje šu naju džěczi. Ty šy je namaj s hnady darik, duž chzemoj je tebi šašo pschinješcž ša wopor džakowanja. Wšmi naju a naju džěczi w hnadže horje a daj namaj s nimi junu na šudnym dnju š twojej prawizy štejecž, so mohšaj š twojej cžesczi rjez: Šlaj, tudy šmój mój, o Božo, a naju džěczi, kiž šy namaj daš; jich žane nješšmoj šhubišoj! — To chzyl ty s hnady nad nami dopjelnicž, twojeho lubeho Ššyna, našcheho Anješa Šesom Šhryšta dla. Šamjeń.

* Šštož šwoje mjenuju, to je moje šwójštwo.

Próstwa wo domjazn měr.

Knježe Jesom Khrystcže, kiž kóždy czaß rad saúdžesč do domu křudnych a by něhdy tež k Zacheußej na hospodu schoł, pschi tym tež sam wuprajił: „Dženša je so tutemu domej sbože dostało“ — tebj e prošymoj, ty chzynł tež pola naju na hospodu sańcž jako hósč wjeßela a měra, so by so tež naju domej sbože dostało. Haj, pschińdž, Knježe Jesu, a daj namaj swój swjaty měr, kotryž nihdy njemóže tutón sly swět dacž. Haj, na swěcže je tač wjele styska a nje-počoja, tač wjele hidženja a pschekory, tač wjele njeměra a njejednoty: — duž dha spožcž namaj po swojej hnadže, so bychmoj w tutym domje kóždy czaß wěrnny měr Boži měłoj. Pschebywaj ty mješ namaj se swojej luboscžu a błódkěj miłoscžu, so bychmoj se wschěmi swojimi hromadže w prawej pschesjenošcži a wutrobnej luboscži tebi pošlušni byli a sebi mješ sobu služili tebi k křwalbje. Wobaraj wschěm myßlam a słowam hidženja a nje-počoja, a wob-samkuj naš wschěch nětko a kóždy czaß pod twoju wěcžnu, džiwnu luboscž! Haj, ty měrnny knježerjo, to namaj spožcž po twojim miłym swilenju. Hamjeń.

Dobroproschenje sa domjaze sbože.

Knježe Božo, njebieski Wótcže, kiž by prawy wóczěz nade wschěmi, kotrymž džěcži rěkaju w njebiesach a na semi, ty by wschitke wložby na našej hłowje licžil, ty naš se swojim swěrnym kědžbowanjom wobhnadžuješ, hacž runjež nicžo njeßmy, dužli křudži, hrěšchni cžłowjekojo a niž dostojni wscheje swěry a swilnošcže, kiž by nam wo-počasak. Ty by naš po swojej hnadže postajił do swjateho wustajenja křesčijanskeho hospodarstwa, sa cžož mamy

Ɣo czi wěcźnje dźakowacź. Sdźerź nam tola spochi tajku
 Ɣwoju hnadu a daj Ɣwojemu žohnowanju rukowacź nad tu-
 tym domom a naschej zŕlej wořadu. Wořebje cze prořymy
 Ɣa nascheho duřchowřastararja, nascheho řararja (a kapłana);
 daj jemu (jimaj) Ɣwjatu radu a móz, řo mohł (mohłaj)
 Ɣwoje řastojnřtvo Ɣwěrnje řastejecź ř twojej czeřczi a wořadzi-
 nemu lěpřchemu. Požohnuj tež nasche řchule a wučerjow,
 řo by řo młodźina w prawej wěrije a wěrnej bohabojořczi
 woczahnyła. Spozcz naschemu lubemu řnjeřřtvo, řaź tež
 naschemu prjódřřtejerjei a zŕlej gmejnskei radze twoju Ɣwěrnju
 radu a mudrořcź, prawu wutrobu a žohnowanje ř jich
 řluzbje a powołanju, a daj Ɣwojemu měrej wotpoczowacź
 nad zŕlej gmejnu a nad kóždym domom. — Cze wořebje
 řa wřchěch hořpodarjow prořymy; o daj ty, řiź řy nanaj-
 wyřchřchi hořpodať, jim wřchitřim a tež mi pomoz twojeho
 Ɣwjateho Ducha, řo Ɣwojemu hořpodařřtvo po twojim
 řłowje prjódřřtejimy a wřchitzy řo Ɣwěrnju domjazy měřchnizy
 wopořasamy. Budź ř naschej lubej hořpořu a ře wřchěmi
 hořpořami, a daj jim Ɣwjatu lubořcź a móz ř jich po-
 wołanju. Tebje, o Ɣwěrnju Božo a Řnježe, tež řa Ɣwoje
 dźěczi prořymy; žohnuj je nětko a kóždym czař a daj jim
 dorořcź w Ɣwjatym woczěhnjenju, we wutrobnej jednocze
 a wěrnej wěrije. Budź ře wřchěmi, řiź řu ř řiwě abo
 ř wutroby přchecźeljo tuteho doma; řpozcz hnadu a Ɣwjatu
 pořluzřnořcź wřchitřim, řiź nam tu řluzja, nam pať daj
 jich wodźicź ře Ɣwěrnei lubořcžu. Žohnuj wřchěch, řiź w tu-
 tym domje nuts a won řhodža. (Wořebje poruczujemy do
 twojeho hnadneho wobkedźbowanja nascheho lubeho N. N.,
 řiź tu řhoru leži, o budź ty jemu hnadny a řcziń ř nim
 wřcho derje.) — Spozcz Ɣwoje žohnowanje wřchitřim, řiź
 řu nam přchecźelni; žohnuj tež tych, řiź nař hidža a na nař
 řu, a pomhaj, řo po přchitřadze nascheho lubeho řbóźniřa

jim s wutroby wodamy. — Tebje prošymy tež sa wschěch, kiž su so naschej próstweje porucžili, kotrychž ty, o hnadny Božo, ždyn derje snajesch. Tebi, o šwěrnny Božo, šebje a wschěch šwojich s tutym zhlým domom porucžamy. Nječ je to twój dom, w kotrymž ty bydlišch. Swjež naš wschěch hromadu we wěrnej, šwjatej lubosczi a daj nam Ducha modlenja, so džen wote dnja jedyn sa drugeho so wutrobnje modlimy a k tebi so wołamy, so bychmy kóždy w šwojim zhlým žiwjenju a kłodženju noscheni byli psches druhich šwěrne dobroprošenje. Nanajlěpschi a najšwjeczišchi dobroprošer šy pať ty, Knježe Jesu, našch nanajdróžšchi wyschšiměšchniko, kiž w pschesjenošczi Wótza a šwjateho Ducha žiwisch a knježisch do wěčnošcze. Hamjen.

171.

**Próstwa sa šwójbnika*, kiž je so na puczo-
wanje podal.**

Knježe Božo, njebieski Wótče, kiž šy šwój israelski lud miłosčiwje wodžil a na tať dołhim puczu psches pucščinu nawjedował; kiž ty wjele tyšaz jandželi wupóšcželašch na šlužbu tych šamych dla, kiž budža šbóžnosč herbowacž; tebje prošymy, ty chzyl tež našcheho lubeho N. N. do šwojeho hnadneho pschikrycža wsacž a jeho pschewodžicž a wodžicž na jeho pucžowanju, a šwojeho šwjateho jandžela jemu sa šchit a krycžišno póšlacž, so jeho žana šchoda ani strachota njenadeńdže. Twoja ruka je mózna jow, kaž tež na wschěch kónzach semje, — do twojeje ruki jeho porucžujemy, dha je derje šchowany. Wobarnuj jemu žiwjenje a strowotu; daj jemu wješelošcž a móž we wschěch wobcžežnosčach; kędžbuj na njeho na wschěch jeho pucžach a budž jemu a nam wschitkim hnadny a šmilny. Hamjen.

* Šwójbnik je šobuštaw šwójby abo familije.

**Starschiske dobroproshenje sa džěcžo, kiž chze
 ƙwój kšchcženiski ƙlub wobnowicž,
 wot spocžatka pacžerškeho rošwucžowanja
 wšchědnje spěwacž.**

Luby njebieski Wótcže, do twojeju ƙwěrnej rukow porucžujemoj hišcže wošebje naju lube džěcžo, kiž ƙo w tutym cžazju pšchihotuje k wobnowjenju kšchcženiskeho ƙluba a k přenikróčnemu wužiwanju twojeje Božej wjeczerje. Božohnuj tuto rošwucžowanje, ƙo ƙo naju lube džěcžo a znyla mlodžina tudomneje wošady prawje twjerdže sałoži a natwari we wěrnej wěrje. Swarnuj naju lube džěcžo a wšchitkich jeho pacžerškich towaršchow, ƙo njeby ƙo tola žane na Knjesowym cžěle a kwi pšchehršchilo s njedostojnym wužiwanjom ƙebi k ƙudu. O duž swarnuj wšchě te džěcži pšched šlym sawjedženjom satana, ƙwěta a ƙameho jich cžěla, ƙo bychu s nami wšchitkimi junu ƙwěrne namašane byle a kónz wěry, dušchow šbóžnosčž, dostaše. Hamjeń.

**Dobroproshenje sa džěcžo, kiž dyrbieske ƙo
 pšchehršchenja dla pokhostacž.**

Luby, ƙwjaty a prawy Božo a Wótcže, pšched twój njebieski stol tu pšchihadžamoj, tebje prošycž sa tuto džěcžo, kiž je ƙo pšhecžimo twojim nanajšwjecžišchim kašnyam pšchehršchilo a teho dla twój hněw a njehnadu bohužel na ƙo šcžahnylo. Ach, luby njebieski Wótcže, pohladaj tola hnadnje na naju a na tuto džěcžo; njesastorcž jo wot ƙwojeho ƙwjateho woblicža a njewotwobrocž ƙwoju hnadu wot njeho! Spožcž jemu wjele bóle pokutnu wutrobu; džělaj pšchěš ƙwojeho ƙwjateho Duchu we nim wutrobne, wěrne rošfacže a wšmi jo sašo k hnadže horje twojeho lubeho Šyna

Ješom Khrysta dla! Wjedź a wodź ty dale jeho khód, so wot pucza žiwjenja šašo njewotstupi ani cze njeroshněwa se wšchelařim hrěchom; ale so šo wjele bóle tu jako twoje lube džěcžo šadžerži a junu psches Jesuša Khrystuša wěcžnu šbóžnosć doštanje. Ach, Knježe, wušlyšch naju dobroprošćenje, kotrež psched tobu cžinimoi ša tuto džěcžo, a budź nětko jemu šašo hnadny a šmil šo nad nim a nad nami wšchitkimi Ješom Khrysta dla! Šamjeń.

174.

Modlitwa mandželskeju, kiž žanych džěcži nimataj.

Ach, luby Knježe a Božo, mój dyrbimoi š Abrahamom prajicž a škoržicž: „Knježe, Knježe, šchto chzešch mi dacž? Ša nimam džěcži“, a dyrbimoi potajřim, šchtož šy namaj wobradžil, šawoštajicž a njewěmoi, šchtó jo doštanje. Mój nimamoi žaneje šepjery a žaneje radošće na šary džeń, cžehož mohłaj šo trošchtowacž. Mój šmój drje tež š Abrahamom, š Šsaakom, se Samuelowej macžerju a š bohatej Sunamitřkej žonu šebi pschaloj, so bychmoi džěcži doštaoj; dokeľ pať wěmoi, so šu džěcži tajři dar, kotryž dašch a šapowěšch, komuž chzešch, pschetož ty wšchehowědomny Božo derje wěšch, komu džěcži njejšu nicžo wuščne; teho dal tež w ponižnosći šebi dawamoi tutej twojej šwjatej woli šo špodobacž a wěrimoi, so šy chžyl naju teho nješboža pschěšběhnyč, kotrež budžichmoi dyrbjaoj na njeporadženych džěcžoch wohladacž, šajkež je šo přěnimaj šarřchimaj š jeju Kajnom, Noachej š jeho Chamom, Abrahamej š Šmaelom, Šsaakej š Esawom, Šakubej š Dinu, Davitej š Absalomom a druhim pobožnym mandželskim štao. Šdžerž naju jenož dale w špokojnosći a cžěšnosći, w pschecželniwej lubošći a šwěrnosći. Daj namaj šmilnu wutrobu pschecžiwu

potrjebliwym, wošebje pšhecziwo khudym, wopušcženym wudowam a šyrotam, so jim rad radžimoj a pomhamoj, a spožcž, so tam horkach w twojich njebješach pščeš twoju hnadu lěpšche kubła dostanjemoj. Šchtož po šmjerczi tu šawostajimoj, to wobradž khudym š naju pšhecželstwa, abo zušym potrjebliwym džěcžom, abo wažnym prózowanjam* w twojim kralestwje. Pšchede wschěmi wězami paš tebję prošymoj, ty chzynł namaj tu wulku hnadu spožcžicž, so šo w twjerdej, nješhabłazej wěrje twojeho lubeho Šsyna Jesuša Šhrystuša džeržimoj a šo teho troschtujemoj, so jeho dla pšchi tebi w hnadže stejimoj a twojej herbaj a jeho šobuherbaj wschitkich njebješkich kubłow we wěcžnym žiwjenju budžemoj. Šamjeń. Po Dr. Danielu Daueru (1581—1646).

175.

**Modlitwa mandželskeju, kiž mataj czežki
domjazn šchižik nošycž.**

Wěcžny Božo, mudry a šwěrnny Wótcže, ty kładješch wschaš na tych, kotrychž lubuješch, šwój šwjaty šchiž, so by jich š šwojemu šłowu cžahnył, jich š hrěchow wutorhnył a jich twojemu Šsynu w cžerpjenjach podobnych šcžinił; mój khudaj, wobšarnaj mandželskej šmój nětk w prawej nušy a špytowanju a mamoj šo š khoroscžu a hubjenstwom bědžicž; mój paš wěrimoj, so šy to namaj š lěpšchemu nakładł, a so naju w prawym cžasju po twojim dobrym špodobanju šašo wumožješch. Šomhaj, luby Wótcže, so twoju wótznu wutrobu pošnajemoj, twój prut se šcžerpliwoscžu pšchijimamoj a pod šchižom pščeš mój twojeho Ducha pšchi tebi woštanjemoj štrošchtnej a dowěrnaj. Še-li

* Tajke wažne prózowanja w Božim kralestwje šu: mišionstwo, biblište towašstwo, Gustav-Adolfski wuštaw a wošebje pola naš Šserbow „šerbške lutherske knihowne towašstwo“, kaž tež „towašstwo pomozhy ša študowazych Šserbow“.

so je s twojej wolu, dha polóžuj namaj naju kšchizik a daj twojej pomozy namaj skhadžecž, twojeho lubeho Ssyna Jesom Khrysta dla, kiž je swój kšchiz nasche dla s najwjetschej scžerpliwoscžu snješk a s tym nasche cžerpjenja a stysknoščže pošwjecžik a pschewinyk, a wschitkich, kiž su so jeho nadžijeli a cžakali, skónčnje w prawym cžasju se wscheje nusy wumohl. Pomhaj, Knježe, pomhaj namaj a wschēm kšchiznoscherjam, wyšoko kšwaleny tež pod naju kšchizom, jako hnadny wótz a pštoń, tu a we wěcžnosčži. Hamjen.

Jan Wvenariuž.

176.

Stóržbna modlitwa mandželsteho, kiž je njesbožownje woženjeny.

Knježe Božo, njebjeski Wótcže, ty widžiš, w kajke žalosčži a hubjenoščži steju. Ja wbohi srudženy muž mam njesbožowne mandželstwo se swojej žonu! Ty wěsch, kač je tač žaložnje sahněwana a sašakla, tač njepošluschna a saškobjena, tač njeródna a lěnja, tač njewěrjaza a bjesbóžna. Mi so styschče a nimam pschi nej žaneje wješekeje, mērneje hodžiny. Wšcho moje hospodarstwo klaza, a dyrbi so wšcho do cžista skasycž. A w kajkim sašlepjenju je jejna duscha na runym pucžu do wěcžneje cžwile! Teho dla skoržu tebi tajku nusu se srudženej wutrobu a wołam so k tebi s horzym wołanju, ty chžyl šam do teho pohladacž, hišchče wšcho k dobremu wobrocžicž a mojej wbohej žonje hnadu a Ducha spožčicž, so by so hišchče nakasala a s kšhesčžijanskej myšlu pschi mni bydlila, mje sprawnje lubowala a jednotu džeržala, so njeměk šly njeschecžel dale žaneje skladnoščže, njepofoj mješ namaj pschihotowacž, naju wo žohnowanje sjednocženeho modlenja pschinjesčž a naju w cžělnym a duchownym derjehicžu sadžewacž. Ach, Knježe, wucž naju cžinicž po twojim spodobanju, a

twój dobry Duch wodź naju po prawym puczu, so w pravej a sprawnej mandželskej lubosczi tu khodžimoj a wošebje sa khwalobnym domjazym měrom honimoj, jedyn druhemu sčto k dobrocže dđeržimoj, so bychmoj w dobrym počoju a swješelazym derjehiczu jako kšesćizijanskej mandželskej šwoje žiwjenje wjedłoj, hacž tudy naju mandželstwo po twojej huadže se sbóžnej šmjerczu wobšamknjemoj a tam s tobu w twojim njebieskim raju wěcžnje žiwimoj, twoje krašne džiwne skutki khwalimoj a čješćimoj. Hamjeń.

Bo M. B. Albrechtje (1569—1636).

177.

Škóržbna modlitwa mandželskeje, kiž ma wopileho muža.

Šnježe Božo, s wutrobnym škorženjom k tebi šo wołam, so mam muža, žalošnemu wopikštwu podateho, kiž je wšchědnje napity a pjany. Ach, so je mój muž do tuteho njepočinka šapadnył, hdžež cžlowjek šwój rošom pschepije a šo niže njerosomneho škocžecža štaji, hdžež cžlowjek šwoju a šwojich žiwnošč sžychnuje a po cžele a po dušchi šo škónzuje, hdžež cžlowjek šebi s hromadami hrěch nacžini a do hele a šatamanštwu šaběhnje. Ach, do šajkeho škaženja je tón šajěl, s kotrymž šym šo psched twojim šwjatym wołtarjom na cžaš žiwjenja šwjasała. Šemu njeje wjazy dorěcžecž; šly njepšhecžel jeho na wotežžy dđerži. O dyrbjak šo mój wbohi muž na wěcžne šhubicž?! Ach, Šnježe, šmilny Šnježe, nješchtrafuj jeho w twojim hněwje a nještoštaj jeho w twojej šurowosczi! O šmil šo nad nim a dowjedž jeho se šwojim powucžazym Božim šłowom k temu šbóžnemu naštróženju, so bješ škomdy do šo dže, so psched hracžkami a picžkami cžěka a šo ženje wjazy s wopikštwom njewobcžeži, so šo wšchemu wopikštwu, s kotrehož jenož nješdobne wašchnje

wukhadža, na pschezo wotrjetnje. O Knježe, wotewr jemu woczi, so by so swojeho skazjenja dohladał, a napjeln jeho s twojim swjatym Duchom k strošbnemu žiwjenju. O pomhaj jemu k wěrje a k bohabojasnemu žiwjenju; pschewin ty sam we nim wschitke spytowanja a daj jemu Khrysta dla w mozy twojeho Božeho słowa dobyč, so mohla twoja hnada jeho jemu napowicž s bohatymi kubkami twojeho doma jako s rěku. Ach, to daj a spožč jemu, o Božo, s hnady! Hamjen. Po Woscziju Gebetu (1629—1685).

178.

Stóržbna próstwa wobstarneju starscheju sa njedzakowne džěczi.

Ach, Knježe, smil so nad namaj! Se srudnej wutrobu tebi skoržimoj, kajku kšiwdu a njeluboscž dyrbimoj wot naju džěczi shonicž, kotrymž smój po tym samoženju, kotrež by namaj podał, jenož luboscž a swěrnoścž wopokasałoj, kotrychž dla smój někotry džen a někotru nóz s njeměrom a staroscžu pschecžinjałoj, na kotrež smój wažiłoj, schtož mějachmój, sa kotrež smój so wschědnje k tebi modliłoj a je woczahnyłoj w bojosčzi a napominanju k tebi. Mój smój so pschi nich měrneho swjatoła naju žiwjenja nadžijałoj. Ale kač so naju džěczi nětko tak njedzakowne, njeluboscžiwe pschecžimo namaj sadžeržuja, kač by tu žaneje twojeje schtwórteje kašnje njebyło. Wone cžinja, kač bychu naju njesnałe, kač bychmój jich starschej njebyłoj, haj wone so naju hańbuj, dofelž jim njejsmój došč wošebnaj, dofelž jim wscho rošdawšchi, jim nicžo wjazy dawacž njemóžemój. Kiž su wschitko wot naju dostale, dawaju namaj s njesmilnej wutrobu tradacž. Ach, kač je to srudnje, wumjenk wot džěczi bracž, kotrymž smój pschedolho žiwaj, kiž namaj wschědnje mary pscheja, wot kotrychž so namaj žaneho

pscheczelniwego słowcžka, žaneho pscheczelniwego pohladnjenja njedostawa. Ach, luby Božo, kaš naju to boli! Ale tola tebje s wutrobny prošymoj, ty nochzył twoje šwjate hroženja nad našchimi džěczimi dopjelnicž, wone šu wschaš naju cžěło, naju krej, ale jim wjele bóle psches twojeho šwjateho Ducha jich njeprawdu spóšnacž dacž, so šo polěpscha, so njeby na nich to poklecže pschischło, kotrež šy ty, o šwjaty a prawy Božo, na džěczi wuprajil, kiž nana a macžet njecžescža a njelubuja. O wobrocž naju džěczi, so mohło twoje žohnowanje nad nimi wotpocžowacž cžašnje a wěcžnje. O Knježe, Knježe, njedaj jim jačo pschestupjerjam twojeje šwjateje kašnje do šatamanštw a cžahnyčž, ale wupomhaj hnadnje namaj wopuschcženy-maj, sruđženy-maj staršchimaj s naju hubjenštw a sruđoby! Šamjeń.

Dr. G. Gnyznr (1524—1592).

Škóržbna próštw a hospodarja a hospošy ša njepošlušchnu cželedž.

O šwěrnny Božo, ty njebjeski hospodarjo, ty šy w šwojim šwjatym słowje wschěm wotrocžkam a džowkam, wschěm cželadnikam porucžil,* kaš maju šo pschecžiwu šwojim knježim kšchescžijanšy sadžeržecž. Mój paš runje napschecžiwne tu šhonimoj; teho dla, luby Wótcže, cže prošymoj, daj naju cželedži šwojeho šwjateho Ducha, so by šo w šwojim powołanju sadžeržala, kaž šo šlušcha, s kšchescžijanškej pošlušchnosčžu a džělawosčžu, niz še šlužbu psched woczomaj, ale s wutrobnej šwěrnosčžu a bohabojoščžu. Pomhaj, so by šo wscheje njěšwěrnosčže a njěsprawnosčže hladała a šo próžowala, dobre šwědomnje mēcž psched tobu a psched ludžimi. Pomhaj jej k wěrnemu wobrocženju, k wěrnej žiwej wěrje a daj jej štajnje psched woczomaj mēcž, kaš

* Tit. 2, 9. 10. Kol. 3, 22—24.

rjenje, kak šbóžnje to junu budže, hdyž junu twój luby
 Šsyn, wot kóždeho samolwjenje žadawšchi, štwój rt wotewri
 k temu šlowu: Šój šem, ty šwěrnny wotrocžko, ty šy na
 małym šwěrnny byl; ja chzu cže na wjele postajicž, dži
 nuts k šwojeho Šnješa wješelošcži. Š temu, k temu chzyl
 ty tež naju cželedži dopomhacž twojeho lubowaneho Šsyna,
 Šesom Šhrysta dla. Šamjeń. Dr. L. N. (1524).

180.

Wudowzowa modlitwa.

O luby Božo, kak džiwnje wodžišch šwojich šwjatych
 w tutym šemškim hubjenštwje. Čžaš mojego žiwjenja šy
 mi wšchelaku a wulku štyšknošcž šhonicž dał. Ale nětko je
 mje najwjetscha wutrobna šrudoba nadešchła, hdyž šy mi
 moje najlěpsche a najlubšche kubło na šemi, moju lubowanu
 mandželšku, mojeju woczow radošcž, precž wšak a mje do
 šrudneho wudowštwja pšchepadžil. Moja wutroba je tak
 šrudžena, a mojej woczji stej šo šacžmikej. Ach, kajki šym
 nětko tola hubjeny muž; kak mje wutroba tak boli! Ach,
 Šnježe, wobradž mi twój bójški trošcht a daj mi wo-
 pominacž, šo wšchak dyrbimny wumrjecž, šo je měra našchich
 dnjow postajena, šo dyrbimny wotšal cžahnyčž. Šošylujui
 mje we wěrije horjestawanja morwyčh, šo njebyčh šrudny
 byl, kaž drusy, kiž žaneje nadžije nimaju, ale šo byčh tutón
 šmjertny podawš ša twoju derjeměnjazu wótznu wolu
 špóšnał a pšchijał, a nawuknył š luby Šiobom wušnacž:
 „Tón Šnješ je jo dał; tón Šnješ je jo wšak; mjeno teho
 Šnješa budž kšwalene.“ Šamjeń. Dr. Jurij Žaman.

181.

Wudowina modlitwa.

Ach, ty šwěrnny, pomozny, lubošny a miłošcžitwy Božo,
 kiž šy šam šo nana šyrotow a šudnika wudowow mjenował:

nana šyrotow, dokelež žaneho nana wjazy na šwěće nimaju, kiž by je tač wutrobnje lubował, kaž džěczi šwojeho žiwota, kiž by šo tač pilnje a šwěrnje ja nje starał, kaž čělny nan, kiž by jim jich žiwnošč nanowšy skicził, kiž by je woczahnył, trošchtował, šo nad nimi w šhorosći a hubjenosći šmilił, kaž šo nan nad šwojimi džěczi šmiluje. Tuto pšhecželniwe, miłosćiwe nanowše šastojnstwo šy ty šlubil na šo wsacž; teho dla budžesč jo tež na mni, na mojich a na wschěch druhich šyrotach zyle wótzowšy a šwěrnje šastejecž, moje a wschě wbohe šyroty wótzowšy lubowacž, šastaracž, šežiwicž, woczahnyčž, trošchtowacž a šo nad nimi jako wutrobnje luby wóčez šmilicž. Šsudniša wudowow šy šo mjenował, dokelež dyrbja wot njeprawdosćiweho šwěta wjele čěćpicž, žaneho šchita a trošhta nimaju a jako hubjene, bješ trošhta wostajene a wopusčžene žony dyrbja wschitkemu njewjedru na šo hieč dacž. Ty šy prajil: „Tón šnješ, kiž je tebje štworil, je twój muž, kiž wscheho šwěta Bóh mjenowany budže.“ Teho dla čě ponižnje prošču, ty chzył tež mje jako bješ trošhta wostajenu a wopusčženu žónsku pod šwój wschehomóžny šchit wsacž a njepšhidacž, šo by šo mi wot tuteho šwěta žana šchitwda a njeprawda nješala, ale mje a mój šrudženy dom wobarnowacž a š tym šlubjenjom* wobhrodžicž: „Žanych wudowow a šyrotow njedyrbicže tyschicž. Je-li šo je budžecže tyschicž, dha budža wone ke mni šo wołacž, a ja budu jich wołanje wušlyšhecž. A mój hněw šo budže roššlobicž, šo budu waš š mječžom moricž, a budža wasche žony wudowy a wasche džěczi šyroty.“ Daj twojemu šłowu šylnej murji koło wočoło mje a mojich wbohich šyrotkow bječž; šbudž pobožne

* 2 Mójš. 22, 22—24.

wutrobny, kiž wopomnja, so je to cžiſta a njeſmaſana Boža ſlužba, k ſyrotam a wudowam w jich ſrudobje pohladacž, to je ſ radu, pomozu a troſchtom pſchi nich ſtacž. Swarnuj mje, luby Wótcže, pſched ſelhačnymi hubami a jebačskimi jaſykami. Daj mi twoju hnadu, ſo w ſwojej ſamotnoſcži ſwoju nadžiju na tebje ſameho ſtajam, na tebi wſchón ſwój troſcht mam a tebje ſ wěrnej wěru a ſylnym dowěrjenjom ſapſchimuju. Ty chyzł mi tež muſu w kalbaſu požohnowacž, ſo njebudže ſjědžena, kaž wudowje w Zarpacže, kotraž profetu Heliaſa hoſpodo- waſche, ani wolijej w karanje dacž ſaprahnyčž a wuſtknyčž, kaž ſo tamnej khudej wudowje doſta, kotraž, po profety Helifowym požohnowanju, ſe ſwojeho wolijoweho karancžka wſchě ſwoje ſudobja napjelni a bu jenož pſches Bože ſłowo a žohnowanje ſe ſwojimi džěcžatkami ſežiwjena a ſdžeržana, ſo bych póſnała, ſo by ty mój wótz, ſdžeržer, troſcht a khowanka pſches Jeſuſa Khryſtuſa, twojeho lubeho Sžyna, naſcheho Knjeſa. Hamjen.

Dr. Jan Arnd (1555—1621).

182.

**Modlitwa pſchirodneho nana ſa jeho pſchi-
rodne džěcži.**

kaž tež kóždeho, kiž ma zuſe džěcži ſaſtaracž.

Knježe, wſchekomóžny Božo, ty by niž jenož ſam luboſežiwny nan ſyrotow, na kotrež po ſwojim ſlubjenju ſ wótzny m woblicžom a ſe ſmilnoſcžu kědžbujech, ale ty jim tež na měſto cžělneju ſtarſcheju dobrych a roſomnych ludži jačo wothladowarjom pſchipokaſujech, kotrymž je na wutrobu ſwježeſch. Dokełž je po tym tajka nanowſka ſtaroſcž ſa wbohe džěcži, kotrymž je nan wumrjeł, mi do- wěrjena, dha mi, lubſchi Božo, twoju hnadu a dobreho

Ducha pšćel, so bych tutym mi poručěnym šyrotam wšchu pšchišlušchazu šwěrnoscź a luboscź wopořařak a jich derjehicze pšchišporjařak. Daj mi, lubšchi Božo, nuřnu mudrosć, so samóžu jich cźelne a duchowne derjehicze twaricź a jich šbože pŕtacź, je tař derje ř twojemu pšćnacžu a ř twojej bojosći, řaž tež ř cźeřnemu řemřkemu powořanju a wužitnym dźelam rořomnje rořpořařowacź a dźeržecź. Wodź mje, dobrocźiwy Božo, pšćeř twoju hnadu a twojeho dobreho Ducha ř nanowřkej šwěrnoscźi a řarobliwoscźi tař derje řa nje řame, řaž tež řa jich řamóženje a wobředženřstwo, so wřchitřku řkladnosć ř pšchišporjenju jich řepřcheho wupŕtam a nařožu, je pšćecźiwo wřchej řchiwdu wobroju a řastupju, jich herbřtwo mudrje hromadu řdźeržu a, tař wjele hacź na mni je, powjěřchu. Daj tež, řmilny Božo, twojej hnadže řo jim, jako řyrotam, bohacze dořtacź, a pořohnuj je po cźele a duřchi, so w twojej bojosći a twojim pšćnacžu rořtu a pšchibjeraju, řo na wřchě řchěřćijansře pocźinři pŕožuja a wobřtajnje w dobrym cźelnym a duchownym řastaranju řhodža a dale do pŕedřa pšchiddu. Ach, řwarnuj moju duřchu, so ju žaneje njeřwěry ani njeprawdořće na nich njewobeřdu a ř tym jich poklecze a twój prawy hněw ř czařnej a wěcžnej řchtrařje na řo njeřchinjěřu; ale wostař ty pšchi mni ře řwojim řwřatym Duchom a wodź mje řtajnje we wěrye pšćeř njeho ř řwěrnemu wobředźbowanju pšchišlušchaznych winowatořćow w mojim řchěřćijansřtwje a powořanju, so dobre řwědomnje a cźeřne mjeno pšćed tobu a cźlowjěřami wobřhowam a ř hnady wot mojeho najdróžřcheho wumóžniřa řesom řhryřta řřonu wěcžneho wjěřela a řbóžnosće dořtanu. Wuřlyřch mje, lubšchi Božo, twojewe luboscze a prawdy dla. řamjěř.

© M. Rubařa (1655).

**Modlitwa přichrodneje maczerje sa jejne
přichrodne džěczi.**

Knježe, wschedomóžny Božo, šmilny Wótcze, po twojej Božej woli mam přichrodne džěczi a dyrbyju město jich čžělnjeje maczerje je woczahnyč a šastaracž. Teho dla pomhaj tež, luby Knježe Božo, so šo twoja wola pola mje stanje, a ja nad nimi w přichišlušchazej šwěrnosczi nicžo nješakomdžu. Džěczatka wschať, ty šmilny Wótcze, w tutym žiwjenju lěpšeho wukhowanja njewjedža, hač šwojeju štaršheju, a teju přichišlušchnoscž je, po wschej móžnosczzi jich čžělnje a duchowne šbože přichšporjecž. Teho dla wodž mje přches šwojeho dobrego Ducha k wutrobnej lubosczi a šwěrnosczi přchecziwo nim, so je přchede wschěmi wězami šwěru k žyrkwi a k šchuli a š tym k twojemu pšnacžu džeržu, w bohabojošczi a wschittkich kšchescžijanškich pocžinkach naležnje a pilnje rošwucžuju, w prawym čžašu do džěla a wužitnych prózowanjow nawjeduju. Spožcž jim tež, šmilny Wótcze, luboscziwo a pošlušchnu wutrobu, so pod mojim šwěrnym rošpokafanju rad a šwólne čžinja, mi niž mjenje hač šwojemu čžělnemu štaršchemu pošlučhaju a š žykeje wutrobny přchiwšhaju. Ach šwarnuj mje, lubšchi Božo, so njebych jim žadny šly, nje-kšchescžijanški prut byla, ale luboscziwo, jich šbože pytaža maczer; šwarnuj mje, so njebych š hidženjom a šlobjenjom hrubje a nješmilnje š nimi šakhadžala; šwarnuj mje, so njebych, šchtož tať husto mazochi čžinja, jim jich nanowu wutrobu kradnyčž pytała; šwarnuj mje, so njebych ženje se žaneho druhého šamyšl, hač jenicžy š luboscze jich lěpšeho dla je khostala, hdyž je khostanje jim nušne; šwarnuj mje, so na dobrym woczehnjenu a šwěrnym

Domjazy woltať.

12

rospokasanju nicžo njesakomdžu ani wot jich samoženja
 nicžo njerobroju ani njesanjerodžu: — pschetož se wschej
 kšiwdu a njeswěrnoscžu bych niz jenož jich cžažne, ale
 tež twoje wěczne poklecze šebi na schiju pschinješła. Sdžerž
 mje stajnje w twojej bojosći, so na nich, kaž bychu šame
 moje a pod mojej wutrobu płodžene byle, wutrobnu luboscž
 a šmilnosć wopokažu a moju pschišluschnoscž po wschej
 móžnosći dopjelnu, so š twojeje hnady tež pola tebje
 luboscž a šmilnosć namašam a wot mojeho nanajšubšeho
 wumožnika Jesom Khrysta po tutym žiwjenju wěczne wješele
 a šbóžnosć doštanu, kotruž je nam kšudym hrěšnikam
 dobył. O Knježe, mój luby Božo, pomhaj mi we wěrje
 k prawej šwěrnoscći, kiž ty na šwojich šastojnikach, na
 twojich wotrocžkach a džowkach nicžeho wjazy njepytasch,
 hačž jeno, so šwěrnici namašani budža. To špožč mi, luby
 Božo, twojeje wutrobneje luboscže dla. Hamjeń.

Bo M. J. Nowarju (do 1688),
 š wudawka M. Khr. Strivera.

184.

Modlitwa pobožneho džěscža ša šarscheju.

O wschomóžny wěczny Božo, njebieski Wótcže, tebi
 šo š hlubokoscže šwojeje wutroby džakuju, so šy šo mi
 wot kšesćijanskeju šarscheju dał narodžicž, kiž staj mje
 žiwikaj, wucžikaj a we wschěm dobrym rospokasowakaj.
 Ša cže prošu, ty chžyl mi pošluschnu wutrobu dacž, so
 bych šwojimaj šarschimaj šdobnje pošluchał, jeju se skutkom,
 se šłowami a se ščěrpliwoscžu cžescžik, jeju nihdy nje-
 šrudžik, njesanicžak ani njewušměchował, tač dołho hačž
 šym živy, so bych tač šlubjene žohnowanje došak. Šladaj
 na mojeju šarscheju š woczomaj twojeje šmilnosće a

wobradź jimaj cźichu a směrnu starobu. Žohnuj jeju žiwnoścź, polóž jeju kšchiž, spožcź jimaj czařne a wěcźne žohnowanje. Wodaj tež mi se šameje hnady, šchtož šym něhdže po džěcźazej šlabośczi abo š njerosomom jimaj napšhecźiwo cźinił, a spožcź mi džakownu wutrobu, so bych šwěru pytał mojimaj staršchimaj wšcho narunacź, pšchi starych lětach ša njeju šo šwěru starał a po šwojim šamoženju jimaj dobrotu cźinił, Jesom Khrysta dla. Šamjeń.

M. Khrystian Wajša.

185.

Druha modlitwa pobožneho džěscza ša staršcheju.

Ach hnadny, šmilny Božo, luby Wótcze, kiž šy prawy wóczež nade wšchitkimi, kotrymž džěczi rěkaju w njebiešach a na šemi, tebi šo wutrobnje džakuju, so šy mi mojeju lubowaneju staršcheju, nana a maczeř, dał a hacź šem pšchi dobrej štrowośczi a šbožu džeržał. Tebi budź kšwalba, cześcź a džak ša tule twoju wulku dobrotu, a cže prošcu, ty chzynł mi moju njepořlušchnoścź, š kotrejž šym šo hušto pšhecźiwo šwojimaj lubymaj staršchimaj pšchěrěšchił, š hnady wodacź a to kšoštanje wote mnje wotwobrocźicź, kotrež w šchtwórtej kašni hrošyšch. Daj mi pał džakownu a pořlušchnu wutrobu pšhecźiwo nimaj, so bych jeju cześcził, šo jeju bojał, jeju lubował a š mojej pořlušchnośczu a twojej bójškej bojośczu šwješelił, so bych jeju ša twoje Bože wustajenje spóřnał a jeju wótzowške, derjeměnjaze kšoštanje šczerpliwje pšchijał. Wucź mje tež wopomnicź, kał cžežki šym šwojej maczeri byl, a š kaškej wulkej próžu a šluženjom je mje woczahnyła. Šomhaj, so ju šašo cześczu š pořlušchnośczu, š lubośczu, š ponižnośczu, š bojośczu w šłowach a šutkach, so bych šlubjene požohnowanje a niž

pošlecze herbował a dołho žiwny był. Njech pošluschnosć
 mojeho Knjesa Jesuša Khrysta mi pschezo jako pschiklad
 psched woczomaj steji, kiž je swojemu Wótzei pošluschny
 był hač do smjercze, haj do smjercze na křižu. Daj mi
 pošluschnosć Išaaka, bojosć Jakuba, počziwosć Josefa,
 bohajosć mlodeho Tobiáša, a daj mojimaj lubymaj
 staršchimaj wěru Abrahama, požohnowanje Išaaka, pschi-
 křiže Jakuba, sbože Josefa a smilnosć stareho Tobiáša.
 Daj jimaj w pěknym, pokojnym žiwjenju, w měrje a jednocze
 so sestarič; polož jeju křiž a pomhaj jimaj jón nošyc;
 wušlyšch jeju proštwy a žohnuj jeju žiwnosć; swarnuj
 jeju pschede wschitkim slym na čěle a duschi, a hdyž jeju
 čaš tu budže, dha daj jimaj čišče a s měrom wušnyč
 a wsmi jeju k sebi do wěčneho wótzneho raja psches
 Jesom Khrysta! Hamjeń. Dr. Jan Arnd.

186.

Sšrocžina modlitwa.

Wšchomóžny Knježe a Božo, kiž sebi dawasch w swo-
 jim słowje nan a móžny wumožnik šyrotow rečac, ty šy
 křiže pschikasał, jim prawdu činic, a šy pschi twojim
 šyrowym hněwje sakasał, je někał tyschic. Mój nan a
 moja mac, staj mje wopuszczilaj, jako s čašnej smjerczu
 puc, wscheho šwěta džěschtaj. Teho dla njech šym tebi,
 o njebieski Wótcze, porucženy a pschi tebi hnadu namašam.
 Wsmi mje horje, mój Božo, čin so mnu najlěpje a mje
 se wschej potrebnosću tuteho čašneho žiwjenja šastaraj.
 Šbudž mi dobrych šastararjow a pschecželi, kiž so nade mnu
 smila, a pomhaj, so moji woczehnerjo a šastararjo so
 po mni šwěru horjebjeru, bóle na mój hač na šwój wužitk
 hladaju, mje w twojej bojosći a napominanju k wschemu
 dobremu woczahnu; daj mi tež jich dobrej radže pošluchac

a jich nanowštemu powucženju šo podczišnyč. Anježe, šdžerž mje w twojej bojošczi a wodž mje k prawemu pónaczu twojeho šbóžnych cžinjazeho šłowa; šwarnuj mje pšched šlym towarštwom a wšchěm šawjedženjom, pšchede wšchej nje pócziwošcžu a lohkej myšlu, a špožcžuj mi twoju hnadu, šo wšchitkemu šłemu wabjenju a poškilenju k cžělnym žadoscžam se šprawnej modlitwu napšchedcziwo šteju a taš derje nětko, hdžez hišcže nejšym poškoletny a hišcže pod šastararjom šteju, kaž tež pošdžiščo, hdžez budu poškoletny, w tym powołanju, do kotrehož mje poštajišč, tebi š cžištej wutrobu a nje womasany m šwědomnjom šlužu a napošledk pšches. Šesom Khrysta, twojeho lubeho Ššyna, šbóžnošcž doštanu. Šamjeń.

Dr. Šurij Šāman.

187.

Ššyroczine dobroproščenje ša šastararja.*

Anježe Božo, njebieski Wótcze, ty šy mje se šažnym šemrjecžom mojeju šarscheju wbohu šyrotu šcžiniš, tola paš tež po twojim šbóžnym wustajenju druheho na nanowe měšto mi pšchedštajiš, šo by mje se štarobliwošcžu hladaš, š radu a pomozu moje wocžehnjenje a derjehicže špomóžowaš. Teho dla wošam šo k tebi, šmilny Wótcze, daj twojej hnadže a šmilnošczi šoždy cžas nad mojim šastararjom a wocžehnjerjom rukowacž a šchituj jeho se šwojej wupšchestrjenej ruku pšchede wšchěm, šchtož mohšo jemu cžělnje abo duchownje šchšódne byčž; dawaj šwoje žohnowanje k wšchemu jeho přjódkšacžu a škutkowanju a špožcž jemu a jeho džecžom derjehicže tu cžasne a tam wěcžne. Šubšči Božo, ja šym ždyn wboha šyrotka, kiž bych bješ jeho šwěrnejše rady a nanowškeje pomozy š najmješča tu cžasnje

* Šastaraš je najšarsche bibliške šłowo ša šormindu (Esthery 2, 20), tam a šem jemu tež „pšcheporucžniš“ řešaju.

khuda a wopušczena byla; teho dla wodź jeho psches twoju hnadu, so mje kaž nan s luboscju a šwěrnoscju po duschi a czěle derje wobstara, mje w bohabojošczi k czešnemu powołanju woczehnje a pschi tym ničeho njesakomdži. Ach pomhaj, ty wjeršchny Knježe, so we wschěm nastupanju moje lěpsche pyta, se starobliwoscju a s dobrym pschemyšlenjom so mnu wobkhadža a pschede wschitkimi wězami mje k kšesćizianskej mudrosći a bohabojasnym pocžinkam dđerži, so czešne a derje pschistojne powołanje šapschimnu a we wěrnej wěrje a bohabojasnym khodženju šwoje žiwjenje wjedu. To cžin, lubšchi Božo, twojeje šmilnosće a mojeho šboža dla. Hamjeń.

M. Jan Kowar.

188.

Sdychowanczko khudeho džěscja.

Ach Knježe, mój Božo, ja khude džěcžo pschikhadžam psched twoje woblicžo a cže Jesom Khrysta, twojeho lubeho Šsyna dla, prošchu, ty chžył mje pschi strowosczi šdžeržecž, mi jědž, žiwnosć a draštu dawacž; pschetož ty ždyn małe ptaczatka šastarujesch, kwětki debišch a pšchisch; ach duž tež mi nušne czělně šdžerženje njesapowěsch. Daj mi pať tež w twojej bojošczi, w czešnosći, cžesczi a pózcžiwosczi psched tobu khodžicž, so šwojemu bližšchemu s ničim žaneho pohórščenja njedam a ša mojim lubowanym Knjesom Jesušom Khrystušom šwěrnje šlědžu, hacž mje junu, ty miłosćitwy Božo, s tuteho hubjenstwa s hnady k šebi powyšchisch. Hamjeń.

S. Orteliuž.

189.

Modlitwa bohabojasneho wotrocžka.

Knježe wschitkich knježich, ty šy prajił, so dyrbi šyn šwojeho nana a wotrocžk šwojeho knješa cžescžicž; ja šym

ſwojemu cźelnemu knjeſej, kiž je mje pſchiſtajił, ſluženje
 ſlubil, ſym jemu ſe rtom a ſ ruku pſchiſlubil, ſo chzu
 jemu ſwěrnny a poſluſchnny bycz a jemu po mojim naj=
 lěpſchim ſamoženju ſlužicz. Knježe, daj ſwoju hnadu, ſo,
 kaž Naemanowi wotrocžzy ſwojeho knjeſa cześczachu, tež ja
 mojeho knjeſa po twojej kaſni cześczu, ſo, kaž běſche Joſef
 ſwojemu knjeſej Potifarej ſwěrnny, tež ja mojemu knjeſej
 wſchitku ſwěru wopokaſam, a ſo, kaž wotrocžzy wojerſkeho
 hejtmana w Kapernaumje ſwojemu knjeſej poſlučachu, tež
 ja, kaž ſym ſlubil, mojemu knjeſej poſlučam a jeho ſlužby
 ſwěrnje hladam. Spožcz mi, mój Božo, ſtrowoſcz a ſyl=
 noſcz, žohnuj moje dźěło a prózowanje, ſo, kaž Jakub
 ſwojemu knjeſej Labanej, ſe wſchěmi mojimi mozami ſlužu,
 ſo budže mój knjeſ ſe ſwojimi herbami wot tebje, ty nje=
 bjeſki Knježe, pſcheſe mnje požohnowany. Swarnuj mje, ſo
 kaž Ziba, Wiſiboſethowy wotrocžł, ſ njeſwěrnnoſczu mojeho
 wužitka njepytam, ale ſe ſwěrnnoſczu wutrobny a ſe wſchej
 dobrej wolu mojim knježim, jačo temu Knjeſej Chryſtuſej
 ſamemu, ſlužu, niž jenož dobrym a měrnym, ale tež
 wobožnym a ſlym, ſo žaneje winny ani ſłóſcze na mni nje=
 namaſaju, ſo ſwojeje mſdy a khlěba ſ hrěchom njebjeru ani
 ſo jačo njewužitny wotrocžł a njeſwěrnny ſaſtojnił nje=
 ſadžeržu. Pomhaj, mój Božo, ſo pač w mojej cźelnej
 ſlužbje tebje njeſapomnju, ſo tebje bóle poſlučam, dyžli
 cźlowjekow, ſo tebi ſ cźiſtej wutrobu ſlužu, t tebi wob=
 ſtajnje w Duchu a prawdže ſo modlu a tač ſwoje žiwjenje
 wjedu, ſo budu mjeſ twojimi wotrocžkami ſwěrnny namaſany
 a w pſchichodnym ſwěcže dobru hnadnu mſdu doſtanu
 Chryſta dla, kiž je wotrocžkowy ſchtalt na ſo wſač a
 tebi, njebjeſki Wótcže, naſche dla poſluſchnny byl hač do
 ſmjercže, haj do ſmjercže na kſchižu. Hamjeń.

J. German (1585—1647).

Modlitwa bohobojasneje služobneje džowki.

Wšchomóžny, njebieski Wótcze, kiž by mje se šmjerczu a horjestacžom twojeho jenicžkeho narodženeho Syna se spšchaha hrěchow, i poklecza šakonja a i wyschnoscze cžemnoscze wumohl a prawje wušwobodžil, spožcz mi scžerpliwu ponižnu wutrobu, so pod spšchahom cželneho služenia scžerpliwoscze nješhubju ani šwojemu knjejstwu šo njespjeczuju, ale jo wscheje cžescze dostojne džeržu a jemu poddana služu, so njeby šo twoje mjeno a twoja wučba hanika. O Knježe Jesu, kiž by moje dla wotrocžkowny šchtalt na šo wšak a šwojim wučobnikam nohi mył, wodž mje, so bych mojim cželnym knjesam a knjenjam we wschěch wězach pošlušna byla i bojosczu a se rženjom, w šwěrnosczi wutroby niz jenož se službu psched woczomaj, jako ludžo k spodobanju, ale jako twoja džowka, so tajku wolu Božu i wutroby cžinju, i dobrej wolu, a so bych tu wěstoscž měla, so i tym tebi, Knježe Jesu, šamemu služu a niz cžlowjekam, tež wjedžila, so, schtož kóždy w twojej mozy, tebi k cžesczi dobrego scžini, wot tebje dostanje, njech služu abo nješlužu. O Knježe Božo, šwjaty Ducho, wobdar mje i rošomom a i mudroszczu, so na šwojej službje wscho derje dokonjam. Daj šbože k wschemu, schtož cžinju, kaž by něhdy se šwojim wotrocžkom Josefom byl, so bu šbožowny cžlowjek a jeho knjesowny dom psches njeho jara roscžishe. Spožcz, so budu šwólna a šwěrna namašana we wschěm, schtož šo mi poruczi, so šwojemu knjejstwu ženje pschecziwo nješkušam, nicžo njesekšiwju, ani zuseho kubla njepožadam, ale we wschěch wězach, kotrež nejšbu pschecziwo Bohu a šwědomnju, mojim knježim k spodobanju cžinju, jim wschu dobru šwěrnoscž wopokajam, jich wužitk i wutrobnym naleženjom pytam, kaž tež wschu schkodu, kaž wjele na mni je, wotwróczu. Pomhaj, so šym

niz jenož dobrym a měrnym, ale tež slym knježim se wschej bohabojosću poddana a swědomnja dla k Bohu tež sle snježu a schiwdu pscheczerpu. Sdzerž mje pschi dobrej strowosći a czělnych mozach, so mohła swojej službie dosć czinicž; daj mi twojemu džěsću bycž a seziń mje junu wěczneho njebieskeho herbstwa s hnady džělomnu. Hamjeń.

Dr. Jurij Zäman.

191.

Próstwa starych a mlodnych wo pózcziwość.

Knježe Jesom Khrystcže, Ssyno Boži, kiž by sa naš schižowany a horjestanył, kiž sawěsće czistoscž a pózcziwość ženjenych a nježenjenych lubujesch, tebje proschu, ty chzynł wutrobu a myšle wschitkich, kiž so k tebi wołaju, k pózcziwośći nakhilecž. Ty chzynł tež wschitke sakonje a swjasťi mandželstwa wobarnowacž. Webaraj a sadžewaj czertej, kiž se sawiscže a hidženja pschecziwo Bohu khudu, słabu człowěku pschirodu k wschelakej njeczistosczi czěri, so by ju s nej naposledk powalik. Ty wěsch, so w nětczišchim czašu swěta našcha pschiroda dale bóle słabnje. K temu roscže slobjenje a wrótnoscž našchich duchownych njepschecželi džen wote dnja, dokelž wjedža, so ma so bórny bud džeržecž, w kotrymž dyrbi so jich haniba a słoscž wschitkim człowjekam a jandželam jašnje psched woczki postajicž. Teho dla, Knježe Jesom Khrystcže, ty jenicžki Ssyno Boži, kiž by sa naš schižowany a horjestanył, tebje proschu, ty chzynł našchu mlodžinu, našche domežki a džěczi wodžicž a k pózcziwośći a k wěrnemu modlenju k wěcznemu Wótzej našchu wutrobu psches swjateho Ducha nakhilecž a hnucž. Hamjeń.

Dr. Filip Melancthon (1497—1560).

192.

Próštwja wo prawe naloženje czaša.

Ach ty wěczny Božo, w czašu bym drje tu žiwu, ale ja wěcznosć bym wot tebje stworjenu. Těho dla tebje jara wulzy prošcu, ty chzyl mje psches swojeho Ducha tak wodzicz, so bych swój czaš tak naložil, so by mi k dostaczu wěczneho žiwjenja služil. A daj, so by žana hodžina njewuběžala, w kotrejž njebych wopomnil, so budžesch junu jeje dla samolwjenje wote mnje žadacz. Ach Anježe, po tutym czašnym žiwjenju wobradž mi wobydjenje we wěcznym njebieskim wótzny m kraju, hamjen, w mjenje Jesuša. Hamjen.

M. Christian Wajsa.

193.

Wschědna modlitwa pschi sapočatku džěla.

Wschědomózny, dobročiwny Božo, chwataj se swojej pomozu ke mni. Tebje prošcu, so chzyl mi k mojemu prjódkwšatemu džělu rosom, prawu myšl a mudrosć spožezicz, so mohł jo s twojej bójskej pomozu tebi k cžesczi a chwalbje, sebi a swojemu bližšchemu k wužitku a k sbožu derje dokonjecz. Hamjen.

M. Christian Wajsa.

194.

Próštwja wo požohnowanu džělawosć.

Anježe Božo, njebieski Wótcze, dokelž by mje po twojej mudrosći do mojeho powołanja postajil a žadašch, so bych so w nim po prawdže žiwil, dha cže wutrobnje prošcu: daj mi mudrosć a rosom k dokonjenju wschěch džělow mojeho powołanja, so bych w twojim swjatym mjenje wscho sapočal a dokonjal, so bych so s modlitwu na swoje džělo podal a swój skutk s nutrnej próštwu wo twoju bójsku pomoz sapschijal. Sdžerž mi strowosć a

špožč mi š kóždym ranjom nowu móz; pošylń štatw
 mojego czěła; pšchispor mi mozy a wobnow mi wschědnje
 pšchirodžene šamoženje, šo bych džělał a škutkował po tej
 mudrosčzi a tym rošomje, kiž šy mi špožčil; šo bych derje
 nałožil te dary, kiž šy mi dał; šo bych čžinil a š wužitkom
 dofonjał, šchtož šym pšhes twoju bójšku hnadu nawuřnył.
 Šwarnuj mje pšched prošnosčzu a lěnosčzu, šotraž pomha
 pšhecžinicž, niž pał hromadžicž, šotraž nješluži ł wužitku
 ani ł lěpšchemu, ale ł šchodže a ł škaženju. Šbudžuj we
 mni radošč a pilnosč ł džělám mojego powołanja, šo
 bych na šwojim měščze ničeho nješakomdžil, šo bych šwěru
 džělał a šwěrnje šhotował, šchtož mam čžinicž a dofonjecž,
 šo by tał džělo džělacžerja šhwalilo, a mój bližšchi š mojim
 džělom abo, čžehož hewał budže pšhes mojeju ruřow džělo
 džělomny, š pokojom byl a žaneho šamyšła njeměł na
 lěnosč a škomdu, ua nješwěrnosč a jebanje šdychowacž
 a škoržicž. Daj mi pošnacž a wučž mje, šo bych šwojemu
 bližšchemu tał šlužil a džělał, kaž bych ja čžył, šo by mi
 druhi na mojim měščze džělał. Šnježe, čžin šam naj-
 lěpšche we mni pšchi mojim powołanju pšhes twoju miłosč
 a twoje dary, pšhes twoju móz a pomoz; žohnuj wschě
 šutki mojego powołanja a požohnuj džělo mojeju ruřow,
 šo bych šam ša šebje a ša šwojich šwój kruschł šhlěba,
 czěła žiwnosč a potrebnosč měł a derje pšchelěšł, a tał
 moja a mojih pobožnosč šo pšchisporjala, pšchi tym tež
 dobre šwědomnje a čžěšne mjeno wobšhował. Šamjeń.

M. Šhryštian Wajša.

195.

Džakowna modlitwa po dofonjanym džěle.

Wšchehomóžny, wěčžny, dobročiwny Božo, tebje šhwalu
 a šo čži š wutrobny džakuju ša twoju najšwjecžišču pomoz,

kiž by mi dženšnišchi džen wopokasał, pschetož saměscze bjes
tebje njebudžich nicžo samohł; teho dla tebi samemu cześc
a khwalba słuscha. Tebje proschu, so chzył šebi mojemu
šutku šo spodobacž dacž a jón mi a mojemu bližšchemu
k cželnemu a duchownemu šbožu požohnowacž, psches Jesom
Khrysta, našeho Knjesa, kiž s tobu a se šwjatym Duchom
jednu wěrnny Bóh živi a knježi wot wěčnošcze hacž do
wěčnošcze. Hamjen. M. Khrystian Wajsa.

196.

Modlitwa nježenjenych ludži.

Njebjeski Wótcze, šwjaty Božo, kiž by šwjate, pózcžiwe
a cžiste bycže a žadašch, so bychmy tebi w šwjatoscži
šlužili, spožčž wschał tež mi cžistu a pózcžiwu wutrobu:
wuhasch we mni plomjo nje pózcžiwošcže; šwarnuj mje
psched nje pózcžiwyimi myšlemi, słowami a šutkami, so bych
se šwojimaj woczomaj šlub scžinił, so njebyšchtej hladalej
po šakašanych žadošcžach woczow: wobron mje se šwojim
Duchom pshecžiwo wschemu špytowanju cžerta, šwěta a
požadliwego cžěla. Ja wschał, o Knježe, nješym šam
šwój, ale wukupjeny s drohej krowju Jesom Khrysta, a
moja wutroba je templ šwjateho Ducha. Duž mje teho
dla wobarnuj jako twoje šwójstwo, w prawej šwjatoscži
a pózcžiwošcži. A hdyž šo tebi spodoba mje do mandžel-
stwa powolacž, dha wobradž mi, o Knježe, šchtož je mi
wužitne a šbóžne, a žohnuj moje přjódšacže. Wjedž
tež tač moju wutrobu, so bych njehladał na bohatstwo,
šwonkownu rjanosčž, cžěla žadošcž abo na druge šakašane
wěžy, ale wošebje na prawu wěru, pobožnosčž, dobre
pocžinki, pózcžiwošcž a dobru khwalbu. A došelž šo naj-
škerje štanje, so budže někotryžkuliž po tym, kaž je šo
nježenjeny šadžeržal, potom w šwojim mandželstwie wot

tebje žohnowany abo khostany: dha mi swoju hnadu spožč, so so w twojim nježenjeństwie tať pózcziwje a cžeńje sadžeržu, so bych dobre swědomnje sakhował, a ty mje tať s hnady s twojim bójskim žohnowanjom w mojim pschichodnym mandželstwie wobdžělil. Wušlysch mje, mój Božo, a daj so wschemu radžicž k cžesczi twojeho najswjeczišcheho mjena, k lěpschemu mojeho bližšcheho a k mojemu a mojih wěcznemu sbožu a sbóžnosći. Hamjeń.

M. Khrystian Bajsa.

197.

Modlitwa mlodnych ludži, kiž myšle maju, so do swjateho mandželstwa podacž.

Glaj, luby Božo, ja šlyschu, so je mandželstwo twój stworjeny skutk a tebi so spodoba; teho dla chžu so na twoje šłowo do njeho podacž, njech so mi we nim dže, kaž ty chžeš; mi dyrbi so wschitko spodobacž a prawe bycž: Ach, luby Božo a Wótcze našcheho Anjesa Jesom Khrysta, wobradž a daj mi, twojemu wbohemu džěscžu, pobožneho muža (pobožnu žonu), s kotrymž (s kotrejž) by moje mandželste žiwjenje psches hnadu swjateho Ducha bohabojasne bylo. Hamjeń.

Dr. M. Luther.

Modlitwy pschi pschecžahowanju.

198.

a) Džakowanje pschi wopuschčenju dotalneho bydla.

Tebje, Anježe, šmilny Božo, khwalimy sa wschitku twoju hnadu a swěru, kotruž šy nam wopokasał w tutym domje, kotryž dženska wopuschčimy. Tebi so sa wschě dny wješelošče džakujemy, kotrež šmėdžichmy po twojej šmilnosći tu wohladacž. Tebi so pať tež sa wschitkón kšhiž džakujemy, kotryž je twoja wěczna mudrosč tu na naš

kladła. Ty naš ženje njejšy wopušćizil, twoja hnady-
 polna bliskosć běšče našch troscht w dnjach žalosće a našcha
 hwěsda w čymowch nozach. Sa to cže nětko khwalimy a
 twoju šmilnosć cžescžimy. Šso džakujemy tebi ša wšcho
 žohnowanje, kiž šy nam tudy w duchownym a cžělnym
 wobradžil, a ša wšchu pomoz w nusch, kiž běchu naš tu
 šajale. Daj šebi dženska našchej khwalbje a našchemu džak-
 nemu woporej derje špodobacž twojeje wěcžneje lubosće dla.
 (Na to špěwaj khěrlusch: Nječ Bohu džakuje 2c. Po tym cžitaj 121. psalm.
 Na to hišćeže šo taš modl.) **Knježe Božo, njebieski Wótcže, kiž**
šy naš hacž dotal miłosćiwje šwarnował a žohnował,
tebje prošymy, ty chžyl tež dale š nami bycž a dženska
našch wonkhód š tuteho domu a našch nutškód do našcheho
noweho bydła požohnowacž psches Jesom Khrysta, twojeho
lubeho Šsyna, našcheho Knjesa. Šamjeń. (Na to wušpěwaj
 hišćeže klecžo pošledni krocž w štarym bydle šwjaty wótcženash.)

199.

b) **Próštwa po šacžehnjenju do noweho bydła.**

W mjenje Boha Wótza, Šsyna a šwjateho Ducha.
Šamjeń. My pošbėhujemy šwojej wocži k horam, wot
 kotrychž nam pomoz pschińdže wot teho Knjesa, kiž je njebo
 a šemju šezinił. Tón Knjes požohnuj našch wonkhód a
 nutškód wot nětk hacž do wěcžnosće. Je-li šo Knjes khěžu
 njetwari, dha džělaju podarmu, kotšiz ju twarju. Je-li
 šo tón Knjes měšto njewobarnuje, dha wachuje wajchtač
 podarmo. (Pš. 127.) Šmilny, hnadny Božo, w kotrehož
 mjenje šmy do tuteho noweho bydła šacžahnyli, wopytaj,
 my cže prošymy, o Knježe, tuto wobydlenje, a daj twojej
 miłosći nad nami wotpocžowacž nětko a pschez. Daj
 šwojim šwjatym jandželam mješ nami bydlicž, šo bychu
 naš w pošoju šchkitowali, a twoje žohnowanje rukuj štajnje

nad nami psches nasheho Knjesa Jesom Khrysta, twojeho lubeho Syna. Hamjen. Wótcze nasch zc. We wschěch skutkach a wschěm džěle dam Bohu radžicž zyle zc. (Kherl. 301.) Modlmy šo dale: Knježe Jesom Khryste, kiž šy po šwojej šmilnošči khude człowške džěczi na semi wopytował a šy tež wobydlenja khudych hrěšnikow njesazpiwał, tebje prošymy, ty chzyl tež pola naš na hospodu šańcž a dženska šwoje nutschěhnjenje š nami a pschi naš džeržecž, šo by šo tutemu domej šbože dostało. Scziń šebi mješ nami wobydlenie, ty nadobny hošcžo, a budž nam wschitke dny bliski se šwojej hnadu a se šwojim měrom. Twoja šwěra rukuj nad nami. Twoje šłowo budž nascheju nohom šwěza. Twoja hnada budž nasch troscht we wschěm kščižu. Twoje mjeno budž nasch šchit a nasche hrodžišcěžo. Požohnuj naš, o Knježe, pschetož šchtož ty požohnujesch, to je žohnowane wěcznje. Požohnuj nasche džělanje a nasche wotpoczowanje. Požohnuj naš w dobrych a šlych dnjach, we wješelu a šrudobje, w žiwjenju a wumrjecžu. Tebi šo dženska na nowe poruczujemy. Ach, Knježe, wostań pschi naš nětko a pschezo. Hamjen. Ach wostań pschi naš š hnadu zc. Tón Knješ požohnuj naš a šwarnuj naš! Tón Knješ roššwěcž šwoje woblicžo nad nami a budž nam hnadny! Tón Knješ pošběhn šwoje woblicžo na naš a daj nam šwój měr! Hamjen.

Puczowarške modlitwy.

200.

a) Modlitwa na wječoru prjedy wotpuczowanja.

Knježe Božo, kiž šy israelskim džěczom šrjedža psches morjo se šuchimaj nohomaj pscheńcž dał, a kiž šy mudrym š rańsheho kraja š hwěšdu pucz k tebi šjewił, špožcž mi šbožowne puczowanje a měrne dny, šo bych w towarštwje

twojeho swjateho jandzela bje wscheje schkody swoje puczo-
 wanje dokonja. O Božo, kiž by swojeho služobnika
 Abrahama s Kaldejskeho Ura wuwjedł a na wschěch puczach
 jeho podróžnistwa swarnował; kiž ty s Isakubom běsche na
 jeho drohach a jeho by wobrół psches twojich swjatych
 jandzelow: tebje proschu, ty chzyn tež mje a wschěch puczo-
 warjom swarnowacž a psches twojich swjatych jandzelow
 bješ stracha pschewodžecž. Budž ty mi na tym puczowanju
 mój troscht a mój wodžer, w horzocze mój wothlódžazy
 khlódł, w deshcžu a njewjedrje moje schkitowaze wodžecžo,
 w pschecziwnoszczach moje krczišno a mój schkit, na šmošlych
 a štrachnych schcžežkach mój krtuty kij, pschi wutkoseži moja
 šwěrna pomoz a moje pošyljenje. Pomhaj a spožcž
 hnadu, so pod twojim wodženjom wotkynjenu kónž mojego
 puczowanja dozpu a napošledk šašo cžily a cžerstwy šo
 domoj wrócžu. O Knježe, budž proschenu, nakhil twoje
 wucho na moje proschenje a daj twojemu wotrocžkej dobry
 pucz, so ty mje pschi wschěm wotměnjenju teho pucža a
 tuteho žiwjenja twoja pomoz šakitala, a so bych škónčnje
 swoje šemške podróžnistwo šbóžnje wobšamknył a do našcheje
 njebieskeje domišny šaschol psches twoje šmilenje. Šamjen.

201.

b) Modlitwa psched šamym wotpuczowanju.

Knježe Božo, njebieski Wótcze, ty šwěrnny israelski
 wajchtarjo, kiž by swojim jandzelam porucžil, so bychu
 naš swarnowali na wschěch našchich puczach: do twojeje
 ruki a do twojeho kędžbowanja porucžuju šo dženska a
 wschitke dny. Swarnuj mje, kiž chzu dženska wot jow
 wotpuczowacž, na wschěch drohach, a pschistowaršch mi
 twojich swjatych jandzelow, so mje pschewodža, pschede
 wschěm nješbožom mje šwěru wobrója a w šwojim cžaspu mje

stroweho a w měrje sašo domoj dowjedža. Swarnuj tež tych, kiž tu domach woſtanu, a ſkaſaj ſwojich jandželi ſa wajchtarjow nad tutym domom, ſo jón žane njeſbože nje-podeńdže. Anježe, do twojeje ruki ſo poručam. Swarnuj mój wonkħód a nutſkħód wot nětk hač do wěcznoſće. Hamjeń.

202.

c) Modlitwa na pucžowanju.

Anježe, ty naſ wſchitkich ſwěrnj Božo a Wótcže, ty wěſch, ſ kajkich ſamóſow ſym ſo na tuto dróhowanje podał a ſo na czaſ wot mojich wotſalił. Dofelž dha nětko pucžuju, proſchu tebe, ty chzynł moje žiwjenje w zuſbje pſchede wſchěm ſtrachom a njeſbožom miłoſćiwje ſwarnowacž a moje pucžowanje ſe ſbožom a žohnowanjom pſchewodžecž; woſebje pał tež mój dom a wſchěch mojich lubych tebi poručam. Ach, luby Božo, ty ſy tola najlěpſchi hoſpodał; duž jim wopoſaſuj ſwoju wótznu ſwěrnosć, ſtaraj ſo ſa nich, ſdžerž jich, ſežitw a pytaj jich, ſchkituj jich, wot-wobrocž wot nich wſchón ſtrach, wohnjowu a wodnu nuſu a wſcho njeſbože; budž pſchi nich wſchitke dny a hodžiny, ſo móhli ſ tobu ſwojeho powołanja derje hladacž; wodnjo daj jim w twojim mjenje kħodžicž, w nozy w twojej hnadže ſpacž a tał twoju dobroćiwosć pſchezo wužitwacž. O ſo by ſ twojej hnadnej Božej wolu było, ſo mohł na mojim pucžowanju wſcho derje dołonjecž, ſo ſtrowy a czerſtwy domoj wrócžicž, ſ wjeſelom ſašo mojich lubych wohladacž a ſ nimi hromadže byčž, hač naſ ſwotwołaſch na poſlednje pucžowanje do twojeho njebjefkeho raja. O luby Wótcže, wuſkħyſch mje Jeſom Kħryſta dla! Hamjeń.

d) **Modlitwa po domojwróćenju.**

Ssmilny, miłosćiwny Božo, ty moja pomoz, kiž by mi sašo domoj dopomhał, ty by tón Bóh, kiž wschitku pomoz čžini. S wutrobu a se rtom tebje khwalu, so by mje po mojich pucžach šwěru wodžik, wótzuje sastarował, móznje schkitował a na swjastkach twojeje luboscže sašo k lubym mojim dowjedł. Ty by mje na rukomaj twojeje scžerpliwoscže nošyl, ty by moje wukhowanje byl we wschěch strachotach, ty by po twojej wulkej hnadže mi twoje bohate žohnowanje spožčik, so jo njemóžu došč wurjez ani do-
khwalicž. Teho dla pschithadžam nětko s wješelom psched twoje woblicžo a šo tebi, luby Wótcže, džakuju, so by so mnu byl na tym pucžu, po kotrymž bym čžahnył, a mje sašo sbožownje domoj dowjedł. Sa to budž, o Knježe, twoje mjeno khwalene a čžescžene. Ty by mi pomhał, ty dyrbišch tež mój Bóh byčž a wostacž. Teho dla čže tež wutrobnje prošču, ty chžyl mje tež dale w twojej miłosćiwnej wschehomozy sdžeržecž, we mni horzu žadošč po njebjestim raju sbudžicž a s hnady spožčicž, so wsch prózu na to naložu, so bych šwoje powołanje w Jesušu twjerde scžinił; so by, hdyž moje semške podrožnistwo k kónzei dže, moje čžělo hacž do wulkeho dnja čžichu hospodu w rowje namačalo, a moja duscha nuts saschła k wješelosći w pschihotowaných wobydlenjach mojeho Jesuša. Hamjeń.

Modlitwa na narodnym dnju.

a) **Džakowanje na narodnym dnju sa Bože huadne dobroty, hdyž je šo lěto bjes wjetscheho kschiza pominyło.**

Khwal teho Knjesa, moja duscha, a schtož we mni je, jeho šwjate mjeno. Khwal teho Knjesa, moja duscha,

a njesapomń jeho dobrotow, kotryž tebi wšhitke twoje hrěchi wodawa a sahoji wšhitke twoje khoroscze, kotryž twoje žiwjenje wot skaženja wumože, kotryž tebje křónuje ť hnadu a se ťmilnosczu, kotryž twój rŏt swjeťeli, so ty ťo wospjet womłodźišch, jaťo hodler. Ja chzu teho Knjesa khwalicz kŏždy czať, jeho khwalba dyrbi pschezo w mojim rcze bycz. Moja duscha budze ťo khwalicz teho Knjesa. Posbėhujcze so mnu teho Knjesa, a powyschmy jeho mjeno hromadze. Woptajcze a hladajcze, kať dobrocziwny tŏn Knjes je; derje temu, kotryž ma nadziju ť njemu. — Ty ťy mŏj Bŏh, a ja dzakuju ťo tebi, mŏj Božo. — Ja ťo tebi dzakuju, so ja dziwne ťym sczinjeny. Džiwne ťu twoje skutki, a to moja duscha derje snaje. Twojej woczij stej widzikej tŏn njedoťonjany plŏd mojeho czėla; a bėchu wšhitke dny do twojich knihow sapisane, kotrež bycz dyrbjachu, a tych ťamych hiščcze žadyn tudy njebėsche. — Hnadny a ťmilny je tŏn Knjes, sczerpliwy a wot wulkeje dobroty. Tŏn Knjes je wšhitkim dobry a ťmili ťo na wšhitkich ťwojich skutkach. — Tŏn Knjes je wulku wėz na nať czinil; teho my ťo swjeťelmy. — Ja chzu teho Knjesa khwalicz, tať dolho hacž žiwny ťym, a mojemu Bohu spėwacz, dokelž ja tu ťym. — Ja chzu tebje powyschicz, mŏj Božo, ty kralo, a twoje mjeno khwalicz stajnje a wėcznje. Ja chzu tebje wšchėdnje khwalicz a twoje mjeno czesczicz stajnje a wėcznje! Halleluja!

© 103., 34., 118., 139., 145., 146. a 126. psalma.

205.

b) Narododženske dzalowanje, hdnyž bėsche lėto czežle a poťne czerpjenjow.

Khwal teho Knjesa, moja duscha, a ťchtož we mni je, jeho ťwjate mjeno. Khwal teho Knjesa, moja duscha, a njesapomń jeho dobrotow, kotryž tebi wšhitke twoje hrěchi

wodawa a sahaji wšhitke twoje khoroscze, kotryž twoje žiwjenje wot skaženja wumože, kotryž tebe kónuje s hnadu a šmilnosczu, kotryž twój rôt swješeli, so ty šo wospjet womłodžišch jako hodler. — Tón Knješ mje derje pokhosta; ale šmjerczi wón mje njepoda. Šmjertne swjaški běchu mje wobdale a helste styšnosczje běchu mje šapšhijałe; styšnoscz a boloscz bě mje namakała; ale ja šo wołach k mjenu teho Knjesa: O Knježe, wumož moju dušchu! — Knježe, mój Božo, jako šo k tebi wołach, wustrowi ty mje. Knježe, ty šy moju dušchu s hele wuwjedł; ty šy mje žiweho šakhował! Ja šym šo pšchekhwatal, jako džach: Šastorcženy šym wot twojeju woczow; ale šawěrnje, ty šlyšesche hlóš mojeje pokorneje modlitwy, hdyž šo k tebi wołach. — Ty šy moju dušchu wot šmjercze wutorhnył, mojej woczji wot šylšow, moju nohu wot pada. — Ty šy mje mój měch wušleł a šy mje s wješelosczu wopašal, so by tebi moja cžescz špěwala a njemjelczala; Knježe, mój Božo, ja chzu šo tebi džakowacz do wěcznosczje. — Budž šašo špokojom, moja dušcha; pšchetož tón Knješ cžini tebi dobrotu. Š cžim šaplaczu temu Knjesej wšhitku jeho dobrotu, kotruž wón mi cžini? Ty šy moje swjaški rošwjašal. Tebi chzu džak woprowacz. Ja šo cži džakuju, so mje ponižujesch a mi pomhašch. Ty šy mój Bóh, a ja šo tebi džakuju. Mój Božo, ja cže pošbėhuju. Šhwaleny budž tón Knješ, so je mi džitwnu dobrotu wopokašal! Halleluja!

Š 103., 116., 118., 30. a 31. psalma.

206.

e) Narododženske dopomnjecze na šhwatniwoscž a šachodnoscz našeho žiwjenja.

Knježe Božo, ty šy našche wukhowanje štajnje a pšchezo. Přjedy dyžli hory buch, a šemja a šwět štworjeny bě, šy ty Bóh wot wěcznosczje. Kiž ty ludžom dašch wumrjecž

a rjeknjesh: Pšchińdźće sašo, wy cźlowške dźěczi. Pšchetož tawšynt lět je pšched tobu jako džen, kiž wčera saschoł je, a jako nózna wacha. Ty dasch jim precž hicž, jako rěka precž dže, a šu jako šón; runje jako trawa, kotraž wschať swjadnje, kotraž rano kće a skoro swjadnje a na wječor pošycžena budže a wuškhnje. To cžini twój hněw, so my tať sahinjemy, a twoja šurowošć, so my tať nahle prjecž dyrbimy. Pšchetož nasche skóšće postajish ty prjódť šo, nasche potajne hrěchi na šwětło pšched šwoje woblicžo. Teho dla šańdu wschitke nasche dny pšches twój hněw; my nasche lěta dokonjamy jako rěč. Nasche žiwjenje traje šydomdžešacž lět; hdyž wyšoko pšchińdže, je wóšomdžešacž lět; a hdyž je krašne bylo, dha je próza a kšiwda bylo; pšchetož wono šo rucže minje, jako bychmy precž lecžili. Šchtó wěri pať, so ty šo tať jara hněwasch? A šchtó boji šo pšched tajkej twojej šurowošću? Wucž naš wopomnicž, so my wumrjecž dyrbimy, so bychmy mudri byli. Šamjeń.

§ 90. abo 39. a 103. psalma.

207.

a) Narododženški troscht noweho naroda, pšches kotryž nasch přeni narod a nasche žyłe žiwjenje jenicžy šwoju płacžišnu ma, pšches kotryž šmy šo halle ł wěrnemu a wěčnemu žiwjenju narodžili.

Šmilny, miłošćiwy Božo, kiž šy mi sašo džen mojeho naroda dožiwicž dať, tebi kšwalbu a džať praju ša wschu hnadu, kiž šy mi w šańdženym lěcže dať, a prošcu tebje, ty chžyť mi w nastawazym nowym lěcže š nowa šapocžecž mje a mój žyły dom požohnowacž. Tebi šo džakuju, so šy šo mi dženša pšched . . lětami do tuteho cžašneho žiwjenja narodžicž dať, ale hišcže bóle kšwalu twoju šmilnošč, so šy mje w šwjatej kšcženizy ł nowemu, wěčnemu a njebjeskemu žiwjenju w Khrystušu Jesušu

ſ nowa porodźiſ. Wſchi tym chzyl ty mje hnadnje a wótnje wobarnowacź, ſo tajke hnadnje kubło ſažo njeſhubju. Do twojeho hnadneho, wótneho ſwarnowanja ſo porucžam. Mój czaſ ſteji w twojimaj rukomaj. A hacž runjež je moje žiwjenje kaž nicžo pſched tobu a moje dny jenož jaſo dlon, dha ſym tola ſtroſchtny w tebi; pſchetož ty ſy mi ſ hnadu wěczne žiwjenje wobradźiſ. Sdžerž mje jenož w prawej, žiwej wěrje a napjelnuj mje w tutym nowym lěcže mojego žiwjenja, ſ kotrymž mi hnadny czaſ pſchidlěſchiſch, ſ mozu twojeho ſwjateho Ducha. Dyrbi-li to moje poſlednje lěto na tutym ſwěcže bycž, dha ſo twoja wola ſtań. Wobradź mi jenož ſbóžne ſtónčenje, puſhcž mje ſ měrom a daj mi ſańcž do wěczneho wot-pocžinka twojich ſwjatych pſcheſ Jeſom Chryſta, kiž ſ tobu a ſe ſwjatym Duchom žiwy je a knježi wěrny Bóh do wěcznoſcže! Hamjen.

208.

Shromadna domjaza modlitwa.

Knježe Božo, trojenicžki Božo, ty ſy w ſwojim ſwjatym ſłowje nam pſchifaſaſ, ſo dyrbimy jedyn ſa druheho proſycž a ſo modlicž: duž ſo ſkhróblimy ſ tobu rěcžecž a pſched tebe naležnoſcže naſcheje wutrobny pſchinjeſcž. Ty nochzyl naſche proſchenje ſacžibnyč, ale chzyl jo miłoſcžiwje pſchijecž a wuſlyſhecž. Tebe, ty ſwěrny Božo a ſbóžniſo, proſymy ſa twoju lubu zyrkej; ſdžerž, wobarnuj a wodž ju; ſpožcž jej kóždy czaſ ſwěrnych paſtyrjow a wučerjow, a žalbuj jich ſ twojim Duchom a žohnuj jich džělo; wobaraj wſchěm njepſhecželam, ſaduſch wſchitke bludne wučžby, ſwarnuj twoju woſadu pſched pohórſchkom a roſforu a daj ſo cžeſcži twojeho ſwjateho mjena na ſwěcže pſchezo bóle wupſchěſcžeracž. Noſſwěcž bludžazych, wobrocž

bjesbóžnych, měj sczerpliwość s nami křudymi hrěšnikami,
 wodaj pokutnym a křostaj sařaklych sazpiwarjom twojeho
 słowa. Šmil šo nade wšchěmi křudymi pohanami a
 žohnuj póřłow měra, kotrychž k nim sczelesch, šo bychu cži
 wulki lud dobyli, a tak twoje mjeno šo tudy a na wšchěch
 kónzach semje šwjeczilo. Žohnuj tež křehesczianske šchule,
 wšchěch wučerjom a lubu młodžinu, šo by rostla we wěrnej
 bohabojošczi a spravnej wěrje. Wšmi do šwojeho hnadneho
 šwarnowanja wšhitke wustawy, kiž k pschisporjenju twojeho
 kraleštwu a k wupšchěšceranju twojeho lubeho ewangelija
 šlůža, a napjelnuj se šwojim Duchom wšhitkich, kiž na nich
 džělaju. — Šakitaj tež, ty šylny, wšchedomóžny Božo,
 našchu wyschnošcž a šhromadne lěpšche; daj wšchěm wječham
 a knjejštwam Dawitowu pobožnošcž a Šalomonowu mudrošcž.
 Pomhaj, šo šo po twojej žyrkwi, po žylym wótžnym krajju
 a wšchěch šwojich poddanach šwěru horjebjeru, a žohnuj
 jich próžowanje bohacže. Wošebje do twojeje hnadneje
 ruki našeho lubeho krajneho wótza poruczamy; tež cže
 ša našche žyrkwine knjejštwo prošymy. Šłodž do wutroby
 wšchěm móžnym myšle měra; pomhaj, šo wulžy a wošebni
 tež po Bošy šo prašcheju; daj wšchěm radžicželam wužitnu
 radu; špožcž wšchěm šudnikam prawdošcž, wšchěm šastojnikam
 šmilnošcž, šo by pola naš a wšchudžom šle šo křostało,
 dobre šo šaplacžilo, šłošczi šo wobarało a, šchtož je
 křwalobne, šo šdžeržalo a pschisporjało. Budž se wšchěm
 ludom, šo wyschnošcž lubuja, šwoje knjejštwo cžescža a
 šakonjam pošluchaju. Požohnuj kóždeho w jeho šlawje
 a powołanju; rukuj s hnadu nad žylym wótžnym krajom
 a tutej wošadu. — Požohnuj tež domjaze žiwjenje a
 špožcž wšhitkim hospodarjam a hospošam dobry měr w jich
 mandželštwje, šbože w jich žiwnošczi a wješele na jich
 džěcžoch. Džěcžom špožcž dobru pošluschnošcž, džěcžazu

bojoscź, sprawnu poniżnosć a śwěrne cześczenje staršcheju, a daj staršchiskemu žohnowanju ƚo bohacze nad nimi dopjelnicź. Wobradź wšchēm hospodarjam a hospořam dobrych ƚužobnikow, wšchej czeledźi pať bohabojařne knjeřstwo a wuhotuj ju ť wutrobnej lubořcźu, śwěrnořcźu a sprawnořcźu. Njech ƚu tebi, o Knježe, wšchitzy ludžo poruczeni a daj kóždemu, ťchtož potrzeba. Wořebje ƚmil ƚo nade wšchēmi křudnymi a hubjnymi, trořchtuj wšchēch ťrudnych, ƚmil ƚo nade wšchēmi křorými. Wobrocź wšchēch ťlōřtnikow a wumož wšchēch bjeř winy jatych. Mořch starych, pomhaj dźećatkam, ťastaraj wudowy a ƚyroty. Pořyln a trořchtuj mrējazych. — Budź ƚmilny wšchitkim, kiž ƚu nam nje pšhecźelni, a ťcziń jich nam pšhecźelnje ťmyřlenych. Džerž w twojej hnadže wšchitkich, kiž ƚu ƚo našchemu dobroprořchenju porucžili, kotrychž derje ťnajeřch. Napořledť pať daj ƚebi, luby Božo, hiřcze wořebje porucženym bycź wšchitkim ť našchej ƚwōjbje pšchisřluřchazym w blisťosczi a dalokōsczi; ťwarnuj jich pšchede wšchēm řlym, dawaj jim wřcho dobre a wodź jich ťe ƚwojim ƚwjatym Duchom. Budź ť nimi a ť nami wšchitkimi dženřa a wřchēdnje a wupomhaj nam řkōncźnje, hdyž našcha pořlednja hodźina pšchindže, ť wēcźnemu žiwjenju. Ğamjeń.

Řrōtka řhromadna modlitwa.

Knježe Božo, trojenicźki Božo, pšched twōj wēcźny řtoť nořymy dženřa wopory našcheho křwalenja a dźakowanja řa wřchitke dobroty, kiž řy w njebeřkich a řemřkich křblach nad nař wuřypať. Tebi ƚo dźakujemy řa twoje ƚwjate řłowo a řakramentaj, řa twoju lubu zyrkej, řa pařtyřjow a wucžerjow, kotrychž řy nam wuřtajiť a pořtajiť, a řa wřchitke duchowne žohnowanja, kiž ť poľnořcze twojeje hnadu

na naš ſo wuliwaju. Tebi ſo dźakujemy, ſo ſy naſ
 hnadnje ſwarnował pſchede wſchēm ſlym a ſchrodu, a ſy
 ſe ſwojej ſylnej ruku naſch dom móznye ſakitał, naſchu
 woſadu, naſch zhyły wótzny kraj. — Tebje, o Božo, proſymy,
 ty chzynł tež dale bycz naſch twjerdy hród, naſche kryczyjno
 a naſcha ſkała, naſch kryw a ſchkit pſchecziwo wſchēm nad-
 bėhowanjam ſłeho njepſcheczela a pſchecziwo wſchemu ſłemu
 czėła a duſche. Poſtaj kóždy czaſ ſwojich ſwjatych
 jandželow kėdźbowanje pſched tuteho domowy proh, ſo naſ
 nicžo ſłeho njenadeńdže, a dźerž ſwoju ruku nad naſ a
 naſchich bratrow. — Wuſypaj ſwoje žohnowanie nad naſ
 wſchėch, nad naſcheho krajneho knjeſa a jeho móznych, nad
 twoju zyrkej a jeje ſlužobnikow, nad naſchu woſadu a
 wſchitke jejne ſtawy. Daj ſwoju bohatu hnadu woſebje
 naſchim pſcheczėlam a ſpſcheczėlenym woptacz, kotſiž ſu po
 twojej woli ſ nami ſwjafani ſe ſwjatymi ſwjafkami krowė
 a pſcheczėłſtwa. Požohnuj naſch dom a wſchėch, kiž w nim
 bydla a nutš a won khodža, ſpožcz nam měr a daj nam
 wſchitkim wěrjazu, ponižnu, pobožnu a ſmėrnu wutrobu,
 ſo by ſo naſch dom Boži dom ſczinił, w kotrymž bychmy
 wſchitzy tebi ſlužili jaſo ſwojemu najluſchemu Knjeſej
 a ſbóznikej. We wſchej tyſchnoſczi ſpožcz nam pokoj,
 w khoroſczi hnadnu pomoz, we wſchej nuſy twoju ſwėrnu
 pomoz a w ſmjerczi twjerdu wėru. Šmil ſo nad nami
 a wſchitkimi twojimi a budž a woſtań naſch hnadny a
 ſwėrny Bóh wot nėtk hacž do wėcznoſcze. Hamjeń.

210.

Šhromadna modlitwa wo domjaze ſbože.

Luby Knježe, wſchehomózny Božo, dokelž naſ pſcheš
 japoſchtoła Pawoła napominaſch: „Modlcze ſo ſtajnje k Bohu
 we wſchitkej nuſy ſ próſtwu a ſ modlitwu w Duchu“, dha

psched twoje najšwjeczišche woblicžo pschikhadžamy, kiž wschať
 wjele na šwojej wutrobje mamy, kaž je tebi derje wědomne.
 Tebje, ty hnadny a šmilny, ty šylny a mózny Božo,
 prošymy, ty chyzł tónle dom a naš wschěch wobarnowacž
 psched šatanowej lešču a šlobjenjom, ty chyzł wschitkim
 šlym ducham wobaracž, šo njemóhli nam nicžo nacžinicž,
 tež wschón njeměr, wschu šwadu, wscho hidženje, hadro-
 wanje a wschu roškoru wot teho proha šdalowacž. Swarnuj
 naš tež wschěch psched njewěru a błudnej wucžbu, psched
 liwkošču a lěnjosčju a šchkituj tón dom pschede wschej
 cžašnej nusu, psched wodowym a wohnjowym štrachom,
 psched šhorosčju a hlodom. Wjele bóle wušypaj, ty bohaty
 a miłosčiwny Božo, twoje dary a hnady na naš; špožč
 nam prawje wutrobnu wěru, cžistu wucžbu, šwjatu nutr-
 nosč a cžerjenje k twojemu šłowu a k modlitwje. Daj
 nam šwojeho šwjateho Ducha a napjelń nam wutrobu
 š wěrnej lubosčju k tebi a mješ šobu. — Daj šwojej
 hnadže nad nami wschitkimi rukowacž, žalbuju š mozu a
 mudrosčju mje hospodarja, šo mojich a tutón zylý dom
 tebi k šhwalbje a k cžescži w twojim mjenje a po twojim
 šwjatym šłowje wodžu. Požohnuj mi moju lubu man-
 dželsku, kotruž šy mi darik a postajik ša pomoznizu a
 hospošu tuteho doma, daj jej šwjatu lubosč a pschecžel-
 niwu miłosč a pošylń ju w jejnym cžěžkim powołanju.
 Daj jednotu a šwěrnú pošlušnosč naju džěčom a pomhaj,
 šo bychú tebi k cžescži wotrostke a, po waschnju našcheho
 lubeho Šnješa Jesuša, pschibjerake kaž na lětach, tať tež
 na mudrosčju a hnadže pola tebje a cžlowjekow. Budž
 se wschěmi našchimi, se štaršchimi, bratrami a šotrami, a
 se wschěmi, kiž šu š wutrobju abo š křwě š nami špschecželeni,
 a daj šwojemu žohnowanju rukowacž nade wschěmi, kiž pola
 naš won a nuts šhodža. Našchemu džěku chyzł šo dacž

radzić a jo žohnowacź a nam dženša a kóždy czaš wschědny
 khlěb s twojeje hnadneje ruki skiczić, nam tež poddatu a
 spokoju wutrobu dacź, so s dźakowanjom swój wschědny
 khlěb k sebi bjerjemy. — Glaj, Knježe, našch Božo, ty
 dobrocziwy Božo, do twojeje ruki so zyle a polnje po-
 rucžamy. Wodź ty naš na wschěch puczach a sdžerž naš
 twjerdže w twojej hnadže a we wěrnej wěrje; wumož naš
 naposledk wot wscheho skeho; wobradź nam sbóžne skóncženje
 a daj nam wěczne žiwjenje dobycź Jesom Khrysta, našeho
 jenicžkeho lubeho sbóžnika, dla. Hamjeń.

Wjate wotdželenje. Blidowe modlitwy.

211.

A. K blidu

(abo: do jědže, abo: k jědži).

Pšchińdź, Knježe Jesu, a budź našch hósć a žohnuj
 nam, šchtož by nam wobradził. Hamjeń.

B. Wot blida

(abo: po jědži, abo: wot jědže).

Měj dźak, Knježe Jesom Khrystcže, so by našch hósć
 był. Hamjeń.

Abó:

Dźakujmy so temu Knjesej, pšchetož wón je dobro-
 cziwy, a jeho dobrota traje wěcznje.

A. K blidu.

Přichindź, Knježe Jesu, budź našch hósć a žohnuj nam, šhtož by nam dał a wobradził. Tutu jědź nam požohnuj Bóh Wótz, Syn a šwjaty Duch. Hamjeń.

B. Wot blida.

Tebi, Knježe Jesu, šo džakujemy, šo by našch hósć byl. Mjeno teho Knjesa budź šhwalene wot nětk hač do wěčnosti. Hamjeń.

A. K blidu.

Wšitkich woczi čakaaju na tebe, Knježe, a ty dawasch jim jich šhpajsu (jědź) w šwojim čašu: ty wotewrišch šwoju ruku a našycišch wšitko, šhtož je žive, š dobrym špodobanjom.

Wótcze našch, kiž by w njebešach, šwjeczene budź twoje mjeno; přichindź k nam twoje kralestwo; twoja wola šo stań, kaž na njeju, tať tež na šemi; našch wšědnj šhlěb daj nam dženska; a wodaj nam našche winy, jačo my wodawamy našchim winikam; a njewjedź naš do špytowanja; ale wumož naš wot teho šleho; přčetož twoje je to kralestwo a ta móž a ta čěscž hač do wěčnosti. Hamjeń.

Knježe Božo, njebeški Wótcze, požohnuj naš a te twoje dary, kotrež budžemy wot twojeje ščědreje dobroty k šebi bradž, přčes Jesom Khrysta, našeho Knjesa. Hamjeń.

B. Wot blida.

Džakujcže šo temu Knjesej; přčetož wón je dobročiwj, a jeho dobrota traje wěčnje; kotryž wšitkemu čělu

šchpajšu (jědź) dawa, kotryž temu škotu jeho pizu dawa, tež młodym rapakam, kiž šo k njemu wołaju. Wón nima lóšhta na šylnosczi teho konja, a niz špodobanja na niczejich kofczech; tón Knješ ma špodobanje nad tymi, kotřiž šo jeho boja a na jeho dobrotu cžakaju.

Wótcze našch, kiž šy a t. d.

My šo tebi džakujemy, Knježe Božo, njebieski Wótcze, pšches Jesom Khrysta, našeho Knjesa, ša wschitke twoje dobroty, kiž šy živy a knježišch do wěcžnosće. Hamjeń.

Dr. M. Luther.

214.

A. Š blidu.

Knježe Božo, njebieski Wótcze, wschitkich woczi cžakaju na tebe a ty dawasch jim jich šchpajšu (jědź) w šwojim prawym cžasju; ty wotewrišch šwoju šwjatu a šmilnu ruku a našyczišch wschitko, šchtož je žive, š dobrym špodobanjom. Wótcze našch a t. d. Knježe Božo, njebieski Wótcze, požohnuj naš a tež te wschitke twoje Bože dary, kotrež čžemy k šebi bracz wot twojeju šmilneju a dobrocžiwuju rukow, pšches Jesom Khrysta, twojeho najlubšeho Šsyna, našeho lubeho Knjesa, kiž ty šam živy šy a knježišch wot wěcžnosće hacž do wěcžnosće. Hamjeń.

B. Wot blida.

Džakujmy šo Bohu, temu Knjesej, pšchetož wón je šmilny a dobrocživy, a jeho dobrota traje wěcžnje, kotryž wschitkemu cžělu jeho jědź dawa, škotu jeho pizu dawa, tež młodym rapakam, kiž šo k njemu wołaju. Bóh Knješ nima lóšhta ani špodobanja na niczejej šylnosczi; wón ma lóšcht a dobre špodobanje nad tymi, kotřiž šo jeho boja a na jeho dobrotu cžakaju. Hamjeń. Wótcze našch a t. d.

Božo, njebieski Wótcze, my šo tebi dźakujemy ša wschitke twoje Bože dary, kiž šmy je k šebi brali wot twojeju šmilneju a dobrocziweju rukow, psches Jesom Khrysta, twojeho najlubšeho Šyna, našeho lubeho Anjesa, kiž ty šam žiwy šy a knježišch wot wěcžnosće hač do wěcžnosće. Hamjeń. My šmy jědli a tež šmy pili, Boha lubeho Anjesa nochzemy šabycž, chzemy jemu dawacž dźak a šhwalbu ša jeho jědž a ša jeho picže, ša jeho hórku martru, ša jeho wješeke horjestacže, ša jeho krašne k njejustpicže. Šchtóž teho šebi špožada, tón rjekń š nutrnej wutrobu: Hamjeń. Woštań wschať pola naš, Anježe Jesom Khrystcže, dokelž je šo wjecžor pschibližil, a twoje šłowo je wěcžna šwěcžka, šo by wschať nihdy pola naš njewuhašla; špožcž nam, mój Anježe a mój Božo, štajny hnadny měr, šo móhli twoje šwjate šłowo a krašne Bože wotkasanje cžište ššhowacž w našchich wutrobach hač do našeho pošlednjeho škóncženja. Hamjeń.

Š Lešhawškich Pětra Šsmoliz doma.

Ab o

B. Druha modlitwa wot blida.

Dźakujmy šo Bohu, temu Anjesej; pschetož tón Anješ je dobrocziwy a jeho dobrota traje wěcžnje, kotryž wschitkemu cžělu šchpajšu (jědž) dawa, wschemu škotu jeho pizu, tež mlodym rapakam, kiž šo k njemu wołaju. Wóh, tón Anješ, nima lóšhta na mozy šonja a niz špodobanja na nicžejej šylnosceži; tón Anješ ma dobre špodobanje nad tymi, kotřiž šo jeho boja a na jeho dobrotu cžakaju. Hamjeń. Anježe Božo, tebi šo jara lubje dźakujemy psches Jesom Khrysta, twojeho najlubšeho Šyna, našeho Anjesa, ša wschitke twoje Bože dary, kiž šy žiwy a knježišch wot wěcžnosće hač do wěcžnosće. Hamjeń. My šmy jědli a tež pili, Boha lubeho Anjesa njedyrbimy šabycž, chzemy jemu dawacž

džak a khwalbu sa jeho jědž a sa jeho picže, sa jeho Božu hórku martru, sa jeho wješeke horjestacže, sa jeho krašne k njebjustpicže. Shtóž teho spožada, tón rjekn s nutrnej wutrobu: Hamjeń.

Ach, Anježe, wostań pola naš,
 Nětk k wjecžoru šo bliži cžaš.
 Twoje słowo jašna šwěza je;
 Něch w našchim kraju njehašnje.
 Hdyž rošrudži naš wšhelka šlósč,
 Dha spožč nam, Anježe, wobštajnosč.
 Twoje słowo a wotkasanje
 Sdžerž nam čiste hacž do šmjercže.
 Hamjeń.

§ Prěčowstich Rishizantek doma.

Pschišpomnjenje. Tuta „modlitwa wot blida“ ma město teje khěrlušchneje šchtucžki tež tole wobšamknjenje:

„Spožč nam, Anježe a Božo, hnadny měr pschi našchim šrudnym cžašu; pschetož my wěmy, šo njeje žadny druhi Bóh, khiba ty, Anježe, šam našch Bóh. Khwaleny budž, Božo, Anježe, kiž našchich modlitwow njesazpisch a twojeje šwjateje Božeje hnady wot naš precž njewotwobrocžisch.“ Hamjeń.

§ Šodžijstich Baltenez doma.

Ab o

tole wobšamknjenje:

„Čžescž budž Bohu, Wótzewi, kiž je naš štworik!
 Čžescž budž Bohu, Šynej, kiž je naš wumohl! Čžescž
 budž Bohu, šwjatemu Duchej, kiž naš wušwjecži! Čžescž
 budž tej wyšozy khwalenej šwjatej Trojizy wot nětk hacž
 do wěčnosčže!“ Hamjeń.

§ Š Šólschowstich Wicžasz doma.

215.

A. K blidu.

Božo, pscheczelniwje
 Na naš spominašch
 A nam luboscziwje
 Dary podawašch:
 Tvoja wschędna dobrota
 Njech je wot naš khwalena.
 Hamjeń.

B. Wot blida.

Božo, twoja dobrota
 Je naš woschewiła,
 Tvoja ruka schčedriwa
 Je naš našycziła:
 Dzał czi wutrobny
 Sa to prajimy.
 Hamjeń.

Dr. Pšul, professor w Drježdžanach.

216.

A. K blidu.

Žesu, našycz twoje džeczi,
 Wostań našch hōscz na tym šwēczi.
 Ty šy nam khlēb njebjeski!
 Woschew dušchu, našycz czēlo,
 So by woschewjenje mēlo!
 Wobaraj wschej strachoczi,
 Hacž ty k blidu njebjeskemu
 Wołasch gmejnu wuswolenu!
 Hamjeń.

Sommer, farať w Huczinje.

B. Wot blida.

Šso Anjesej nětko dźakujće,
 Kiž jara dobrocziwy je.
 Wón s hnady naš tu našyczi,
 Naš wobstara a sežiwi.

Hamjeń.

217.

A. Š blidu.

Našch wschědny khlěb nam dženša daj.
 A cžělo derje wobstaraj,
 Naš, Anježe, swarnuj psched wójnu,
 Psched mórom a psched drohotu;
 Šdžerž dobry měr nam kóždy cžaš
 A psched staroseču swarnuj naš.

Hamjeń.

Šhěrkuš 312, 5.

B. Wot blida

Nětk Bohu khwalbu dawamy
 Ša jeho jědž, tu wužitu,
 A khudži jeho prošymy
 Wo hnadnu šchědrošč dalischu.
 Še šwojim šłowom chžyl tež šam
 Nam duschu šyczič k njebješam.

Hamjeń.

Š. Š.

218.

A. Š blidu.

Našycž, Božo, twoje džěczi,
 Troschtuj srudne dusche w šwěczi,
 Žohnuj nam, šchtož k jědži mamy,
 Kiž tu w zusbje pschebhwamy,

Domjazh woltač.

14

So by našche šmjertne czěło
 Žiwnošč, móz a šylnošč měło,
 Hacž džen sbóžny i hnady dóndže,
 So na hoščinu šo póndže.
 Hamjeń.

B. Wot blida.

My nětk, Jesu, wot blida
 Džemy našyczeni;
 Nječ cze našcha wutroba
 Nješabudže ženje.
 Wupyšch naš
 Na twój kwaš!
 Sewaš šmjertne džěczi
 Podarmo šmy w šwěczi.
 Hamjeń.

Jan Kilian.

Scheste wotdželenje. Modlitwy ja wyschnošč a wótzny kraj.

219.

Próstwa wo dobre knještvo.

Knježe Božo, njebieski Wótcze, ty kralo wschěch kralow,
 ty knježe wschěch knježich, tebje prošymy, ty chzyl šo nad
 nami a zylm krajom šmilicž a nam nětko a kóždy czaš
 dobre šchescžijanske knještvo a wyschnošč dacž a šđeržecž,
 šo móhli bješ stracha bydlicž pod šchitom prawdoščiweho

šzeptarja a měrne, bohabojašne žiwjenje wješć tebi ƙ čješći a ƙhwalbje. Ty, Anježe a Božo, kiž wutrobu ƙralow wodžiš ƙaž wodowe rěki, wodž tež wutrobu našeho ƙrajneho ƙnješa taƙ, so ƙam s wěrnej wěru twojemu ƙłowu pschwišuje a po nim nad ƙwojim ludom ƙnježi a wschitko čžini ƙ ƙwjecženju twojeho mjena a ƙ dopjelnjenju twojeje wole. Daj jemu a wschěm jeho radžicželam, wyschšchim a saštojnikam wěrnu ponižnošć, so ƙo wschitzy psched tobu a twojim ƙłowom šhibuja a ničžo drugeho nochzedža ani njecžinja, ƙhiba šhtož je psched tobu derje spodobne, so by ƙo psches bohabojašne a ƙšhesćijanske ƙnjejštwo twoja ƙwjata žyrkej pschisporjała, a twoje ƙwjate mjeno mješ wschitkim ludom pschekrašniło a ƙhwalilo. Hamjeń.

Próstwa wo prawdošćiwu wyschnošć.

Anježe Božo, njebieski Wótcže, kiž prawdošć a prawo lubuješ a ƙy ƙwojemu ludu ƙwjaty sačoń dał a ƙlubil, so chžesch ƙwoju prawdu ludam sa ƙwětlo postajicž; kiž prawo šhotuješ tym, kiž čžerpja; tebje prošymy, ty chžył nam dobre a prawdošćiwu wyschnošće dacž a šđeržecž, kiž prawo nješchijwa ani nješazpja, ale ƙaž twój wotrocž ƙ Davit wschemu ludej ƙ pravu a ƙ prawdošći dopomhaju, a ƙwoje saštojnstwo ƙwěrnje wjedu bješ hladanja na paršchonu a bješ bojošće a bješ polěkowanja. Ty chžył jim ƙwojeho ƙwjateho Ducha póšlacž, so bychu prawe ƙudy ƙudžili a ƙebi ƙ wschemu čžinjenju a rěčženju twoju pomoz wuprošyli. Ach, Anježe, ty derje wěš a widžiš, so ƙo hubjenje dže w tajkim ƙraju, hdžež bješbóžna wyschnošć ƙnježi. Teho dla chžył ty naš nětko a ƙóždy čžaš psched tym miłosćiwje šwarnowacž; wjele bóle chžył ty wutrobu wschitkich, kiž ƙu ƙ temu powołani, so bychu

w twojim mjenje knježili a budžili, k tebi wobrocizč, so bychu swoje swjate sastojnstwo se swěrnej wěru a bohabojasnym khodženjom psychili a wšhitko tebi k cześci a khwalbje a twojemu ludu k czařnemu a wěcznemu žohnowanju dokonjeli. K temu nam pomhaj, luby Knježe Božo, twojeho lubeho Ssyna, našeho Knjesa a sbóžnika, dla. Hamjeń.

221.

Sdychnjeńczko wo měr.

O Knježe, Božo zebaut, cziń wšcho cziče, směrne a pschesjene w našich wutrobach, w našej wořadže, w našim kraju, w našich domach, a pschińdž sebi po naš w sbóžnej hodžinje do czičeho, pokojneho a směrneho raja wěczneje radošče a krařnošče. Hamjeń.

222.

Druhe sdychnjeńczko wo měr.

Knježe Božo, njebieski Wótcze, spoczč nam, twojim džěczom, s miłosče wobstajny měr, so bychmy twoje słowo, twoju cześč a wuczbu stajnje wukli a wobkhowali, swarnuj naš tež psched wójnu a krejpshelecžom a wobaraj wšhitkim, kiž njejednotu sbudža, Jesom Khrysta, twojeho lubeho Ssyna, našeho Knjesa, dla. Hamjeń.

223.

Próstwa sa krajneho knjesa.

Wšchomóžny Božo, njebieski Wótcze, ty kralo wšchěch kralow a knježe wšchěch knježich, kiž se swojeho tróna na wšchěch semskich wobydlerjow dele hladaš, tebje wutrobnje prořymy: rukuj se svoje miłosču nad našim kralom (krajnym knjesom) twojim wotrocžkom, a napjeli jeho

ſ tvojim ſwjatym Duchom, ſo by ſtajnje ſwoje wjeſele
 měł na twojej woli a po twojich puczach ſhodził. Wobdać
 jeho ſ najbohatschej poľnoſežu twojich bójjkich darow; ſpožč
 jemu ſtrowotu a dołhe, ſbožowne žiwjenje. Wodž a žohnuj
 jeho, ſo krajne lěpſche ſwěru a ſ dobrym radženjom pyta.
 Pomhaj jemu pſhecziwo wſchěm njepſhecželam a ſwjeſel
 jeho jow na ſwěcže ſe ſbožom jeho wjerchowſkeho doma a
 ſ derjehicžom a luboſežu zylého luda; ſdžerž jeho w two-
 jim ſłowje a wěrnej wěrje, a daj jemu ſkónčnje po tutym
 žiwjenju wěcžnu wjeſeloſč a ſbóžnoſč doſtač pſcheſ
 Jeſom Khrysta, naſcheho Knjeſa. Hamjeń.

Próſtwa na kralowym narodnym dnju.

Knježe, naſch Božo, ty kralo wſchěch kralow a knježe
 wſchěch knježich, tebi budž džať, ſo je ſo czi ſpodobalo,
 naſcheho krala nad naſ postajicž na trón jeho wótzow.
 Kwalba a cžeſč budž twojemu mjenu ſa wſchu miłoſč
 a ſmilnoſč, kiž ſy jemu wſchě lěta jeho žiwjenja hačž
 do dženſniſkeho dnja bohacže wopokaſať. Wón ſo nětko
 dženſa w twojej mozy ſraduje a je jara wjeſelny na
 twojej pomozny. Žohnuj jeho a postaj jeho pſchi ſtrowym
 a dołhim žiwjenju ſa ſcheſčijaniſke ſnamjo twojemu ludu
 pſchezo a ſtajnje. Woſebje chyzł ty, o Knježe, naſchemu
 kralej k jeho kralowanju ſpožčicž mudru wutrobu,
 kralowſke myſle, wužitnu radu, prawe ſkutki, wutrobitu
 ſhrobloſč, ſylne ramjo, mudrych radžicželow, dobyčerſke
 wójjſko, ſwěrných ſlužobnikow a poſluſchných poddanow,
 ſo móhli hiſchcže dołho pod jeho ſchkitom a krywom
 pokojne a cziče žiwjenje wjeſč we wſchej bohabojoſčzi a
 cžeſnoſčzi. Wuſlyſch tule próſtwu twojeje luboſcže a
 ſwěry dla. Hamjeń.

Próstwa ja wótzny kraj.

Sšwěrnny, wschedomózny Božo a Knježe, njech je našch drohi wótzny kraj s tutej wošadu twojej hnadže porucženy, a wušypaj na njón počnosć twojeho žohnowanja. Spožč nam měr a jednotu, so njeby šo s roškoru a njejednotu twoje kralestwo mješ nami šadžěwało, ani twoje mjeno šo hanilo. Daj nam kóždy czaš dobre kšesćizianske knjestwo a wyschnosć; napjelú psches šwojeho šwjateho Ducha našeho krajneho knjesa a wschěch, kiž šu k knježenju powołani, s mudrosću a prawdosću, so wschitzy rjenje šwoje šastojnstwo wjedu tebi k cžesczi a nam k cžasnemu a wěcznemu žohnowanju. Spožč nam, hdy by šo našchemu lubemu wótznemu krajej hrosyło, dobyče pschecziwo wschěm našchim njepscheczelam. Žohnuj naš se wschěmi kubłami a daj šebi zyrkwi a šchuli, wyschnosći a poddanstwu, domej a polu šwěru porucženym byč. Wošebje paž žohnuj tón kraj a tutu wošadu s twojim cžistym, wěrnym šłowom a daj jemu kóždy czaš byč jako šahrodže, kotruž tón Knješ žohnuje; a jako študni, kotrejž nihdy woda njepobrachnje; jako winizy, kotruž je Knjesowa prawiza plodžila, na kotruž twoje wócžo štajnje kědžbuje, kotruž wo dnjo a w nozy wobarnujesch, so jeje liščo nješwjadnje. Pomhaj, luby Božo, so tutón kraj a tuta wošada hač do škóncženja šwěta tu šbóžnu kšwalbu ma a škhowa, so ty tam bydlisch, a so je twój kraj a herbstwo. Wušlysch naš, ty kralo zylého šwěta, Knježe Jesom Khrysćeže, a njedaj tej próstwe psched tobu k hanibje pschińč. Šamjen.

Próstwa ja wyschnosć.

Knježe Božo, njebieski Wótcže, ty kralo wschitkich kralow a knježe wschitkich knježich, s modlitwu pschikhadžamy psched

štoł twojeje majestoscze a ƚo ƚ tebi wołamy ja našchu wyschnoscź, kotruž ƚy nam postajił. Anježe, kiž mašch wutrobu kralow w twojej ruzy a ju wodźišch kaž wodowe rěki, wodź tola našchu lubu wyschnoscź kóždy czař po twojim ƚwjatym ƚłowje a po twojej woli. Spožcź wschēm móžnym tuteje semje wěrnmu wěru a bohabojoścź, so bychu twój lud wodźili po twojim ƚwjatym ƚłowje. Daj wschitkim, kotrychž ƚy sa ƚudnikow postajił, prawo a prawdoscź wobarnowacź bjes bojoścze a bjes pschihilnoscze; pošylń jich ƚam w jich cžežkim ƚastojnstwje a ƚaj jim kóždy džen psched dušchu twój džen wěczneho ƚamolwjenja a twojeho ƚudženja. Žohmij knježenje našcheje wyšokeje krajneje wyschnoscze po twojej miłosczi, so by ƚo s tym twoje mjeno mjes nami dale bóle ƚwjeczilo a twoje kralestwo pschisporjalo, a so by ƚo we wschěch wězach twoja wola ƚala, kaž w njebjeřach, tať tež na semi. Hamjen.

227.

Próštwa ja krajne wójsko we wójniskim czařu.

Anježe, Božo zebaot, ty Božo njebjeskich wójskow, do twojeje wschehomóžneje ruki porucžamy našcheho krala a našch žyly wótzny kraj w tutych ƚrašnych czařach, a cže wošebje prošymy, ty chžyl ƚwoju ruku miłoscziwje dđeržecź nad našchim krajnym wójskom. Anježe, budź ty schit a troscht, móž a ƚylnoscź tych twojich, kotřiž nětko sa naš wojuja pscheczitwo njepscheczalam našcheho luda. Daj jim wěrnmu wěru a ƚroschtu wutrobu w dowěrjenju na twoju wěcznu miłoscź a wschehomóz, so ƚo njepscheczeloweweje možy njestroža. Spožcź se ƚwojeje miłoscze našchemu ludu dobycze. Daj nawjedowarjam Davitowu bohabojoścź a sbože we wojowanju, Josuowu ƚwěrnoscź a Gideonowu mudrosć a wěrjazu dowěru. Wobdar žyly wójsko s duchom pošlusch-

nosće a swjateje porjadnosće. Bósczel swojich swjatyh jandželow twojim na pomoc a schituj prawdu pschecziwo hrubej mozy. Wodaj wschě hrěchi a skóscze tym, kiž do horzeje bitwy cžahnu, a směrowanje twojeje hnady počneje bliskosće jim njewotcžehń. Do twojeju smilneju rukow tych porucžujemy, kotrychž wschitke dny smjertna strachota wobdawuje. Pomhaj, so so žana duscha s nahlej a krawawnej smjerczu přez njetorhnyje bjes wěrneho wobroczenja k tebi. Pomhaj franjenym a sahoj jich. Budž ty jich troscht a pomoc a posběhuj jich duschu s twojim smilenjom. Njewopuszcz mrějaznych a budž tym blisko, kotrychž daloko wot swojich poslednja hodžinka dosčehnje. Ach, Anježe, ty so lubować měra, a twoje kralestwo je prawdosć, měr a radosć w swjatym Duchu. Duž tola miłosćiwje wodž wutrobu móžnych k měrej, so mohł twój lud tebi w počoj a cžichosći služicž, so mohla wschitka nadobna wustojnosć a nawjedžitosć, pschekupstwo, rólnistwo a rjemješło kčěcž a tycž. O Božo wscheho troschta, twój bohaty spočoj budž tež wschitkim blisko, kiž so w tutych cžežkich cžasach se smjerczu swojich lubnych a s wójnskimy stróželemi domachpytaju. Do twojeje wschehomózneje ruki so s twojim žyłym ludom porucžamy; smil so nad nami a pomhaj nam. Njedaj naschemu drohemu wóznemu krajej zuyhm do mozy padnyčž a njehnuj so wot naš w tychle slých cžasach. (Wosčebje daj sebi wschitkim synam nascheje wošady porucženym byčž. Swarnuj jich twojeje lubosće dla.) Anježe, na tebje so spuščezamy. Budž nam miłosćiwny a wužlyšch naš Jesom Khrysta dla. Hamjen.

Pschispomnjenje. Wjazny modlitwow sa wójnski cžas namakajšch w knižkach, kiž maju napišmo: „Schlit Boži.“

Sšedme wotdželenje.

Próstwyy a) ja krajne plody, b) wo dobre wjedro, c) pschi njewjedrje.

228.

Próstwa na šhwach* wo dobre radženje plodow.

Knježe, wschedomóžny Božo, kralo njebješow a semje, kiž se šwojej pscheměrnej dobročiwoscju znyku semju se wschelakim plodom debišch a napjelnujesch, so bychu ludžo a škót š teho šwoju zyrobu měli, tebje twojeje šmilnosće dla prošymy, ty chzyn našch kraj požohnowacž, so by šwoje plody a šamoženje dawal; pschetož my šami wot šo njemóžemy žaneho šornjatka se semje wupłodžicž ani jemu pomhacž, je-li so ty šrosćenja njedasch. Teho dla špožcž lubym plodam miše wjedro, so rostu a šo derje radža; šwarnuj je psched krupami a šškódnym njewjedrom, psched šahubjenjom, psched wacžkami a wschej drugej šškodu.

Njedaj krajej šwjecžicž pod twojim hněwom, so pušty njeleži ani njepłódnyy njewoštanje. Njesamkń njebješa w twojej šurowoscži našchich hrěchow dla, so bychu njebyše

* Bohabojasny šerbški lud wě, so wscho žohnowanje š wyšoka pschińdže. Š teho je to rjane narodne waschnje nastalo a šo šdžeržalo, so šerbški šwjec, přěny horšku šymjenja na rolu wušhjo, rjeknje: „W Božim mjenje.“ Wot nimokhodžazhch šo jemu pschiwoła: „Daj Bóh šbože.“ — Šdyž je na wobšytnym polu tež š pošlednim kručom přěčnizy wscho dokonjane, šejma šebi pobožny šerbški ratač šwój klobuk, šlehnje šo še štylnjenymaj rulomaj na šwój lopacž a, Bohu šwój wušhw porucžujo, wušpěwa šwjaty Wótczenasch. — Ššwoje žita mjenuje „Bože rožki“, „Bože pschenizy“ atd. Šdyž rjane šteja, dha „š Boha“ rjane šteja.

kaž želešo ani semja tač twjerda kaž worzel, ale daj nam ranischi a wjecžorny deszcz, k temu płódne czašy; wopytuj tón kraj a powodźej jón a wobohacž jón jara; Boža studnicžka ma wody došč. — O Knježe, daj šo naschemu žitu derje radžicž; pschetož tač pschihotujesch ty semju. Napowaj nasche bróšdy a namacžej nasche woranje, i deszczikom jo wohmjecz a požohnuj jeho sroščenje. — Krónuj to lěto i twojej dobrocžiwosću, šo twoje stopy i tucžnosću kapaju; dha budža wobydlenja w puscžinje tež tucžne, šo kapaju, a hórki wočoło budža tež wješele. Pastwiszczža budža polne wowzow a doły se žitom pschifryte, šo budža ludžo šo sradowacž a spēwacž.

Duž daj šebi tež, luby Božo, do twojeho hnadneho pschifrycža porucženemu bycž lubemu šywej a wschemu płodej znyleje semje. Sdžerž jón we mjersnjenju, šymje, lodže, šněšy a wětru, horzocže a šuchocže, w deszczu a wschēm móžnym njewjedrje, šo šo njewobščkodža.

Swarnuj naš psched njeradženjom, drohotu, hlodom a tyschnosću. Hlaj, my šo šwojich hrěchow i roškatej wutrobu wusnatwamy a šo k tebi, naschemu Bohu, wołamy: ty chzynł šlyšhecž w njebjěšach, w tym šydle, hdžež ty bydlischi, a hnadny bycž hrěchej twojeho luda, ty nochzynł naš wopuszczicž i cželnej žiwnosću, ale chzynł nasche žiwjenje i džeržecž a naš šastaracž se wschēm potrebom, šo bychmy we wschěch wězach twoju bójšku móž a šchčedriwu ruku i džakowanjom póšnali a cže šhwalili, kiž naš bohacže se žiwischi po cžele a duschi, tu cžašnje a tam wěcžnje. Šamjeń.

229.

Bróštwa wo požohnowanje ša plody.

Wšchehomóžny wěcžny Božo, kiž naš njebjěša a semju w šwojej mozy, kiž šy psches šwoje šłowo wschitke wězy

stworił, je sđzeržišch a žohnujesch, twoju wulku šmilnošč
 prošymy, ty chzyl nasche lube plody na poli šwarnowacz
 pschede wschej škodu a spožčič, so bychy šo derje radžile,
 a so bychmy je w prawym czašy derje domkhowali. Ty
 chzyl nam pať tež tu hnadu dacž, so twoje dary š džaťownej
 wutrobu š twojeju Božej ruťow bjerjemy a tebje ša wscho,
 šchtož chzesh nam dacž, njech je wjele abo maľo, we wěrnej
 ponižnoščzi šhwalimy a čžeshimy, tež pschi dobrym měrje
 a wobštajnej štrowoščzi wužiwamy, šchtož nam wobradžišch,
 tebi š čžeshi a nam š žohnowanju psches Jesom Khrysta,
 nascheho Knjesa. Hamjeń.

230.

Próštwa wo wobarnowanje krajnych plodow.

Božo, kiž wscho we wschěm sđzeržišch a wodžišch, kiž
 šy wschěm dobročiwny a šo nade wschitkimi šwojimi
 skutkami šmilišch, kiž wschědnje šwoju šchčedriwu ruťu
 wotewrjuesch a š dobrym špodobanjom našycžujesch, šchtož
 je žiwe: na tebje šo špuschčamy š krutej nadžiju, so šo tež
 nad nami bješ šwědcženja njewostajišch, so nam š njebjesh
 dele deščč, šlónčzne wjedro a plódnje czašy dasch, a so
 budžesh nasche žně nam šwěru šwarnowacz š šhwalbje
 twojeje pschego trajazeje miľoščze, psches Jesom Khrysta,
 twojeho Šžyna, nascheho Knjesa. Hamjeń.

231.

Próštwa wo plódnje wjedro.

Božo, njebjeshki Wótcze, kiž šam móžesh dešččič a
 plódnje czašy dacž, tebje prošymy: požohnuj nascheju ruťow
 džělo, požohnuj šemške plody š tycžom a šrosčženjom a
 šwarnuj je miľoščiwje psched pobicžom njewjedra a wschej
 škodu, so bychmy š džaťowanjom šwoju wschědnju po-

trjebnosć k sebi brali a, psches twoju schcedriwu ruku se-
 žiwjeni, bo wschědnje twojeje dobročiwosće dopomnjowali,
 hač budžemy junu wěczny khleb jěšč w twojim njebjeskim
 kralestwje psches Jesom Khrysta, nascheho Knjesa. Hamjen.

Modliwa pschi wulkej mokrocje.

Wschedomóžny, šmilny Božo, njebjeski Wótcze, se
 šwojimi hrěchami šmy derje šašlužili, so naš nětko
 se štajnymi deschěžikami a se šrudnej mokrotu khostašch a
 domachpytašch, dokelž wschědnje njeprawdu do šo pijemy
 jačo wodu. Šdobnje dawášch njebješam plakač na naše
 hrěchi, dokelž šami njeplakamy na našchu njeprawdu a
 škóšč. Ale, ty šmilny Božo, wobradž nam wěrnú pošutu
 a wodaj nam Khrysta dla wschitke naše hrěchi. Jeho
 dla šmil šo nad nami a daj lubemu šlónzu šašo šwěćicž,
 so by šo našch kraj psches twoje hnadne žohnowanje
 š plodami napjelnič, a my šwój wschědný khleb š teho
 měli; dha chžemy tebe, ty miłosčiwý Božo a Wótcze,
 ša to khwalicž a čžescžicž psches Jesom Khrysta, twojeho
 lubeho Šžyna, nascheho Knjesa. Hamjen.

Modlitwa pschi dolho trajazej šuchocje.

Prawy Božo, ty naš š wobštajnej šuchotu domach-
 pytašch, a wscho na to pošasuje, kaž by chžyl š tym
 šrosčenje pošnych plodow a šemškich rostlinow šadžeržecž a
 šadžěmacž; haj hižom je džěl teho žohnowanja, šotrež
 šyrbješche nam šemja pošasacž, šo wuhorik. Ach, my šo
 teho wušnawamy, so šmy niz jenož to šašlužili, ale šo
 šyrbjeli, hdy by ty chžyl poš našchich hrěchach š nami ša-
 šhadžecž, tež poš wohujom twojeho hněwa wěcznu wutkóšč.

cžerpicž. Ale my šo wobrocžamy k trwawnemu wujednat-
škemu woporej twojeho Sžyna, našeho Knjesa a šbóžnika
Jesom Khrysta, kiž je twój huńw nješl, a cže prošymy,
njejeski Wótcže, ty chžył naš jeho dla pschepuschčicž a
niz po našich skutkach nam płacžicž. Wofšchew naše
lačne hona s miłym plódnym deschčikom a daj jim jich
šamoženje nam pschinjesčž. Pomhaj pač tež, hdyž naš
wušlyšch, šo bychmy šo tebi ša to se wscheje wutroby
džakowali a tebi šwěrnje šlužili. Hamjeń.

234.

Próštwu wo plódnym deschčik.

O šmilny Božo, wotamk šwoje njejesa, pschetož jich
šlucž je jenož w twojej ruzy, a s twojeho dobrego bo-
hatstwa wudžel nam plódnym deschčž. Wofšchew semju a
šwješel naše plody; wschitko šdyhuje po twojim šmilenju.
Ach, Knježe, wušlyšch našu próštwu; my chžemy twoje
mjeno šhwalicž do wěčnosče. Hamjeń.

Josef Prawoškaw Kordina,
šarač w Minalale.

235.

Džakna modlitwa ša dostate šlónčžne wjedro abo ša dostaty deschčž.

„Džakujmy šo temu Knjesej, pschetož wón
je pschecželniwy, a jeho dobrotu traje wěčnuje.
Šalleluja.“

Knježe Božo, njejeski Wótcže, tebi s wutroby džak a
šhwalbu dawamy, šo šy nam našu próštwu s hnady
wušlyšchal a naš se šlónčžnym a rjanym wjedrom
šwješelil; (abo: šuchy semju s plódnym deschčikom
wofšchewil). Wutrobnje cže prošymy, ty chžył nam
pschichodnje s twojeje wótzneje dobročiwosče plóдне cžasny

dacź a psched njeradźenjom a schkódnym njewjedrom, psched drohotu a hlodom naš swarnowacź, wscho sće wotwobrocźicź a naš wjele bóle se wschěm dobrym schčedriwje požohnowacź a swješelicź psches Jesom Khrysta, twojeho lubeho Ssyna, našeho Knjesa. Hamjeń. J. P. Kordina.

236.

Modlitwa na žnjach.

Knježe, našch Božo, daj hnadu, so móhli te plody, kotrež by nam na polach dał, i dźakownej wutrobu domkhowacź, so bychmy sa šebje a sa khudnych měli, schtož je trjeba. Wucź naš bjes hrěcha wužiwacź, schtož domoj bjerjemy. Pomhaj, so njebychmy czašneho khlēba dla sa byli na njebjeski, ale tu šwěru spominali na wulki džen wěcznych žnjow, hdžež ty, Knježe, šwoje dźěczi jačo pschenzu do šwojich njebjeskich brožni shromadžišch. Hamjeń.

J. P. Kordina.

237.

Džakna modlitwa sa wobarnowanje krajnych plodow.

Knježe Božo, njebjeski Wótcze, tebi se wscheje našcheje wutroby džak a khwalbu prajimy, so by tuto lěto se šwojej dobrocziwošcžu krónował, krajne plody dał a swarnował, k temu tež hnadu spožcził, so tajku twoju Božu wobradu móžachmy sbožomnje domkhowacź. Nětk cže wutrobnje prošymy, ty chzył ju nam we wěrnej bohabojošczi pschi strowošczi, we měrje a pokoju wužiwacź dacź, so cže we wschěch tutych twojich dobrotach pšnajemy a cžescžimy, psches Jesom Khrysta, twojeho lubeho Ssyna, našeho Knjesa. Hamjeń.

Modlitwa pšchi hrimanju.

Palazy woheń pšched nim dže, a wołoko njeho je wulke njewjedro. Pš. 50, 3.

Wyšozny mózny Božo, twojemu mjenu dyrbjaj wšchitzy mózni na semi dawacź cześcź a móz a t tebi, wěcźnemu Bohu, šo modlicź w krašnej šwjatosczi; pšchetož ty šy tón Knješ na najwšchšchim trónje; ty wopočasujesch šwoju móz a šylnošcź po wšchěch stronjach. Knješowy hlóš khodži nad wulkimi wodami, Bóh wšchitkeje cześcze hrima. Knješowy hlóš khodži krašnje a móznje. Semja šaržuje a šo hnuje, a horow šałoženje šo šatschašuje a žri. Dym wuštupuje š twojeho noša a póžerazy woheń š twojeho rta, šo šo wot njeho blyška. Twoje bydło je wołoko tebjje cžemne, a cžorne, tołste mróczele, w kotrychž šy potajeny, a cžemnošcź je pod twojimaj nohomaj. Wot jašnošcze pšched tobu šo š blyštanjom pali. Ty, Knježe, šahrimujesch na njebju, a ty, Božo wjeršchny, wupušcžujesch šwoje hrimanje. Wšcho je tebi podcžišnjene a wšchitke wězy pšsnawaju tebjje ša šwojeho štworicžela a tšchepjetaju pšched twojej bójškej majestošcžu. Wyšoke hory a hlubiny šo štroža, hdyž ty šo rošhnewašch. Twój hlóš tšchaše pušcžinu; ty, Knježe, wostanjesch š kralom do wěcźnošcze. Ty dašch šwojemu ludu móz a budžesch šwój lud žohnowacź š měrom. O dobrocžiwny Božo, šwarnuj naš pšched twojim hněwom, wodaj nam našche hrěchi, roššwěcź šwoje woblicžo nad nami a budž nam hnadny; pšchepušcž naš a šwarnuj našche cžělo a žiwjenje, dom a dwór pšched blyškami a wšchěm škaženjom. Šakitaj wšchě plody na polach pšched krupami a pobiežom, pšched šliwkom a wšchej šškodu. O šwjaty Božo, šwarnuj naš pšched šlej nahlej šmjercžu a šchituj naš, šo šo nam ničžo šleho nještanje. Šamjeń.

(Tu cžitaj tež š duchom modlitwy 51. abo 130. pšalm.)

Druha modlitwa pšchi hrimanju.

Knježe, našch Božo, ty by wulki a straschny Bóh, twoju móz a bylnoscź dawasch nam wohladacź w tutej hodzinje a pokasujesch nam swoje surowe hroženje. Ach Knježe, pšchi tajkim twojim sahrimowanju spominamy na twoju wěcznu śwjatoscź a twój pošledni sud, hdžež njebo a semja s wohnjom twojeho hněwa sahinjetej. Ach Knježe, hdyž so hižom nětko našchej wutrobje styschcže, tak haŕle budže, hdyž njebo a semja saržitej a wodowe žołmy sašchumja a twój džen sašwita! — Knježe, wubudź naš s tymle njewjedrom, so bychmy na sudny džen spominali a so we wěrnej wěrje na njón pšchihotowali, so kónz njewosmjemy. My bymy khudži hrěschnizy a pošnawamy tebi našchu słóscź; ale twojeje šmilnoscže so nadžijamy. Knježe Božo, budź nam hnadny Jesom Khrysta dla a njesaczišń naš! Do twojeju rukow so nětko a sa sudny džen porucžamy. Wobarnuj naš po twojej wěcznej hnadže a šwěrnosczi a budź našch schkit a kryw we wschěch našchich nusach a strachotach, dha chzemy potom tebe khwalicź a tebi so džaŕowacź pšchezo a wěcznje. Samjeń.

Džaŕna modlitwa po hrimanju.

Hdyž so ty ke mni w nusy wolasche, bym ja cže wutorhnył, a wušlysach cže, jako tebe to njewjedro nadpadže. Ps. 81, 8.

Wšchehomóžny Božo, kiž by prajił: „Wolaj so ke mni w cžašu nusy, dha chzu ja cže wumoz a ty dyrbišch mje khwalicź“, tebi se wscheje swojeje wutrobny džaŕ a khwalbu prajimy, so by našchu proštwu hnadnje wušlyschał a by so tutemu straschnemu njewjedru tak pšhecžahnycź dał, so nam njeje na cžele a kuble

žaneje škody sežinilo. S tym by nam sašo twoju šwěrnú wótznú wutrobu spóšnacž dał, so nochzešch i nami po našchich hrěchach sahadžecž ani nam po našchej słóseči saplacžicž. Spožcž nam, šmilny Wótcže, twojeho jenicžkeho narodženeho Šsyna, Jesom Khrysta dla, so šo pschi tajkich twojich sprawných a wótzných napominanjach wobstajnje polěpschimy, w twojej bojošcži šwoje žiwjenje wjedžemy a na pschichod twojeho lubeho Šsyna, hdžezž šo elementy i horzotu rosešchru a semja se wschěmi škutkami, kiž na njej šu, šo spali, šo štrošchtných a hotowných sežinimy, so bychmy jemu i wješselom napschecžiwu czahnyli a do nowých njebešow, w kotrychž budže prawdošcž bydlieč, i wyskanejom a se šradowanjom sašchli a je w twojim šbóžnym wohladanju wěcžnje wobšynuli, psches teho šameho twojeho lubeho Šsyna, našcheho Knješa a šbóžnika Jesom Khrysta. Šamjen.

Wošme wotdželenje.

Modlitwy we wschelakej nusu.

241.

**Próštwa sa tny, kiž šu naš wo našche
dobroprošchenje prošyli.**

O ty šmilny a šwěrnny wyschšchi měšchniko, kiž samóžešch šbóžných sežinicž wschitkich, kiž psches tebe k Bohu pschińdu, luby Knježe Jesom Khryste, dokelž šu šo někotři bratsja a šotry, kotrychž mjeno, nusu a žadanje ty šam

Domjazny woltač.

15

najlěpje s̄najesch, naschemu dobroproschenju porucžowali, dha pschikhadžamy k̄ tebi w dowěrjenju na twoju wulku dobrocziwoscž, kiž by nam prjódstajeny sa hnadny stol, so my khudži hrěschnizy s̄ twojeje poknosće bjerjemy hnadu sa hnadu. A s̄ nami porucžamy twojej wyschschiměschniskej próstwe tych wschěch, kiž by naš probyli, so bychmy w naschich modlitwach na nich spominali. Ws̄mi horje, o Knježe, naschu modlitwu a s̄stup ju psched twojim njebieskim Wótzom, so by ju s̄ wěstoscžu hnadnje wu-
 słyschal. Troschtuj jich wschitkich w srudobje a styskoscži; poşhlnuj jich w jich wschelakim spytowanju; njewopuschcž jich w žanej nusy; wucz jich w jich njewědomoscži; njesacžis̄n jich, hdyž so bludža; njedaj so jim podşunycž; daj jim wschitkim sa jich hrěchi lěkarstwo se studnje twojeho s̄jednanja; wuşwjecž jich a s̄cziñ jich žiwych s̄ twojej şmjercžu, kiž by şam žiwjenje. To wschitko chzynł ty cžinicž k̄ wěcžnej khwalbje hnady a dobroty twojeho Wótza, s̄ kotrymž tebi w jednocže şwjateho Ducha budž a wořtan k̄ralestwo a wschitko knjeistwo wot nětk hacž do wscheje wěcžnosće. Šamjen.

242.

Próstwa wo pomoz w šhromadnej nusy.

Wschehomóžny Božo, şmilny Wótče w njebiesach, hacž runjež psched twojim woblicžom šdobnje a wěrnje wuřnawamy, so şmy se şwojej wschelakej słoscžu, njeschescžijanskim žiwjenjom a wschelakimi hrěchami niz jenož tutu nětcžis̄chu nusy a wscho cžasne njesbože, ale tež wěcžnu şmjercž a šatamanstwo derje šaşlužili; dha tola, dofelž by hnadnje şlubil a so pschis̄ahal, so nochzesch şmjercže a škaženja hrěschnika, ale so by so wobrocžil a živy byl, a dofelž by şwojeho lubeho Šsyna k̄ temu do şwěta pošlak,

jo by hrěšnikow k poŕucze wołak: dha cze ponižnje a pokornje prošymy, ty chyzl naš w tej nětcziškej strachocze šdžeržecž a nam wšchitkim spožčicž, jo bychmy, psches předomanje twojeho słowa nakašani, tvoje mjeno křwalili, w twojim powołanju a w twojich kašnjach křodžili, šo wotwobrocžili wot wšchitkich hrěchow a njepocžinkow, a wěcžnu šbóžnosć dostali Jesom Křysta, twojeho lubeho Šyna, našeho Šnješa a šbóžnika, dla. Šamjeń.

243.

Próšwa wo pomoc w šamej šwojej nušy.

Pomhaj, luby Šnježe Božo, šmil šo nad nami! Ty šy nam czežki czaš pschipošlak; wody tyšchnosćow wyšoko štupaju; pomhaj, jo šo njepodnurimy w tej hórkej nušy. Špomń na to, jo je twój luby Šyn ša naš wjele nušy a bolosćow, wjele haniby a wušměchowanja, haj šamu hórku šmjercž pschecžerpil, a wušlšch našche wołanje jeho dla. Ach, Šnježe, my wšchał šmy tvoje křoštanje a šurowe powucženje š našimi hrěchami šašlužili, — ale njedaj šo nam tola do cžišta škašycž, ale pomhaj nam po twojej wulkej šmilnosći! Šdy by ty nochyzl pomhacž, bychmy šhubjeni byli. Ach, dha pošylń naš we wěrje a roššwěcž šwoje hnadne woblicžo nad nami. Ty wšchał šy šlubil, jo nochzesch šwojich šabyčž, hdy by tež runje macž šwojeho džěscža šapomniła; — duž dha, o Šnježe, cžiń, kaž šy šlubil a šmil šo nad nami! — Tola niz našcha, ale tvoja wola šo štań; pschetož tvoja wola je najšwjeczišcha a najlěpscha. Daj nam wěru a šcžerpliwošć, jo šo ponižnje twojej woli podcžišnjemy a tež w nušy a horju cze křwalimy a šo cži džakujemy, ty najšwjeczišchi, najšwěrníšchi Šnježe a Božo, wyšozy křwaleny do wěcžnosće. Šamjeń.

Próštwa wo pomoz w drohocze.

Knježe Božo, njebieski Wótcze, ty widziš, so šu nětk
 cžežke cžašy w našim kraju a wjele starošće a nušy
 wšchědneho khlěba dla; o duž daj šebi k wutrobje hieč
 žalošćenju khdnych a hlódných a wotwobrocž twoje khostanja,
 kotrež šmy wšchał derje šašlužili, twojeje šmilnošće
 dla wot naš. Ach, ty šwěrnny, hnadny Božo, my wšchał
 wěmy, so š tutym domachpytanjom derje š nami měníš,
 chzemy jo tež radži nošycž; jenož daj, so by šo nam
 tola pšhes měru njewobcžežilo. Šomhaj šam k temu, so
 by wšchón lud špóšnał, so ty tón šy, kiž naš š tajkim
 khostanjom domach pyta, a so je jenož pola tebjje trošcht
 a pomoz, so by šo prawje wjele wutrobow we wěrnej
 wěry k tebi wobrocžilo. Daj nam a wšchitkim cžlowjekam
 prawy trošcht a wješele dowěrjenje na twoju pomoz; ty
 wšchał njedašch nam šawutlicž; ty derje khostašch, ale nje-
 škašyšch, ty derje našch kraj domach pytašch jeho hrěchow
 dla, ale jón tež šašo požohnuješch po twojej šmilnošći.
 Na tebjje nadžiju stajamy, ty nam wupomhašch š teje nušy
 a naš wumožešch se wšcheho šleho; pšchetož twoje je to
 kraleštwo a ta móž a ta cžešcž do wěcžnošće. Šamjeń.

Próštwa w cžašach štraschneho móra.

Ach, Knježe Božo, hnadny a šmilny, wot wulkeje
 dobroty a šwěrnnošće, my twój šwjaty a prawy hněw
 špóšnawamy, kotryž šmy se šwojimi hrěchami pšhecžiw
 šebi šami šbudžili. Ach, pšchepušcž naš, lubny Wótcze,
 twojeho lubeho Šyna Šesom Šhrysta dla. Nješchtrafuj
 naš w šwojim hněwje a njekhostaj naš w šwojej šuro-
 wošći, ach Knježe, budž nam hnadny po twojej dobrocže

a sahub našche hrěchi po twojej wulkej šmilnošći. Wotwobrocź šwoju šchtrafu wot naš, so njesahinjemy wot bicza twojeje ruki, wobrocź šo, Knježe, a wumož naš. Pomhaj nam šwojeje dobroty dla. Sahoj, Knježe, wschěch khornych a šlabych. Budź pschi nich we tej nušy. Wutorhń jich a poľaž jim šwoje šbože. Wšmi šo po jich dušchi wutrobnje horje a wodaj jim wschitkón jich hrěch. Wucź naš wschitkich pschi tym wopomnicź, so dyrbimy wumrjecź, so bychmy mudri byli. Daj nam, hdyž našche škónčjenje pschińdže, twojeho šłowa šo twjerdže dđeržecź, we wěrje wušnyč a šmjercže wěčnje njewohladač. Wušlyšch naš po šwojim šmilanju, wušlyšch našchu proštwu, Božo Wótcže, Šyno a šwjaty Ducho, wyšozy křwaleny do wěčnošće. Hamjeń.

246.

Džafna modlitwa po wotwobrocženej štraschnej khorošći.

Knježe Božo, njebieski Wótcže, kiž šy kral čěscže a Knješ njebiesow a semje, tebi šo džakujemy ša wschu twoju wótzowšku hnadu a ša wschě dobroty čžěla a dušche, pschede wschěm paš, so šy našchu modlitwu, kiž šmy w šwojej nušy psched tebje pschinješli, hnadnje wušlyšchal, šwój hněw wot naš wotwobrocžil a žalošne, wot naš derje šašlužene křostanje štraschneho móra šašo pomjeńšchil a wot naš wšal. Š wutrobu tebje prošymy, ty chzynl naš dale psched tajkim a druhim čžěžkim křostanjom hnadnje šwarnowacź, naš pod šwojim wschehomóžnym, wótzowškim šchkitom a křywom šđeržecź a nam šwojeho šwjateho Ducha špožčicź, so po tajkim křostanju a domachpytanju šo jako pošlyšchne džěczi pošpšchujemy a šwoje žiwjenje w prawej, wěrnej pošucže a w pobožnošći wjedžemy, so by twoje šwjate mjeno šo čžescžilo, twoje kraleštwo šo pschisporjalo,

blizschi so polěpschował, a so by ty wot naš tu cžaŕnje
a tam wěcznje so chwalił psches Jesom Khrysta, twojeho
lubeho Ssyna, našcheho Knjesa, kotremuž i tobu a se ſwja-
tym Duchom budź chwalba a cześć do wěcznoſće. Hamjeń.
Po M. B. Albrechtu.

247.

Modlitwa pschi wohnjowej nuſy.

Ach, Knježe, kiž ſy hnadny a ſmilny, ſčerpliwy a wot
wulkeje dobroty a ſwěrnoscze, my poſnawamy i wutrobnej
poſutu, so ſmy tón nam hrožazy woheń derje ſaſlužili,
kiž móže lohko so roſſchěrjecz a wſchitko nahle ſkaſhec.
Ach, ty nimaſch ſpodobanja na našchim ſkaženju, ale chzeſch,
so by so hrěſchniſ naſaſał a žiwy był. Tcho dla cze
wutrobnje proſymy, ty chzynł tež tutu psches našche hrěchi
derje ſaſluženu ſchtraſu hnadnje wotwobroczič a hróſbnemu
wohnju pschikaſacž a prajicž: doſcž je. Knježe, Božo Wótcze
w njebeſach, ſmil so nad nami! Knježe, Božo Ssyno,
ſwěta wumožniſo, ſmil so nad nami! Knježe, Božo
ſwjaty Ducho, ſmil so nad nami! Budź nam hnadny,
pschepuſhecž naš, luby Knježe Božo! Budź nam hnadny,
pomhaj nam, luby Knježe Božo! W tutej wulkej wohnjowej
nuſy, ſwarnuj naš, luby Knježe Božo! Khrysthecze, jehnjo
Bože, kiž njebeſch hrěchi ſwěta, ſmil so nad nami! D
Jesom Khrysthecze, Ssyno Boži, ſmil so nad nami, dha
chzemy so czi džaſowacž wěcznje a twoju chwambu pschi-
powjedacž pschezo a ſtajnje. Hamjeń.

Po Dr. J. Oleariju.

248.

Modlitwa po wotwobrocženej wohnjowej nuſy.

Wſchedomóžny Božo, njebeſki Wótcze, hdyž tež chzeſch
naſ i wohnjom khoſtacž, hdyž na twój hłóſ njekeďžbujemy,

a dyrbimy pónacź, so Ɣmy hubjeni sastojniŝy byli, tať so dyrbjať nať hiŝom dawno ŝ wohnjom domachpytać a nasche domy ŝkaŝycź, dha Ɣo tebi tola ŝ wutrobu dźakujemy, so Ɣy hacź dotal tať hnadnje nať ŝchitowať a pŝched tajkim njeŝboŝom nať ŝwarnowať, teŝ nětko ŝtraŝchny woheń wotwobrocźiľ. Ach, Anjeŝe, my ŝ teho pónawamy, so maŝch ludŝi jara lubo, a so nimaŝch ŝadanja, nať po ŝaŝlůŝbje khoŝtać. Ale pomhaj, so Ɣmy tebi teŝ ŝa to dźakowni. Spoŝcź, so bjeŝbóŝny wot Ɣwojeho pucŝa a wot Ɣwojich myŝlow wotŝtupi a Ɣo ŝ tebi wobroczi. Schituj nať ŝtajnje ŝe Ɣwojej prawizu, kędŝbuj teŝ dale na nať a daj Ɣwojimaj woczomaj nad nami wotpoczowacź, ty ŝraelski wajchtarjo. Troŝchtuj teŝ ŝe Ɣwojim Ɣwojatym Duchom wŝchitkich, kiŝ Ɣy ŝ wohnjom domachpytať, a ŝwarnuj nať pŝched węcŝnym wohnjom Jeŝuŝa Khryŝtuŝa, twojeho lubeho Sŝyna, nascheho Anjeŝa dla. Hamjeń.

Ɣo M. B. Albrechtu.

249.

Modlitwa we wodnej nuiy.

Anjeŝe, Anjeŝe Boŝo, wulki w radŝe a móŝny w ŝkutku, kiŝ maŝch wŝchitke ŝtworjenja, njebjeŝa a ŝemju, morjo a wodu w Ɣwojimaj ruťomaj a móŝeŝch jim ŝ jenicŝkim Ɣloweŝťom roŝkaŝacź, pohladaj tola na naŝchu wulku nuŝu a na naŝch wulki ŝtrach, w kotrymŝ Ɣmy, a budŝ ŝ nami, so nať woda njeby ŝalala ani hlubokoŝcź nať póżrjela. Anjeŝe Jeŝom Khryŝcťe, ty Ɣy tón, kotremuŝ dyrbi wětr a morjo poŝluchacź, ŝmėruj teŝ tón křocź wodowe ŝchumjenje a ŝakhadjenje hróŝbnych ŝoľmow. Praj jenoŝ Ɣloweŝťo, dha je nam pomhane, a my chzemy Ɣo tebi dźakowacź dla twojeje miľoŝcťe a twojich dŝiwow, kiŝ cŝiniŝch na cŝlowskich dŝęcźoch, a twoje mjeno křwalicź tu cŝaŝnje a tam węcŝnje. Hamjeń.

Ɣo Dr. J. Oleariju.

**Modlitwa, hdnyž je Bože njewjedro wulku
šchodu naczinilo.**

O wschehomózny, šmilny Božo a Wótcže našeho Anješa Ješom Khrysta, ty šy naš s tutym šchódny nje-
wjedrom jara domachpytał a šy s blyskom, s trupami a
powodženjom šwój huěw na naš wulał. Pola šu sa-
puščene, rola je wobšchodžena, žito je sbite a je hewaš
wjele šchody nastalo. Tola, našch Božo, ty šy prawy
we wschěm, šchtož činišch, a twoje šudy šu dočonjane,
pšchetož my šmy šo pšchehrěšchili s tym, šo šmy hušto
wot tebje wotstupili a tebi njepošlušchni byli. Šo s nami
zyle kónz njeje, to čini twoja dobročiwosć a šmilnosć
šama. My pšchihadžamy pšched tebje s rošlamany a
šrudženy duchom a prošymy čže pokornje: Ty chzyl naš
w šchizju a hubjenštwje trošchtowacž a wučicž, šo nje-
bychmy pšchecžiwu tebi a twojemu štworjenju moršotali,
ale na našche hrěchi, s kotrymiž šmy hišchže wjetšche
khostanje šašlužili, šo bychmy tajke domachpytanje ša
wótzowške khostanje džerželi a še ščérpliwosćžu nješli a
dale šwoje hrěschne žiwjenje polěpšchowali. Dokelž paš
twoja ruša njeje pšchifróšchena a móžešch s wjele a s mašom
pomhacž, duž chzyl nam, šwěrnny Božo, to, šchtož je na
polach šbytkne woštało, čžim bohatscho žohnowacž a twoje
džěcži w tutym šlym čžašu našycžowacž a napowacž a
pšched dalšchim nješbožom wótzowšy šwarnowacž. Šdžerž
naš tež dale pšchi šwojim šwjatym šłowje w dobrym měrje
a we wobštajnej štrowosćži a plodž do našcheje wutrobny
bratrowšku lubosć, šo by w tajkim hubjenštwje jedyn na
druhim šo s wutrobu šmilił. Ty chzyl nam po šwojej
wótzowškej radže tutu šchodu na druge wašchnje hnadnje
šarunacž a po tutym prózy pošnym žiwjenju nam dacž

njebjesku radość a wěcznu sbóžnosć, psches Jesom Khrysta, našeho jenicžkeho sbóžnika, w mozy swjateho Ducha. Hamjeń.

Po M. Albrechtu.

251.

Džak sa wumoženje se wschelakeje nusi.

Knježe, našch Božo, kak droha je twoja dobrota, so cžłowške džěczi pod khlódkom twojich kšhidłow so dowěrja! Ty by nam sħonicž dał wjele wulkeje stysknošće; a hdy budžišče ty njebny našcha pomoz w tych wulkich nusach, kiž běchu naš sjažak, dha bychmy precž byli. Tebi, Knježe, cžesć a kħwalba bħušcha, so je twój móžny sħkit naš saktak a twoja bħyna prawiza naš wumohła. Našcha pomoz je w mjenje teho Knjesa, kiž je njebjo a semju sčinił. Kħwaleny budž, Knježe, našch Božo, kiž sam džiwny cžinišch, a kħwalene budž twoje mjeno wěcznje. Hamjeń.

252.

Džak sa wumoženje se srudobny a tħichnošće.

Ty swěrnny, bħilny Božo a Wótcže našeho lubeho Knjesa Jesom Khrysta, kħwalba, cžesć a džak budž tebi daty sa twoju hnadu a lubosć, so by naš kħudnych hrěšnikow wutorhnył s teje cžěžkeje nusi a cžěbnošće, kiž běšče naš našchich hrěchow dla sħobnje sjažak. Knježe, wodowe rěki so sběhachu, wodowe rěki posběhowachu bħwoje sħumjenje, wodowe rěki posběhowachu bħwoje žołny; wodowe nawalnošće w morju bu wulke a sħumja žalobnje; — tón Knjes we wybokošći je pak hišče wjetšchi. To by nad nami dopokasał po bħwojej bħilnošći a by nam psħepomħak, hdyž tež žołny hišče bóle bħurowjachu a wody tħichnošćow nam k wutrobje stupachu. Tebi, wsħehomóžny Božo, njemóžemy so dodžakowacž sa bħwěrnosć a bħmilnosć, kiž by

nam wopokasał; ale njech ƚo tebi tola našch ƚhudy dźať a našcha ƚłaba modlitwa ƚpodoba. Dźerź, ƚaź ƚy ƚa czať našcheje nuŝy a ƚtyŝknoŝcze cźinił, ƚwoju wŝchehomóznju ruƚu ƚóždy czať nad nami wupŝheŝtrjenu, a budź našcha ƚkała a našche hrodźiŝcze, na ƚotreź ƚo ƚpuŝczeamy, našch ƚchit a ƚryw we wŝchej nuŝy a ƚpytowanju. Pŝchepomhaj nam we wŝchej tyŝknoŝczi tuteho ƚhudeho žiwjenja; wumož nať wot wŝcheho ƚleho a njewopuŝcź nať ani w našchim ƚmjertnym bėdženju, ƚo tebe ƚa wŝcho ƚwarnowanje a hnadne pŝchepomhanje tam wėcźnje ƚhwalimy w towarŝtwje twojich ƚwjatych jandźelow a wŝchitkich wuŝwolonych a ƚbóžnych. Hamjen.

Dzewjate wotdźelenje.

Modlitwa ƚa ƚhorých a mrėjazých.

253.

Modlitwa w czerpjenju cźela a duŝche.

O Knjeze Božo, hnadny njebieski Wótcze, ty ƚy ƚwėrny Bóh, ƚiź niƚoho pŝches ŝamoženje njepytujesč, ale cźiniŝč, ƚo ƚpytowanje tať ƚónza dobudze, ƚo jo ƚnjescź móžemy, tebe proŝču, wopokať mi ƚhudemu hrėŝchnikej w mojich wulkich nuŝach a boloŝczech ƚwoju luboŝcź a ƚwėrnoŝcź, ƚo njeby mój ƚŝchiź mi pŝheczeźki byl. Poŝylń mje pod nim a troŝtuj mje tať, ƚo mohł jón noŝycź ŝe ƚczerpliwosczu. Bjeŝ tebe, o Knjeze Jeŝom Khrystcze, ničo njemóžu, twoja móz pať je we mni mózna, a ty wabiŝč mje, tať

pšhecželniwje prajo: Bójcže ke mni wšchitzy, kiž scže spróznj a wobcžeženi, ja chzu waš wošchewicž. Hlaj, ja bym spróznj a wobcžeženy niz jenož swontach na šwojim cžele š wulkimi boloscžemi, ale tež šnutškach w šwojej dušchi pšhes hrěch a šmjercž a Boži šud. Ach, ja chzyn rad trošcht a šylnošč měč a šo w šwojim cžerpjenju a w šwojich štyšknych nušach wošchewicž. To paš njemóžu nihdže druhdže pytacž, khibe pola tebe, o Šnježe, pšchetož ty by prawa študžen žiwjenja a wšcheho trošhta. Teho dla prošchu tebe, lubšchi Božo a Wótcže, š hluboščže šwojeje rošlamaneje wutroby: ty chzyn mi šylnošč, trošcht a šbóžne wěcžne wošchewjenje na mojej khidej šprózneju dušchi špožčicž, hórkeho cžerpjenja a wumrjecža twojeho lubeho Šsyna, Šesom Šchrysta, dla! Šamjen.

Bo Joachimje Minjingeru.

254.

Mańša modlitwa khorcho.

O ty šwjata Trojiza, Božo Wótcže, Šsyno a šwjaty Ducho, dokelž je džen šašwital, pšchikhadžam pšched twój najšwjecžišchi trón a šo tebi džakuju, šo by mi dał šašo tón džen docžafacž. Ty, Šnježe, wěšch, kaš bym tutu nóž na šwojim khoroložu pšhecžiniš; tola njemóžu twoju dobrotu došč ja to kšwalicž, šo by mi šašo šlónčžne šwětlo wo-
hladacž dał a wšchitke boloscže a wobcžežnoščže mi polóžil. O ty Božo wšcheje luboščže, tebi šo džakuju ša twoju lubošč, o ty šylny Božo, tebi šo džakuju ša twoje pšchikrycže a pomhanje; twoje wóczko je tule nóž na mje kędžbowalo, twoja ruša je mje wodžewala, twoja hnada je mje šdžeržala. O mój Božo, šlónzo šašo škhadža, ach, daj tež twojej hnadže nade mnu škhadžecž; daj mi š tutym dnjom nowe mozy, nowu hnadu a nowu šcžerpliwoscž, šo

ſwoje czerpjenje ſčerpliwje ſnjeſu. Anježe, mój Božo, tebi je ſo ſpodobało, mje na tuto ſhoroložo polozić; duž chzu na nim woſtac, kaž dołho ſo tebi ſpodoba; ſnano chzeſch mje ſ tym wot mojich ſwuczenych hrěchow a njerodneho dželanja do czihoſće domjeſć, ſo mohł ty ſam ſo mnu rěcjeć a mje wuczić, kaſ mam ſo ſa ſwoju duſchu ſtarac. Nětk mam ſhwile, moje dotal wjedzene žiwjenje pſchepytac, hač ſym tebi ſlužil, tebje czeſćil a tebi poſluchał, ſo bych ſo na ſwojich hrěchach ſrudzil a ſo pſched tobu jich hanibował a ſo wěrnje poſuczał, tež tebi ſo ſ nowa ſlubil a taſ ſ bojoſću a ſe rženjom cžinił, ſo bych ſbožny byl. Daj, o Jeſu, ſo bych zył džen ſwoju wutrobu pola tebje měl, ſwěru ſo modlił, twoje rany, twoju krej a twoju ſmjerc wopominał a wěrne ſbože a wěcžnu ſbožnoſć mojeje duſche pytał. Kładž mi do mojeje wutroby jene troſchtne ſłowo po druhim, kiž by mje twojeje wótzneje luboſće wěſteho ſčiniło, twoju hnadu mi wobkrucžilo a mje ſ twojej bliſkej pomozu potroſchtowało. Swarnuj mje dženſa pſched wſchitkim ſlym podeńdženjom, pſched nowymi bolocžemi, pſched ſrudobu a pſcheſměrnym czerpjenjom. Woſchew mje w mojej mucžnoſći, poſylń mje pſcheſ ſwojeho ſwjateho Duchu w mojej ſlaboſći; chzeſch-li paſ mi tutón džen bolocže a czerpjenja ſacžuc dacz, dha woſtań jenož ty pſchi mni a njeſdaluj ſo wote mnje. Pomhaj mi tutón džen ſbožownje a ſbožnje dokonjeć a wſchitko ſe ſčerpliwocžu a czihoſću pſchiwſac, ſchtož na mje položiſch. Gladaj, mój Božo, tu ſym ja, cžiń ty ſo mnu, kaž ſo czi ſpodoba; ty ſy mój wóczez, ja ſym twoje džeczo; ty móžeſch mi moje žiwjenje ſdžeržec a mje ſ twojej pomozu ſwjeſelicž. Ja chzu wjeczor twoju dobrotu ſhwalicž a twoju ſmilnoſć wutrobnje poſbėhowacž wſcheho dla, ſchtož ſy nade mnu cžinił.

Moju duschu, moje cžěło,
 Moju myšl a wutrobu,
 Moju prózu a wscho džěło
 Tebi nětko porucžu.
 Anježe Božo, ty by mój,
 Wsmi mje horje, ja bym twój.

Njech twój jandžel wobarnuje
 Mje pšched cžerta lešnosću,
 Kotryž jako šly law ruje,
 Njech mje wošmje na kědžbu,
 Tak so by mje junu nješl
 A wotpocžinku do njebješ.

Hamjeń.

Jan Bjedrich Starka (1680—1756).

255.

Wjecžorna modlitwa khorcho.

Ach, ty šmilny Božo, jašo je šo mi jedyn džen po-
 minyl; Anježe, Anježe, ty by po šwojej dobrocže moje
 žiwjenje hacž do tuteje hodžiny šdžeržal; ja to budž twojej
 wótznej šwěrnosći wutrobnje džal a šhwalba data. Wo-
 šebje pošběhuju twoje mjeno, so by mi dženska moje bolosće
 a moju khorosć hnadnje šnosć pomhał. Ach, Anježe, ty
 položiš wobcžežnosć na naš, ale ty ju nam tež pomhasch
 nješć. My mamy Boha, kotryž pomha, a Anjesa Anjesa,
 kotryž wot šmjercže wumože. Tón Anjes šrudži a šo
 jašo šmili po šwojej wulkej šmilnosći. Tón Anjes je
 hnadny, dobrocžiwny a pšhecželniwy pšhecžiwno wschitkim, kiž
 šo k njemu wołaju. Wón šlyšchi wołanje hubjennyh a
 nješapowje, šchtož jich rt prošy. Ach, wulki Božo, nóz
 nastawa, wjecžor je šo pšhibližil; teho dla šo na tebje

wobrocžam se ƕwojej modlitwu a rjeknu: Mój Wótcze, ach woſtań pola mje a njeſdaluj ƕo w tutej nozy wote mnje. Haj poruč ƕwojim jandželam, ſo ƕo wočoło mojeho łoża lěhaju a mje pſched cžertom ſwarnuja. Wotwobrocž tule nóz wſchitke ſchłódnje podeńdženja wote mnje, položuj mi moje bolofcže, ſwarnuj mje pſched ſtróželemi, ſtyſknoſcžu a njeſbožom. Ach, njebjeſki Wótcze, woſtań tola pſchi twojim ƕhorym džeſcžu; hdyž ty je ƕwojej hnadypołnej bliſkoſcžu mje wobdawaj, dha ƕo njeboju. Tón Knjeſ je moje ƕwětło a moje ſbože, ƕoho dyrbjal ja ƕo bojecž, tón Knjeſ je mojeho žiwjenja móž, pſched kim dyrbjal ja ƕo ſtróžicž? O Jeſu, ƕlónzo ƕo ƕhowa a ƕo wot naſ ſdaluje; ty pač, ƕlónzo prawdoſcže, njeſdaluj ƕo wote mnje. O mój Jeſuſo, wobſamč mje tule nóz do ƕwojeju ručow, ƕwoju lěwizu podpolož pod moju hłowu, a twoja prawiza mje pſchifrywaj. Daj, ſo ſ tobu wuſnu a ƕo wo ƕnje nad twojej pſchelatej ƕrwju woſchewju, ƕo w twojich ranach ſchowam a w nich troſcht, wodacže hrěchow a woſchewjenje ſa moju duſchu namačam. O ty doſtojni ƕwjaty Ducho, nimale wſchitzy mje nětk wopuſchcžuja, ale ty, troſchtarjo ſrudnych a pomoznič hubjenych, woſtań ty pola mje, poſyluj mje, ſdžerž mje we wěrnej wěrje a w ſcheſcžijanskej ſčérpliwocži. O ty ƕwjata Trojiza, wſmi mje do ƕwojeho ſakitanja. Tón Knjeſ mje požohnuj a ſwarnuj. Tón Knjeſ roſſwěcž ƕwoje woblicžo nade mnu a budž mi hnadny. Tón Knjeſ poſběhń ƕwoje woblicžo na mnje a daj mi ƕwój měr.

Hdyž budže ta nóz poſlednja
 Měi tudy na ƕwěcži,
 Dha wjedž mje ſ teho hubjenſtwa
 A tej wěcžnej ſbožnoſcži.

Tak žiwj a tež morwj twój,
 Mój Božo, woſtanu.
 Ach, ſ pomozu wſchať ke mni pój,
 Hdyž žiwj bym a mru.

Hamjeń.

J. B. Starſa.

256.

Próſtwa khoroho wo ſčerpliwosć.

Šhto rudžiſch ty ſo, moja duſcha, a by tať
 njepokojna we mni? Čakať na Boha; pſchetož
 ja budu ſo jemu hiſćeže džaťowacź, ſo wón
 mojeho woblicza pomoz a mój Bóh je. Pſ. 43, 5.

Šmilny Božo, miľosćiwj Božo, hlaj, ja wbohi
 cžłowjeť tu ležu na ſwojim khoroložu a njemóžu wobſtać,
 ale k tebi pſchikhadžam pſched twój ſwjaty trón. Ach, tebi
 je ſo ſpodobalo, ſ tutym cžerpjenjom mje wótzowſzy domach-
 pytać a měſto prjedawſcheje ſtrowoty mi tule khorosć pſchi-
 póſtać. Tvoja wola ſo ſtań, mój Božo a mój Wótcze;
 jenož daj mi ſčerpliwosć, ſo wſchitko bjeſ morſotanja a
 wurěčowanja ſnoſchu. — Hdyž bym někotru dobrotu wot
 tebje doſtawať, hdyž by mje w ſtrowych dnjach cžaſto a huſto
 wofſchewjowať a ſwjeſelowať; dha chzu tež tule khorosć a
 tole cžerpjenje pſcheſ twoju móž ſčerpliwje horje wſacź a
 ſo w ponižnoſći dopomnicź, kať wjele dobrych a ſtrowych
 hodžinow bym ja ſwoje žiwjenje wužiwať, pſchecziwo kotrymž
 ſu wſchať hodžinki mojeho cžerpjenja něſchto jara ſnadne.
 Ja wěm, mój Božo, ſo by luboſćiwj a miľoſćiwj;
 teho dla mi njebudžeſch wjazy naſtaćowacź, hač bych
 ſnjeſć mohł. Tvojeho ſłowa ſo džeržu, kiž praji: „Bóh
 je ſwěrnj, kiž waſ njebudže pſcheſ waſche ſamoženje dacź
 ſpytować, ale budže cžinicź, ſo to ſpytowanje tať kónza
 dobudže, ſo wy jo ſnjeſć móžecze.“ Mój Božo, ty ſnajeſch
 tež moje ſamoženje a moju ſłaboſć: ty moje cžerpjenje

po mojich mozach hižom wotwažišch. Pohladaj na twoje
 kłabe a khoru džěcžo a cžiń so mnu po twojej wótznej
 lubošći. Čžěrpjenjom šo njewobaram, dokelž wěm, so
 so mnu slě wschať njeměnišch, dokelž dyrbja mi čžěrpjenja
 k mojemu wučišćenju šlužicž. Mój Božo, tu šym, cžiń
 so mnu, kaž chžešch; daj mi twoju šwjatu radu prawje
 spóšnacž, so dyrbi mi ta khoroscž s wohnjom bycž, kotryž
 by moju njecžistosčž, kotraž šo hišcže mojeje dušche džerži,
 špaliť a precž wšal a mje wučišćil; tať dyrbi mi to
 čžěrpjenje ja pokutny šwón bycž, kiž by mje wubudžil, so
 bych na šwoje hrěchi spominať a šo jich wutrobnje roškať; —
 ja modlerški šwón, so bych Jesuša dla, jeho krowě a šmjercže
 dla wodacže wschitkich mojich pschěstupjenjom pytať; — haj
 ja hlóš, kiž by mi pschowołať: Roškať twojemu domej;
 špomń na twoju šmjercž a na twój row; pschihotuj šo
 k wěcžnosčži. Duž dha šcžiń mje hotoweho a dokonjaneho,
 kajkehož chžešch mje tam we wěcžnosčži měcž; pschetož ja
 wěm, so dyrbi po tym čžasnym čžěrpjenju wěcžna a pschěš
 měru wažna krašnosčž pschińcž. Duž budž šměrom, moja
 dušcha, šhto šo rudžišch a šy tať njepokojna we mni;
 Čžakaj na Boha; pschetož ja budu šo jemu hišcže džako-
 wacž, so wón mojeho woblicža pomoz a mój Bóh je.

Je nam kšchiž jara wobcžěžny,
 Dha horzu helu wopomńmy,
 Do kotrejž šo šwět wali;
 Tam cžělo s dušchu čžěrpitej
 A w wěcžnym helškim wohnju stej;
 Tón njespali, hdyž pali.

My šmějemy pať po kšchižu
 Tam wješelosčž pschi Khrystušu,
 Nječ šo dha to nam lubi:

Jow žadny cžlowjeŝ na ŝwěczi
 Tu cžesć a kraŝnosć njewidzi,
 Kiž nam Bóh ŝ hnadu ŝlubi.

Hamjeń.

J. B. Starŝa.

257.

Próŝtwa khoreho wo Božu pomoz.

Slaj, Bóh pomha mi; tón Knjes ŝdžerži moju
 duŝču. Pŝ. 54, 6.

O ty ŝwěrnny Božo, ty widžiŝch, w kaŝkim hubjenym
 a ŝrudnym bycžu ŝo namaŝam; mozy mi wotbëraju, cžělo
 mi hinje a ŝchizowa cžeža mje dale bóle podtkocžuje. Knježe,
 Knježe, Božo, kiž moje ŝdychowanje ŝlyŝchiŝch a moje
 cžerpjenje ŝnajesŝch; tebje wutrobnuje proŝchu: woŝtań tola
 pola mje a njewopusŝcž mje; ja cži twoje ŝlubjenje prjódŝ
 džeržu, w kotrymž mi wobkrucžesŝch: „Njeboj ŝo, ja ŝym
 ŝ tobu; njeŝtróžej ŝo, ja ŝym twój Bóh, ja poŝyluju tebje,
 ja tež tebi pomham, ja ŝdžeržu tebje ŝ prawizu mojeje
 prawdoŝcže;“ a woŝpjet: „Ja cže nochzu wopusŝcžicž ani ŝa-
 komdžicž.“ Duž, mój Božo, na twoje ŝłowo ŝo ŝpusŝcžam.
 Twoja pomoz je mi wulzyŝchnje nuŝna; ja njemóžu teho
 cžerpjenja ŝnoŝycž, je-li ŝo ty pŝchi mni njewoŝtanjesŝch a mi
 noŝycž njepomhaŝch; ta khoroŝcž mje bórsy ŝaduŝy a ŝa-
 tkóczi, je-li ŝo mje twoja ruŝa njeŝdžerži. Spomń na to,
 ŝo ŝym ŝ prócha ŝtworjeny; ach, kaŝ bórsy ŝo tuta ŝemŝta
 hëta mojego žiwjenja roŝlamje, kaŝ rucže ŝańdu, kaŝ khëŝje
 moje žiwjenje cžeŝnje, kaŝ ŝkoro je ŝo ŝo mnu ŝtało, je-li
 ŝo ty mje ŝe ŝwojej wótznej ruŝu njedžeržiŝch ani po twojej
 ŝmilnoŝcžu a hnadnym ŝlubjenju mi njepomhaŝch. Twoja
 pomoz je mi jara troŝchtna; pŝchetož ŝy-li, mój Božo, ty
 pŝchi mni, dha ŝo njeboju. Mi je troŝchtne, hdyž dobri
 pŝhecželjo taŝ derje wodnjo, kaž tež w nozy mje wobdadža;

Domjazh woŝtań.

16

o tak wjele troschtnišcho mi je, hdyž by ty, mój Božo, pschi mni. Ludžo móža drje mje wobžarowacž, ale hdyž by ty pschi mni, mam najlěpscheho pomocnika, wumožerja a lětarja pschi sebi. Twoje najšwjeczishe pschi mni byče mje wofschewi a sdžerži, moje bolosće polóži a mój stysf sacžeri. O duž mje njewopuschcž ani njewotcžehú šwoju ruku wote mnje, Božo, moje šbože! Hdyž šo lubosćiwja macžer wot šwojeho šhoreho džěscža njehnuje, dha šo tež ty, mój Božo, njebudžesh wote mnje prjecž hnucž, kiž by mje w twojim Šsynu ja twoje džěcžo pschijał. Daj mi twoje hnadne pschi mni byče psches šnutštownu radošcž a nutrnu wješelošcž, psches šylne troschtne šłowo a šłódke šmyšljenja šacžuwacž a troschtuj mje tak w mojim čžerpjenju, kaž jeneho macž troschtuje. Ach, mój Božo, pošylú moju wěru, sdžerž moje možu, pomhaj mi šo bědžicž, pomhaj mi dobycž a pschewinycž; psches twoju pomoc budu šylny, hdyž šym šłaby; ja wšhitko móžu psches teho, kiž mje pošylni, to je, psches Šhryštuša.

Ja wutrobnje mam lubo čže,
 O Anježe, njewopuschcžej mje
 Tu š pomocu a š radu;
 Na šwětne lošchty njemyšlu,
 Š njebjom a šemju njerodžu,
 Hdyž jenož čže mam š hnadu;
 Šacž šawutli mi wutroba,
 Šsyn ty wšchał moja nadžija,
 Mój džěl a mój troscht wutrobny,
 Kiž š twojej krowju mje wumohl by,
 Anješ Šesušo, mój Bóh a Anješ,
 Mje š hańbje nihdy njepschinješ!

Šamjen.

J. B. Starša.

**Modlitwa khoreho, kiž ſo do Božeje wole
podawa.**

O hnadny, dobrocziwy a ſmilny Božo, tu pſchikhadžam
nětko ſe ſwojej modlitwu a ſdychowanjom pſched twój na=
najſwjecziſchi trón, hacž runjež dyrbju po cžele na ſwo=
jim khorołožu ležo woſtacž. Ja widžu, o najlubſchi Božo,
twoja ſwjata wola je, ſo dyrbju khory ležecž a ſtrowoſcže
parowacž. Dokelž je to twoja wola, dha dyrbi to tež
moja wola bycž; dokelž ſo tebi tač ſpodoba, dha dyrbi to
ſo tež mi ſpodobacž; twoja wola a moja wola dyrbitej
bycž jena wola. ſo twojej woli ſym ſo narodžik; ja
chžu tež wumrjecž, hdyž ty chzeſch. ſo twojej woli ſym
dolhi cžaſ ſtrowy byl, po twojej woli chžu tež nětko
khory bycž, kaž dolho jo ſa moju dujchu ſa wužitne a
ſbóžne póſnajeſch. Haj, mój Božo, hdy mohł pſhecziwo
twojej woli wotkhoricž, dha bych jo tola njerodžik, ale
chžu radſcho na ſwojim khorołožu twoju hnadnu radu
dokonjecž. Teho dla chžu tu ſ mojim Jeſuſom rjeknyčž:
„Wótcže, niž moja, ale twoja wola ſo ſtań.“ Dyrbju-li
hiſhcže dlěje na ſwěcže woſtacž, dha chžu cže hiſhcže dlěje
khwalicž; haj te lěta, ſ kotrymiž moje žiwjenje hiſhcže
pſchidlěiſchiſch, chžu k twojej cžeſcži we wěrnej bohabojoſcži
nałožecž. Hdy by ſo pač cži ſpodobalo, ſo njedyrbju
ſ tuteho loža wjazy ſtanyčž, a ſo dyrbju na tu khoroſcž
wumrjecž, dha ſcžiń mje hotoweho k ſbóžnemu wumrjecžu.
Ja wěm, ſo dyrbi ſo raſ moja ſemſka khěža teje hěty
roſlamacž; ale ja tež wěm, ſo ſy ſwojim wěrjazym pſchi=
hotował nowe twarjenje, dom, kiž njeje ſ rukomaj ſcžinjeny,
kiž wěcžny je, w njebjeſach. W njebjeſach je moje herb=
ſtwo, mój wótzny kraj, moje měſhcžanſke prawo. Nje=
dyrbjał ſo wjeſelicž, do herbſtwa, mi dobyteho, ſtupicž,

do mojeho wótzneho kraja khwatacź a krašnosć Božich
džeczi wužiwać? Hdyž mam samyšl, wo pschidlějšchenje a
sdžerženje mojeho žiwjenja prošycź, dha šo woboje dla
tyšchu, hač njeby wjele lěpje było tu prjecź czahnyć a
pschi Khrystušu bycź, mojeho Jesuša wohladacź, kotrehož
šym lubo měł, jako jeho hišcće ženje njeběch wohladał.
Duž, mój Božo, tebi wschitko pschewostajam, ty šam naj-
lěpje wěsch, sčto je mi k šbožu. Hlaj, tu šym; cziń,
Knježe, šo mnu, kaž šo czi špodoba.

Cziń, Knježe, šo mnu tač, kaž chzesch,

W tym žiwjenju a šmjerczi.

Ty wschač mje šabycź njemóžesch,

Hdyž nješbože mje wjerczi.

Sdžerž ty mje w twojej lubosczi

A wjedź mje k prawej ščerpnosczi

Šo twojej dobrej woli. Šamjeń.

J. B. Starka.

259.

**Wofutna modlitwa khoroho, kiž Bože wotpo-
hladanje šwojeho šhorjenja špóšnawa.**

Tuta khoroscź njeje k šmjerczi, ale k cžesczi
Božej, šo by Šsyn Boži psches nju cžesczeny byl.
Jan. 11, 4.

Luby Božo a Wótcze, ja derje pytnu a widžu, sčto
je twoja šwjata rada šo mnu. Měj džak, luby Božo, šo
šy, prjedy hač šy mje domachpytał, mi twoje pucze na-
wjedźicź dał, mjenujzy šo je kšhižowy pucź tež njebjeski
pucź, a šo k khoroscžu našej duschi dobrotu cžinišch. Ša
šjawnje widžu, mój Božo, šo chzesch mje wot šwěta wot-
czahnyć; ty chzesch mi šwět hórki a njebjó šlódke cžinicź,
šo bych twoju hnadu pytał, bjesbóžne wašchnje a šwětne
lósčty šaprěł, pózcziwe, prawe a bohabožne žiwjenje wjedł

tu na tym ſwěće, ſo bych ſwoje žiwjenje wobhonił a pſchepntał a i wutrobnej pokutu ł tebi ſo wobrocził. Hdnyž ſo nam wſchał derje dže, a wo žanej tyſchnoſći njewěmy, dha ſo nam lohko ſeſdanje, ſo ſmy jenož ł temu na ſwěće, ſo bychmy ſeńſke kubła nahromadźili, abo ſo bychmy ſe ſwětom žortowali, hrěſchili, ſe ſwětom towaſtwa dđerželi a ſo ſwětej ł luboſći po jeho waſchnjach, puczach a nje-poczinkach ſložowali. Ale dokelž by to naſchej duſchi ł ſkaženju ſlužilo a jejne wěčne ſatamanſtwa ſa ſobu czahnyło, dha ty naſ po ſwojej ſwěrnocći druhdy do ſamotnoſće wodžiſch, ſo by ſ nami ſamymi mohł porěczecž. Ach, mój Božo, wſcho mi na to pokajuje, ſo chzeſch nětko tež ſo mnu ſamym porěczecž a mi doprajicž, ſo dyrbju ſo ſwojich wobeńdženych hrěchow roſkacž, twoje wodacže pytacž a niž wjazy po runym waſchnju teho ſwěta czinicž a ſo wſcheho ſawjedženja hladacž. Ach, mój Božo, pomhaj mi ł pokutnemu pſcheměnjenju mojeje myſle, ſcziń mje nowe ſtworjenje w twojim lubowanym Ssynu a daj mi ſpóſnacž, ſchto je twoja dobra, ſpodobna a dokonjana Boža wola. Wuſtrowiſch-li mje, dha chzu pobožniſchi bycž, horzyſcho ſo modlicž, ſleho ſo hladacž, ſwoje prjedawſche ſle nawucženja wotpołozicž, tych měſtnow a tych człowjekow, hdžež a ſ kotrymiž ſym prjedy hrěſchil, ſo ſwěru ſdalowacž a ſo we wſchěm jačo nowy człowjek ſadđeržecž. Schtóž ſwět lubuje, w tym wſchał twoja wótzowſka luboſć njeje. Dokelž by, mój Božo, widził, ſo ſym w ſwojim kſcheſćizjanſtwje lěni, w modlitwje njerodny, ł hrěchej ſwólniwy a we wužiwanju ſwětnych wjeſelow hotowy byl, dha chzeſch mje ſ tutej khorocću ſbudžicž, ſo bych ſ hrěſchneho ſpanja ſtanył a ſwoje ſbože pytał. „Wotucž, kiž ty ſpiſch“, tak ty łe mni rjeknjeſch, „ja chzu cže wucziſćicž wot prjedawſcheje njeczistoſće.“ Haj, ja ſpóſnawam, ſo chzeſch mje ſ tutej

chorosću mojeje šmjercze a kónza mojego žiwjenja dopomnicź, a so bych, hdyž wotkhorju, twoju hnadu a dobrotu, twoju lubosć a wschomóz chwalił, šhtož šo njebudźišche stało, hdy budźišche ty mje na tajke waschnje domach njeptał. Duž, o Anježe, dokonjej na mni tón dobry skutk, kiž šy we mni šapoczał, k twojej čješći a k šbožu mojeje dusche. D wustrow š tutym hórkim lékařstwom moju duschu. Sahoj š tutymi wótrymi řešazymi bolosćemi moje hrěščne rany. Wotmyj š tutym šylnym ľuhom moje njepočinki a daj, šo šo š wěrnej pokutu a wěru w tutej chorosći pšched tobu pokorjam, w Jesuřowych ranach pomoz, radu, troscht a wodacze mojich hrěchow pytam a namařam.

Čziń ty te njebieša mi šlódke,
 So by wschón hrěch mi hórki byl,
 A dokelž žiwjenje je krotke,
 So bych tu wěčnosć w myšlach měl.
 Mój Božo, daj pšes Āhrysta krej,
 So w šmjerczi šo mnu derje štej'.

Šamjeń.

Po J. B. Startu.

260.

Modlitwa choreho, kiž šo š křećenškej hnadu troschtuje.

Anježe Božo Wótcze, Šsyno a šwjaty Ducho, mi, twojemu džěscžu, šo tař dže, šo na šwěcze žaneho pomozniřa wjazy njenamařam; ja šo ša pomozu rošhladuju; ale nichtón mi njepomha; teho dla pař mi njedyrbi wutroba špadnyč, ale čžu wjele wjazy k šwojemu njebjesřemu Wótczej hič a jemu šwoju nusu wuřoržič. Džěcžo w štrachu k šwojemu nanej chwata, a poddan k šwojemu kralej; tař, mój Wótcze a mój kralo, pšichhadžam tež ja k tebi. D ty

trojenicžki Božo, spomni tola na to, so bym twoje džěcžo, so bym kšćeněny, so bym w swjatej kšćenizy s tobu sľub sčinił. W tutym sľubje by mi sľubił, so chzešch mój wóćez być, so chzešch so jako wóćez ja mnje staracž, mi pomhacž a so jako wóćez nade mnu wopofasacž. Ty, o Jesu, by mje se swjatej krowju wotmył a mje sľubnju twojeje dokonjaneje prawdosće woblekł. A ty, swjaty Ducho, by so bohacže na mnje wulał a wołasch hišće w mojej wutrobje to Abba, luby Wótcze, a swědczišch s mojim duchom, so bym džěcžo Bože. O ty trojenicžki Božo, hlaj, tudy pschihadžam k hude džěcžo k tebi; nan a macž mje wopušćitaj; moji lubi a pscheczeljo mi njesamóža pomhacž: duž, mój luby njebieski Wótcze, so twojej hnadže porucžam. Tamny kralowski so smili nad swojim synom, kiž běšche na smjercž khoru, a so prózowasche jemu pomhacž; ach, mój Wótcze, tak smil so tež nade mnu a pomhaj mi. Tamny nan, kotrehož dźowka w mrěcžu ležesche, džěšche ja Jesušom a džesche: Knježe, moja dźowka je nětk wumrjela, ale pój a polož swoju ruku na nju, dha wožiwi. Tak tež ja, mój Božo a Wótcze, ja tobu k hodu a praju: Je-li s twojej wolu, je-li mi k dobremu, dha wustrow mje a sđerž mje pschi žiwjenju. Ja wěm, so by wschomóžny Wótz, mudry Wótz, hnadny a lubosćiwny Wótz: k komu druhemu dyrbjało džěcžo w swojej nusy cžělacž, khiba k swojemu wótczej? Knježe, Božo Wótcze w njebiesach, smil so nade mnu! Knježe, Božo Syno, swěta sbóžniko, smil so nade mnu! Knježe, Božo swjaty Ducho, smil so nade mnu! Kaž so wóćez smili nad džěcžimi, tak so smili tón Knješ nad tymi, kotřiž so jeho boja. Ach, smil so tež nade mnu! Ssym-li njeposľušne džěcžo był, dha so teho wutrobnje kaju; bym-li wot tebje so sđalował, dha so sašo wróću. Hdnyž tamny nan nad swojim

šhubjenym šynom šo šmili, dha tež ty mje nočnył sa-
 czišnyč, kiž w počucze a wěrje nětk k tebi šo pschibližuju
 a šdychuju: „Ach šmil, ach šmil šo nade mnu, cze prošcu,
 Božo, i wutrobu.“ Chzeš-li ty hrěchi pschizpicž, o Anježe,
 šchtó psched tobu wobsteji? W džěczazym dowěrjenju, mój
 Wótcze, čašam na twoju pomoc. Ja šym hižom špóšnał,
 šo šo woboje derje hromadže šnješe: džěczo Bože byčž a
 tola šhoru a hubjenu a i wjele šchižom wobčeženu byčž.
 Teho dla tež mje šatan njedyrbi w mojim džěczazym do-
 wěrjenju šamolicž. Ale daj mi tež bóršy twoju wótznu
 wutrobu wohladacž, šo nješy na mnje šapomnił. Daj
 mi twoju wótznu ruku žiwje šacžuwacž. Šomhaj mi po
 twojej wulkej šmilnošči.

Ma tebe, Anježe, šym ja šchcženu
 A horjewšaty k twojem' džěczatštwu.
 Ja šym twój droho wukupjenu:
 Ty ja mnje krej šy pschelał na šchižu.
 Tež nětk we čerpenju mi bliško šy.
 A šlyšchišch moje šłabe modlitwy.

Šamjeń.

J. B. Starka.

261.

Modlitwa šhoreho, kiž chze šo wopravicž dacž.

Nječ šo pał čłowjek šam špytuje, a nječ
 tał jě wot teho šhlěba a pije i teho šhelicha.
 1 Kor. 11, 28.

Anježe, Anježe, Božo, šmilny, hnadny a wot wulkeje
 šwěrnošče, ja hubjenu hrěšnił žadam, šo i tobu wu-
 jednacž, moje hrěchi, kiž šym čaš šwojeho žiwjenja wobe-
 šchoł, tebi wutrobnje wotprošyčž; ja chzu w ranach šwojeho
 Šesuša hnadu a wodacže hrěchow pytacž a šo tał na
 šbožne wotšalhicže i tuteho šwěta hotowacž. Tebi je šo

spodobalo, mój Božo, mje na tuto khorokožo položicź; dofelž pať njewëm, hacž je twoja wola, so bych ť njeho sažo strowy stanył, abo na nim wumrjel; dha chzu pschede wschitkim swoju duschu sastaracz a wscho druhe tebi, swojemu dobrocziwemu a smilnemu Bohu, porucžicź. Za chzu so ť tobu wujednacź, tať dołho hacž mam hiščcze swoj rosom, tať dołho hacž móžu hiščcze swoje hrěchi rošpomnicź. Za chzu cze wo wodacze prošycź, tať dołho hacž hiščcze móžu prošycź, dofelž wschať njewëm, hacž moja khoroscź njepschibjera, hacž mój rosom a moje duchowne mozy pať so njebudža seshubjowacz, hdžež njemohł ani so modlicź, ani na tebje spominacz. Za derje wëm, schtóž so ť sbóžnemu wumrjeczu pschihotuje, tón teho dla sažo njewumrje, kaž pschiwěrnny swět so roji, ale tón sebi ť tym na wobaj bokaj dobrotu wopokaže, mjenujzy tu, so, hdyž woczerstwi, tych hrěchow so swěru hlada, kotrež je na swojim khorokožu spósnal a wobžarował, — abo, hdyž wumrje, so ma tu wěstoscź, so derje pschihotowany se swěta dže. To so tež moje myšle, mój Božo; po dostatym wodaczu mojich hrěchow chzu Bože wotkasanje wužiwacz a po tym sczerplivy, wješely a we wěrje wotčakowacz, kať so mnu sam scžinišch. Teho dla so potórjam a psched tobu so shibujo sdychuju: Ach, budź swojemu džěscžu hnadny, ach, njepschizpiwaj mi hrěchi mojeje mlodošcze ani sabkudženja mojich pósdnišchich lětow! Ach, Knježe, wodaj mi hnadnje moje wulke hrěchi Jesom Khrysta, mojeho lubeho sbóžnika, dla! Ach, mój Božo, spožcź hnadu ť mojemu swjatemu wotmyšljenju; pošylń mje ť tutemu swjatemu skutkej, so mohł jón ť twojej cžesczi a ť mojemu sbožu dokonjecź. Ach, Knježe, Knježe, pomhaj mi ť dostojnemu a požohnowanemu wužiwanju twojeje swjateje wjeczerje.

Daj psches Khrysta krwawne rany,
 Krej a hórke cžerpjenje,
 Sařlužbu a řwjeczenje,
 So był ř tobu wujednany.
 Za řo řaju wutrobnje
 Hrěcha, kiž cže rořrudži. Hamjeń.

J. B. Starfa.

262.

Modlitwa řhoreho do wužiwanja Božeho wotkafanja.

Za řo dam do winy a cžinju pokutu w próře
 a popjele. Ğiob. 42, 6.]

Ach, ty miłosčiwny Božo, dženska chzu twoje Bože
 wotkafanje wužiwać. Teho dla pschikhadžam nětko psched
 twój hnadny trón a cže pokornje prošču wo wodacže
 wschitkich mojich hrěchow. Ach, Ğnježe, ja dyrbjju wuřnacž,
 řo řym cže dotal na tař wschelake wařhnje rořhněwał. Za
 dyrbjju řam na řo řkoržicž, řo nejřym řtrowych dnjom, kaž
 budžich dyrbjjał, ř twojej cžescži, ř Božej řlužbje, ř rořczenju
 w řwojim řřchescžijanřtwje a ř pobožnořcži nałożował. Teho
 dla ty žyle prawje na tym cžiniřch, řo mje ř řhorosčju
 domachpytařch, řo bych do řo řchol a řo řlěwužiwanja
 řwojeje přjedawřcheje řtrowoty a wschitkich druhich hrěchow
 rořkał. Wodaj mi, řo nejřym cže horžyřcho lubował ani
 cži řwěrnischo řlužil. Ach, Ğnježe, njeřpominaj na hrěchi
 mojeje mlodořcže ani njeřhodž řo mnu do řudženja. D
 kař řo nařtróžam, hdyž řlyřchu, řo mam psched twojim
 řudnym řtołom řamolwjenje dacž wot kóždeho njewužitneho
 řłowa, kotrež řym hdy wurěcžal! A kař ře řwojimi
 myřlemi psched tobu wobřteju, dořelž řy tež myřlow
 řudniř! A dyrbjju-li wot řwojeho žyłeho žiwjenja, wot
 wschitkeho mojeho cžinjenja a wotajenja tebi řamolwjenje

dacź, — ach, Knježe, shtó móže psched tobu wobstacź?
 Hdny by Khrystuś mój wumožniś njebył, ja bych wěcźnje
 sħubjeny był! We wěrjazym dowěrjenju na mojeho sħóžnika
 Jesuśa Khrystuśa proschu cže, Božo, wutrobnje: Ach,
 Jesuśowych ranow dla śmil śo nade mnu! Jeho pschelateje
 krowě dla wodaj mi moje hrěchi! Psches jeho krowawny pót
 a śmjertne bėdźenje pomhaj mi, luby Knježe Božo! Ja śo
 hanibuju, mój Božo, psched tobu mojej woczi posbėhnycź;
 ja śo hanibuju śwojich prjedawśchich lětow a wobėndže-
 nych hrěchow! Ach, hdny budźich tola pobožniścho a bóle
 śchescźijanszy žiwy był! O wsmi mój hrěch wote mnje!
 Ja chzu tak rad ś twojej wschedomóžnej pomozu nowe
 žiwjenje śapocžecź. Hdnyž mi moju strowosć wrócziśch, dha
 chzu te lėta, kiž mi tu hiścže pschidaśch, ś twojej cžesczi
 we wěrje a wěrnej bohabojośczi wukupowacź, je jaśo dar
 a pschidawś ś mojemu žiwjenju pschijecź, a chzu śo cžaś
 śwojeho žiwjenja na tule khorosć a stysś śwojeje duśche,
 ale tež na twoju móžnu ruku dopomnicź. Ach, Knježe,
 budź twojemu džescžu hnadny, śahub wschitke moje hrěchi
 po twojej wulkej śmilnosći, twojeho lubeho Ssyna Jesom
 Khrysta dla. — O mój sħóžniko, śastup ty śam moje
 sħychowanje psched twojim Wótzom w njebjesach! Ty śy
 mój jenicźki sħóžnik. Jenož ś tobu móžu hnadu namaśacź.
 Duž chzu śo nėtko we wotkasanju twojeho wěrneho cžėla
 a twojeje wěrneje krowě ś tobu ś nowa śjednocźicź, śo by ty
 we mni a ja w tebi był a wostał. Ach, ty najlubśchi
 duśchow pschecźelo, ty śy wschaś ħubjonym bliśki; ty śrud-
 nych śwjeśelujesħ, a pomhaśch tym, kiž roślamanu wutrobu
 maju: duž cže horzo prosħo, ty chzył psches twojeho
 wotrocźka, mojeho spowjedneho wótza, po tej wośebnej
 mozy, kotruž śy śwojej zyrkwi na śemi dał, poĳutnym
 hrěśchnikam jich hrěchi wodacź, mje wot wschitkich mojich

hrěchow wotwjasać a na to moju duschu s twojim czělom a s twojej krowu wofschewić. O najlubšchi Ješužo, wobradź mi dostojne a požohnowane wužiwanje twojeje najšwjeczišcheje wjeczerje. Teho dla wotdžerž tež mózne bolarće mojeje khorosće, so njebychu mje w mojej nutrosczi molile a sadžewale. Twojeho wumoženia šo džeržo, chzu nětk přichipowjedacž twoju šmjercž a šo troschtnje dopomnicž twojeho czětpjenja a wumrjecža, twojich ranow a bolarćow, twojeho styska a czwile, twojeje kšchižneje šmjercže a wscheho, šchtož by na mnje wažil. A šchtož by mi dobył, hnadu, wodacže hrěchow a wěczne žiwjenje, to mi, ty mój šmilny, luboscziwy šbóžniko, wudžělisch w šwojim wotkasanju. Ja wěrju twojim šłowam, ty wschehowědomny, wschehomóžny a wěrnny Božo; ja wěrju, so w Božim wotkasanju twoje wěrne czělo a twoju wěrnu krej wužiwam. Hdyž tón požohnowany khlěb dostanu, dha s nim na njewidomne waschnje, o Ješu, twoje wěrne czělo dostanu; a hdyž tón požohnowany kheluch dostanu, dha s nim na njewidomne waschnje twoju krej dostanu. Tuta njebieska jědž a tuto picže dyrbi mje we wěrje pošylnicž, so šym s Bohom šjednany; tuta njebieska jědž a tuto picže dyrbi mje troschtowacž, so nejšym šhubjeny, ale so směju wěczne žiwjenje; tuta njebieska jědž a tuto picže dyrbi mi ša to rukowacž, so w twojej hnadže steju, so mam wodacže hrěchow, so šym s tobu šjednocženy, kiž by šjednanje ša nasche hrěchi, haj, ša hrěchi zylcho šwěta. Tuta njebieska jědž a tuto picže budž mi ša šawdawł na njebiesku wješeku hošćinu, na wěcznu radošč a krašnosć, do kotrejež ty, mój miłosćizny wumožniko, po mojej šmjerczi mje s hnady powjedžesch. O Ješu, ty mojeje dusche nawoženo, šwjecž a wuczišč mje, so šo jako twoja njewjesta s tobu na wěczne šlubju a šjednocžu. O pastyrje mojeje dusche, paš šwoju

wowzku na selenej luzy; našycź mje s khlěbom žiwjenja;
 wošchew mje s twojej šwjatej krowju! Dha njemóže satan
 mi šchodźić, ani hrěch mje wobškorźić, ani tež šatamacź;
 tu mam polne wuplaczenje sa šwoje hrěchi, kotrež šy na
 drjewje twojeho krowawneho šchiža sa mnje šaplacził;
 s tym šym šbóžny.

Ja špominam na wšitko to,
 Šchož ty, mój jen'czi šředniko,
 Šy wustajil mi k dobroczi
 Šchi pošlednjeji wjeczeri.

A tej Božej wjeczeri chzu hicz,
 Tu nihdy nochzu šapomnicź,
 Šdyž ležecź dyrby w šhorosczi
 A pšchińdu k šmjertnej šlabosczi.

Ty wošchewiš mi wutrobu
 Šchi twojim šwjatym wołtarju;
 Tu cžiniš ty mje praweho
 A tebi, Šnježe, runeho. Šamjeń.

Bo J. B. Startu.

263.

Modlitwa šoreho po dostaczu Božeho wot- kašanja.

Ja šym živy, niz pał ja, ale Šhrystuš je
 živy we mni. A šchož nětk živy šym w cžele,
 to šym živy we wěrje do teho Ššyna Božeho,
 kiž je mje lubował a šo sa mnje dał. Gal. 2, 20.

Mój Šesušo, wutrobnje běch šebi žadał, twoje Bože
 wotkašanje dostacź, přjedy hač wumrju. Tuto žadanje je
 šo mi nětk dopjelniło a s twojeje hnady špokojilo. Ty
 šy mje našycził a napowil se šwojim šwjatym cžělom a
 se šwojej šwjatej krowju. Ša to cže šhwalu se wšcheje

ƕwojeje dusche. Tu ležu na ƕwojim ƕhoroložu, i ƕotrehož
 móžu psches twoju wschehomóz ƕašo stanyč, na ƕotrymž
 pať tež móžu wumrjec, je-li to twoja ƕwjata wola.
 Teho dla ƕym ƕo pschihotował; moja duscha je nětk wu-
 strowjena, hdyž ƕym ƕo i tobu, o Jesu, sjednocił. Haj,
 nětk chzu rad wumrjec, dokelž ƕym, o Jesu, k najnutr-
 nišchemu sjednociženju i tobu dóschoł. Šhwal teho Anjesa,
 moja duscha, a njesapomni jeho dobrotow. „Anježe, nětk
 puschczišch twojeho wotrocžka (twoju džowku) směrom;
 pschetož mojej woczy stej twojeho sbóžnika widžikej.“ O
 luby Jesušo, budž we mni žiwu, daj mi poddatu myšl,
 kšchescziansku społojnosč a duschu, tebi žyly poddatu. Sdžerž
 mje stajnje w ƕwjatym a dobrym smyšlenju a daj two-
 jemu lubošnemu a ƕlódkemu wopomnjecžu pschezo w mojej
 wutrobje sawostacž. Chzesch-li mje, o Božo, nětk se ƕmjercžu
 i tuteho žiwjenja wotwołacž, dha ƕo stań twoja ƕwjata
 wola. Ja wěm, mój hrěch je mi wodaty; teho dla nje-
 trjebam ƕo bojecž, psched tebe stupicž; pschetož hdžež je
 wodacže hrěchow, tam je tež žiwjenje a sbóžnosč. Ja
 wěm, Jesuš je mje ƕwoju prawdosč woblekl; hdyž w tutej
 psyche a „pschistojnej draščze“ psched tebe pschińdu, dha
 mje jeje dla psched twojim ƕudom ƕa praweho wušudžišch.
 Nětk, hdyž ƕym prawy scžinjeny psches wěru, dha mam
 pokoj i Bohom psches nascheho Anjesa Jesom Šhrysta.
 Psches njeho je mi njebo a pschistup k hnadnemu trónej
 wotewrjeny. Ja wěm, Jesuš je mój sarěcznik pola Wótza
 w njebešach; ja wumrju w Božej hnadže, w pokoju
 i Bohom; ja ƕym pomogy ƕwjateho Ducha ƕebi wěsty.
 Tak dha ƕym sbóžny, tak wumrju sbóžnje, tak cžahnu
 sbóžnje se ƕwěta a budu tež wěcžnje sbóžny. Šak wulka
 je ta dobrota, ƕotruž ƕy, o Božo, mi nětk na mojej
 duschi wopokasał, so ƕym nětko hišcže pschi strowym

rosomje a połnym wjedženju tutu šwjatu Jesuŝowu wjeczeŝ
 dostacź mohł. Tuta njebieska jědź, tuto njebieske picze
 poŝylú a šdzerž mje w prawej wěrje k wěcznemu žitwenju.
 Tak dha je tež moje žadanje dopjelnjene, so by tež moja
 jědź pšched mojim preczczehnjenu Bože wotkasanje było.
 Spožcź mi tež, so by moje najpošleńsche šłowo na šwěcze
 „Jesuŝ“ było, a so bychú moje najpošleńsche myšle, kiž
 bych měl, na Jesuŝowu krej, šmjercź, czerpjenje a wu-
 mrjecze a na jeho šwjatu šašlužbu šložene byle. Tak
 wěm, so wjeŝelny a šbóžny wumrju. Je Bóh ša naš, šchtó
 mohł pšhecziwo nam bycź? Haj, šchtó chze mje džělicź
 wot lubošcze Jesuŝoweje? Ša jeho njepuŝcžu, doniž
 mje do towarštwá šwjatych a wuŝwolonych njepšchinjeŝe.
 Jesuŝ je mój, jeho krej je moja, jeho prawdoŝcź je moja,
 jeho njebiesa šu moje.

To ja wěŝcze docžakam,
 Šchtož je mi mój Jesuŝ prajil:
 Pšches šmjercź póndžeŝch k njebiesam.
 Na to šym ja wěru ŝajil.
 Nětko „Šamjeń“ wurjeknu:
 Jesuŝa ja njepuŝcžu.

Ša krej a prawdoŝcź Khrystuŝa
 Je moja draŝta pšchistojna,
 Š tej pšched Bohom ja wobŝtacź chzu,
 Šdyž do njebjá nutš pocžahnu.

Šamjeń.

J. B. Starša.

Dobroproŝchenje ŝtrownych ša czežny khorého.

Šmilny, miłošcziwy Božo a šbóžniko, kiž próŝtwy
 šwojich kóždy cžaŝ wuŝlyŝch, pohladaj ŝ hnadu na naš.

dele a wsmi našchu modlitwu horje, kotruž psched tebj
nješemy. Ach, Knježe, našch Božo, šmil šo nad našchim
wbohim khorym nanom (bratrom, šynom, pschedželom)
[abo: nad našchej wbohej khorej maczerju, šotru, džowku,
pschedželnizu], kiž ma šo tu po twojej njewušlědženej
radže (hižom tať dołho) i cžežkej khorošču bědžicž. Daj,
šo tutón kšchiž jemu (jej) k žohnowanju šluzi, k prawej
pořucže, k šylnej wěrje. Ach, Knježe, daj jemu (jej)
póřnacž, šo derje mēnišch, tež hdyž šchwikašch. Šlódž psches
šwojeho šwjateho Ducha w jeho (jejnej) wutrobje šwjatu
ščerpliwosč a mērnosč, podacže do twojeje wole a
radošč we wšchěch nuřach. Šwarnuj jeho (ju) psched
nješčerpliwosč, małowěru, psched šahóřtnjenjom wutrobny
a šawutlenjom a psched pscheměrnym špytowanjom. Štej
jemu (jej) k štronje se šwojim troščtom a se šwojim mērom
wo dnjo a w nozy. O budž jemu (jej) blisko w dołhich
bolosčiwnych nozach se šwojim šmilenjom. Šlož jeho (jejne)
myšle žyle na tebj. Daj jemu (jej) w tebi wotpocžo=
wacž a wot tebj cžichošč a ščerpliwosč w cžerpienjach
wufnyč. O Jesu, twój kšchiž budž jeho (jejne) wofšče=
wjenje w štyřtu, a nječ šu jemu (jej) twoje rany ša žórlo
špořojenja a mēra. Twoja šmjercž budž jemu (jej) twjerda
škala wješeleje nadžije! O Knježe, do twojeju pscheryteju
ruřow poručamy našcheho lubeho N. N. (našču lubu N. N.).
Čžiń i nim (i nej) po šwojim dobrym špodobanju. Šo=
lózuj jeho (jejne) cžerpienja a pschikróřsch dny nuřy a
žalošč a njenakladuj cžežsche, hacž móžetej cžělo a duřcha
šnješč. Čžiń kónž, o Knježe, nječ je k wješelemu wot=
khorjenju, abo k šbóžnemu wumrjecžu. Na tebj wocža=
šujemy; ty wšcho derje ščinišch. Twoje šwjate mjeno
budž kšwalene tež w dnjach tyřchnosče a nuřy, kaž wot
wěčnosče, tať hacž do wěčnosče.

Ach, pšchistuš, luby šbóžniko,
 A našchemu khoremu!
 Šso nad nim pšchekrašń, Jesušo,
 Šsam š twojej pomozu! Šamjeń.

265.

**Modlitwa kšchesczianskeho mandželiskeho ša jeho
 khoru mandželsku (abo mandželiske ša jejneho
 khoreho mandželiskeho).**

Šswjaty Wótcze, štworiczelo wšchittich ludži, tebi šo
 džakuju š znyje wutroby, šo šy mje do šwjateho mandžel-
 stwa powołał, š kšchesczianskim (=ej) mandželiskim (=ej) wob-
 hnadził a hač dotal tač bohacze požohnował. Nětko pač,
 dokež je po twojej prawej woli moja luba mandželška
 (mój luby mandželški) czežy škhorika (škhorik), tač šo
 šwojeho džela wjazy wobštaracž njemóže, ale wulke bolosče
 czerpicž dyrbi, je moja wutroba jara šrudna a wołam po
 tebi še štyšnym duchom, ty chyzł jačo najlěpšchi lěkač a
 prawy mištr pomhacž, chyzł šo šmilicž nad mojej lubej
 mandželškej (mojim lubym mandželiskim), chyzł jej (jemu)
 k pomozy khwatač a twoju špodžiwnu dobrotu a njedo-
 wušlědženu wšchedomož na nej (nim) wopokafacž, šo by
 bórsy šašo wotkhorika (wotkhorik). O Anježe, ty chyzł
 šo šmilicž nad štyškom jejneje (jeho) wutroby, wušlyšch
 jejne (jeho) šdychowanje a štorženje a pomhaj jej (jemu)
 w tutej šlabošči, pšchetož twoja móž je w šlabych móžna,
 a ty móžešch pomhacž, hdžež pomozu wjazy njeje. Nje-
 špominaj na naju hrěchi, šotrež šmój w naju mandžel-
 stwe pšhecziwo tebi wobeschłoj, ale špominaj na naju po
 twojej wulkej šmilnošči. Pšchińdž k nam š twojej po-
 mozu, ty šylny Božo, a wuštroiw šašo moju lubu man-
 dželšku (mojeho lubeho mandželiskeho), šo by tebi na šwěcže

Domjazy woltač.

17

hischće dlěje služila (služil), a mi a mojim džěćom dale
 s maczerju (s nanom) bycz mohla (mohl). Wobradz dobre,
 hojaze lekarstwo a daj k temu swoje Boze radzenje. Spozcz
 jej (jemu) schescziansku sczerpliwosc, bylnu weru a wjebeku
 nadziju na pschwinjenje wschych boloscow. Chzesch-li pak
 ju (jeho) s tutej choroscju wotwozac, dha wumoz ju (jeho)
 borsy wot wschitkich jejnych (jeho) boloscow, wobradz jej
 (jemu) sbozne wusnjenje a wjedz ju (jeho) borsy se wscheho
 njemera k požadanemu sboznemu merej. Do mojeje wutrobny
 pak plodz swjatu sczerpliwosc, so bych swuju wolu pod
 twuju wolu poddal (poddala) a teho krcze so nadzija (=ala),
 so swuju lubu mandzelsku (swojeho lubeho mandzelskeho)
 we wecznyh žiwjenju sašo nadeudu, hdzež w njestoncžnej
 wjebekosci hromadze wostanemoj a se wschitkimi jandzelemi
 a wuswolonymi bjes pschestacza tebje s wjebekym rtom
 budzemoj khwalicz wot wecznosce hacž do wecznosce.
 Hamjen. O swjaty Wotcze, hamjen, hamjen.

© Rubacha.

266.

Starschiske dobroproshenje ja chore lube džěćatko.

Anjeze Jesu, ty swerny, smilny sbožniko, smil so
 nad namaj a tutym naju chorym džěćatkom! Ty by
 něhdy džěczo tamneho kralowskeho wustrowil, jako ton nan
 cze proschesche, a by Jairuřowu dzowcziczkju se smjercze
 sbudzil: duž wemoj, so mozesch tež jow hnadne pomhacz.
 S horzej modlitwu cze wo twoje smilenje prořymoj, so
 chyzl namaj swuju krařnoscz sjewicz se swojej wscheho-
 mōžnej pomozu. O luby dobry pastyrjo, wsmi so s hnadu
 po tutej swojej hubjenej wowczicžy horje! Ty pscheczelo
 džěćatkow, kiž mōlcžkich lubujesch a by jim sbōžne herbstwo

šwojeho njebjeskeho kralestwa šlubik, šmil šo nad tutym
 džěcžatkom. Wone je wschaš twoje. Ty šy jo w šwjatej
 ššchěženizy pschijaš a š šwojemu štaleschtu pschidaš. D duž
 tola šwoju ruku njewotčehń wot teho, šštož je twoje.
 Anježe, naju luby šbóžniko, mój chžyłoj drje radaj tuto
 džěcžatko hišchěze wobšhowacž. Še-li šo je ša njo a ša naju
 dobre, šo by dlěje žiwe bylo, dha daj jo namaj hišchěze
 juntrócž jako twój dar a špožčž jemu šašo móż a štrowoščž;
 dha chžemoj tebje šhwalicž ša twoju šwěrnoščž a miłoščž.
 Še-li šo šy paš wobšamknyš, tuto naju lube džěcžatko še
 šleho a hrěšchneho šwěta wotwołacž a š twojemu wěcž-
 nemu měrej a š šhromadžišnje twojich wušwolonych domoj
 dowješčž, dha šo twoja wola štań. Mój šo temu ššchizěj
 nochžemoj pschecžiwicž, tiž chžesč na naš kłascž. Šomhaj
 jenož, šo bješ morkotanja tu šrudobu šnješemoj. Šošylń
 namaj wěru a daj namaj ducha šwjateje czichoščže, šo
 š twojeju šwěrneju rukow wschitko bjerjemoj, njech šo
 namaj lubi abo njelubi. Anježe, šmil šo nad namaj!
 Š twojej wutrobje a do twojeju rukow tuto naju džěcžatko
 kładžemoj, dha je derje ššhowane a šbóžne ša cžaš a
 wěcžnoščž. Šamjen.

267.

Džěcžaza modlitwa ša šhoreju štarscheju.

Ššmilny Božo, luby Wótcže, my wbohe džěcži škoržimy
 tebi šwoju nušu a naležnoščž, šo ty našchich hrěchow dla
 našcheho lubeho nana (našchu lubu macž) š šhoroščžu domach-
 pytašch. Š tebi šo wołamy š džěcžazym dowěrjenjom,
 w mjenje twojeho lubeho šyna, našcheho droholubeho bratra
 a šbóžnika Šesom Šhryšta: šmil šo nad našchim hubjen-
 štwom, budž nam hnadny, Anježe, budž nam hnadny. Šolóż
 cžerčpenje našcheje macžerje (našcheho nana) š trošchtom a

pomozu twojeje šmilnošće. Spožć našchemu lubemu naněj (našcej lubej maczeri) šćetpliwosć a nadžiju. Haj, daj jemu (jej) polěpschenje a strowosć, pošylń jeho (jejne) cžěło, nam k wužitku a k trošchtej, jemu (jej) k šbožu, tebi pšchede wšchěm k křwalbje! Hamjeń.

© Rigaskich modlitwow.

Džakna modlitwa ša dostate wotkhorjenje.

Hlaj, ty šy wozerstwił, njeshrěš dale wjazny, šo by šo tebi nicžo hóršče nještalo. Jan. 5, 14.

O wšchěhomóžny, miłosćiwy Božo, pšched twoje nanajšwjeczišče woblicžo tu nětko pšchikhadžam a šo cži s hlubošće šwojeje hnuteje wutrobny džakuju, šo šy mje s mojeho khoroloča šašo šběhnył. Pšched mojej dušchu hišćće steja te styskne hodžiny, to wobcžežne cžerpjenje, te šrudne nožny, tón wulki strach, w kotrychž ležach khorony a hubjenty. Ale hlaj, twoja móžna ruka je mi hnadnje s mojeho bolosćiweho lěhwa wupomhala; ty šy mje šašo na mojej nošy postajił, šo móžu šašo won a nuts křodžicž. Twoja miłosć je moje žalosćenje pšchemobrocziła do šradowanja; moje škiwlenje šy mje wušleł a mje s wješelom wopašal. Knježe, Knježe, ty šy wulku wěž na mni cžinił; teho šo šraduju. Twoja lubosć a šmilnošć je mi hacž dotal pomhala taš jara hnadnje. Š wěštosću wěm, šchtóž tebi, o Božo, šluži, tón budže po špytowanju trošchtowanu a s tysznošće wumoženty, tón namaša po powucženju hnadu. Pšchetož ty, Knježe, nimašch špodobanja na našchim škaženju; po njewjedrje dawasch šašo šlónzu šwěczič; po plakanju a škiwlenju ty naš wobšypujesch s wješelemi. Tule šmilnošć a wótznu šwěru šym tež ja w šwojej khorosći šhonił; teho dla chžu cžasž žiwjenja na styski šwojeje dušče

spominacź; ale ja tež chzu, o wschedomózny Božo, psched
 ludźimi khwalicź, schtož by ty na mni cžinił: ty by
 wufasane lěkarstwo mi požohnował; ty by moje bolosće
 polóžował, ty by mi mozy dawal k pschewinjenju mojeho
 cžerpjenja; ty by mi po twojej sbóžniškej hnadže moje
 cželne hubjenstwo bohacze požohnował na mojej khudej
 duschi, so móžach twojeho sboža so we wješelej wěrje
 mozowacź; ty by mi tež nětko po srudnych a cžežkich nozach
 dny wofschewjenja wobradził: ty by so we wschej mojej
 tyschnosczi jako smilny Wóczež mi wopokasał. Teho dla
 khwal toho Anjesa, moja duscha, a schtož we mni je, jeho
 swjate mjeno; khwal toho Anjesa, moja duscha, a nje-
 sapomń, schtož je cži dobreho cžinił. Ja chzu toho Anjesa
 khwalicź kóždy cžaß; jeho khwalba dyrbi stajnje w mojim
 rcze bycź; moja duscha dyrbi so toho Anjesa khwalicź, so
 bychu jo hubjeni a druhy khori słyscheli, so troschtowali
 a sradowali. Posběhujcze so mnu wy wschitzu, kiž scze
 hdu, kaž ja, w nusach, khorosczi a cžerpjenjach byli, toho
 Anjesa a khwalny hromadže jeho swjate mjeno. Pschetož
 jako hubjeni wołachmy, słyschesche tón Anjes a wupomha
 nam se wschěch naschich nusow. Kiž na toho Anjesa w swo-
 jim hubjenstwje s wěru shladuja a jeho s próstwami nad-
 běhuj, tych woblicžo njebudže k hanibje: wón jim njeda
 wot swojeho thróna srudnym precž hicź, ale smili so
 hnadnje nad nimi. Ach, mój Božo, mój luby Božo, daj
 tutej mi wopokasanej hnadže a smilnosczi kóždy cžaß psched
 mojimaj woczomaj a w mojej wutrobje stacź. Nětko wěm
 a bym se swojeho shonjenja shonił, so by móžny Bóh, kiž
 móžesch morwuch wožiwicź, khornych wustrowicź, słabych po-
 bylnicź a srudnych swješelicź. Hdnyž běch k smjerczi blisko, je
 twoja dobrocžiwoscź mi hiscže tón krócž žiwjenje sdžeržala.
 Teho dla, mój Božo, bym sebi psches twoju hnadu twjerdže

wotmyšlil, so chzu tu strowosć, kiž by mi daril, to žiwjenje, kiž by mi i nowa spožčil, a te lěta, kiž mam hišće po twojej radže na šwěće woštać, k twojej česći nałožić a we wěrnej bohobojsći wužiwac. Ach, kaž sjawnje bym w šwojich bolosćach a w šwojej khorosći šhonil, so šlěboro a šloto, šwětna česć a krašnosć, čłowška lubosć a pscheczelstwo mi njemóžachu brěmjo mojih čerpenjom wotowšac. Hdy budžišče ty, o Božo, mi njepomhał, dha budžich w šwojim hubjenstwie šahinył. Těho dla nochzu wjazy ša kničomny mi wězami štać, ale šwoje wješele na tebi měć; šwětnych hrěšnych towarštwow chzu šo šdalo- wac a šo k twojemu wołtarjej džeržec, hdžež šlyšchany budže hlóš džakowanja a šo twoje džiwny pschpowjedaju; ja chzu tebi k česći, kiž by šo i tajkej wošebnej hnadu nade mnu šmilił, wscho bješbóžne waschnje a šwětna lošchtu šaprěć, pózcžime, prawe a bohobojsne žiwjenje wjesć, tebi we wobštajnej wutrobnej wěrje šluzić, šo bych, kaž tamne mudre knježny, hotowy byl, hdyž i mojim wušnenjom po mnje pschińdžesch, po twojej hnadže na kwaš jehnjecza šańc k wěcznej radošći a krašnosći.

Hdyž na tu lubosć hladam,
 Kiž šjewi i hnady mi,
 Dha šwješeleny žadam
 Džak horzy pschinjesć čzi.
 O to mje wubudži
 Šzo žyle šwjeczić tebi,
 Šacž junu i hnady k šebi
 Mje wošmjesch k šbóžnosći.

Šamjeń.

Šo J. B. Startu.

Modlitwa choreho, kiž so sam budži.

Sdy bychmy so sami rosbudžili, dha nje-
bychmy budženi byli. 1. Kor. 11, 31.

Mój Božo, ja wěm, so je cžlowjekeje postajene junu wumrjecž, potom pak to budženje; teho dla chzu nětko w duchu psched twój budny stol stupicž, tak dołho hacž bym hišcže živy, a chzu so s tobu sjednacž, prjedy hacž wumru. O prawy Božo, ja dyrbyu so sam psched tobu wobskoržowacž. Ach, ja pónawam, so bym wulki hrěšnik; ja bym wschitke twoje swjate kasnje, a to hišcže husto s wjedženjom pschestupował, ja cže nejbym s zylej swojej wutrobu, s zylej swojej duschu ani se wschitkej swojej mozu lubował; ja nejbym kóždy cžaß sa stopami swojeho Jesuša plědžil ani so wot swjateho Ducha wodzicž dawal, kaž budžich sdobnje cžinicž dyrbyał. W swjatej kšcženizy buch derje twoje džěcžo scžinjeny, ale nejbym kóždy cžaß jako džěcžo Bože živy byl. Pschi spowjedži a swjatym wotkasanju bym tebi wjele plubił, ale bym mało dđeržal a cžinił po runym waschnju teho swěta. O Anježe, Anježe, ja bym slě cžinił; hrěchow cžežke brěmjo mje nětko cžišcži. Ach, ja nejbym po tych pucžach khodžil, kotrež by mi pořasał. Moje hrěchi pscheńdu moju hłowu, jako cžežke brěmjo wone mje wobcžežuja. O miłoscživy Božo, kiž by plubił, so nochzesch smjercže hrěšnika, ale so by so wobrocžil a živy byl, hlaj jako khudy hrěšnik steju tu psched tobu a proschu cže wo wodacže, wo hnadu. Ach, wschitkich swojich hrěchow so wutrobnje kaju. O Anježe, Anježe, njesacžisń mje hrosneho hrěšnika, kiž bym twój hněw cžaßnje a wěcžnje saßlužil. O Anježe, Božo Wótcže w njebjěsch, smil so nade mnu! Anježe, Božo Ssyno,

ſwěta ſbóžniko, ſmil ſo nade mnu! Anježe, Božo, ſwjaty
 Ducho, ſmil ſo nade mnu! A tebi czěkam, o Wótcze,
 do twojeje wulkeje ſmilnoſcže a rjeknu: Ja ſym ſhrěſchił
 w njebjěſach a pſched tobu a njeſym teho doſtojnny, ſo bych
 twoje džěcžo rěkał; ale ach, budź twojemu džěſcžu hnadny
 a njeſtorcž mje mojich pſcheſtupjenjow dla! A tebi czěkam,
 o Jeſu, mój ſarěczniko; ach ſaſtup mje khudeho a ſhubje-
 neho hrěſchnika nětko a w mojej ſmjertnej hodžinje. Ty
 ſy naſch ſarěcznik a naſch ſaſtupować, kiž ſy naſ wukupił
 ſe ſwojej ſwjatej krowju. Ach, twojeje krowě dla wodaj mi
 moju ſłóſcž! twojich ſwjatych ranow dla daj mi pſched
 ſudom Božeje ſurowoſcže hnadu namaſacž. Božo, budź
 mi hnadny po twojej dobrocže a ſahub moje hrěchi po
 twojej wulkej ſmilnoſcži. O ty doſtojnny ſwjaty Ducho,
 k tebi czěkam; ach ſtwoć we mni nowu wutrobu; wucžiſcž
 a ſwjecž mje; daj mi to ſwědcženje, ſo ſym Bože džěcžo,
 a ſo w Božej hnadže ſteju! O płodź do mnje wěrnu
 poſutu, žiwu wěru a ſwjate wotmyſljenja, tebi k czěſcži
 žiwu bycž a w džěcžazej poſlušnoſcži wumrjecž. O džělaj
 we mni ſwjate pomyſljenja, nutrne modlenje a daj ſo mi
 Božich hnadnych ſlubjenjow we wěrje mozowacž. O daj
 mi we wutrobje tón troſcht ſacžucž: „Budź troſchtne, moje
 džěcžo; twoje hrěchi ſu cži wodate.“ Dha, dha ſo wu-
 mrjecža njeſtrachuju, dokełž wěm, ſo hrěchi, tudy wodate,
 ſu tež w njebjěſach wodate. O ſwjata Trojiza, ſmil ſo
 nade mnu a daj mi pſchi mojim wotſalenju ſ teho ſwěta
 pola tebje hnadu namaſacž.

Na ſebi lute hrěchi widžu
 A nimam ničžo dobreho.
 Hdnyž wěrju pať a wſcho ſle hidžu,
 Dha cziniſch ty mje praweho.

Ma twoju šmjercź ja wotšal cźahnu,
 We twojej krowi mam draštu rjanu,
 We kotrejž k temu Wótzej du.

Šym pščeš krej twoju wobhnadźeny
 A š twojej prawdu wupyšcheny,
 Dha šudnika šo njeboju. Hamjeń.

Po J. B. Starku.

Modlitwa wo šbóžne wušnjeje.

O dobrocźiwny Božo, ty šy cźlowjekam wěšty kónž wot-
 tyknul, kotryž nihto njemóže pšcestupicź. Pšchetož kóždy
 ma šwój wěšty czaš, licžba jeho měšazow šteji pola tebje,
 wšhitke našche dny šy ty šlicžil, kiž wšchał precž džeja
 kaž rěka, niz hinał, jačo bychmy precž lečžili. Wšhitke
 našche lěta šu kaž para abo ščžen, kiž š dobom šańdže.
 Cźlowjek je ždyn kaž trawa, kotraž bóršy wušknyje, abo
 kaž kwětka na poli, kotraž bóršy šwjadnje. Duž wuč mje
 nětk, o dobrocźiwny Božo, špóšnacź a šebi rošpominacź, šo
 dyrbi moje žiwjenje šo škóncžicź, šo dyrbju wotšal hicź.
 Šlaj, moje dny a moje žiwjenje je kaž nicžo pšched tobu.
 Nicžo šu ždyn wšchitzy ludžo, kiž wšchał tał wěšče žiwi
 šu. Šnježe, wuč mje wopomnicź, šo wumrjecź dyrbju, a
 šo nimam wobštajneho měšta w tutym podrožništwje. Daj
 mi špóšnacź moje krotke a šachodne byče, šo bych hušto a
 wjele na šwoje škóncženje špominał, šo bych na tutym šwěcže
 niz šebi šamemu, ale tebi žiwny byl a wumrjel, a we wěrje
 prawje a wješele czał na džen šwojeho wotšalhicža a
 na pšchińdženje twojeho lubeho Šyna Ješom Šhrysta a
 k tutemu šo se šwjatym šhodženjom a bóškim žiwjenjom
 hotował. Wobhnadź mje, mój Božo, se šbóžnym wušnje-
 njom, hdyž moje škóncženje šo pšchibliži, šo bych šbóžnje

wumrjeł. Wobarnuj mje psched słej nahłej šmjerczu a psched wěcznej cźwilu. Daj, so njeby moja pošlednja hodžinka mje nahle precz hrabnyła, ale pomhaj, so bych šo prjedy š wěrnej pokutu a š prawej wěru pschihotował. A hdyž moje skóncženje pschińdže, scziń mje wješekeho a stroschtneho š czašnej šmjerczi, kiž mi jenož durje wotewri š wěcznemu žiwjenju, a daj mi, twojemu wotrocžkej, do twojeho měra šańcž. Daj, so by moje pošlednje šłowo to bylo, kotrež je twój luby Šsyn na šchižu wuprajil: Wótcze, ja porucžu šwoju dušchu do twojeju rukow. A hdyž rěčecž wjazy njemóžu, dha wušlyšch tola moje pošlednje šdychowanje pscheš Jesom Šhrysta. Šamjen.

Š Rigastich modleškich.

271.

**Modlitwa mrějazeho, kiž šwojim dobru nóz
a šwoje žohnowanje dawa.**

Nětko, lubi bratsja, ja waš porucžu Bohu a temu šłowu jeho milosće, kotryž mózny je, waš natwaricž a wam dacž to herbstwo bje wschitkimi wušwjeczenymi. Šap. št. 20, 32.

Wěczny, dobrocziwy a wulki Božo, ja njewěm, kaš bliski mohł kónž mojeho žiwjenja bycž, teho dla šo š czašom na šwoje wumrjecze hotuju a chzu šo rozžohnowacž se šwojimi lubymi. Do twojeho šwarnowanja, do twojeje hnady a lubosće jich wschitkich porucžam. Wopokašuj jim dobrotu ša wschu jich mi wopokašanu lubosć a dobrotu. Dofelž njemóžu jim nicžo wjazy šaplacžicž, dha budž ty na mojim měšće jich bohaty šarunač. Ša nětk wo-
puscēju starscheju (žonu a džěczi), bratrow a šotry; ale ty, wulki Božo, nochył jich wopuscžicž. Šdžerž jich w twojej bojosći, we wěrije a pobožnosći, so móhli šo wschitzy we wěcznym žiwjenju šašo wohladacž. Ša du

pucź wscheho swěta; ja du do přědka; ale w twojich
 njebjesach wěrjazy a Bože džěczi sašo hromadu pschiindu.
 O swěrnny Božo, mojich lubnych, kotrychž tu sawostaju,
 kotrymž budže moje domojhicze srudžaze a bolostne, trošchtuj
 ty sam s pónacžom twojeje dobreje wole a požohnuj jich
 bohacze. Haj, wy moji lubowani, tón Senješ waš po-
 žohnuj po cžěle a po duschi; wón budž wašch nan, saštarat
 a wothladať; wón wsmi waš pod swój schkit, wón wam
 wobradž po swojej wótznei hnadže požohnowane won-
 pschiindženje a swarnuj waš pschede wschēm slym. Jenož
 boječe šo Boha a budžče pobožni a swěrnni, stajče swuju
 dowěru na njeho a wjedžče, wón šo nad wami šmili a
 budže wam hnadny. Njewotwobrocžče šo wot njeho s nje-
 wěru, slóscžu a njeschescžijanskim sadžerženjom; ale budžče
 jemu swěrnni hacž do šmjercže, dha wam krónu žiwjenja
 da. Njewopuschče Boha; dha wón waš tež njewopuschčeži.
 Lubujče a cžescžče jeho, šlužče a pošluchajče jemu. Haj,
 Bóh wscheje hnadny a šmilnosče žohnuj wašch won- a
 nutškód, šo byschče Senješowi požohnowani byli a wostali.
 O wulki Božo, ja šym jich požohnował; daj jim tež po-
 žohnowanym wostacž. A s tym šo lehnu do twojeju
 rukow, o trojenicžki Božo, wsmi moju duschu, wsmi ju do
 wěcžneje šbóžnosče. Wutrobnje šebi žadam precž cžahnyčž
 a pola Šhrystuša byčž. Hamjeń. J. B. Starka.

Dobroproschenje mrějazeho ja swojich.

Šmilny Božo, swěrnny njebjeski Wócže, ty šhwatašch
 šo mnu k kónzej a chžešch mje do twojeho wěcžneho raja
 wotwołacž; ja chžu tebi wutrobnje rad pošluchacž. Dokelž
 pať mojich lubnych we wulkej srudobje sawostaju, dha proschu
 tebjje swojeho dobroproscherja Jesom Šhrysta a jeho sa-

ŕlůžby dla, ty chzyl jich w jich ŕrudobje bohacze směrowacž; njewotwobrocž wot nich ŕwoju wótzowŕku wutrobu a ŕwoju miłu ruku. Daj jim naŕhonicž, ŕo ty jich kaž pŕchese mnje, tať tež bjese mnje móžesh wobŕtaracž. Pomhaj, ŕo bychu tež woni ŕa mnu w ŕwojim czaŕu ŕbóžnje do wótzneho kraja ŕaŕhli; tehdy chzemy tebje wŕchitzy hromadze we wjeŕeloczi bjeŕ pŕcheŕtacza khwalicž. Glaj, kaž by ty jich mi dať, tať dam a dowěrju jich tebi ŕaŕo. Ty ŕwěrna wótzowŕka wutroba budžesh jo lěpje cžinicž, dyžli tuta ŕrudžena hromadka ŕebi myŕli. Za cžisnu wŕchitke ŕwoje ŕtarocze na tebje, ty budžesh ŕo ŕa nich ŕtaracž. Hamjeń w Jeŕuŕowym mjenje. Hamjeń.

ŕo J. M. Dilheru.

273.

Dobroproschenje domjaznych ŕa mřejazeho.

Ach, ŕnježe, ŕmil ŕo! Ach, ŕnježe, budž hnadny! Ach, ŕnježe, wuŕlyŕch naŕ! Njedaj temu khoremu (tej khorej) dołho cžěpicž. Pomhaj jemu (jej) twojeje lubocze dla a pŕchikróťŕch to ŕmjertne bědženje. Ach, ŕnježe, njewopuŕŕcž jeho (ju) w tutej cžěžkej hodžinje!

ŕmil ŕo nad nim (njej) a wupomhaj jemu (jej) k wěcžnemu žiwjenju! Pŕchińdž bórŕy, ŕnježe Jeŕu, a wumož wot wŕcheho ŕleho tuteho ŕwojeho ŕlůžobnika (tutu ŕwoju ŕlůžobnizu). Njekomdž ŕo, ŕnježe, ale pŕchińdž ŕe ŕbóžnym ŕkóncženjom! Njewoŕtaj ŕatanej žaneje mozy na tutej droho wukupjenej duŕhi. Daj ŕwojemu ŕwětku jej ŕwěcžicž w tutej cžěmnoŕczi. Spožcž jej ŕwój měr a troŕcht w jejnej ŕtyŕknoŕczi a nuŕy! — ŕnježe Božo, Wótcze w njebjeŕach, kiž by miłocžiwje tuteho naŕcheho lubeho N. N. (tutu naŕchu lubu N. N.) ŕtworiť a ŕdžeržal, ŕmil ŕo a wupomhaj jemu (jej) k ŕwojemu měrej! — ŕnježe Jeŕom

Ahrnjšcže, šwěta šbóžniko, kiž šy tuteho šwojeho šlužob-
nika (tutu šwoju šlužobnizu) se šamej šwojej drohej krowju
wumohl, šmil šo a wšmi jeho (ju) k šwojej hnadže horje!
— Anježe Božo, šwjaty Ducho, ty wěczny Božo, kiž šy
tuteho mrějazeho (tutu mrějazu) wodził a šwjecził, budž
jemu (jej) hnadny a šastup jeho (ju) w tutej cžežkej hodžinje
š njewurjeknjnym šdychowanjom! — Anježe, trojenicžki
Božo, šmil šo nad tej šhudej dušchu a jej pomhaj.
Wobradž šbóžne domojcžehnjnje a na šudnym dnju
wjěšeke horjestacže k wěcznemu žiwjenju. Anježe Božo,
šmil šo! Ahrnjšcže, šmil šo! Anježe Božo, šmil šo
a wušlšch našche wołanje šwojeje wěczneje lubošče dla
Šamjeń.

274.

Božohnowanje k wumrjeczu.

Dha cžehń domoj w Anješowym mjenje, ty luby bratsje
(luba šotra)! Cžehń domoj do wótzneho raja w njebješach
k šwojemu štworicželej, wumožnikaj a wušwjeczerjej! Tón
Anješ, našch Bóh, pošcžel tebi šwojich šwjatych jandželow,
šo bychu twoju dušchu donješli do Šabrahamoweho klina!

Tón Anješ daj tebi bydlicz w šwojich měrnych
hětach a spožcž na šudnym dnju cži wješeke horjestacže
w Ahrnjštužu Ješužu k wěcznej krašnosčži!

Tón Anješ šwarnuj twój wonšhód a nutššhód wot
nětk hacž do wěcznosčže! Šamjeń.

Tón Anješ požohnuj tebje a šwarnuj tebje!

Tón Anješ roššwěcž šwoje woblicžo na tebi a budž
cži hnadny!

Tón Anješ pošběhń šwoje woblicžo na tebje a daj
tebi šwój měr! Šamjeń.

Sdychnjeńcžo, hdyž je mrějazy dofonjal.

Knježe, wšchomóžny Božo a Wótcze, spožč tutemu našchemu wužnjenemu šobuřšesćizijanej šwojeho lubeho Šsyna Ješom Khrysta dla wěčnu wješełošć a wěčny měr; daj šwojemu wěčnemu šwětlu jemu šwěćicž; wubudž jeho na šudnym dnju a daj jemu wěčne žiwjenje. — O šwěrnny Knježe a šbóžniko Ješom Khrystcže, pšchewodž a dowjedž tutu dušchu, kiž šy šam se šwojej drohej krowju wufupił, š tuteho šemškeho hubjenštw a do šwojeho njebeškeho Jerusalema do towarštw šwjatnych wótzow, profetow, japoštołow a wšchitkich wěrjaznych křesćizijanow šwojeho mjena čješće dla! Šamjeń.

Měr budž wěčnje š tutej dušchu! Šamjeń.

Měr budž š nami wšchitkimi! Šamjeń.

Džakowanje šawoštajennyh ša šbóžne wužnjenje šemrjeteho.

Tebi šo džakujemy, Knježe Ješom Khrystcže, šo njeišy našcheje proštwy šazpił, ale šy ju hnadnje wušlyšchal. Ty šy našcheho bratra (našchu šotru) se štyška wutorhnył a dowjedł do šbóžneho měra. Ach, luby šbóžniko, my š Šiobom prajimy: „Tón Knješ je jeho (ju) dał, tón Knješ je jeho (ju) wšal, to mjeno teho Knješa budž křwalene“, a š tamnymi w šćenju: „Tón Knješ je wšhitko derje čžinił.“ Šomhaj, šo bychmy šo trošchtowali: my njeišmy našcheho bratra (našchu šotru) šhubili, ale jeho (ju) jenož do přědka póšłali, we wěštej nadžiji, šo tuto čžěło, kiž tule w šłabošći pšched nami leži, na šudnym dnju š wulkej mozu a krašnosću šašo šbudžišch a nam dašch, šo budžemy šo we

wěčnym žiwjenju pola tebjě sašo hromadu namakacž. Ty chzynł tež nam wšchitkim šwojeho šwjateho Ducha hnadu špožćicž, so bychmy šo pšchi tutym šmjertnym ložu dopomnili, kaš šmjertni šmy, so bychmy stajnje a pšchezo pšchihotowani byli, k tebi, hdyž našcha hodžinka pšchińdže, pšcheš čymowu, šmjertny dol š wješełoscžu wotšal hieč do twojeho raja, kiž ty š Wótžom a je šwjatym Duchom žiwu kraluješch we wěčnosćzi. Šamjeń.

Š Łöhownych modlitwow.

Džešate wotdželenje.

**Modlitwy ša žarowaznych šawo-
štajenych.**

277.

**Modlitwa w tych dnjach, hdžež čželo hišćeže
w domje leži.**

O ty wulki a wšchedomózny Božo, kiž mašch šmjercž a žiwjenje w twojimaj rukomaj, kiž ludžom dašch wumrjecž a rjeknješch: „Pšchińdžeže sašo, wy čžłowške džecži“, kiž jim dašch precž hieč, jako rěka precž dže, a jich ščžinišch jako šón a runje jako trawu, kotraž wšchaš bóršy šwjadnje! Ty wšchaš nam našchich lubych nješšy tu na wěčžne daš, ale jenož na čžaš požćił, a wołašch jich sašo domoj po šwojej hnadnej radže a dobrym špodobanju. Ty šy naš nětko š wumrjecžom našcheho lubeho N. N. (našcheje lubeye N. N.) do wulkeje šrudoby pšchinješł; ale trošchtuj

naš sašo po swojej wulkej hnadže! Daj nam wopomnicž, so dyrbjeli domojhicže twojich džěczi bóle s džakowanjom pschijecž, hacž jo se žaloscženjom woplakowacž, dokełž swoje hubjenstwo sbóžni wobsamknychu a swoju krašnu wěcznosć wješeli sapocznychu. Shtó chzynł teho wobžarowacž a woplakowacž, kiž je łódž slamawšchi sbožownje na brjoh wustupił? Nasch (nascha) njebo N. N. je s jastwa swojeho cžěła wuřwobodženy (=a) a je se swjatym Pawołom pschi tym Knjesu Khrystuřu prawu wěrnju swobodnosć dostał (dostała). Ty řy jeho (ju) s lubym starym Simeonom směrom puschcził, dawasch jemu (jej) nětko wotpoczowacž w swojej Božej ruzy, a žana cžwila řo jeho (jeje) nje-dótknje. My žarujemy, sforžimy a žaloscžimy; wón (wona) wyska s dobyczom w twojim njebieskim Jerusalemy. My řmy woblecženi řrudnu želazu drařtu jako řnamjo nascheho wutrobneho želenja; wón (wona) je jařnu bělu židu woblecženy (=a) a ma palmowu hałosu w swojej ruzy jako řnamjo wješekeho pschewinjenja a dawa řo wočoło wodžicž na řloty ch hařach wot njebieskeho jehnjecža, swojeho wumožnika a sbóžnika, w njewurjeknjenej wješekeosci. Wón (wona) je wschitkón řtrach, wscho njesbože, wschě podelndženja, kiž móža cžłowřke žiwjenje tu řrudžicž, kotrychž my řawostajeni řo hiřchče bojecž a řtrachowacž mamy, psches twuju hnadu, o Knježe, derje a sbóžnje pschewinył (=ła); jeho (jejna) nadžija je hižom dopjelnjena, hdyž nětko we wohladanju wužiwa, řchtož tudy po twojim Božim řłowje wěřesche. Shtó chzynł džělaczerjej řawidžecž, hdyž, se řwojim cžěřkim džěńřkim džěłom hotowy, řwój řwjatoř ma, hdyž wot swojeje prózy wotpoczuje a hnadne myto wužiwa? O duž popřchjmy naschemu njebo N. N. (naschej njebo N. N.) tón sbóžny wotpoczink, do kotrehož řy, o Knježe, po swojej hnadže jeho (ju) domoj wotwołał. Daj nam řčěćpliwosć,

ty šwěrnny Božo, a spožčej nam, so w ponižnosći twoju ruku
 košchimy, kiž je šo tač cžežy nam na wutrobu slehnyła,
 so našču wolu twojej woli podczišnyemy, wěru dđeržimy,
 bohabojašne žiwjenje wjedžemy a junu š tutym našchim
 njebočicžkim (š tutej naščej njebočicžkej) a se wschěmi
 wěrjaznymi dušchemi tam š twojeje hnady kónu cžescže
 šbóžni doštanjemy, psches Jesom Khrysta, twojeho nanaj=
 lubšcheho Šsyna, naščeho šarěčnika a šřednika. Šamjeń.

Druha modlitwa ša tajke šrudne dny.

„Tón Knjes je jo dač, tón Knjes je jo wšak; mjeno
 teho Knjesa budž kšwalene“, — tač prajimy dženša plakajzy
 se šwjatym Šiobom. O Knježe, pomhaj, so tač we wěrje
 a š wutroby rjeknyemy! Daj nam w tej cžežkej šrudobje,
 kotruž šy nam nakładł, twoju lubošč a hnadu pošnacž,
 o Knježe, našč Božo, o pomhaj nam, so nawušknyemy
 šo pod twoju wschěhomóžnu ruku ponižowacž. — Twoja
 rada, o Knježe, je džitwna, ale ty tola wschitko krašnje
 wuwjedžesch. To tež w žarowanju pošnawamy a šmy teje
 dobreje nadžije, so dašč tež tutej šrudobje nam k žohno=
 wanju šlužicž.

We wěrje cžělo a dušču naščeho lubeho N. N. (naščeje
 lubeje N. N.) do twojeju šmilneju rukow porucžamy. Ty
 šy jeho (ju) wumohł, ty šwěrnny Božo, a šy jeho (ju)
 w šwjatej kšchčenizy ša šwoje džěcžo pschijał. Ša to
 cži dženša š wutroby džak a kšwalbu prajimy a šo na
 twoju šmilnošč spuščžamy, so šy jeho (ju) w hnadže
 horjewšak psches krej twojeho nanajlubšcheho Šsyna, naščeho
 Knjesa Jesom Khrysta. Tebi šo džakujemy ša wscho dobre,
 kotrež šy na tym wušnjonym (tej wušnjenej) cžinił a ša
 twoju hnadybohātu pomoz w pošlednjej nušy. — Trošchtuj

Domjazzy woltač.

naš nětko, ty Božo wscheho troschta, psches šwojeho šwjateho Ducha, a scziń našchu dušchu czichu k tebi. Daj nam dženša a kóždy czaš wopominacž, so dyrbimy tež wumrjecž, so bychmy mudri byli a šo na šwój kónz derje pschihotowali. Spožcž nam, hdyž našch wotwołasch, šbóžne domojhicže, so móhli šo psched twojim šwjatym woblicžom wješelicž se wschěmi wěrjazymi a šbóžnymi we wěcznej radošczi a wješelošczi. Tam daj nam tež našcheho lubeho njebo N. N. (našchu lubu njebo N. N.) šašo wohladacž w jašnosczi wěczneho žiwjenja. To spožcž nam, o Božo wscheje hnady, šwojeje wěczneje lubošcže a šwěry dla. Šamjeń.

Tjecža modlitwa ša tajke šrudne dny.

Šnježe, našch Božo, twoja ruka leži cžežy nad nami, a twoje powucženja naš bola. Ale my šo nješkhroblimy, twój pucž a radu mišchtrowacž. Ty najlěpje wěsch, šhto je nam šlužomne. Twoja wola šo štań! O Šnježe, pomhaj, so šo w tajkim cžežkim czašu takle š wutrobny modlimy a štroschtne wschitko do twojeju rukow položimy. Ty naš nihdy njewopuscžišch, ani nješakomdžišch. Šchtož ty, o Šnježe, cžinišch, to je wschitko derje scžinjene a njeje ničžo druge, dyžli šama hnada, byrnjež so njemóhli twoje džiwne pucže a wyšoke myšle šrošymicž. Šsmil šo nad nami w našchej nusy a šrudobje a šmėruj naš šašo, po tym, so šy naš tak cžežy domachpytał. Nješdaluj šo wot naš w našchim štyškanju a žarowanju. Daj nam šwojeho šwjateho, troschtneho a hnadneho Ducha, so nješawutlimy, ale na tebje šwoju nadžiju štajimy. Wucž naš pohladowacž na Šesusa, kiž je šapocžatk a kónz wěry, a wobradž nam psches jeho hórke cžerpjenje a wumrjecže

trošcht a měr. Wšchomóžny Božo a Wótcze, ty wěčny, šmilny Božo, šmil šo nad nami! — Knježe Jesom Khryšcže, ty Šsyno žiweho Boha, kiž šy ja naš wumrjel a horjestanyl, šmil šo nad nami! — Knježe Božo, šwjaty Ducho, kiž š trošchtom napjelnuješch wutrobu hubjenych a šrudnych, špožč nam šwój měr! Šamjeń.

Modlitwa na pohřebním dnju po khowanju.

Šmilny, hnadny Božo, kiž šy naš po šwojej nje-
wušlědženej, ale šawěšcže hnadnej radže domachpytał š cžežkej
šrudobu, tebi kšwalbu a džak prajimy, šo nam tež šwoje
šwjate šmėrowanja w šłowje žiwjenja poškicžujesch. Tak
dha my nježarujemy, kaž cži drušy, kotšiz žaneje nadžije
nimaju, ale wěmy, šo chžesch našche šmjertne cžěło š kraš-
nosćzi a wěčnemu žiwjenju š rowa šbudžicž na šudnym
dnju. Teho šo tež dženska trošchtujemy, hdžež šmy dobre
pšheńcžne šorno do twojeje šwjateje role položili na džěń
horjestacža. Ach, Knježe, twoje pucže šu potajne; šchtó
móže je šrošymicž? Twoje šudy šu šwjate a wyšoke;
šchtó šmė na nje moršotacž? Ty šy wšhitko derje cžinił,
a twoja wola je dobra a hnadna, tež hdyž naš domach-
pytašch se žarowanjom a šrudobu. Teho dla chžemy cžišche
bucž a tebi šwoju wěž porucžicž. Trošchtuj naš, Božo,
našch šbóžnišo, a njewopusčez naš w našchej šrudobje.
Ty šy nam bliško, a twoja šmilnosć nima žaneho šónza.
Ty pšchi naš wostanješch, hdyž tež wšchitzy našchi lubi
na šwěcže šo dyrbja wot naš džělicž. Šdyž jeno tebje
mamy, dha ničžo njerodžimy wo njebješa a wo šemju.
Šacž nam runje cžěło a dušcha šawutlitez, dha wšchaf šy
ty, Božo, šóždy cžaš našch wutrobny trošcht a našch džěl.
Daj, šo naš ničžo wot tebje a twojeje lubošcže njedžěli, ani.

frudoba, ani stysk, ani smjercz, ani žiwjenje, ani jandžel,
ani knjestwo, ani nětčishe, ani pschichodne, ani wysoke,
ani hluboke, ani žane druge stworjenje. Do twojeju rukow
šo zyle a do czista poruczamy. Šmil šo nad nami a
budź nam hnadny nětko a w poslednjej hodzinje a na
šudnym dnju, psches šwojeho lubeho Šyna Jesom Khrysta,
nascheho Knjesa a šbóžnika! Hamjeń.

Š wobšamfujenju.

Tón Knješ je blisko wschittim, kiž šo k njemu wołaju,
wschittim, kiž šo woprardže k njemu wołaju. Wón czini
po woli tych, kotřiž šo jeho boja, a šlyšchi jich wołanje
a pomha jim. Ps. 145, 18. 19.

